

۲۱	يَا أَيُّهَا النَّاسُ	ای مردم،
	أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ	پروردگارتان را بپرستید،
	الَّذِي خَلَقَكُمْ وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ	که شما و کسانی که قبل از شما بودند را آفریده است؛
	لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ	(آری، او را بپرستید) تا خود را از عذاب خدا در امان نگه دارید؛
۲۲	الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا	همان کسی که زمین را برای شما بستری گسترده قرار داد،
	و السَّمَاءَ بِنَاءً	و آسمان را سقفی برافراشته،
	و أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً	و آبی از آسمان فرود آورد.
	فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ	پس با آن، از انواع محصولات، برایتان رزق و روزی از زمین بیرون آورد.
	فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا	پس برای خدا همتیانی قرار ندهید؛
	و أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ	در حالی که می دانید.

۳۷	فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ	پس از آن، آدم کلماتی ارزشمند از جانب پروردگارش دریافت کرد،
	فَقَاتَبَ عَلَيْهِ	و در نتیجه، خدا توبه‌ی او را پذیرفت.
	إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ	اوست که بسیار توبه‌پذیر و مهربان است.
۶۲	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا	از میان کسانی که ایمان آوردند،
	و الَّذِينَ هَادُوا	و نیز از میان یهودیان،
	و النَّصَارَىٰ	و مسیحیان،
	و الصَّابِئِينَ	و صابئی‌ها (که پیروان یکی از ادیان هستند)،
	مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ	کسانی که به راستی به خدا و روز قیامت ایمان آورند،
	وَ عَمِلُوا صَالِحًا	و کار شایسته کنند،
	فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ	پاداش خود را نزد پروردگارش خواهند داشت،
	وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	و نه ترسی آن‌ها را فرامی‌گیرد،
	وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ	و نه اندوهگین خواهند شد.
۷۴	ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ	پس از آن همه معجزات، دل‌های شما سخت شد؛
	فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ	و به طوری شد که مانند سنگ بود،
	أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً	یا سخت‌تر از آن؛

	وَ إِنْ مِنْ الْجَارَةِ	چرا که از دل بعضی سنگ‌ها،
	لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ	جوی‌ها می‌جوشد؛
	وَ إِنْ مِنْهَا لَمَا يَشْفَقُ	و همچنین برخی از آن‌ها شکافته می‌شود،
	فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ	و چشمه‌ی آب از آن‌ها بیرون می‌زند؛
	وَ إِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ	و نیز برخی از آن‌ها از درک عظمت و شکوه خدا، می‌ترسد و فرو می‌ریزد؛
	وَ مَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ	و خداوند از کارهایتان غافل نیست.
۷۷	أُولَا يَعْلَمُونَ	آیا نمی‌دانند،
	أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ	که خدا آنچه را پنهان می‌کنند و آنچه را آشکار می‌کنند، می‌داند؟
۸۱	بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً	آری، کسانی که بدی کنند،
	وَ أَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ	به طوری که آثار گناه، سراسر وجودشان را فراگیرد،
	فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ	آنها اهل آتش‌اند،
	هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	و همیشه در آن خواهند ماند.
۹۵	وَ لَنْ يَتَمَنَّوهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ	و آنان به سبب آنچه برای آخرتشان پیش فرستاده‌اند، هرگز آرزوی مرگ نخواهند کرد،
	وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ	و خدا از وضعیت ستمگران به خوبی آگاه است.
۱۰۵	مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَ لَا الْمُشْرِكِينَ	افراد کافر از میان اهل کتاب و مشرکان، دوست ندارند،
	أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ	که هیچ خیری از سوی پروردگارتان بر شما نازل شود؛
	وَ اللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ	در حالی که خدا رحمت خود را به هر که بخواهد، اختصاص می‌دهد،
	وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ	و خدا لطف و عنایتی بزرگ دارد.
۱۰۶	مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا	هر آیه‌ای را نسخ کنیم یا آن را از یادها ببریم،
	نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا	بهتر از آن، یا همانند آن را می‌آوریم.
	أَلَمْ تَعْلَمَ	آیا ندانستی،
	أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	که خدا بر هر کاری تواناست؟
	أَلَمْ تَعْلَمَ	آیا ندانستی،
	أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	که فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین، برای خداست،
	وَ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا نَصِيرٍ	و شما جز خداوند، هیچ سرپرست و یآوری ندارید؟

۱۱۰	وَ آفِيْمُوا الصَّلَاةَ	و نماز را کامل و بی نقص به جای آورید،
	وَ اتُّوا الزَّكَاةَ	و انفاق کنید.
	وَ مَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ	و بدانید هر گونه نیکی را که برای خود پیشاپیش بفرستید،
	تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ	نزد خدا خواهید یافت؛
	إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	زیرا خداوند به کارهایتان بیناست.
۱۱۳	وَ قَالَتِ الْيَهُودُ	و یهودیان گفتند:
	لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ	«مسیحیان برحق نیستند».
	وَ قَالَتِ النَّصَارَى	و مسیحیان نیز گفتند:
	لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ	«یهودیان برحق نیستند»؛
	وَ هُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ	در حالی که آنها کتاب آسمانی را می خوانند (و می دانند که هر دو در زمان خودشان برحق بوده اند).
	كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ	افراد نادان (از میان مشرکان) نیز سخنی همانند آنان گفتند (که مسلمانان برحق نیستند).
	فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	پس خداوند در روز قیامت بین آنان داوری خواهد کرد،
	فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ	دربارهی آنچه با هم اختلاف داشتند.
۱۱۶	وَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا	و مشرکان گفتند: «خداوند برای خود فرزندی انتخاب کرده است.»
	سُبْحَانَهُ	اما او از این سخنان بسیار منزّه است؛
	بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	بلکه آنچه در آسمان ها و زمین است، برای اوست،
	كُلٌّ لَهُ وَ قَانِتُونَ	و همه در برابر او فرمان بردارند.
۱۱۹	إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَ نَذِيرًا	ما تو را بر اساس حقیقت فرستادیم تا (به مردم) مژده و هشدار دهی؛
	وَ لَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ	و تو دربارهی گمراهی اهل دوزخ بازخواست نخواهی شد.
۱۲۱	الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ	کسانی که به آنان کتاب آسمانی داده ایم،
	يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ	آن را چنان که شایستهی آن است، (برای تدبر و عمل) می خوانند و از آن پیروی می کنند.
	أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ	آنها هستند که به آن ایمان واقعی دارند.
	وَ مَنْ يَكْفُرْ بِهِ	ولی کسانی که به آن کافر شوند،
	فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ	آنها زیانکاران حقیقی هستند.
۱۲۷	وَ إِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَ	و نیز زمانی را به خاطر آور که ابراهیم و اسماعیل، پایه های کعبه را بالا بردند،

	إِسْمَاعِيلُ	
و می گفتند: «پروردگارا، از ما قبول کن؛	رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا	
به راستی که تو شنوا و دانایی؛	إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	
به راستی در آفرینش آسمان‌ها و زمین،	۱۶۴ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	
و گردش بیابای شب و روز،	وَ اِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ	
و کشتی‌هایی که به سود مردم بر روی دریا روان‌اند،	وَ الْمُلُكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ	
و آبی که خدا از آسمان فروفرستاده،	وَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ	
و با آن، زمین را پس از مرگش زنده کرده،	فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا	
و در آن از هر نوع جنبنده‌ای پراکنده است،	وَ بَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ	
و نیز در تغییر جهت دادن بادها،	وَ تَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ	
و ابرهایی که بین آسمان و زمین مهار شده‌اند،	وَ السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ	
برای گروهی که عقل خود را به کار می‌گیرند،	لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	
نشانه‌هایی (از حکمت و قدرت خدا) وجود دارد.		
ای مردم،	۱۶۸ يَا أَيُّهَا النَّاسُ	
از آنچه در زمین، حلال و پاکیزه است، بخورید،	كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا	
و از گام‌های شیطان پیروی نکنید؛	وَ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ	
که او برای شما دشمنی آشکار است.	إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ	
نیکی تنها این نیست،	۱۷۷ لَيْسَ الْبِرُّ	
که رویتان را به سوی مشرق و مغرب بگردانید،	أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ	
بلکه نیکی این است،	وَ لَكِنَّ الْبِرَّ	
که شخص، به خدا ایمان داشته باشد،	مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ	
و همچنین به روز قیامت،	وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ	
و فرشتگان،	وَ الْمَلَائِكَةِ	
و کتاب آسمانی،	وَ الْكِتَابِ	
و پیامبران؛	وَ النَّبِيِّينَ	
و مال خود را با وجود علاقه به آن، انفاق کند،	وَ آتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ	
برای نزدیکان خود،	ذَوِي الْقُرْبَىٰ	
و یتیمان،	وَ الْيَتَامَىٰ	

و المَسَاكِينِ	و بینوایان،
وَ ابْنِ السَّبِيلِ	و در راه ماندگان،
وَ السَّائِلِينَ	و فقیران،
وَ فِي الرِّقَابِ	و در راه آزاد کردن بردگان؛
وَ أَقَامَ الصَّلَاةَ	و این که نماز را برپا دارد،
وَ آتَى الزَّكَاةَ	و زکات را بپردازد،
وَ الْمَوْفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا	و چون پیمان ببندند، به عهدشان وفا کنند،
وَ الصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ	و صبر کند در فقر و گرفتاری،
وَ الضَّرَّاءِ وَ حِينَ الْبَأْسِ	و زمان بیماری و همچنین شدت جنگ.
أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا	اینها کسانی هستند که در ادعای ایمان و دین‌داری راست می‌گویند،
وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ	و پرهیزگاران حقیقی ایشان‌اند.
شَهْرُ رَمَضَانَ	(زمان روزه) ماه رمضان است،
الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ	که قرآن در آن نازل شده،
هُدًى لِّلنَّاسِ	که هدایتگر مردم است،
وَ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَ الْفُرْقَانِ	و دلایل آشکار هدایت و جداکننده‌ی حق و باطل است.
فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ	پس هر که از شما این ماه را درک کند،
فَلْيَصُمْهُ	باید آن را روزه بگیرد؛
وَ مَن كَانَ مَرِيضًا	و هر که از شما بیماری داشت،
أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ	یا در مسافرت بود،
فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ	به همان تعداد از روزهایی دیگر غیر از ماه رمضان روزه بگیرد.
يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ	خداوند با این حکم راحتی شما را می‌خواهد،
وَ لَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ	نه این که سختی شما را بخواهد؛
وَ لِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ	و (حکم روزه‌های قضا شده) برای این است که تعداد روزهای لازم برای روزه را، کامل کنید،
وَ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ	و خدا را برای این که شما را هدایت کرده، بزرگ بشمارید،
وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	و باشد که شکر او را به جای آورید.
وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي	و هنگامی که بندگانم از تو درباره‌ی من بپرسند،

۱۸۵

۱۸۶

	فَاتَى قَرِيبٍ	بگو: «من نزدیکم»
	أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ	درخواست دعاکننده را هنگامی که مرا بخواند، اجابت می‌کنم.
	فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي	پس آنان نیز باید به دعوت من پاسخ دهند،
	وَ لِيُؤْمِنُوا بِي	و به من ایمان آورند،
	لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ	تا هدایت شوند.»
۱۹۰	وَ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ	و در راه خدا با کسانی که به جنگ شما می‌آیند، بجنگید،
	وَ لَا تَعْتَدُوا	و تجاوز و زیاده روی نکنید؛
	إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ	که خدا تجاوزکاران را دوست ندارد.
۱۹۵	وَ أَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ	و در راه خدا انفاق کنید،
	وَ لَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ	و خود را با دست خود به هلاکت نیفکنید،
	وَ أَحْسِنُوا	و نیکی کنید؛
	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ	که خداوند نیکوکاران را دوست دارد.
۱۹۹	ثُمَّ أَيْضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ	سپس از همان جا که بقیه‌ی مردم روانه می‌شوند، راهی شوید،
	وَ اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ	و از خدا آمرزش بخواهید؛
	إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	که خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۲۱۵	يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ	از تو می‌پرسند چه چیزی را انفاق کنند؟
	قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ	بگو: هر مالی که انفاق کنید،
	فَلِلْوَالِدَيْنِ	برای پدر و مادر،
	وَ الْأَقْرَبِينَ	و خویشان،
	وَ الْيَتَامَى	و یتیمان،
	وَ الْمَسَاكِينِ	و بینوایان،
	وَ ابْنِ السَّبِيلِ	و در راه‌ماندگان، (شایسته است).
	وَ مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ	و هر کار خوبی انجام دهید،
	فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ	خدا از آن به خوبی آگاه است.
۲۱۶	كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ	جنگیدن با کافران بر شما واجب شد،
	وَ هُوَ كُرْهٌ لَكُمْ	ولی برایتان ناخوشایند است؛
	وَ عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا	و چه بسا از چیزی بدتان بیاید،

وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ	در حالی که برایتان بهتر باشد،
وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا	و چه بسا چیزی را دوست داشته باشید،
وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ	در حالی که برایتان بد باشد،
وَاللَّهُ يَعْلَمُ	و خداوند همواره خیر و صلاح شما را می‌داند،
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ	ولی شما همیشه صلاح خود را نمی‌دانید.
۲۲۰	فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ	و از تو درباره‌ی نگهداری و پرورش یتیمان می‌پرسند،
قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ	بگو: «سامان دادن کار آنان، برایشان بهتر است،
وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِحْوَانُكُمْ	و اگر با آنان معاشرت کنید، برادران دینی شما هستند (و لازم است حقوقشان کاملاً رعایت شود).
وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُنْفِسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ	و خدا می‌داند چه کسی زندگی یتیمان را تباه می‌کند و چه کسی در پی اصلاح امور آنان است،
وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَنُكُمْ	و اگر خدا می‌خواست، حتماً (با سخت‌گیری بیشتر در مورد یتیمان) شما را به زحمت می‌انداخت؛
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	و البته او شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۲۲۱	وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ
حَتَّىٰ يُؤْمِنَ	با زنان مشرک ازدواج نکنید؛
مگر این‌که ایمان بیاورند.	
وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ	و بدانید که کنیز مؤمن، قطعاً از زن آزاد مشرک بهتر است؛
وَلَوْ أَحْبَبْتُمْ	هر چند زیبایی آن زن مشرک، شما را به شگفت آورد.
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ	و به مردان مشرک، زن ندهید؛
حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا	مگر این‌که ایمان بیاورند.
وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ	و البته برده‌ی مؤمن، از مرد آزاد مشرک بهتر است؛
وَلَوْ أَحْبَبْتُمْ	اگرچه موقعیت آن مرد مشرک، شما را شگفت زده کند،
أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ	چرا که آن مشرکان، شما را به سوی آتش دعوت می‌کنند؛
وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ	ولی خداوند به لطف خویش، شما را به سوی بهشت و آمرزش فرا می‌خواند،
وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ	و آیات و نشانه‌هایش را برای مردم روشن می‌کند؛
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ	باشد که پند گیرند.
۲۲۱	وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ	و پایان مدت عدّه آنها نزدیک می‌شود،

	فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ	یا به شایستگی نگاه‌شان دارید،
	أَوْ سَرَّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ	یا به شایستگی رهاشان کنید،
	وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا	و آنان را برای اذیت و زیان رساندن نگاه ندارید تا به حقوقشان تجاوز کنید،
	وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ	و هر کس چنین کند،
	فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ	به خودش ستم کرده است.
	وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا	و آیات و نشانه‌های خدا را به تمسخر نگیرید،
	وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ	و به یاد آورید نعمت خدا را،
	وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ	و نیز آنچه را از کتاب و حکمت بر شما نازل کرده،
	يَعْظُمُكُمْ بِهِ	و با آن شما را پند می‌دهد،
	وَاتَّقُوا اللَّهَ	و خود را از عذاب خدا در امان نگه دارید،
	وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	و بدانید که خدا هر چیزی را به خوبی می‌داند.
۲۳۳	وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ	و مادران باید دو سال تمام فرزندان‌شان را شیر دهند.
	لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ	این دستور برای کسی است که می‌خواهد دوران شیرخوارگی کودک را تکمیل کند.
	وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ	و پدر باید خوراک و پوشاک آنان را در حد متعارف تأمین کند؛
	وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ	
	لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا أَوْسَعَهَا	زیرا به هیچ کسی، بیشتر از توانش، تکلیف داده نمی‌شود.
	لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ بَوْلِدِهَا	هیچ مادری نباید به خاطر فرزندش، دچار ضرر شود،
	وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ	و هیچ پدری هم نباید به خاطر فرزندش، زیان ببیند،
	وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ	و (اگر پدر کودک فوت شد، در مورد تأمین هزینه‌های مادر) شبیه همین وظیفه بر عهده‌ی وارث است،
	فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنِ تِرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ	و اگر پدر و مادر، با رضایت و مشورت یکدیگر به نتیجه رسیدند که کودک را از شیر بگیرند،
	فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا	گناهی نکرده‌اند.
	وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضِعُوا أَوْلَادَكُمْ	و اگر خواستید برای شیردادن به فرزندان‌تان دایه بگیرید،
	فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ	گناهی نکرده‌اید؛
	إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ	به شرط این‌که اجرت مورد توافق را، به شایستگی به آن دایه بپردازید.
	وَاتَّقُوا اللَّهَ	و خود را از عذاب خدا در امان نگه دارید،

و اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	و بدانید که خداوند به کارهایتان بیناست.
۲۳۸ حَافِظُوا عَلَيَّ الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ	از نمازها و به ویژه نماز میانه مراقبت کنید،
و قوموا لِلَّهِ قَانِتِينَ	و در نماز خاضعانه برای خدا بایستید.
۲۴۲ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ	خداوند بدین گونه آیات و نشانه‌هایش را برایتان توضیح می‌دهد،
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ	باشد که عقل خود را به کار گیرید.
۲۴۳ أَمْ تَرَىٰ إِلَىٰ الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم	آیا ندیدی کسانی را که از سرزمینشان بیرون آمدند،
و هُم أَلُوفٌ	در حالی که هزاران نفر بودند،
حَدَّرَ الْمَوْتَ	و از مردن بیم داشتند.
فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مَوْتُوا	و خداوند در آن شرایط به آنها گفت: «بمیرید» و آنها مردند.
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ	ولی خدا (برای عبرت دیگران و اتمام حجت) دوباره، آنها را زنده کرد.
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ	حقیقتاً خداوند نسبت به مردم، لطف و عنایت دارد؛
و لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ	ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند.
۲۴۶ أَمْ تَرَىٰ إِلَى الْمَلَإِ مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ	آیا به آن گروه از سران بنی‌اسرائیل توجه نکردی،
مِن بَعْدِ مُوسَىٰ	که پس از موسی بودند؟
إِذ قَالُوا لِنَبِيِّنَا لَئِنَّمَا لَنَا مَلَكٌ	آن زمان که به پیامبرشان ، گفتند: «برایمان فرماندهی تعیین کن،
نُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	تا در راه خدا با دشمن بجنگیم.»
قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ	پیامبرشان گفت: «آیا گمان نمی‌کنید،
إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ	که اگر جنگ بر شما واجب شود،
أَلَّا تُقَاتِلُوا	نافرمانی کنید و نجنگید؟»
قَالُوا وَ مَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	گفتند: «چرا در راه خدا نجنگیم؛
و قَدْ أَخْرَجْنَا مِن دِيَارِنَا وَ أَبْنَائِنَا	با این‌که توسط دشمن از سرزمین خود و از کنار فرزندان خود رانده شده‌ایم؟!»
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ	ولی هنگامی که جنگ بر آنان واجب شد،
تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ	جز اندکی از آنان، بقیه سرپیچی کردند.
و اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ	آری، خدا از وضعیت ستمگران به خوبی آگاه است.
۲۴۷ وَ قَالَ لَهُمُ نَبِيُّهُمْ	پیامبرشان به آنان گفت:
إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا	«به راستی خداوند طالوت را برای فرماندهی شما تعیین کرده است.»

آنان گفتند: «چگونه او فرمانده ما باشد:	قَالُوا أَيُّ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا	
در حالی که ما از او به فرماندهی سزاوارتریم،	وَ نَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ	
و از نظر مالی ثروت فراوانی به او داده نشده است؟!»	وَ لَمْ يَأْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ	
پیامبرشان گفت: «خداوند، او را بر شما برگزیده،	قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ	
و به او دانش و قدرت جسمی فراوان داده است،	وَ زَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ	
و خداوند از پادشاهی خود، به هر که بخواهد، می‌دهد،	وَ اللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ	
و خداوند، دارای رحمت فراگیر و دانش فراوان است.»	وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ	
و پیامبرشان به آنان گفت:	وَ قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ	۲۴۸
«نشانه‌ی خدایی بودن فرماندهی او این است،	إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ	
که صندوق عهد نزدتان خواهد آمد،	أَنْ يَأْتِيَكُمْ التَّابُوتُ	
که در آن آرامش خاطر از طرف پروردگارتان،	فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ	
و باقی‌مانده‌ای از میراث خاندان موسی و خاندان هارون وجود دارد،	وَ بَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَ آلُ هَارُونَ	
در حالی که فرشتگان حملش می‌کنند:	نَحْمَلُهَا الْمَلَائِكَةُ	
بی‌شک در این معجزه برایتان نشانه‌ای وجود دارد،	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ	
اگر مؤمن باشید.»	إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	
پس هنگامی که طالوت با سپاهیان از سرزمینش حرکت کرد،	فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ	۲۴۹
به آنان گفت: «خداوند می‌خواهد شما را با یک رودخانه آزمایش کند:	قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ	
بدین‌صورت که هر کس از آن بنوشد، از همراهان من نیست:	فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي	
و هر کس از آن ننوشد، از همراهان من است:	وَ مَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي	
مگر کسانی که فقط یک کف دست آب بردارند.»	إِلَّا مَن اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ	
ولی جز تعداد کمی از آنان، بقیه از آن نوشیدند.	فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ	
سپس هنگامی که او و مؤمنان همراهش، از آن رودخانه گذشتند،	فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ	
عده‌ای گفتند: «ما امروز توان مقابله با جالوت و سپاهیان را نداریم.»	قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَ جُنُودِهِ	
ولی آنان که یقین داشتند با خدا دیدار خواهند کرد، گفتند:	قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ	
«چه بسیار پیش آمده که گروهی کوچک،	كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ	

	عَلَبَتْ فِتْنَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ	با توفیق خداوند، بر گروهی فراوان پیروز شده است.
	وَ اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ	آری، خداوند با صابران است.»
۲۵۰	وَ لَمَّا بَرَزُوا لِجَالوتَ وَ جُنودِهِ	و هنگامی که برای جنگ، با جالوت و سپاهیانش روبرو شدند،
	قَالُوا رَبَّنَا آفِرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا	گفتند: «پروردگارا، بر صبر و شکیبایی ما بیافزا،
	وَ ثَبَّتْ أَقْدَامَنَا	و گام‌هایمان را استوار کن،
	وَ انصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ	و ما را یاری ده تا بر این مردم کافر پیروز شویم.»
۲۵۱	فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ	سپس با یاری خدا، آنان را شکست دادند،
	وَ قَتَلَ دَاوودُ جَالوتَ	و داوود (که در لشکر مؤمنان بود) جالوت را کشت،
	وَ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَ الْحِكْمَةَ	و خدا به داوود پادشاهی و حکمت داد،
	وَ عَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ	و از آنچه خود می‌خواست، به او آموخت.
	وَ لَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ	و اگر خدا شر برخی از مردم را، به وسیله‌ی برخی دیگر دور نمی‌کرد،
	لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ	بی‌شک زمین را فساد فرا می‌گرفت؛
	وَ لَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ	ولی خداوند به مردم جهان لطف و عنایت دارد.
۲۵۲	تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ	(ای محمد) این‌ها، آیات خدا است،
	تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ	که به حق بر تو می‌خوانیم؛
	وَ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ	و بی‌شک تو از پیامبرانی.
۲۵۸	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ	آیا تفکر نکردی درباره‌ی آن کسی که از روی تکبر با ابراهیم راجع به پروردگارش بحث و جدل می‌کرد (و ادعای خدایی داشت)؟
	أَن آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ	همان کسی که خدا به او فرمان‌روایی داده بود.
	إِذ قَالَ إِبْرَاهِيمُ	در آن هنگام، ابراهیم گفت:
	رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَ يُمِيتُ	«پروردگار من، کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند.»
	قَالَ أَنَا أَحْيِي وَ أُمِيتُ	او گفت: «من نیز زنده می‌کنم و می‌میرانم.»
	قَالَ إِبْرَاهِيمُ	ابراهیم گفت:
	فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ	«خداوند، خورشید را از مشرق می‌آورد،
	فَأْتِي بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ	پس اگر می‌توانی آن را از مغرب بیاور.»
	فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ	و بدین ترتیب آن کافر، درمانده و حیران شد.
	وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	آری؛ خداوند، مردم ستم‌کار را هدایت نمی‌کند.

۲۶۱	مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	حال کسانی که اموالشان را در راه خدا انفاق می‌کنند.
	كَمْثَلِ حَبَّةِ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ	مانند حال کسی که دانه‌ای کاشته است، که آن دانه هفت خوشه برویاند،
	فِي كُلِّ سُنْبَلَةٍ مِئَةٌ حَبَّةٌ	که در هر خوشه، صد دانه باشد.
	وَ اللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ	و البته خداوند آن را برای کسی که بخواهد، دو برابر می‌کند.
	وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ	و رحمت خداوند، فراگیر، و او بسیار داناست.
۲۶۲	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان.
	انْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ	از چیزهای پاکیزه و مرغوب که به دست آورده‌اید، انفاق کنید.
	وَ مِمَّا أَحْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ	و نیز از آنچه از زمین برایتان بیرون آوردیم.
	وَ لَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ	و برای انفاق سراغ اموال پست و نامرغوب نروید که از آن انفاق کنید؛
	وَ لَسْتُمْ بِأَحْذِيهِ	در حالی که اگر به خودتان بدهند آن را نمی‌گیرید.
	إِلَّا أَنْ تُعْمِضُوا فِيهِ	جز با چشم‌پوشی و بی‌میلی،
	وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ	و بدانید که خداوند، بی‌نیاز و شایسته‌ی ستایش است.
۲۷۲	لَيْسَ عَلَيْكُمْ هُدَاهُمْ	هدایت آنان، بر عهده‌ی تو نیست؛
	وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ	بلکه خدا هر که را بخواهد، هدایت می‌کند.
	وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ	هر مالی که انفاق می‌کنید،
	فَلِأَنْفُسِكُمْ	نتیجه‌اش تنها برای خودتان است.
	وَ مَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ	و شما مؤمنان فقط در پی به دست آوردن خشنودی خداوند انفاق می‌کنید.
	وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ	و پاداش هر مالی که انفاق کنید،
	يُؤْتِ إِلَيْكُمْ	کامل به شما داده می‌شود.
	وَ أَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ	و از حق شما کم گذاشته نخواهد شد.
۲۷۷	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که ایمان آوردند.
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند.
	وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ	و نماز را کامل و بی نقص به جای آوردند.
	وَ آتَوْا الزَّكَاةَ	و از مال خود انفاق کردند.
	لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ	پاداش خود را نزد پروردگارشان خواهند داشت.
	وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	و نه ترسی آنان را فرامی‌گیرد.

	و لَا هُمْ يَحْزَنُونَ	و نه اندوهگین خواهند شد.
۲۸۴	لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ	آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، فقط از آن خداست.
	وَ إِنْ تُبَدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ	پس آنچه را که در دل‌هایتان است، چه آشکار کنید،
	أَوْ تُخْفَوُا	و چه پنهان،
	يُحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ	خداوند بر طبق آن، شما را به حساب می‌کشد.
	فَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ	آنگاه هر که را بخواهد و شایسته بداند می‌آمرزد،
	وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ	و هر کس را که بخواهد و سزاوار ببیند عذاب می‌کند.
	وَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	آری خداوند بر هر کاری تواناست.
۲۸۵	أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ	پیامبر به آنچه از سوی پروردگارش بر او نازل شد، ایمان آورد،
	وَ الْمُؤْمِنُونَ	و مؤمنان نیز ایمان دارند.
	كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ	همگی ایمان آوردند به خدا،
	وَ مَلَائِكَتِهِ	و نیز به فرشتگان او،
	وَ كُتُبِهِ	و به کتاب‌های الهی،
	وَ رُسُلِهِ	و به پیامبرانش.
	لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ	و می‌گویند: در اعتقاد به نبوت بین هیچ‌یک از پیامبرانش فرق نمی‌گذاریم.
	وَ قَالُوا سَمِعْنَا وَ اطَّعْنَا	و گفتند: «فرمان خدا را شنیدیم و اطاعت کردیم.
	عُفْرَانَكَ رَبَّنَا	پروردگارا، آمرزشت را می‌طلبیم،
	وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ	و بازگشت همه فقط به سوی تو است.»
۲۸۶	لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا	خداوند به هر کس تنها به اندازه‌ی توانش تکلیف می‌کند.
	لَهَا مَا كَسَبَتْ	آنچه از کارهای شایسته کرده، تنها به سود خودش هست،
	وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ	و آنچه از کارهای ناشایسته انجام داده، تنها به ضرر خودش است.
	رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا	پیامبر و مؤمنان می‌گویند: «پروردگارا، ما را مؤاخذه نکن،
	إِنْ نَسِينَا	اگر دستورها یا تو را فراموش کردیم،
	أَوْ أَخْطَأْنَا	یا خطا کردیم.
	رَبَّنَا وَ لَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا	پروردگارا، تکلیف دشواری را بر دوش ما نگذار؛

همان‌طور که بر دوش پیشینیان ما نهادی.	كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَيَّ الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا
پروردگارا، بر ما مقرر نکن،	رَبَّنَا وَ لَا تُحْمَلْنَا
آنچه را که طاقتش را نداریم.	مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
ما را ببخش،	وَ اعْفُ عَنَّا
و ما را ببامرزس	وَ اغْفِرْ لَنَا
و بر ما رحم کن؛	وَ ارحمنا
زیرا سرپرست ما، تو هستی.	أَنْتَ مَوْلَانَا
پس ما را یاری کن و بر کافران پیروز فرما.	فَانصُرْنَا عَلَيَّ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

سوره آل عمران

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
الف، لام، میم (رمز بین خدا و پیامبر).	الم	۱
خدای یکتا است که جز او معبودی نیست؛	اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	۲
زنده‌ی حقیقی و دائمی و تکیه‌گاه همه چیز است (و پیوسته با لطف خود جهان را برپا نگاه می‌دارد)؛	الْحَيُّ الْقَيُّومُ	
این کتاب را که سراسر حق است، بر تو نازل کرد؛	نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ	۳
در حالی که کتب آسمانی پیش از خود را تصدیق می‌کند،	مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ	
و همچنین نازل کرد تورات و انجیل را ...	وَ أَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ	
پیش از این، برای هدایت مردم،	مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ	۴
و قرآن را نیز برای جدا کردن حق از باطل نازل کرد.	وَ أَنْزَلَ الْفُرْقَانَ	
قطعاً کسانی که به آیات و نشانه‌های خدا کفر ورزیدند،	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ	
عذاب شدیدی دارند،	لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ	
و خداوند، شکست‌ناپذیر و مجازات‌کننده است.	وَ اللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ	
آنها می‌گویند: «پروردگارا، دل‌هایمان را منحرف نکن،	رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا	۸
پس از آن‌که ما را هدایت کردی،	بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا	
و رحمتی از جانب خود به ما عطا کن تا بر ایمان خود ثابت بمانیم؛	وَ هَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً	
زیرا تو بسیار بخشنده‌ای؛	إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ	
پروردگارا، به راستی تو مردم را گرد خواهی آورد،	رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ	۹
برای روزی که هیچ شکی در آن نیست.	لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ	

	إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ	قطعاً خداوند خلاف وعده خود عمل نمی‌کند.»
۱۶	الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ	کسانی که می‌گویند: «پروردگارا، ما ایمان آوردیم؛ پس گناهانمان را ببامرز، و ما را از عذاب آتش حفظ کن.»
۲۰	فَإِن حَاجُوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَ مَنْ أَتَّبَعَنِ وَ قُلْ لِلَّذِينَ آوَوْا الْكِتَابَ وَ الْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِن أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَ إِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ	(ای پیامبر) اگر اهل کتاب با تو بحث و جدل کردند، بگو: من وجودم را تسلیم خدا کرده‌ام، و هر که مرا پیروی کرده نیز تسلیم خدا شده است؛ و به اهل کتاب و مشرکان درس ناخوانده بگو: «آیا تسلیم خدا شده‌اید؟» پس اگر تسلیم شوند، قطعاً هدایت می‌یابند، و اگر بی‌اعتنایی کنند (غمگین نشو، زیرا) وظیفه‌ی تو فقط رساندن پیام خدا است، و خداوند به احوال تمام بندگان بیناست.
۲۹	قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	بگو: اگر آنچه را که در سینه دارید، پنهان کنید یا آشکار سازید، خداوند آن را می‌داند. و آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است می‌داند. و خداوند بر هر کاری تواناست.
۳۵	إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلَ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	یاد کن زمانی را که همسر عمران گفت: «پروردگارا، من نذر کرده‌ام فرزندی را که در شکم دارم، برای تو (و) خدمت در عبادتگاه، آزاد بگذارم. پس تو از من بپذیر؛ زیرا تو هستی که دعایم را می‌شنوی و از نیتم به‌خوبی آگاهی.»
۳۶	فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَ لَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَ إِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَ إِنِّي أُعِيدُهَا بِكَ وَ ذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ	ولی هنگامی که او را به دنیا آورد، (با حسرت) گفت: «پروردگارا، من دختر به دنیا آورده‌ام (و) نمی‌تواند مانند پسر در معبد خدمت کند.» اما خدا بهتر می‌دانست که او چه فرزندی به دنیا آورده است، و پسر مانند دختر نیست. سپس به خداوند عرض کرد: «من فرزندم را مریم نامیدم، و او را همراه با نسلش در پناه تو قرار می‌دهم، از شرّ شیطان رانده‌شده.»

۳۷	فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَتَىٰ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ	پروردگارش دعای او را اجابت کرد و مریم را به خوبی (برای عبادت در معبد) پذیرفت، و او را به بنیکویی در پناه خود و دور از وسوسه‌ی شیطان رشد داد، و زکریا را به سرپرستی‌اش گماشت. هر زمان که زکریا در عبادتگاه، نزد مریم می‌رفت، غذایی مخصوص، نزد او می‌یافت. (یک بار) گفت: «ای مریم، این غذا از کجا برایت آمده است؟» گفت: «این از جانب خداست. خداوند به هر که بخواهد، بی‌اندازه روزی می‌دهد.»
۳۸	هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ	آنجا بود که زکریا (آرزو کرد فرزندى مانند مریم داشته باشد، پس) پروردگارش را خواند، و عرض کرد: «پروردگارا، از نزد خودت فرزندی پاک به من عطا کن؛ قطعاً تویی که دعا را می‌شنوی و اجابت می‌کنی.»
۳۹	فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَ هُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ سَيِّدًا وَ حَصُورًا وَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ	پس (خداوند، دعایش را مستجاب کرد و) فرشتگان او را ندا دادند، در حالی که در عبادتگاه خود به نماز ایستاده بود، گفتند: «خداوند، تو را به یحیی مژده می‌دهد، که مخلوق خاص خدا (یعنی حضرت عیسی) را تصدیق می‌کند، و آقا و رهبری خوبستن‌دار (برای مردم) می‌باشد، و پیامبری از شایستگان است.»
۴۰	قَالَ رَبِّ ائْتِنِي آيَةً وَ قَدْ بَلَغَنِي الْكِبُرُ وَ امْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ	زکریا با تعجب، عرض کرد: «پروردگارا، چگونه می‌توانم پسری داشته باشم؟ در حالی که دوران پیری و ناتوانی من فرا رسیده، و همسرم نیز نمی‌تواند زایمان کند؟!» گفت: «فرمان خدا چنین است. خداوند، هر کاری بخواهد، انجام می‌دهد.»
۴۱	قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا	زکریا عرض کرد: «پروردگارا، (درباره این که صاحب فرزند می‌شوم) برای من نشانه‌ای قرار ده.» خدا فرمود: «نشانه‌ی تو این است که سه روز نمی‌توانی با مردم سخن بگویی، مگر با رمز و اشاره،

	وَ اذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا	و پروردگارت را بسیار یاد کن.
	وَ سَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ	و صبح و عصر او را تسبیح بگوی (و از هر بدی منزّه شمار).
۴۲	وَ اِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ	و نیز یاد کن زمانی را که فرشتگان گفتند: «ای مریم،
	اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰكِ	خداوند تو را برگزیده،
	وَ طَهَّرَكِ	و از انواع پلیدی پاک کرده،
	وَ اصْطَفٰكِ عَلٰی نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ	و بر زنان این جهان امتیاز بخشیده و از میان شان برگزیده است؛
۴۳	يَا مَرْيَمُ	ای مریم،
	اَقْنُتِيْ لِرَبِّكِ	با فروتنی از پروردگارت فرمان ببر،
	وَ اسْجُدِيْ	و سجده کن،
	وَ ارْكَعِيْ مَعَ الرَّاكِعِيْنَ	و همراه رکوع کنندگان رکوع کن (و نماز جماعت بخوان).
۴۴	ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ	(ای پیامبر) این ماجرا از اخبار غیبی است،
	نوحِيْهِ اِلَيْكَ	که به تو وحی می کنیم.
	وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ	و تو نزد آن‌ها (علمای بنی اسرائیل) نبودى،
	اِذْ يُلْقَوْنَ اَفْلَامَهُمْ	هنگامی که قلم‌هایشان را برای قرعه می انداختند،
	اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ	تا مشخص شود کدام یک از آنان باید مریم را سرپرستی کند.
	وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ	و نیز هنگامی که (بر سرکفالت مریم) با هم دعوا و نزاع داشتند نزد آنان نبودى.
۴۵	اِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ	زمانی را یاد کن که فرشتگان گفتند: «ای مریم،
	اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ	خداوند، تو را مژده می دهد به مخلوق ویژه خود،
	اِسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ	که نامش مسیح، عیسی ابن مریم است،
	وَ جِيْهَاً فِى الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ	که در دنیا و آخرت آبرومند است،
	وَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ	و همچنین از نزدیکان درگاه الهی است؛
۴۶	وَ يُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَ كَهَلًا	او در گهواره (وقتی نوزاد است) و هنگام بزرگسالی (زمانی که از آسمان به میان مردم باز می گردد) با مردم سخن می گوید،
	وَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ	و از شایستگان است.»
۴۷	قَالَتْ رَبِّ اِنِّىْ يَكُوْنُ لى وُلْدٌ	مریم عرض کرد: «پروردگارا، چگونه ممکن است فرزندی داشته باشم؛
	وَ لَمْ يَمَسِّنِ بَشَرٌ	با این که دست هیچ انسانی به من نرسیده است؟»
	قَالَ كَذٰلِكَ	گفت: «فرمان خدا به همین گونه است.
	اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ	«خداوند، هر چه را بخواهد، می آفریند،

	و هنگامی که به وجود آمدن چیزی را بخواهد،	إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
	فقط به آن می‌گوید: «موجود باش»؛	فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
	پس بی‌درنگ موجود می‌شود.	فَيَكُونُ
۴۸	و به او کتاب آسمانی، حکمت، تورات و انجیل را می‌آموزد.	وَ يُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ
۴۹	و فرستاده‌ای به سوی بنی‌اسرائیل است،	وَ رَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
	که به آنان می‌گوید: «من برایتان نشانه و معجزه‌ای از جانب پروردگارتان آورده‌ام،	أَتَىٰ قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
	من برایتان از گل چیزی به شکل پرنده می‌سازم،	أَتَىٰ أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
	آنگاه در آن دمیده و فوت می‌کنم،	فَأَنْفُخُ فِيهِ
	و با اجازه‌ی خداوند، پرنده‌ای واقعی می‌شود،	فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ
	و کسی را که به کوری مادرزاد یا بیماری پیسی مبتلا باشد، شفا می‌دهم،	وَ أُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَ الْأَبْرَصَ
	و با اجازه‌ی خداوند، برخی از مردگان را زنده می‌کنم،	وَ أَحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ
	و به شما خبر می‌دهم که چه می‌خورید،	وَ أَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ
	و چه چیزهایی در خانه‌هایتان ذخیره می‌کنید.	وَ مَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ
	بی‌گمان در این امور نشانه و دلیلی بر حقانیت من برایتان وجود دارد،	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ
	اگر مؤمن باشید؛	إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
۵۰	همچنین توراتی را که پیش از من نازل شده تصدیق می‌کنم	وَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ
	و آمده‌ام تا برخی از چیزهایی را که بر شما حرام شده بود، برایتان حلال کنم،	وَ لِأَجَلٍ لِّكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
	و از سوی پروردگارتان نشانه‌ای برایتان آورده‌ام.	وَ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
	بنابراین، خود را از عذاب خدا در امان دارید،	فَاتَّقُوا اللَّهَ
	و از من اطاعت کنید.	وَ أَطِيعُوا
۵۱	خداوند، پروردگار من و پروردگار شماست،	إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ
	پس او را بپرستید،	فَاعْبُدُوهُ
	که راه راست همین است.»	هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
۶۱	حال اگر پس از اینکه حقیقت ماجرای مسیح برای تو روشن شد، کسانی درباره‌ی او با تو بحث و جدل کردند،	فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
	بگو: (دیگر بحث و گفتگو فایده‌ای ندارد، پس) بیایید،	فَقُلْ تَعَالَوْا

	ندعُ أبناءنا و أبناءكم	تا فراخوانیم پسران مان و پسران تان،
	و نساءنا و نساءكم	و زنان مان و زنان تان،
	و انفسنا و انفسكم	و خودمان و خودتان را،
	ثم نبتهل	آنگاه یکدیگر را نفرین کنیم،
	فنجعل لعنة الله على الكاذبين	پس لعنت خداوند را بر دروغگویان قرار دهیم.
۷۳	و لا تؤمنوا الا لمن تبع دينكم	و نیز گفتند: «جز به کسی که از دین شما (یعنی یهودیت) پیروی می کند، اعتماد نکنید.»
	قل ان الهدى هدى الله	بگو: «هدایت خداوند هدایت حقیقی، است.»
	ان يؤتى احدٌ مثل ما اوتيتم	(و گفتند:) گمان نکنید که ممکن است به کسی مانند امتیازات شما، داده شود؛
	او يحاجوكم عند ربكم	یا این که مؤمنان بتوانند نزد پروردگارتان علیه شما حجت بیاورند.»
	قل ان الفضل بيد الله	(ای پیامبر) بگو: لطف و عنایت الهی، (یعنی دین و پیامبری) به دست خداست؛
	يؤتيه من يشاء	و آن را به هر که بخواهد، می دهد.
	والله واسعٌ عليم	آری، رحمت خداوند فراگیر است و او بسیار داناست.
۷۶	بلى من اوفى بعهدهى و اتقى	آری، کسی که به عهدش وفا نماید و خود را از خشم خدا حفظ کند،
	فان الله يحب المتقين	باید بداند که خداوند، پرهیزگاران را دوست دارد.
۹۹	قل يا اهل الكتاب	بگو: «ای اهل کتاب،
	لم تصدقوا عن سبيل الله من آمن	چرا کسی را که ایمان آورده است، از راه خدا باز می دارید؛
	تبغونها عوجا	و برای انحراف آن تلاش می کنید؛
	و انتم شهداء	در حالی شما بر درستی آن گواهیید؟
	و ما الله بغافل عما تعملون	و البته خداوند از کارهایتان غافل نیست.»
۱۰۱	و كيف تكفرون	و چگونه پس از ایمان آوردن کافر می شوید،
	و انتم تلتى عليكم آيات الله	در حالی که آیات خداوند بر شما خوانده می شود،
	و فيكم رسوله	و پیامبرش در میان شماست؟
	و من يعتصم بالله	و البته هر که به خدا پناه ببرد و بکوشد با کمک او خود را حفظ کند،
	فقد هدى الى صراط مستقيم	قطعاً به راه راست هدایت می شود.
۱۰۳	و اعتصموا بحبل الله جميعا	و همگی، خود را به وسیله ریسمان الهی (یعنی دین او)، از سقوط و تباه شدن حفظ کنید،
	و لا تفرقوا	و پراکنده نشوید،

	و اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ	و نعمت خدا را که بر شما ارزانی کرد یاد کنید:
	إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً	آنگاه که با یکدیگر دشمن بودید؛
	فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ	پس میان دل‌های شما، دوستی و محبت ایجاد کرد،
	فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا	و در نتیجه، به سبب نعمت او (یعنی اسلام) با یکدیگر برادر شدید.
	وَ كُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ	و بر لبه‌ی پرتگاهی از آتش بودید،
	فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا	و خدا شما را از آن نجات داد.
	كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ	خداوند این‌گونه آیات و نشانه‌هایش را برایتان روشن می‌کند،
	لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ	تا هدایت شوید.
۱۰۴	وَ لَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ	و باید از میان شما گروهی باشند،
	يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ	که مردم را به خوبی‌ها دعوت کنند،
	وَ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ	و به کار شایسته فرمان دهند،
	وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ	و از کار ناشایسته نهی کنند.
	وَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	ایشان‌اند که موفق و رستگار می‌شوند.
۱۰۸	تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنزَّلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ	اینها، آیات خداست، که به حق بر تو می‌خوانیم.
	وَ مَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِّلْعَالَمِينَ	و خداوند نمی‌خواهد به هیچ یک از جهانیان ستمی برسد.
۱۰۹	وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ	هر چه در آسمان‌ها و هر چه در زمین است فقط متعلق به خداست.
	وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ	و ابتدا و انتهای تمام کارها به دست خداست.
۱۱۵	وَ مَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ	و هر کار خوبی انجام دهند،
	فَلَنْ يُكْفَرُوهُ	هرگز مورد ناسپاسی قرار نمی‌گیرند.
	وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ	آری، خداوند پرهیزگاران را به خوبی می‌شناسد.
۱۲۰	إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ	اگر به شما خوبی برسد،
	تَسْأَلُوهُمْ	آنان را غمگین می‌کند،
	وَ إِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ	و اگر به شما ناخوشی برسد،
	يَفْرَحُوا بِهَا	به سبب آن خوشحال می‌شوند.
	وَ إِنْ تَصَبَّرُوا	و اگر صبر کنید،
	وَ تَتَّقُوا	و خود را از خشم خدا در امان دارید،
	لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا	به هیچ وجه نیرنگ و مکرشان زبانی به شما نمی‌رساند،

	إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ	چرا که خدا به کارهایشان احاطه دارد.
۱۲۲	إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا	زمانی که نزدیک بود دو گروه از شما، سستی نشان دهند (و از میانه راه جدا شوند و بازگردند)؛
	وَاللَّهُ وَبِئْسَمَا	در حالی که خداوند یار و یاورشان بود،
	وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ	و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند.
۱۴۷	وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا	و (هنگام روبرو شدن با سختی‌های جنگ) سخنشان تنها این بود:
	رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا	«پروردگارا، گناهان ما را برای ما ببخش،
	وِإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا	و همچنین زیاده‌روی در کارهای ما را،
	وَنَبِّتْ أَعْدَانَنَا	و گم‌های ما را استوار کن،
	وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ	و ما را یاری کن و بر کافران پیروز فرما.»
۱۵۰	بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ	بلکه سرپرست شما خداست،
	وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ	و اوست که بهترین یاری‌دهندگان است.
۱۵۶	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا	مانند کسانی نباشید که کافر شدند،
	وَقَالُوا لِأَحْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ	و درباره‌ی برادرانشان که به سفر رفتند و مردند، یا رزمنده بودند و
	كَانُوا عُرَىٰ	در جنگ کشته شدند، گفتند:
	لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا	«اگر نزد ما می‌ماندند، نمی‌مردند، و کشته نمی‌شدند.»
	لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ	در نهایت، خداوند این تصور را حسرت و افسوسی در دل‌هایشان قرار می‌دهد.
	وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ	آری، خداوند است که زنده می‌کند و می‌میراند (پس خود را اسیر رؤیایها و افسوس‌های کودکانه نسازید).
	وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	و خداوند به کارهایتان بینا است.
۱۵۹	فِيمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ	(ای پیامبر) به سبب رحمتی که از جانب خداوند است با آنان اخلاقی نرم و مهربان یافتی،
	وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ	و اگر تندخو و سنگ‌دل بودی،
	لَانقَضُوا مِنْ حَوْلِكَ	حتماً از گرد تو پراکنده می‌شدند.
	فَاعْفُ عَنْهُمْ	بنابراین، آنان را ببخش،
	وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ	و برایشان از خدا آمرزش بخواه،
	وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ	و در کار با آنان مشورت کن.
	فَإِذَا عَزَمْتَ	سپس، هنگامی که در کاری تصمیم گرفتی،
	فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ	بر خدا توکل کن؛

	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ	که خدا توکل کنندگان را دوست دارد.
۱۶۴	لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	قطعاً خداوند بر مؤمنان منت گذاشت، آنگاه که در میانشان پیامبری از نوع خودشان فرستاد، که آیاتش را بر آنان می‌خواند، و آنان را رشد می‌دهد، و به آنان کتاب آسمانی و حکمت را یاد می‌دهد، و به راستی آنان در گذشته دچار گمراهی آشکاری بودند.
۱۶۷	وَ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا	و همچنین منافقان را معلوم نماید. هنگامی که به آنان گفته شد: «بیاید، در راه خدا بجنگید، یا از حریم خود دفاع کنید»،
	قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبِعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ	گفتند: «اگر از وقوع جنگی باخبر بودیم، قطعاً به دنبال شما می‌آمدیم.» آنان در آن روز به کفر نزدیک‌تر بودند تا به ایمان؛ به زبان چیزی می‌گویند که در دل‌هایشان نیست. و خداوند به آنچه مخفی می‌کنند داناتر است.
۱۷۱	يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ وَ أَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ	آری، شادمان‌اند؛ هم به خاطر فضل و نعمتِ خدا (که به آنها داده شده). و هم از این‌که خداوند پاداش نیکوکاران را تباه نمی‌کند.
۱۷۲	الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَ الرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَ اتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ	کسانی که به دعوت خدا و پیامبر پاسخ مثبت دادند، آن هم پس از زخمی شدن (در جنگ اُخُد)، برای کسانی از آنان که نیکو عمل کردند و تقوا داشتند، پاداشی بزرگ خواهد بود.
۱۷۳	الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَ قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ	آنها کسانی هستند که برخی از مردم به آنان گفتند: «مردم مشرک، لشکریان خود را برای جنگ با شما جمع کرده‌اند؛ پس شما از آنان بترسید.» ولی (به جای این که بترسند) این سخن بر ایمانشان افزود، و گفتند: «خدا برای ما کافی است، و او چه پشتیبان خوبی است.»
۱۷۴	فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ	سپس (وقتی برای جنگ رفتند) با نعمتی فراوان و اضافه بر آن، لطفی از جانب خدا، بازگشتند، بدون این‌که ناراحتی و رنجی (به سبب وقوع جنگ) به آنان رسیده

		باشد،
	وَ اتَّبِعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ	و آنها به دنبال کسب رضای خدا بودند.
	وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ	و خداوند لطف و عنایتی بزرگ دارد.
۱۷۹	مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ	خداوند قصد ندارد مؤمنان را در این وضعیتی که شما دارید، رها کند؛
	حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ	تا این که فرد پلید را از انسان پاک جدا کند.
	وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ	و خداوند قصد ندارد شما را از غیب آگاه کند؛
	وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَن يَشَاءُ	ولی خداوند هر که را بخواهد، به پیامبری انتخاب می‌کند.
	فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ	بنابراین به خدا و پیامبرانش ایمان آورید.
	وَ إِنْ تَوَمَّنَا وَ اتَّقُوا	آری، اگر ایمان آورید و خود را از خشم خدا حفظ کنید،
	فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ	اجری بزرگ خواهید داشت.
۱۸۰	وَ لَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ	و کسانی که در بخشیدن آنچه خدا از سر لطفش به آنان داده، بخل می‌ورزند (و آن را از نیازمندان دریغ می‌کنند)، مبدا گمان کنند که این بخل به نفع آنها است؛
	بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ	بلکه به زیان آنها است؛
	سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	زیرا به‌زودی در روز قیامت، آنچه نسبت به آن بخل ورزیده بودند، چون طوقی بر گردنشان می‌افتد (و هر چه ارزش آن بیشتر باشد، عذابشان سنگین‌تر می‌شود).
	وَ لِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	آری، ثروت و میراث آسمان‌ها و زمین، تنها برای خدا است،
	وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ	و خداوند از کارهایتان آگاه است.
۱۸۲	ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيٰدِيَكُمْ	این عذاب به سبب چیزهایی است که (از دنیا) پیش فرستاده‌اید،
	وَ أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ	و گرنه خداوند به هیچ وجه به بندگان ظلم نمی‌کند.»
۱۸۸	لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا	گمان نکنید کسانی که به سبب اعمال بدشان خوشحالند،
	وَ يُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا	و دوست دارند برای کارهای نکرده‌شان ستایش شوند،
	فَلَا تَحْسَبَنَّاهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ	آری، هرگز گمان نکنید که از عذاب نجات یافته‌اند.
	وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	آنان عذابی دردناک خواهند داشت.
۱۸۹	وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	(همواره توجه داشته باشید که) فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین، تنها برای خداست،
	وَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	و خداوند بر هر کاری تواناست.
۱۹۰	إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	به‌راستی در آفرینش آسمان‌ها و زمین،
	وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ	و گردش بیابایی شب و روز،

	لَايَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ	نشانه‌هایی (از قدرت و علم خدا) برای خردمندان وجود دارد؛
۱۹۱	الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ	همان‌ها که (در همه حال) به یاد خدا هستند.
	قِيَامًا وَ قُعُودًا وَ عَلَىٰ جُنُوبِهِمْ	در حالت ایستاده و نشسته و خوابیده به پهلو،
	وَ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	و در آفرینش آسمان‌ها و زمین، تفکر می‌کنند،
	رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا	و می‌گویند: «پروردگارا، این نظام با عظمت را بی‌هوده نیافریدی.
	سُبْحَانَكَ	تو را از کار بی‌هوده منزّه می‌دانیم.
	فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ	پس ما را از عذاب آتش حفظ کن؛
۱۹۲	رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ	پروردگارا، در حقیقت هر که را در آتش وارد کنی،
	فَقَدْ أَحْزَيْتَهُ	خوار و رسوایش کرده‌ای،
	وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ	و ستمگران، یاورانی نخواهند داشت؛
۱۹۳	رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا	پروردگارا، ما صدای ندا دهنده‌ای را شنیدیم،
	يُنَادِي لِلْإِيمَانِ	که به ایمان دعوت می‌کرد،
	أَن آمِنُوا بِرَبِّكُمْ	و می‌گفت: به پروردگار خود ایمان آورید؛
	فَأَمَّا	در نتیجه ایمان آوردیم؛
	رَبَّنَا فَاعْفُرْ لَنَا ذُنُوبَنَا	پروردگارا، گناهان ما را ببامرز،
	وَ كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا	و بدی‌های ما را ببوشان،
	وَ تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ	و ما را در شمار خوبان بمیران؛
۱۹۴	رَبَّنَا وَ آتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ	پروردگارا، آنچه را به وسیله‌ی پیامبرانت به ما وعده داده‌ای به ما بده ،
	وَ لَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ	و روز قیامت ما را خوار و رسوا نکن.
	إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ	مسلماً تو خلاف وعده‌ات عمل نمی‌کنی.»
۱۹۵	فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ	پس، پروردگارشان دعای آنان را اجابت کرد،
	أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ	و فرمود: «من عمل هیچ‌یک از شما را تباہ نمی‌کنم،
	مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ	چه مرد و چه زن.
	بَعْضُكُمْ مِّن بَعْضٍ	شما همه (در انجام وظایف و گرفتن پاداش) مانند یکدیگرید.
	فَالَّذِينَ هَاجَرُوا	پس کسانی که هجرت کردند،
	وَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ	و از سرزمین‌شان بیرون رانده شدند،
	وَ أُوذُوا فِي سَبِيلِي	و در راه من آزار و اذیت دیدند،

	و قَاتِلُوا وَ قُتِلُوا	و جنگیدند و کشته شدند،
	لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ	حتماً (به خاطر این زحمات و فداکاری‌ها) از گناهان‌شان می‌گذرم،
	و لَادْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ	و حتماً ایشان را وارد باغ‌هایی از بهشت می‌کنم،
	تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر درختان آن رودها روان است.
	تَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ	این‌ها پاداشی از جانب خداوند است.
	وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ	و البته پاداش نیکو فقط نزد خداست.
۱۹۸	لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ	ولی کسانی که خود را از عذاب پروردگارشان در امان داشتند،
	لَهُمْ جَنَّاتُ	باغ‌هایی از بهشت دارند،
	تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر درختان آن رودها روان است،
	خَالِدِينَ فِيهَا	و همیشه در آن خواهند ماند.
	تُرْزَلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ	این پذیرایی، از جانب خدا است.
	وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ	و آنچه نزد خدا باشد، برای نیکوکاران بهتر است.
۲۰۰	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	اصْبِرُوا	صبر پیشه کنید،
	و صَابِرُوا	و دیگران را به صبر سفارش کنید،
	و رَابِطُوا	و با هم متحد باشید،
	و اتَّقُوا اللَّهَ	و خود را از خشم خدا در امان نگه دارید؛
	لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ	باشد که رستگار شوید (و به خواسته‌های دنیا و آخرت خود دست یابید).

سوره نساء

۶	وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ	و یتیمان را امتحان کنید،
	حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ	پس هنگامی که به سن ازدواج رسیدند،
	فَإِنْ آتَيْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا	اگر در آنان احساس رشد و تکامل کردید،
	فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ	اموالشان را به خودشان بدهید.
	وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَ بِدَارًا	و آن را با زیاده‌روی و شتاب مصرف نکنید،
	أَنْ يَكْبَرُوا	از ترس این‌که مبادا بزرگ شوند و از شما پس بگیرند.
	وَمَنْ كَانَ عَنِيًّا	و کسی که ثروتمند است،

	فَلَيْسَتْ عَفِيفٌ	از برداشت حق سرپرستی خودداری کند،
	وَ مَنْ كَانَ فَقِيرًا	و کسی که فقیر است،
	فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ	پسندیده و مطابق عرف از آن مال استفاده کند.
	فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ	و هنگامی که اموالشان را به آنان باز گردانید،
	فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ	از آنان گواه بگیرید (تا بعداً ادعایی نداشته باشند)؛
	وَ كَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا	اگرچه خداوند برای محاسبه کافی است.
۱۶	وَ الَّذِينَ يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ	و مرد و زنی را از میان خودتان که مرتکب زنا می‌شوند،
	فَأَذُوهُمَا	با توبیخ و سرزنش بیازارید؛
	فَإِنْ تَابَا وَ أَصْلَحَا	پس اگر توبه کردند و رفتارشان را اصلاح کردند،
	فَاعْرِضْهُمَا	از آزار و سرزنش آن دو دست بردارید؛
	إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا	چرا که خداوند همواره بسیار توبه‌پذیر و مهربان است.
۱۷	إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ	توبه‌پذیری خدا (که از روی لطف بر خود واجب کرده)،
	لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّوْءَ بِجَهَالَةٍ	تنها ویژه‌ی کسانی است که از روی نادانی کار بدی انجام می‌دهند،
	ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ	و پس از آن، زود توبه می‌کنند.
	فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ	پس قطعاً خداوند توبه‌ی آنان را می‌پذیرد.
	وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا	و خداوند همواره بسیار دانا و حکیم است.
۱۸	وَ لَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ	و پذیرش توبه برای کسانی نیست که پیوسته کارهای بد می‌کنند،
	حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ	تا این‌که زمان مرگشان فرا برسد،
	قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ	(و در آن وقت) می‌گویم: «الآن توبه کردم.»؛
	وَ لَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَ هُمْ كُفَّارٌ	و همچنین توبه‌ی کسانی که در حال کفر می‌میرند (و در لحظات جان دادن پشیمان می‌شوند)، پذیرفته نیست.
	أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا	برای آنان عذابی دردناک آماده کرده‌ایم.
۱۹	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا	شما مجاز نیستید زنانی را که شوهرشان مرده است، (به اجبار و طبق سنت جاهلی، همانند اموال شوهرانشان) تصاحب کنید،
	وَ لَا تَعْضُلُوهُنَّ	و بر زنان خود سخت نگیرید؛
	لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ	با این هدف که بخشی از مهریه‌ای را که به آنان داده‌اید، از دستشان بیرون آورید.

مگر این که مرتکب کار زشت علنی شوند :	إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ
و در هر حال با زنانان شایسته و پسندیده رفتار کنید.	وَ عَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
پس اگر از آنان خوششان نمی آید (در جدایی شتاب نکنید)؛	فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
زیرا چه بسا شما از چیزی بدتان بیاید،	فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
و خداوند در آن خیر و خوبی فراوانی قرار داده باشد.	وَ يَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا
و هر کسی از شما که از نظر مالی توان نداشته باشد،	۲۵ وَ مَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا
که با زنان آزاد و پاکدامن ازدواج کند،	أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
می تواند از زانی که در اختیارتان هستند،	فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
یعنی کنیزان مؤمن را، به همسری بگیرید.	مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
و خداوند از ایمان قلبی شما آگاه تر است.	وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ
(شما و آن کنیزان) همه از جنس یکدیگرید.	بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ
پس با اجازه‌ی خانواده‌شان با آنان ازدواج کنید،	فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ
و مهریه‌شان را به شایستگی به آنان بدهید.	وَ آتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
و این باید در حالی باشد که آنان پاکدامن باشند،	مُحْصَنَاتٍ
و نه زناکار؛	غَيْرِ مُسَافِحَاتٍ
و پنهانی با مردان رابطه‌ی نامشروع نداشته باشند.	وَ لَا مُتَّخِذَاتِ أَحْدَانٍ
حال وقتی این زنان شوهر کردند،	فَإِذَا أَحْصِنَّ
اگر زنا کنند،	فَإِنَّ آتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ
مجازات آنان، نصف مجازات زنان آزاد شوهردار است.	فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ
این حکم، برای کسی از شماست که از سختی و ضرر بی همسری و آلوده شدن به گناه می ترسد.	ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
و البته صبر و تحمل شما (تا رسیدن به همسر آزاد و دلخواه)، برایتان بهتر است.	وَ أَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ
و خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.	وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
و خداوند می خواهد (با نگهداری شما از انحراف) به شما لطف و عنایت کند،	۲۷ وَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ
ولی کسانی که از خواسته‌های دل (و هوس‌های خود) پیروی می کنند،	وَ يُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ
انحراف بزرگ شما را می خواهند.	أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا

۲۸	يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَ خُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا	خداوند می خواهد بر شما آسان بگیرد؛ زیرا انسان ضعیف آفریده شده است.
۲۹	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ	ای مسلمانان، اموال یکدیگر را در میان خود به ناحق نخورید.
	إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ و لَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ	و البته اگر کارتان به صورت معامله‌ای با رضایت هر دو طرف باشد، ایرادی ندارد، و خود را هم به کشتن ندهید؛
	إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا	چرا که خداوند نسبت به شما بسیار مهربان است.
۳۲	و لَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ	و آنچه را خداوند، موجب امتیاز بعضی از شما بر بعضی دیگر قرار داده، آرزو نکنید؛
	لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا و لِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبْنَ	زیرا مردان از آنچه به دست آورده‌اند بهره‌ای دارند، و زنان نیز از آنچه به دست آورده‌اند بهره‌ای دارند،
	وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ	و (به جای چنین آرزوهایی) از خداوند بخواهید از لطف و فضلش به شما ببخشد؛
	إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا	چراکه خداوند همه چیز را به خوبی می داند.
۳۴	الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ	مردان بر زنان مدیریت دارند (و در برابر آنها مسئولند)؛ به خاطر این که خداوند، (بر اساس توانایی افراد) بعضی از آنان را بر بعضی دیگر امتیاز داده،
	وَمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَأَلْصِقَاتٌ فَاتِتَاتٌ	و نیز بدین سبب که مردان از اموالشان برای زنان هزینه می کنند. پس زنان شایسته، مطابق فرمان خدا، از شوهرانشان اطاعت می کنند،
	حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ	و در غیاب شوهر، حقوق او را حفظ می کنند، همان طور که خداوند حقوق آنها را حفظ کرده است. و زنانی که از نافرمانی شان می ترسید،
	فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ	نخست آنها را (با مهربانی) نصیحت کنید، و (در مرحله بعد، به عنوان هشدار) از بستر آنان دوری کنید،
	وَأَضْرِبُوهُنَّ	و (اگر اثر نکرد، با محبت و ملایمت، و برای این که به خود بیایند) آنان را تنبیه کنید.
	فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا	پس اگر از شما (در حدی که خدا گفته است) اطاعت کردند، بهانه‌ای برای آزار آنان نجوید؛
	إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا	زیرا خداوند بلندمرتبه و بزرگ است.

۳۶	وَاعْبُدُوا اللَّهَ	آری، خدا را بپرستید،
	وَ لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا	و هیچ چیز را شریک او قرار ندهید،
	وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا	و به پدر و مادر نیکی کنید،
	وَ بِذِي الْقُرْبَىٰ	و همچنین به خویشان،
	وَ الْيَتَامَىٰ	یتیمان،
	وَ الْمَسَاكِينِ	بینوایان،
	وَ الْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ	همسایه‌ی نزدیک،
	وَ الْجَارِ الْجُنُبِ	همسایه‌ی دور،
	وَ الصَّاحِبِ بِالْجَنبِ	یار و هم‌نشین،
	وَ ابْنِ السَّبِيلِ	شخص در راه مانده،
	وَ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ	و به کنیزان و غلامان تان (نیکی کنید).
	إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا	قطعاً خداوند کسی را که متکبر و فخر فروش است، دوست ندارد؛
۳۸	وَ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ	و کسانی که اموالشان را برای خودنمایی به مردم انفاق می‌کنند،
	وَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ لَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ	و به خدا و روز قیامت ایمان ندارند.
	وَ مَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا	و هر که شیطان دوست و هم‌نشین او باشد،
	فَسَاءَ قَرِينًا	بداند که هم‌نشین بدی دارد.
۴۳	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	لَا تَقْرَأُوا الصَّلَاةَ وَ أَنْتُمْ سُكَارَىٰ	در حال مستی به نماز نزدیک نشوید،
	حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ	تا این‌که بفهمید چه می‌گویید،
	وَ لَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ	و همچنین اگر مسافر نیستید (و شرایط برای غسل مهیاست)، در حال جنابت (به نماز نزدیک نشوید)،
	حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا	تا این‌که غسل کنید.
	وَ إِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ	و اگر بیمار بودید،
	أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ	یا در سفر بودید،
	أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ	یا یکی از شما قضای حاجت کرد،
	أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ	یا با همسرانتان رابطه زناشویی داشتید،
	فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً	و آنگاه آبی نیافتید (و شرایط برای غسل مهیا نبود)،
	فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا	بر سطحی پاک از زمین تیمم کنید؛

	فَأَسْحُوا بُجُوهَكُمْ وَ آيْدِيكُمْ	بدین صورت که بخشی از صورت و روی دست‌هایتان را مسح کنید.
	إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا	خداوند همواره بسیار بخشنده و آمرزنده است.
۵۹	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	أَطِيعُوا اللَّهَ	از خدا اطاعت کنید؛
	وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ	و از پیامبر اطاعت کنید؛
	وَ أُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ	و از صاحبان امرتان (یعنی امامان معصوم)،
	فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ	پس اگر در مطلبی با یکدیگر دچار اختلاف شدید،
	فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ	آن را به خدا و پیامبر ارجاع دهید؛
	إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ	اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارید.
	ذَلِكَ خَيْرٌ	این (اطاعت و ارجاع دادن) بهتر است،
	وَ أَحْسَنُ تَأْوِيلًا	و عاقبتی نیکوتر دارد.
۷۸	أَيْنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ	هر جا باشید مرگ به شما خواهد رسید؛
	وَ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ	هر چند در قلعه‌هایی مستحکم باشید.
	وَ إِنْ تُصِيبُهُمْ حَسَنَةٌ	و (ای پیامبر بدان که) اگر خیر و خوبی به آنان برسد،
	يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ	می‌گویند: «این از جانب خداست.»
	وَ إِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ	و اگر پیشامد بدی به آنان برسد،
	يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ	می‌گویند: «از طرف توست.»
	قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ	بگو: «همه از نزد خداست.»
	فَمَا لَهُمْ بِالْقَوْمِ	به راستی، چه شده که این مردم،
	لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا	نمی‌خواهند هیچ سخنی (مخالف میلشان) را بفهمند؟
۸۱	وَ يَقُولُونَ طَاعَةٌ	آنها می‌گویند: «ما مطیعیم»؛
	فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ	ولی هنگامی که از نزد تو بیرون می‌روند،
	بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ	گروهی از آنان، شبانه (در جلسات سری خود) تصمیماتی برخلاف گفته‌های تو می‌گیرند؛
	وَ اللَّهُ يَكْتُمُ مَا يُبَيِّنُونَ	در حالی که (نمی‌دانند) خدا آنچه را که شبانه تصمیم می‌گیرند، ثبت می‌کند.
	فَاعْرِضْ عَنْهُمْ	پس به آنها اعتنایی نکن، (و پرده‌پوشی کن تا بیش از این گستاخ نشوند)،
	وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ	و بر خدا توکل کن.

و همین بس که کار تو به خدا سپرده شود.	وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيْلًا	
آیا در قرآن تدبیر (و تفکر) نمی‌کنند؟	۸۲ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ	
و اگر از جانب شخصی غیر از خدا بود،	وَ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ	
قطعاً در آن اختلاف فراوانی می‌یافتند.	لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيْرًا	
هر که در کار خیری واسطه شود،	۸۵ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً	
از ثواب آن کار خیر، بهره‌ای دارد.	يَكُنْ لَهُ نَصِيْبٌ مِنْهَا	
و هر که در کار بدی واسطه شود،	وَ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً	
از مجازات و عواقب آن کار بد، سهمی دارد.	يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا	
و خداوند بر همه چیز مسلط است.	وَ كَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيْتًا	
هرگاه به شما درودی گفته شود،	۸۶ وَ إِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ	
پاسخ آن درود را بهتر از آن بگویید؛	فَحَيُّوْا بِأَحْسَنَ مِنْهَا	
یا همان را در پاسخ برگردانید.	أَوْ زُدُّوهَا	
خداوند همواره همه چیز را محاسبه می‌کند.	إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيْبًا	
هنگامی که (برای جهاد) در زمین سفر می‌کنید،	۱۰۱ وَ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ	
برای شما ای‌برادی ندارد	فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ	
که از نمازهای چهار رکعتی، دو رکعت بکاهید،	أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ	
اگر می‌ترسید که کافران در نماز به شما آسیبی برسانند.	إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا	
زیرا کافران همواره برای شما دشمنی علنی هستند.	إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِيْنًا	
و هنگامی که (در میدان جنگ و خطر) در میان آنان باشی،	۱۰۲ وَ إِذَا كُنْتَ فِيهِمْ	
و بخواهی برای مسلمانان، نماز را به جماعت برپا کنی،	فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ	
باید گروهی از آنان با تو به نماز بایستند،	فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ	
و در آن حال سلاح‌های خود را بردارند.	وَ لِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ	
و هنگامی که به سجده رفتند،	فَإِذَا سَجَدُوا	
(رکعت دوم را فرادا بخوانند و) پشت سر شما در مقابل دشمن قرار گیرند،	فَلْيَكُونُوا مِنْ وَّرَائِكُمْ	
و گروه دیگری که نماز نخوانده‌اند،	وَ لَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا	
(بیایند و رکعت دوم را) با تو نماز بخوانند،	فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ	
و البته باید محتاط و هوشیار باشند و سلاح‌هایشان را حفظ کنند؛	وَ لِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَ أَسْلِحَتَهُمْ	

	وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا	زیرا کافران آرزو دارند،
	لَوْ تَعْمَلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَ أَمْتِعَتِكُمْ	که شما از سلاح‌ها و تجهیزات خود غافل شوید،
	فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً	تا با یک حمله‌ی غافلگیرانه بر شما یورش برند.
	وَ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ	و البته ایرادی ندارد،
	إِنْ كَانَ بِكُمْ أَدَىٰ مِنْ مَطَرٍ	اگر از باران ناراحت‌اید،
	أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ	یا بیمار هستید،
	أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ	سلاح‌های خود را بر زمین بگذارید؛
	وَ تَخْذُوا حِذْرَكُمْ	ولی احتیاط و هوشیاری خود را حفظ کنید.
	إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا	خداوند برای کافران عذابی خوارکننده آماده کرده است.
۱۰۵	إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ	ما این کتاب را که سراسر حق است بر تو نازل کردیم،
	لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ	تا به وسیله‌ی آنچه خدا به تو نشان داده، میان مردم داوری کنی،
	وَ لَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا	و هرگز مدافع خائنان نباش.
۱۱۰	وَ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا	و هر که کار بدی انجام دهد،
	أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ	یا به خودش ظلم کند،
	ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ	آنگاه از خدا آمرزش بخواهد،
	يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا	متوجه می‌شود که خداوند چه بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۱۱	وَ مَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا	و هر که گناهی انجام دهد،
	فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ	فقط به زیان خودش، مرتکب آن شده است.
	وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا	و همواره خداوند بسیار دانا و حکیم است.
۱۱۲	وَ مَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا	و هر کسی خطا یا گناهی انجام دهد،
	ثُمَّ يَرَمْ بِهِ بَرِيئًا	سپس آن را به فرد بی‌گناهی نسبت دهد،
	فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَ إِثْمًا مُّبِينًا	قطعاً با تهمت‌ی ناروا و گناهی آشکار بار خود را سنگین کرده است.
۱۱۳	وَ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَتُهُ	و اگر لطف خدا و رحمتش بر تو نبود،
	لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ	قطعاً گروهی از آن افراد خائن تصمیم داشتند تو را از داوری صحیح گمراه کنند؛
	وَ مَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ	حال آن‌که فقط خودشان را گمراه می‌کنند،
	وَ مَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ	و هیچ ضرری به تو نمی‌رسانند؛

	وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ	چرا که خدا بر تو کتاب آسمانی و حکمت نازل کرده،
	وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ	و آنچه را که نمی دانستی به تو آموخته است،
	وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا	و همواره لطف خداوند به تو بسیار زیاد است.
۱۱۴	لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ جُؤَاهِمِ	در بسیاری از سخنان درگوشی و محرمانه‌ی آنان خیری نیست؛
	إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ	مگر کسی که به صدقه فرمان دهد،
	أَوْ مَعْرُوفٍ	یا به کار نیک و شایسته‌ای امر کند،
	أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ	یا میان مردم آشتی دهد.
	وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ	و هر که برای به دست آوردن خشنودی خدا چنین کند،
	فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا	به زودی پاداشی بزرگ به او خواهیم داد.
۱۱۹	وَأَضَلَّنَّهُمْ	و حتماً گمراهشان می‌کنم،
	وَأَلَمَّنَّا لَهُمْ	و آنان را غرق آرزوها کرده،
	وَأَلَمَّرْنَاهُمْ فَلْيُبْتَئِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ	و حتماً وادارشان می‌کنم که گوش‌های چهارپایان را بشکافند (تا در برابر حکم خدا و به رسم جاهلیت، آن چهارپایان را مقدس و حرام‌گوشت اعلام کنند)،
	وَأَلَمَّرْنَاهُمْ فَلْيُعِيرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ	و حتماً به آنان فرمان می‌دهم که آفرینش خدا را تغییر دهند.»
	وَ مَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ	آری، کسی که شیطان را به جای خدا سرپرست خود انتخاب کند،
	فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا	قطعاً زیان آشکاری کرده است.
۱۲۰	يَعِدُّهُمْ	شیطان به آنان وعده می‌دهد،
	وَيُمَنِّيهِمْ	و غرق آرزوهایشان می‌کند؛
	وَ مَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا	حال آن‌که وعده‌ی شیطان فقط برای فریب آنان است.
۱۲۱	أُولَئِكَ مَاوَاهُمْ جَهَنَّمُ	آنان جایگاهشان دوزخ است.
	وَ لَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا	و هیچ راه گریزی از آن نخواهند یافت.
۱۲۳	لَيْسَ بِأَمَانِيَّتِكُمْ	(فضیلت و رستگاری) نه به دلخواه شما (مدعیان مسلمانی) است،
	وَ لَا أَمَانِيَّ أَهْلِ الْكِتَابِ	و نه به دلخواه اهل کتاب؛
	مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا	بنابراین هر کسی کار بدی انجام دهد،
	يُجْزَ بِهِ	در برابر آن کیفر داده می‌شود،
	وَ لَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَ لَا نَصِيرًا	و جز خداوند هیچ سرپرست و یآوری برای خود نخواهد یافت.

۱۲۴	وَ مَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ و کسانی که کارهای شایسته کنند،
	مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى چه مرد باشند و چه زن،
	وَ هُوَ مُؤْمِنٌ و با ایمان هم باشند؛
	فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ چنین افرادی وارد بهشت می‌شوند
	وَ لَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا و به اندازه‌ی سر سوزنی ستم نخواهند دید.
۱۲۵	وَ مَنْ أَحْسَنُ دِينًا و چه کسی در دین داری بهتر است،
	مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ از آن کسی که خود را تسلیم خدا کرده،
	وَ هُوَ مُحْسِنٌ در حالی که نیکوکار است،
	وَ اتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا و از آیین ابراهیم حق‌گرا پیروی کرده است؟
	وَ اتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا و خداوند ابراهیم را به عنوان دوست خود برگزید.
۱۲۶	وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، فقط متعلق به خداست.
	وَ كَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا و خداوند به همه چیز احاطه دارد.
۱۳۰	وَ إِنْ يَتَفَرَّقَا و اگر جدا شوند،
	يُغْنِ اللَّهُ كُفْلًا مِنْ سَعَتِهِ خداوند هر کدام را با لطف خویش بی‌نیاز خواهد کرد.
	وَ كَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا و همواره خداوند، گشایش‌دهنده و حکیم است.
۱۳۱	وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ هر چه در آسمان‌ها و هر چه در زمین است، فقط متعلق به خداست.
	وَ لَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ آوَوْا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ آتَاكُمْ و قطعاً اهل کتاب را پیش از شما و همچنین شما را سفارش کردیم،
	أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ که خود را از خشم خدا در امان نگاه دارید،
	وَ إِنْ تَكْفُرُوا و اگر هم کافر شوید (به خدا زبانی نرسانده‌اید، زیرا)؛
	فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ هر چه در آسمان‌ها و هر چه در زمین است فقط متعلق به خداست،
	وَ كَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا و خداوند همواره بی‌نیاز و ستوده است.
۱۳۲	وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ آری، هر چه در آسمان‌ها و هر چه در زمین است، فقط متعلق به خداست،
	وَ كَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا و همین بس که کار تو به خدا سپرده شود.
۱۳۳	إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ ای مردم، اگر خدا بخواهد شما را از میان می‌برد،
	وَ يَأْتِ بِآخَرِينَ و افراد دیگری پدید می‌آورد.

	وَ كَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا	و خدا بر این کار تواناست.
۱۳۴	مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا	هر کسی در پی پاداش دنیاست بداند که،
	فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ	پاداش دنیا و آخرت تنها نزد خداست.
	وَ كَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا	و همواره خداوند بسیار شنوا و بیناست.
۱۳۶	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	آمِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ	ایمان بیاورید به خدا و پیامبرش،
	وَ الْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ	و همچنین به کتابی که بر پیامبرش نازل کرده،
	وَ الْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ	و (به طور کلی به) هر کتابی که پیش از این نازل کرده است.
	وَ مَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ	و هر کسی که انکار کند خدا را،
	وَ مَلَائِكَتِهِ	و فرشتگان را،
	وَ كُتُبِهِ	و کتاب‌های آسمانی را،
	وَ رُسُلِهِ	و پیامبرانش را،
	وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ	و روز قیامت را،
	فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا	قطعاً دچار یک گمراهی شدید و طولانی شده است.
۱۴۰	وَ قَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ	به راستی خداوند در این کتاب بر شما نازل کرده است،
	أَن إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ	که هرگاه آیات خدا را می‌شنوید،
	يُكْفَرُ بِهَا	در حالی که گروهی آن را انکار می‌کنند،
	وَ يُسْتَهْزَأُ بِهَا	و استهزا می‌کنند،
	فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ	پس با آنان هم‌نشین نشوید،
	حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ	تا این که به سخن دیگری مشغول شوند؛
	إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ	و گرنه شما هم مثل آنان خواهید بود.
	إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَ الْكَافِرِينَ فِي	خداوند همه‌ی منافقان و کافران را در دوزخ جمع خواهد کرد؛
	جَهَنَّمَ جَمِيعًا	
۱۴۷	مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ	خدا شما را عذاب نمی‌کند
	إِنْ شَكَرْتُمْ وَ آمَنْتُمْ	اگر شکرگزاری کنید و ایمان آورید؛
	وَ كَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا	و همواره خداوند سپاسگزارِ اعمال نیکوکاران است و بندگان را به‌خوبی می‌شناسد.
۱۶۳	إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ	ما بر تو وحی فرستادیم،

	گما آوحینا الی نوح	همان طور که بر نوح وحی فرستادیم،
	وَ النَّبِیِّیْنَ مِنْ بَعْدِهِ	و بر پیامبران پس از او،
	وَ آوحینا الی ابراهیم	و بر ابراهیم وحی فرستادیم،
	وَ اِسْمَاعِیلَ وَ اِسْحَاقَ	و نیز بر اسماعیل و اسحاق،
	وَ یَعْقُوبَ وَ الْاَسْبَاطَ	و بر یعقوب و پیامبران بنی اسرائیل،
	وَ عِیْسَى وَ اَیُّوبَ	و بر عیسی و ایوب،
	وَ یُوْنُسَ وَ هَارُونَ وَ سُلَیْمَانَ	و بر یونس و هارون و سلیمان،
	وَ آتینا داوود زبوراً	و به داوود هم زبور دادیم.
۱۶۴	وَ رُسُلًا قَدْ فَصَّصْنَا لَهُمْ عَلَیْكَ مِنْ قَبْلُ	و پیامبرانی را فرستادیم که پیش از این سرگذشت آنان را برای تو بیان کرده ایم،
	وَ رُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَیْكَ	و پیامبرانی که سرگذشت آنان را برای تو بیان نکرده ایم،
	وَ كَلَّمَ اللّٰهُ مُوسَى تَكْلِیْمًا	و خدا به صورتی خاص و بدون واسطه با موسی سخن گفت.
۱۶۵	رُسُلًا مُّبَشِّرِیْنَ وَ مُنذِرِیْنَ	همان پیامبرانی که (از سوی خدا به مردم) بشارت و هشدار می دادند،
	لَعَلَّآ یَكُوْنُ لِلنَّاسِ عَلَی اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ	تا پس از فرستادن آن پیامبران، مردم در برابر خدا عذر و بهانه ای نداشته باشند.
	وَ كَانَ اللّٰهُ عَزِیْزًا حَكِیْمًا	آری، خداوند همواره شکست ناپذیر و حکیم است.
۱۶۶	لٰكِنِ اللّٰهُ یَشْهَدُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَیْكَ	اما خدا درباره ای آنچه نازل کرده گواهی می دهد،
	اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِیْ	آن را با آگاهی کامل نازل کرده است،
	وَ الْمَلَائِكَةُ یَشْهَدُوْنَ	و فرشتگان نیز بدین امر گواهی می دهند.
	وَ كَفِیْ بِاللّٰهِ شَهِیْدًا	و همین که خدا گواه است کافی است.
۱۷۰	یا اَیُّهَا النَّاسُ	ای مردم،
	قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ	به راستی این پیامبر از طرف پروردگارتان، حقیقت را برایتان آورده است.
	فَاٰمِنُوْا خَیْرًا لَّكُمْ	پس ایمان بیاورید که برایتان بهتر است،
	وَ اِنْ تَكْفُرُوْا	و اگر کافر شوید، (به خدا زیانی نرسیده است، زیرا)
	فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمَاوَاتِ وَ الْاَرْضِ	آنچه در آسمان ها و زمین است متعلق به خداست،
	وَ كَانَ اللّٰهُ عَلِیْمًا حَكِیْمًا	و همواره خداوند بسیار دانا و حکیم است.
۱۷۱	یا اَهْلَ الْكِتَابِ	ای اهل کتاب،
	لَا تَغْلُوْا فِی دِیْنِكُمْ	در دین خود زیاده روی نکنید،

و دربارهی خدا جز حقیقت نگویید.	و لَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ	
مسیح که همان عیسی ابن مریم بود، فقط فرستاده‌ی خداست،	إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ	
و مخلوق ویژه اوست، که وی را به دامن مریم افکند،	و كَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ	
و روحی از جانب اوست.	و رُوحٌ مِنْهُ	
بنابراین به خدا و پیامبرانش ایمان بیاورید،	فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ	
و نگویند: «خدایان، سه تا هستند.»	و لَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً	
(از این عقاید باطل) دست بردارید که برایتان بهتر است.	إِنَّهُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ	
خدای حقیقی فقط خدایی یکتاست.	إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ	
او از داشتن فرزند منزّه است.	سُبْحَانَهُ، أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ	
هرچه در آسمان‌ها و هرچه در زمین است فقط متعلق به اوست.	لَهُ، مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ	
و خدا برای تدبیر امور کافی است.	وَ كَفَى بِاللَّهِ وَكِيلاً	
مسیح هرگز سرپیچی نمی‌کند و مقام خود را بالاتر نمی‌داند،	لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ	۱۷۲
از این که بنده‌ای برای خدا باشد.	أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ	
و همچنین فرشتگان نزدیک خدا، از بندگی او خودداری نمی‌کنند (و بلکه به این کارشان افتخار می‌نمایند).	وَ لَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ	
و کسانی که از بندگی او سرکشی کنند،	وَ مَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ	
و تکبر ورزند	وَ يَسْتَكْبِرْ	
بدانند که به‌زودی خداوند همگان را در پیشگاه خود جمع می‌کند.	فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا	
آنگاه کسانی که ایمان آوردند،	۱۷۳ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا	
و کارهای شایسته کردند،	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	
پاداش‌شان را کاملاً به آنان می‌دهد.	فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ	
و از لطف و عنایت خود بر پاداش آنان خواهد افزود.	وَ يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ	
ولی کسانی که از عبادت خدا سرپیچی کنند،	وَ أَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا	
و تکبر ورزند،	وَ اسْتَكْبَرُوا	
به صورتی دردناک عذابشان می‌کند،	فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا	
و غیر از خدا هیچ سرپرست و یآوری برای خود نخواهند یافت.	وَ لَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَ لَا نَصِيرًا	

۱۷۴	يَا أَيُّهَا النَّاسُ	ای مردم،
	قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ	قطعاً دلیلی روشن از سوی پروردگارتان برای شما آمده است،
	وَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا	و نوری آشکار برایتان نازل کرده‌ایم.
۱۷۵	فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ	اما کسانی که به خدا ایمان آوردند،
	وَ اعْتَصَمُوا بِهِ	و با کمک او خود را (از هلاکت ابدی) حفظ کردند،
	فَسَيُجْزِيهِمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَ فَضْلٍ	قطعاً آنان را در رحمتی بزرگ از جانب خود و لطفی بیشتر از حقیقتش وارد خواهد کرد،
	وَ يَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا	و آنان را به راه راستی هدایت خواهد کرد که به خودش می‌رسد.
۱۷۶	يَسْتَفْتُونَكَ	(ای پیامبر، درباره ارث خواهر و برادر) از تو سؤال می‌کنند،
	قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ	بگو: «خداوند در مورد خواهر و برادر، به شما پاسخ می‌دهد:
	إِنْ امْرُؤٌ هَلَكَ	اگر مردی بمیرد،
	لَيْسَ لَهُ وَ لَدٌ	و فرزندی نداشته باشد،
	وَ لَهُ أُخْتُ	و خواهری داشته باشد،
	فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ	نیمی از میراث او برای خواهرش است.
	وَ هُوَ يَرِثُهَا	و برادر از خواهرش، ارث کامل می‌برد،
	إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَ لَدٌ	اگر آن خواهری که فوت کرده، فرزندی نداشته باشد،
	فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ	و اگر دو خواهر، وارثان میّت بودند،
	فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ	دوسوم میراث برای آن دو است،
	وَ إِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَ نِسَاءً	و اگر وارثان میّت، چند برادر و خواهر بودند،
	فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ	سهم هر پسر از ارث به اندازه‌ی سهم دو دختر است.
	يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضَلُّوا	خداوند احکامش را برایتان روشن می‌کند تا مبادا گمراه شوید.
	وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	و خدا از همه چیز به‌خوبی آگاه است.

سوره مانده

۴	يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ	از تو می‌پرسند چه چیزهایی برایشان حلال شده است.
	قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ	بگو: «تمام چیزهای پاکیزه برایتان حلال شده است.»

	وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ و همچنین حیوانی که سگ‌های شکاری تربیت شده، شکار می‌کنند.
	تُعَلِّمُوهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ و شما آن‌ها را بر اساس آموزه‌های الهی، آموزش داده‌اید.
	فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ پس شما از آنچه برایتان نگه داشته‌اند بخورید.
	وَ اذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ و هنگام فرستادن سگ‌ها برای شکار، برای حلال شدن آن حیوان، نام خدا را بر آن ببرید.
	وَ اتَّقُوا اللَّهَ و خود را از عذاب خدا حفظ کنید.
	إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ زیرا خداوند با سرعت به حساب بندگان می‌رسد.
۶	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ای کسانی که ایمان آورده‌اید.
	إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ هنگامی که به قصد نماز برمی‌خیزید.
	فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ صورت خود را بشویید.
	وَ أَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ و دست‌هایتان را با آرنج بشویید.
	وَ امْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ و بخشی از سر را مسح کنید.
	وَ أَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ و نیز پاهایتان را تا برآمدگی دو پا مسح کنید.
	وَ إِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا و اگر جُنُب بودید، خود را با غسل پاک کنید.
	وَ إِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى و اگر بیمار بودید.
	أَوْ عَلَى سَفَرٍ یا در حال سفر.
	أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ یا یکی از شما قضای حاجت کرد.
	أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ یا با زنان خود رابطه زناشویی داشتید.
	فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً و آب نیافتید.
	فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا با سطحی پاک از زمین تیمم کنید؛

	فَأَمْسَحُوا بِيُحُوهِكُمْ وَ أَيْدِيكُمْ مِنْهُ	بدین صورت که بخشی از صورت و روی دست‌هایتان را مسح بکشید.
	مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ	خدا نمی‌خواهد هیچ ناراحتی و مشکلی برای شما ایجاد کند؛
	وَ لَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ	بلکه می‌خواهد شما را از آلودگی‌ها پاک کند،
	وَ لِيُثَبِّتَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ	و نعمتش را بر شما تمام کند.
	لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	باشد که سپاسگزاری کنید.
۷	وَ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ	و نعمت‌های خدا بر خودتان را به یاد آورید؛
	وَ مِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ	و عهدش را که با شما بسته است،
	إِذ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَ اطعنا	در آن زمان که گفتید: «شنیدیم و اطاعت کردیم.»
	وَ اتَّقُوا اللَّهَ	و خود را از خشم خدا حفظ کنیم؛
	إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ	زیرا خدا اسرار درون سینه‌ها را به‌خوبی می‌داند.
۱۱	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	أذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ	نعمت‌های خدا را بر خود به یاد آورید؛
	إِذْ هُمْ قَوْمٌ	هنگامی که جمعی از دشمنان (به منظور نابود کردن شما و دین‌تان) تصمیم گرفتند،
	أَنْ يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ	که به منافع شما تجاوز کنند؛
	فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ	پس خدا دست آن‌ها را از شما کوتاه کرد.
	وَ اتَّقُوا اللَّهَ	و خود را از خشم خدا حفظ کنید.
	وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ	و مؤمنان باید فقط بر خداوند توکل کنند.
۱۲	وَ لَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ	به‌راستی خدا از بنی‌اسرائیل پیمان گرفت،
	وَ بَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا	و در میان‌شان دوازده سرپرست فرستادیم،

و خداوند فرمود: «من با شما هستم،	وَ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ	
اگر نماز را کامل و بی نقص به جای آورید،	لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ	
و از مال خود انفاق کنید،	وَ آتَيْتُمُ الزَّكَاةَ	
و به پیامبران ایمان آورید،	وَ آمَنْتُمْ بِرُسُلِي	
و با احترام یاریشان کنید،	وَ عَزَّرْتُمُوهُمْ	
و با انفاق، قرض نیکویی به خدا بدهید،	وَ اقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا	
(اگر چنین کنید) حتماً بدی‌هایتان را می‌پوشانم،	لَا كُفْرًا عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ	
و شما را در بهشت‌هایی وارد می‌کنم،	وَ لَادْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ	
که از زیر درختان آن رودها جاری است.	تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	
اما هر کسی از شما که پس از این پیمان، کفر ورزد،	فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ	
حتماً راه راست را گم کرده است.»	فَقَدْ ضَلَّ سِوَاءَ السَّبِيلِ	
ای اهل کتاب،	يَا أَهْلَ الْكِتَابِ	۱۵
به راستی پیامبر ما نزد شما آمده است؛	قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا	
در حالی که بسیاری از حقایق کتاب آسمانی را که شما مخفی می‌کردید، آشکار می‌کند،	يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ	
و البته بسیاری از خطاهای دیگران را می‌بخشد.	وَ يَغْفُو عَنْ كَثِيرٍ	
به راستی از سوی خدا، نور و کتابی روشن‌گر برای شما آمده است.	قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَ كِتَابٌ مُبِينٌ	
خداوند به وسیله‌ی آن، کسانی را که در پی رضایت او باشند، به راه‌های سلامت و سعادت هدایت می‌کند،	يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ	۱۶
و با لطف و عنایت خود، آنان را از تاریکی‌ها به سوی نور بیرون می‌آورد.	وَ يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ	
و ایشان را به راه راست هدایت می‌کند.	وَ يَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	

[A Comment 1]:

۱۸	وَ قَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ	یهودیان و مسیحیان گفتند:
	نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ	«ما همچون پسران خدا و دوستان ویژه او هستیم.»
	قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ	بگو: «پس چرا شما را به سبب گناهان تان عذاب می‌کند؟»
	بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ	بلکه شما هم بشری از آفریدگان او هستید.
	يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ	هر که را بخواهد می‌آمرزد،
	وَ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ	و هر که را بخواهد عذاب می‌کند.
	وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا	آری، فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن‌ها وجود دارد، متعلق به خداست،
	وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ	و بازگشت همه، فقط به سوی اوست.
۱۹	يَا أَهْلَ الْكِتَابِ	ای اهل کتاب،
	قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ	قطعاً پیامبر ما به سوی شما آمده است، که پس از دورانی که میان پیامبران فاصله افتاده، حقیقت را برایتان روشن می‌کند؛
	أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَ لَا نَذِيرٍ	تا مبادا در قیامت بگویید: «هیچ مژده‌دهنده و هشداردهنده‌ای برای ما نیامد.»
	فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَ نَذِيرٌ	به راستی، مژده‌دهنده و هشداردهنده برایتان آمد.
	وَ اللَّهُ عَلِيمٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	و خداوند بر هر کاری تواناست.
۲۳	قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اللَّهَ عَلَيْهِمَا	دو نفر از مردان خدا ترس که خداوند به آنها نعمت (علم و ایمان) بخشیده بود، گفتند:
	أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ	«شما به‌طور ناگهانی از دروازه‌ی شهر، بر آنان حمله‌ور شوید.
	فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَآتِئْتُمْ غَالِبُونَ	پس همین که وارد شهر شوید، پیروز خواهید شد،
	وَ عَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	و اگر ایمان دارید، فقط بر خدا توکل کنید.»

داستان دو پسر آدم (هابیل و قابیل) را به درستی و بدون نقص برایشان بازگو کن،	وَ اتلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَى آدَمَ بِالْحَقِّ	۲۷
هنگامی که برای تقرّب به درگاه الهی، هر کدام، یک قربانی آوردند،	إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا	
که از یکی پذیرفته شد،	فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا	
و از دیگری پذیرفته نشد.	وَ لَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ	
قابیل از روی حسد گفت: «حتماً تو را خواهیم کشت.»	قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ	
هابیل گفت: «(من تقصیری ندارم) خدا فقط از پرهیزکاران قبول می‌کند؛	قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ	
از این رو، بر بنی اسرائیل مقرر کردیم،	مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ	۳۲
که هر کسی، شخصی را بکشد بدون این که حق قصاص داشته باشد،	أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ	
یا آن شخص در زمین تبه‌کاری کرده باشد،	أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ	
مانند آن است که همگی مردم را کشته است،	فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا	
و هر که به شخصی حیات بخشد و او را از مرگ نجات دهد،	وَ مَن أَحْيَاهَا	
چنان است که گویی همگی مردم را زنده کرده است.	فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا	
مسلماً پیامبران ما معجزات و نشانه‌هایی روشن برایشان آوردند؛	وَ لَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ	
ولی بیشتر آنها بعد از آن (نشانه‌ها و معجزات)،	ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ	
در زمین افراط و زیاده‌روی کردند.	فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ	
آیا توجه نداری	أَلَمْ تَعْلَمْ	۴۰
که فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین فقط از آن خداست؟	أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	
خدا (بر طبق عدالتش) هر که را بخواهد عذاب می‌کند،	يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ	

	وَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ	و (بر اساس لطفش) هر که را بخواهد می‌آمرزد،
	وَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	و خدا بر هر کاری تواناست.
۴۲	سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ	سخنان دروغ بزرگانشان را بسیار گوش می‌کنند،
	أَكَالُونَ لِلْسُّحْتِ	و مال حرام و رشوه زیاد می‌خورند.
	فَإِن جَاءتُوكَ	اگر برای داوری نزد تو آمدند،
	فَاحْكُم بَيْنَهُم	(اختیار با توست، خواستی) میان‌شان داوری کن،
	أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ	یا (اگر نخواستی) از آنان روی بگردان،
	وَ إِن تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَن يَضُرَّكَ شَيْئًا	و اگر از آنان روی بگردانی، به هیچ وجه زبانی به تو نخواهند رساند،
	وَ إِن حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ	و اگر خواستی حکم کنی، به عدالت بینشان حکم کن؛
	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ	که خدا عدالت‌پیشگان را دوست دارد.
۵۱	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَ النَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ	یهودیان و مسیحیان را به عنوان سرپرست خود انتخاب نکنید،
	بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ	زیرا آنان دوستان و سرپرستان یکدیگرند (و به شما وفادار نیستند)،
	وَ مَن يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ	و هر کسی از شما که سرپرستی آنها را بپذیرد،
	فَأِنَّهُ وَ مِنْهُمْ	از آنان خواهد بود.
	إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	قطعاً خداوند مردم ستم‌کار را هدایت نمی‌کند.
۵۵	إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ	سرپرست و ولی امر شما فقط خدا است،
	وَ رَسُولُهُ	و نیز پیامبرش،

و الَّذِينَ آمَنُوا	و همچنین مؤمنان (مانند علی بن ابی طالب علیه السلام)،
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ	همان کسانی که نماز را کامل و بی نقص به جای می آورند،
وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ	و در حال رکوع صدقه می دهند،
وَ مَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا	و هر که خدا و پیامبرش و نیز مؤمنان را سرپرست خود قرار دهد،
۵۶	
فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ	(ایشان یاوران خداوند، و) به راستی یاوران خدا همیشه پیروزند (حتی اگر به ظاهر شکست بخورند).
يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده اید،
۵۷	
لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَ لَعِبًا مِنْ الَّذِينَ آوَتْهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ الْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ	از میان کسانی که دین تان را به تمسخر و بازی گرفته اند از اهل کتاب پیش از شما و نیز کافران، کسی را به عنوان دوست و سرپرست خود، انتخاب نکنید
وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	و اگر ایمان دارید، خود را از خشم خدا حفظ کنید.
۵۸	
وَ إِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ	و زمانی که مردم را به نماز فرا می خوانید،
اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَ لَعِبًا	آن را به تمسخر و بازی می گیرند.
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ	این بدان سبب است که آنان مردمی هستند که عقل خود را به کار نمی گیرند.
۶۵	
وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا	و اگر اهل کتاب ایمان می آوردند و خود را از خشم خدا حفظ می کردند،
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ	حتماً گناهانشان را پاک می ساختیم،
وَ لَادَخَلْنَاهُمْ حَتَّى النَّعِيمِ	و آنان را به بهشت های پر نعمت وارد می کردیم.
۶۶	
وَ لَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ	و اگر آنان کاملاً به تورات و انجیل عمل می کردند،
وَ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ	و به تمام آنچه از سوی پروردگارش بر آنان نازل شده پای بند بودند،
لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ	قطعاً از برکات آسمانی و زمینی بهره مند می شدند.

مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ	برخی از آنان گروهی میانه‌رو و درست‌کار هستند،
وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَحْمِلُونَ	ولی بیشترشان چه بد عمل می‌کنند!
يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ	ای پیامبر،
بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ	آنچه را که از سوی پروردگارت (درباره‌ی ولایت علی) بر تو نازل شده به مردم ابلاغ کن،
وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ	و اگر این کار را نکنی،
فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ	اصلاً پیام او را نرسانده‌ای،
وَ اللَّهُ يَعْصِيكَ مِنَ النَّاسِ	و خدا تو را از گزند مردم حفظ خواهد کرد.
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ	قطعاً خداوند مردم کافر را هدایت نمی‌کند.
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ	بگو: «ای اهل کتاب،
لَسْتُمْ عَلَيَّ شَيْءٌ	شما از هیچ آیین حقی برخوردار نیستید؛
حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ	مگر این‌که به تورات و انجیل به طور کامل عمل کنید،
وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ	و نیز به آنچه از سوی پروردگارتان بر شما نازل شده، پای‌بند باشید.
وَ لَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ	و بی‌گمان آنچه از سوی پروردگارت بر تو نازل شده، بر طغیان و کفر بسیاری از آنان خواهد افزود،
طُعْيَانًا وَ كُفْرًا	
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ	بنابراین برای سرنوشت این مردم کافر، اندوهگین مباش.
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ	چیزهای پاکیزه‌ای را که خدا برایتان حلال کرده است، حرام شمارید،
وَ لَا تَعْتَدُوا	و از حدود الهی تجاوز نکنید؛

که خدا تجاوزکاران را دوست ندارد.	إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ	
و از چیزهای حلال و پاکیزه‌ای که خدا روزی شما کرده استفاده کنید،	وَ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا	۸۸
و خود را از خشم خدایی که به او ایمان دارید در امان دارید؛	وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِي مُؤْمِنُونَ	
شکار کردن از دریا و غذاهای دریایی بر شما حلال شده است؛	أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَ طَعَامُهُ	۹۶
تا وسیله‌ی بهره‌مندی برای شما که در حال احرام هستید و برای کاروان‌ها باشد،	مَتَاعًا لَكُمْ وَ لِلسَّيَارَةِ	
ولی شکار کردن از خشکی تا زمانی که در حال احرام هستید بر شما حرام شده است،	وَ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا	
و خود را حفظ کنید از خشم خدایی که در پیشگاه او جمع خواهید شد.	وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ	
بدانید که خدا به سختی مجازات می‌کند،	إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ	۹۸
و در عین حال خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.	وَ أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	
این شیوه مناسب‌تر است،	ذَلِكَ آدْنٰ	۱۰۸
برای این که گواهان، گواهی خود را به درستی ادا کنند،	أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا	
و همچنین بترسند از این که سوگندهایی پس از سوگندهایشان به میان آید (و سخن آن‌ها را رد کند و حقیقت برای وارثان روشن شود).	أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ	
و خود را از خشم خدا حفظ کنید،	وَ اتَّقُوا اللَّهَ	
و دستورهایش را بشنوید (و اطاعت کنید).	وَ اسْمَعُوا	
آری، خداوند مردم نافرمان را هدایت نمی‌کند.	وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ	
روزی را یاد کن که خداوند پیامبران را جمع می‌کند،	يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ	۱۰۹
و می‌فرماید: «چه پاسخی به دعوت شما داده شد؟»	فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ	

عرض می‌کنند: «ما (در برابر دانش تو) هیچ دانشی نداریم؛	قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا	
این تو هستی که امور پنهان را به خوبی می‌دانی.»	إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ	
زمانی را یاد کن که خداوند فرمود: «ای عیسی پسر مریم،	۱۱۰ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ	
نعمت مرا که به تو و مادرت دادم به یاد آور؛	أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ	
آنگاه که تو را به وسیله‌ی جبرئیل تقویت کردم،	إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ	
و در گهواره و میان‌سالی با مردم سخن گفتم.	تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَ كَهْلًا	
و زمانی را یاد کن که کتاب آسمانی و حکمت به تو آموختم،	وَ إِذْ عَلَّمْتِكَ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ	
و همچنین تورات و انجیل را،	وَ التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ	
و زمانی را یاد کن که به اجازه‌ی من، از گل چیزی شبیه پرند می‌ساختی،	وَ إِذْ تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِ	
و در آن می‌دمیدی؛	فَتَنْفُخُ فِيهَا	
آنگاه با اجازه‌ی من، به پرنده‌ای واقعی تبدیل می‌شد.	فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ	
و کور مادرزاد و بیمار پیس را با اجازه‌ی من شفا می‌دادی.	وَ تُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَ الْأَبْرَصَ بِإِذْنِ	
و زمانی را یاد کن که با اجازه‌ی من، مردگان را زنده می‌کردی و از قبر بیرون می‌آوردی.	وَ إِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ	
و زمانی را یاد کن که شرّ بنی‌اسرائیل (که قصد داشتند تو را بکشند) از تو دور کردم؛	وَ إِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ	
هم زمان که برایشان معجزه‌ها آوردی،	إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ	
ولی کسانی از ایشان که کافر بودند، گفتند:	فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ	
اینها فقط جادویی آشکار است.»	إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ	
و یاد کن زمانی را که به حواریون الهام کردم،	۱۱۱ وَ إِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ	

آن آمِنُوا بِی وَ بِرَسُولِی	که به من و پیامبرم ایمان آوردید.
قَالُوا آمَنَّا	عرض کردند: «ایمان آوردیم،
وَ اشْهَد بِأَنَّا مُسْلِمُونَ	و شاهد باش که ما تسلیم تو هستیم.»
۱۱۲ إِذ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ	یاد کن زمانی را که حواریون گفتند: «ای عیسی بن مریم،
هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ	آیا پروردگارت می تواند،
أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ	که سفره‌ای همراه با غذا از آسمان برای ما بفرستد؟»
قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	عیسی گفت: «اگر ایمان دارید، خود را از خشم خدا حفظ کنید.»
۱۱۳ قَالُوا تُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا	گفتند: «درخواست ما از سر هوس رانی نیست، بلکه می خواهیم از آن بخوریم،
وَ تَطْمَئِنُّ قُلُوبُنَا	و دل هایمان آرام شود،
وَ نَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا	و بدانیم که به ما راست گفته‌ای،
وَ نَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ	و از کسانی باشیم که بر وقوع آن گواهی می دهند.»
۱۱۴ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ	عیسی پسر مریم عرض کرد:
اللَّهُمَّ رَبَّنَا	«خداوندا، ای پروردگار ما،
انزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ	برای ما سفره‌ای همراه با غذا از آسمان بفرست،
تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَ آخِرِنَا	که عیدی شود برای گذشتگان و آیندگان ما،
وَ آيَةً مِنْكَ	و نیز نشانه‌ای از سوی تو باشد.
وَ ارزُقْنَا	و به ما روزی ده،
وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ	که تو بهترین روزی دهنده‌ای.»

۱۱۵	قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ	خداوند فرمود: «من آن را بر شما فرو می‌فرستم؛
	فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ	پس اگر کسی از شما آن را انکار کند،
	فَأِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا	من او را چنان عذاب می‌کنم،
	لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ	که احدی از جهانیان را آن گونه عذاب نکرده‌ام.»
۱۱۶	وَ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ	و نیز یاد کن زمانی را که خدا فرمود: «ای عیسی پسر مریم،
	أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ	آیا تو به مردم گفتی،
	اتَّخِذُونِي وَ أُمَّيَ الْهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ	که من و مادرم را دو معبود، در کنار خدای یکتا قرار دهید؟»
	قَالَ سُبْحَانَكَ	عرض کرد: «تو را (از داشتن شریک) بسیار منزّه می‌دانم،
	مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ	من نمی‌توانم سخنی بگویم که شایستگی آن را ندارم،
	إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ	اگر آن را گفته بودم، قطعاً با خبر می‌شدی؛
	تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي	زیرا تو از آنچه در وجودم می‌گذرد باخبری،
	وَ لَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ	و من از آنچه در ذات تو هست بی‌خبرم؛
	إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ	فقط تو هستی که از امور پنهان آفرینش کاملاً آگاهی.
۱۱۷	مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ	من فقط چیزی را به آنان گفتم که به من دستور دادی،
	أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَ رَبَّكُمْ	که خدای یکتا را بپرستید که مالک و صاحب‌اختیار من و شماست.
	وَ كُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ	و تا زمانی که در میان‌شان بودم بر کارهای آنان گواه بودم،
	فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي	و هنگامی که مرا از میان‌شان برداشتی،
	كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ	تو خودت مراقب‌شان بودی،

و أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ	و تو خود بر همه چیز گواهی.
۱۱۸	إِنْ تُعَذِّبْهُمْ اگر (به خاطر شرک ورزیدن) عذابشان کنی،
فَأِنَّهُمْ عِبَادُكَ	(اختیار با توست؛ زیرا) آنان بندگان تو هستند،
وَ إِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ	و اگر آنان را ببامری،
فَأِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	(کسی حق اعتراض ندارد؛ زیرا) تو هستی که شکست‌ناپذیر و حکیمی.
۱۱۹	قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ آنگاه خداوند می‌فرماید: «این روزی است که راستگویی راستگویان به آنان سود می‌بخشد.»
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	آنان بهشت‌هایی دارند که از زیر درختان آن رودهایی جاری است؛
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا	در حالی که همیشه در آن خواهند ماند.
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ	خدا از آنان راضی است،
وَ رَضُوا عَنْهُ	و آنان نیز از او راضی‌اند.
ذَلِكَ الْقَوْسُ الْعَظِيمُ	این نجات و پیروزی بزرگ است.
۱۲۰	لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا فِيهِنَّ فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین و آنچه در آن‌هاست فقط برای خداست.
وَ هُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	و او بر هر کاری تواناست.

سوره انعام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	الْحَمْدُ لِلَّهِ سپاس و ستایش برای خداست؛
الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ	همان کسی که آسمان‌ها و زمین را آفرید،

	وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ	و تاریکی‌ها و نور را پدید آورد،
	ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ	با این همه کافران، غیر خدا را با پروردگارشان برابر قرار می‌دهند.
۲	هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ	او کسی است که شما را از گل آفرید،
	ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا	آنگاه مدتی را برای زندگی قرار داد،
	وَ أَحَلَّ مُسَمًّى عِنْدَهُ	و (آگاهی از) مدت معین زندگی نزد اوست،
	ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ	ولی باز هم شما تردید دارید.
۳	وَ هُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ فِي الْأَرْضِ	او در آسمان‌ها و زمین خدای یکتاست.
	يَعْلَمُ سِرُّكُمْ وَ جَهْرُكُمْ	از امور پنهان و آشکار شما باخبر است،
	وَ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ	و از کارها بتان آگاه می‌باشد.

۱۱	قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ	بگو: در زمین سیر و سیاحت کنید،
	ثُمَّ انظُرُوا	آنگاه ببینید،
	كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ	که عاقبتِ تکذیب‌کنندگان چگونه بوده است.
۱۲	قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	بگو: «آنچه در آسمان‌ها و زمین است برای کیست؟»
	قُلْ لِلَّهِ	آنگاه بگو: «برای خداست.»
	كُتِبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ	او رحمت و مهربانی را بر خود مقرر کرده است،
	لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ	بی‌گمان شما را در روز قیامت جمع می‌کند،
	لَا رَيْبَ فِيهِ	که هیچ شکّی در آن نیست.
	الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ	آن کسانی که سرمایه‌ی وجود خویش را از دست داده‌اند،
	فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	ایمان نمی‌آورند.

۱۳	وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ	و نیز آنچه در شب و روز قرار گرفته برای اوست،
	وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	و اوست که بسیار شنوا و داناست.
۱۴	قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ اتِّخِذُ وَلِيًّا	بگو: «آیا کسی غیر از خدای یکتا را به عنوان سرپرست خود انتخاب کنم؟»
	فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	همان کسی که آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین است،
	وَهُوَ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ	و او به همه روزی می‌دهد و کسی به او روزی نمی‌دهد.»
	قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ	بگو: «من مأمور شده‌ام اولین کسی باشم که تسلیم خدا شده است،
	وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	و (به من گفته شده که) هرگز از مشرکان نباش.»

۱۹	قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً	(به آنان که برای نبوتت شاهد می‌خواهند) بگو: «گواهی چه کسی بالاتر است؟»
	قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ	بگو: «خداوند میان من و شما شاهد است،
	وَ أَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ	و این قرآن به من وحی شده،
	لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ	تا به وسیله‌ی آن شما و هر کسی را که این پیام به او برسد هشدار دهم.
	أَأَنْتُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَىٰ	آیا شما با قطعیت شهادت می‌دهید که همراه خدا، خدایان دیگری نیز هستند؟»
	قُلْ لَا أَشْهَدُ	بگو: «من گواهی نمی‌دهم.»
	قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ	بگو: «فقط او خدای یکتاست،
	وَ أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ	و من واقعاً از شرک‌ورزی شما بیزارم.»
۳۵	وَ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ	و اگر سرپیچی مردم بر تو سنگین و دشوار است،
	فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ	حال اگر می‌توانی راه نفوذی در زمین باز کنی،
	أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ	یا نردبانی در آسمان پیدا کنی،

	فَتَأْتِيهِمْ بَأْيَةٌ	تا معجزه‌ای برای آنان بیاوری (که ایمان بیاورند، این کار را بکن ولی بدان که نمی‌توانی چون بر خلاف سنت ماست).
	وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ	و اگر خدا می‌خواست،
	لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ	حتماً آنان را به اجبار در مسیر هدایت جمع می‌کرد.
	فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ	بنابراین هیچ‌گاه از افراد نادان نباش.
۴۰	قُلْ أَرَأَيْتُمْ	بگو: «به من خبر دهید،
	إِن آتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ	اگر عذاب خدا به سراغتان بیاید،
	أَوْ آتَاكُمْ السَّاعَةَ	یا قیامت فرا رسد،
	أَعْيَرَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید، آیا کسی غیر از خدا را به کمک می‌خوانید؟
۴۱	بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ	هرگز، بلکه فقط او را صدا می‌زنید،
	فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ	پس اگر بخواهد، مشکلی را که برای رفع آن دعا می‌کنید، برطرف می‌کند؛
	وَ تَنْسَوْنَ مَا تَشْرِكُونَ	و در آن هنگام، آنچه را شریک خدا قرار می‌دهید، به فراموشی می‌سپارید.»
۴۶	قُلْ أَرَأَيْتُمْ	بگو: «به من خبر دهید،
	إِن أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَ أَبْصَارَكُمْ	اگر خدا شنوایی و بینایی شما را بگیرد،
	وَ خَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ	و دل‌هایتان را مهر و موم کند (تا نتوانید چیزی بفهمید)،
	مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ	کدام خدا جز خدای یکتا، آن توانایی‌ها را دوباره به شما می‌دهد؟»
	أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ	ببین چگونه آیات و نشانه‌ها را مکرر و به شکل‌های گوناگون بیان می‌کنیم،
	ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ	ولی باز هم آنان روی می‌گردانند.
۴۷	قُلْ أَرَأَيْتُمْ	بگو: «به من خبر دهید،

	إِن آتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ	که اگر عذاب خدا به شما برسد،
	بَعْتَهُ أَوْ جَهْرَةً	چه ناگهانی (و بی خبر) و چه آشکارا (و با اطلاع قبلی)،
	هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ	آیا کسی غیر از مردم ستمکار هلاک می‌شود؟»
۴۸	وَ مَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ	ما پیامبران را نمی‌فرستیم،
	إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ مُنذِرِينَ	مگر برای این که مژده و هشدار دهند.
	فَمَنْ آمَنَ وَ أَصْلَحَ	آن گاه کسانی که ایمان بیاورند و راه اصلاح در پیش گیرند،
	فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	نه ترسی آنان را فرامی‌گیرد،
	وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ	و نه اندوهگین خواهند شد.
۴۹	وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	و کسانی که آیات ما را دروغ شمردند،
	يَمَسُّهُمْ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ	به سزای این که نافرمانی می‌کردند، عذاب الهی دامن‌گیرشان خواهد شد.
۵۹	وَ عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ	آری، کلیدهای غیب فقط نزد اوست،
	لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ	که تنها خودش از آن‌ها آگاه است؛
	وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ	و نیز از آنچه در خشکی و دریا وجود دارد باخبر است،
	وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا	و هیچ برگ‌ی بر زمین نمی‌افتد مگر این‌که او از آن آگاه است،
	وَ لَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ	و همین‌طور هیچ دانه‌ای در تاریکی‌های زمین فرار نمی‌گیرد،
	وَ لَا رَطْبٍ وَ لَا يَابِسٍ	و نیز هیچ تر و خشکی وجود ندارد،
	إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ	مگر آن که در نوشته‌های آشکار ثبت شده است.
۶۸	وَ إِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا	و هرگاه افرادی را می‌بینی که درباره‌ی آیات و نشانه‌های ما به تمسخر مشغول می‌شوند،
	فَاعْرِضْ عَنْهُمْ	از آنان روی برگردان (و از آن مجلس خارج شو)،

تا به سخنی دیگر مشغول شوند.	حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ	
و اگر شیطان تو را (نسبت به این دستور) به فراموشی انداخت،	وَ إِنَّمَا يُنِيبُكَ الشَّيْطَانُ	
پس از یادآوری این دستور، دیگر با آن مردم ستمکار هم‌نشین نشو.	فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	

و او کسی است که آسمان‌ها و زمین را هدفمند آفرید،	وَ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ	۷۳
و هنگامی که (درباره‌ی چیزی اراده کند و) بگوید: «موجود باش» آن چیز بی‌درنگ به وجود می‌آید،	وَ يَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ	
سخنش قطعی و بدون تغییر است،	قَوْلُهُ الْحَقُّ	
و روزی که در صور دمیده شود (که وسیله‌ی اعلان قیامت است)، فرمان‌روایی فقط برای اوست.	وَ لَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ	
از پنهان و آشکار باخبر است،	عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ	
و او حکیم و آگاه می‌باشد.	وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ	
من به سوی کسی رو کرده‌ام،	إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي	۷۹
که آسمان‌ها و زمین را آفریده است،	قَطَرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	
در حالی‌که در ایمان خود خالصم،	حَنِيفًا	
و از مشرکان نیستم.»	وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ	
ما اسحاق و یعقوب را به او بخشیدیم،	وَ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ	۸۴
همه‌ی آنها را هدایت کردیم،	كُلًّا هَدَيْنَا	
و نوح را نیز پیش‌تر هدایت کرده بودیم،	وَ نُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ	
و همچنین از نسل او داوود و سلیمان را،	وَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ وَ سُليْمَانَ	
و نیز ایوب و یوسف را،	وَ أَيُّوبَ وَ يُوْسُفَ	

و موسیٰ وَ هَارُونَ	و همچنین موسی و هارون را (هدایت کردیم).
وَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ	آری، این چنین نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.
۸۵ وَ زَكَرِيَّا وَ يَحْيَىٰ	و همچنین زکریّا و یحیی را،
وَ عِيسَىٰ وَ الْيَاسَانَ	و عیسی و الیاس را (هدایت کردیم)،
كُلًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ	که همه از شایستگان بودند.
۸۶ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ الْيَسَعَ	و نیز اسماعیل و یسع را،
وَ يُونُسَ وَ لُوطًا	و یونس و لوط را (هدایت کردیم).
وَ كَلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ	و همگی را بر جهانیان امتیاز بخشیدیم.
۸۷ وَ مِن آبَائِهِمْ	و همچنین برخی از پدرانشان را،
وَ ذُرِّيَّتِهِمْ	و فرزندانشان،
وَ إِخْوَانِهِمْ	و برادرانشان؛
وَ اجْتَبَيْنَاهُمْ	و آنان را برگزیدیم،
وَ هَدَيْنَاهُم إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	و به راه راست هدایت کردیم.
۸۸ ذَلِكُمْ هُدَى اللَّهِ	این هدایت خداست،
يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ	که به وسیله‌ی آن هر یک از بندگان را که بخواهد (و) شایسته بداند) هدایت می‌کند.
وَ لَوْ أَشْرَكُوا	و حتی اگر آنها هم شرک می‌ورزیدند،
لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	قطعاً کارهایشان تباه می‌شد.
۸۹ أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحُكْمَ وَ النَّبُوَّةَ	آنان کسانی هستند که به ایشان کتاب آسمانی و شایستگی قضاوت و نبوت بخشیدیم،
فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هُؤُلَاءِ	و اگر اینها (که به حقیقت و قرآن، دعوتشان می‌کنی) به آن کفر بورزند،

	فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا	حتماً افراد دیگری را برای آن مأمور می‌کنیم.
	لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ	که هرگز به آن کافر نخواهند بود.
۹۰	أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ	آن پیامبران کسانی هستند که خدا هدایت‌شان کرده،
	فِيهِدَاهُمْ أَقْتَدِهِ	پس تو نیز راه آنان را دنبال کن.
	قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا	بگو: «در برابر این (رسالت و تبلیغ دین) پاداشی از شما نمی‌خواهم.
	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	این قرآن فقط یادآوری و درسی برای همه‌ی مردم جهان است.»
۹۵	إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى	بهراستی خداوند شکافنده‌ی دانه‌ها و هسته‌هاست.
	يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ	زنده را از مرده به وجود می‌آورد.
	وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ	و مرده را از زنده پدید می‌آورد.
	ذَلِكُمْ اللَّهُ	این است خدای یکتا.
	فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ	پس چگونه از مسیر حقیقت منحرف می‌شوید؟
۹۶	فالِقُ الإصباحِ	او شکافنده‌ی سپیده‌دم است.
	وَ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا	و شب را مایه‌ی آرامش قرار داد.
	وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ حُسْبَانًا	و خورشید و ماه را وسیله‌ای برای محاسبه‌ی زمان قرار داد.
	ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ	این کارها، اندازه‌گیری دقیق خداوند شکست‌ناپذیر و بسیار داناست.
۹۷	وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ	و او کسی است که ستارگان را برای شما قرار داد.
	لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَ الْبَحْرِ	تا به وسیله‌ی آنها، در تاریکی‌های خشکی و دریا راه خود را پیدا کنید.
	قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ	قطعاً نشانه‌های خود را برای افرادی که دانا هستند بیان کرده‌ایم.
۹۸	وَ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ	و او کسی است که شما را از نسل یک نفر پدید آورد.

فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ	آنگاه (در مسیر هدایت)، گاهی در وضعیتی ثابت و پایدار قرار دارید و گاهی در وضعیتی سست و زودگذر.
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ	بی‌گمان نشانه‌های خود را برای افرادی که می‌فهمند بیان کرده‌ایم.
۹۹ وَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً	و او کسی است که از آسمان آب باران را فرو فرستاد.
فَأَخْرَجْنَا بِهِيَ نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ	سپس به وسیله‌ی آن، جوانه‌ی هر دانه‌ای را (که قابل رویش باشد) خارج کردیم.
فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا	آنگاه از آن جوانه، ساقه‌ای سبزرنگ بیرون آوردیم؛
مُخْرَجٍ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا	و از آن نیز، دانه‌هایی بیرون می‌آوریم که روی هم چیده شده است.
وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ	و از شکوفه‌های درختان خرما خوشه‌هایی نزدیک به هم و در دسترس (پدید می‌آید).
وَجَنَاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ	و نیز باغ‌هایی از درختان انگور،
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ	و زیتون و انار (رویاندیم)،
مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ	که (این میوه‌ها) گاه شبیه به هم و گاه بی‌شباهت‌اند.
أَنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ	هنگامی که به بار می‌نشیند به میوه‌ی آن و نحوه‌ی رسیدنش بنگرید.
إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	قطعاً در آن، نشانه‌هایی برای افرادی که ایمان دارند، وجود دارد.
۱۰۸ وَ لَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ	و مبادا به کسانی که آنان به جای خدا می‌پرستند دشنام دهید؛
فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ	تا آنان نیز بدون آگاهی و از روی دشمنی به خدا دشنام دهند.
كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ	این چنین برای هر امتی کردارشان را آراستیم (تا آنها را بیازماییم)،
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ	سپس بازگشت آنان به سوی پروردگارشان است.
فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	و آنگاه آنان را از کارهایشان باخبر می‌کند.
۱۱۹ وَ مَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا دُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ	و چرا از چیزهایی که نام خدا هنگام ذبح بر آن برده

		شده نمی خورید:
	وَ قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ	در حالی که آنچه را بر شما حرام کرده، به خوبی برایتان توضیح داده است،
	إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ	غیر از آنچه در شرایط سخت به خوردن آن ناچار می شوید.
	وَ إِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ	و البته بسیاری از مردم، بدون آگاهی (از حقیقت)، دیگران را با هوس هایشان گمراه می کنند.
	إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ	مسئلاً پروردگارت از وضعیت افراد تجاوزکار آگاه تر است.
۱۲۰	وَ ذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَ بَاطِنَهُ	از گناهان آشکار و پنهان بپرهیزید،
	إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ	زیرا قطعاً کسانی که مرتکب گناه می شوند،
	سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ	به زودی به سزای گناهانشان مجازات خواهند شد.
۱۲۱	وَ لَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ	و از آنچه نام خدا هنگام ذبح بر آن برده نشده نخورید،
	وَ إِنَّهُ لَفِسْقٌ	زیرا قطعاً این کار، نافرمانی است.
	وَ إِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ	و بی گمان شیاطین، مخفیانه برای دوستان مشرک خود پیام می فرستند،
	لِيُجَادِلُوكُمْ	تا با شما بحث و جدل کنند،
	وَ إِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ	و اگر از آنان اطاعت کنید قطعاً شما هم مشرک خواهید بود.
۱۲۴	وَ إِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ	و هنگامی که معجزه ای برایشان بیاید،
	قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ	می گویند: هرگز ایمان نخواهیم آورد،
	حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ	تا این که (مأموریتی) شبیه آنچه به پیامبران خدا داده شده به ما نیز داده شود.
	اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ	اما خدا بهتر می داند رسالتش را کجا (و به عهده ی چه کسی) قرار دهد.
	سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ عَذَابٌ شَدِيدٌ	قطعاً در پیشگاه خداوند، حقارت و عذابی شدید به گناه کاران خواهد رسید،

	بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ	به سبب مکر و حيله‌ای که می‌کردند.
۱۳۱	ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْفَرَىٰ بِظُلْمٍ	این هشدارها از آن جهت است که پروردگار تو بنا ندارد شهرها را از روی ستم هلاک کند،
	وَ أَهْلِهَا غَافِلُونَ	در حالی که اهل آن (در هنگام عذاب، از حقایق) غافل باشند.
۱۴۳	تَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ	خدا هشت گونه (از دام‌ها را آفرید):
	مِنَ الصَّانِ اثْنَيْنِ	از گوسفند دو نوع (نر و ماده)،
	وَ مِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ	و از بز نیز (همین) دو نوع را آفرید.
	قُلِ الذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمَ الْأُنثَيَيْنِ	بگو: «آیا خداوند گوشت نرها را حرام کرده یا ماده‌ها را»
	أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ	یا جنینی که در شکم ماده‌ها است؟»
	نَبَّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید، مرا از روی علم و آگاهی باخبر کنید،
۱۴۴	وَ مِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ	همچنین از شتر دو نوع (نر و ماده)،
	وَ مِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ	و از گاو نیز دو نوع (نر و ماده آفرید)،
	قُلِ الذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمَ الْأُنثَيَيْنِ	بگو: «آیا خداوند گوشت نرها را حرام کرده یا ماده‌ها را،
	أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ	یا جنینی که در شکم ماده‌ها است؟»
	أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ	آیا شما حضور داشتید،
	إِذْ وَصَّأَكُمُ اللَّهُ بِهَذَا	زمانی که خدا شما را به این تحریم سفارش می‌کرد؟
	فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا	و چه کسی ستمکارتر است از آن که به خدا دروغ می‌بندد،
	لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ	و بدون این که هیچ دانشی (از احکام خدا داشته باشد) مردم را گمراه کند؟
	إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	البته خداوند مردم ستمکار را هدایت نمی‌کند.
۱۴۷	فَإِنْ كَذَّبُوكَ	(ای پیامبر) اگر تو را دروغگو شمردند،

	قُلْ رُبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ	بگو: «پروردگارتان دارای رحمتی گسترده است.
	وَ لَا يُرَدُّ بِأَسْهُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ	و البته، عذابش از مردم گنه‌کار (که مستحق مجازات هستند) برداشته نخواهد شد.»
۱۵۰	قُلْ هَلْ مَسَّ شُهَدَاءُكُمْ	بگو: «شاهدان خود را حاضر کنید،
	الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا	که گواهی می‌دهند خداوند اینها را حرام کرده است.»
	فَإِنْ شَهِدُوا	پس اگر گواهی دادند،
	فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ	تو همراهشان گواهی نده.
	وَ لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا	و پیروی نکن از هوس‌های کسانی که آیات و نشانه‌های ما را دروغ می‌شمارند،
	وَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ	و همچنین آنان که به آخرت ایمان ندارند،
	وَ هُمْ يَرْبِّهِمْ يَعْدِلُونَ	و غیر خدا را با پروردگارشان برابر قرار می‌دهند.
۱۵۱	قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ	بگو: «بیاوید تا آنچه را که پروردگارتان (تخلف از آن را) بر شما حرام کرده است برایتان بخوانم:
	إِلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا	این که چیزی را شریک او قرار ندهید،
	وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا	و به پدر و مادر نیکی کنید.
	وَ لَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ	و فرزندان‌تان را از ترس فقر نکشید،
	نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَ إِيَّاهُمْ	چرا که ما روزی شما و آنان را می‌دهیم،
	وَ لَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ	و به کارهای زشت نزدیک نشوید،
	مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ	چه آشکار باشد و چه پنهان،
	وَ لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ	و کسی را که خدا کشتن او را حرام کرده به قتل نرسانید،
	إِلَّا بِالْحَقِّ	مگر این‌که به حق باشد (مانند قصاص).
	ذُلِّكُمْ وَ صَاكُم بِهِ	او شما را به اینها سفارش کرده است،

	لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ	باشد که عقل خود را به کار گیرید.
۱۵۲	وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ	و به اموال یتیمان نزدیک نشوید،
	إِلَّا بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ	مگر به بهترین حالت (که امور آنان به خوبی اداره شود)،
	حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ	تا زمانی که آن یتیم، به سن رشد (و بزرگسالی) برسد.
	وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ	و هنگام (فروختن چیزی) پیمانه را به طور عادلانه پر کنید، و با ترازوی سالم وزن کنید.
	لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا	البته هر کسی را تنها به اندازه‌ی توانش تکلیف می‌کنیم.
	وَ إِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا	و هنگامی که سخنی می‌گویید، عدالت و انصاف را رعایت کنید،
	وَ لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ	هرچند به ضرر خویشاوندانتان باشد،
	وَ بِعَهْدِ اللَّهِ أَوفُوا	و به عهد خدا وفا کنید.
	ذِكْرُكُمْ وَصَاكُم بِهِ	او شما را به این‌ها سفارش کرده است،
	لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ	باشد که درس بگیرید.
۱۶۱	قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	بگو: «پروردگارم مرا به راهی راست هدایت کرده است،
	دِينًا قَيِّمًا	که دینی محکم و استوار است،
	مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا	همان آیین ابراهیم که حق‌گرا بود.
	وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	و از مشرکان نبود.»
۱۶۲	قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي	بگو: «نماز و سایر عبادات من،
	وَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي	و زندگی و مرگم،
	لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	همه برای خداست که پروردگار جهانیان است؛
۱۶۳	لَا شَرِيكَ لَهُ	او هیچ شریکی ندارد.

و بِذَلِكَ أُمِرْتُ	و به این اعتقاد مأمور شده‌ام.
وَ أَنَا أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ	و من نخستین مسلمانم.
قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ أَبْعَى رَبًّا	۱۶۴ بگو: «آیا کسی غیر از خدا را به عنوان صاحب‌اختیار خود انتخاب کنم،
وَ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ	در حالی که او صاحب‌اختیار همه چیز است.
وَ لَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا	و انسان فقط به زبان خودش مرتکب گناه می‌شود.
وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ	و هیچ گناه‌کاری نمی‌تواند بار گناه دیگری را به دوش کشد و سبک کند.
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ	آنگاه بازگشت شما به پیشگاه پروردگارتان است.
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ	و خدا شما را از آنچه که همواره در آن اختلاف داشتید آگاه می‌کند.

سوره اعراف

۸	وَ الْوِزْنَ يُومِدِيهِ الْحَقُّ	در آن روز، معیار سنجش اعمال، حق است.
	فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ	پس کسانی که کفه‌ی (اعمال خوب) ترازوهای آنان سنگین باشد،
	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	ایشان رستگارانند و به هدف خود رسیده‌اند.
۹	وَ مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ	و کسانی که کفه‌ی (اعمال خوب) ترازوهای آنان سبک باشد،
	فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ	افرادی هستند که عمر گرانبها و سرمایه‌ی وجود خویش را از دست داده‌اند،
	بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ	به خاطر این که به آیات و نشانه‌های ما ظلم می‌کردند (و حق آنها را ادا نمی‌کردند).
۲۶	يَا بَنِي آدَمَ	ای فرزندان آدم،
	قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ	به راستی برایتان فرستادیم،
	لِبَاسًا يُورِي سَوَاتِيكُمْ وَ رِيشًا	لباسی که اندام مخفی شما را می‌پوشاند و مایه‌ی آراستگی شماست،
	وَ لِبَاسٍ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ	و البته لباس تقوا بهتر است.
	ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ	این از نشانه‌های خداست،
	لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ	باشد که درس بیاموزند.

۲۷	يا بَنِي آدَمَ	ای فرزندان آدم،
	لَا يَغْتَنِّكُمْ الشَّيْطَانُ	مبادا شیطان شما را بفریبد،
	كَمَا أَخْرَجَ آبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ	چنان‌که پدر و مادران را از بهشت بیرون کرد،
	يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا	در حالی که لباس آن دو را از بدن آنان بیرون آورد،
	لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا	تا به آن‌ها اندام مخفی‌شان را نشان دهد.
	إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ	او و هم‌دستانش شما را می‌بینند،
	مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ	طوری که شما آنان را نمی‌بینید.
	إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ	ما شیاطین را سرپرست کسانی قرار دادیم که ایمان نمی‌آورند.
۲۸	وَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً	و هنگامی که کار زشتی می‌کنند،
	قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا	می‌گویند: «جداد و نیاکان خود را نیز بر این کار یافتیم،
	وَ اللَّهُ أَمَرْنَا بِهَا	و خدا ما را به آن فرمان داده است.»
	قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَاءِ	بگو: «خداوند به کارهای زشت فرمان نمی‌دهد.
	اتَّقولونَ عَلَى اللَّهِ ما لا تَعْلَمونَ	آیا چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت می‌دهید؟»
۳۵	يا بَنِي آدَمَ	ای فرزندان آدم،
	إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ	هرگاه پیامبرانی از میان خودتان نزد شما بیایند،
	يُقِصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي	که آیات مرا برای شما بیان کنند،
	فَمَنْ أَتَّقَى وَ أَصْلَحَ	کسانی که خود را از خشم خدا حفظ کنند و کردارشان را اصلاح نمایند،
	فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	نه ترسی آنان را فرامی‌گیرد،
	وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ	و نه اندوهگین خواهند شد.
۳۶	وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	و کسانی که آیات و نشانه‌های ما را دروغ شمردند،
	وَ اسْتَكْبَرُوا عَنْهَا	و به سبب خودبزرگ‌بینی از قبول آن خودداری کردند،
	أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ	آن‌ها اهل آتش‌اند،
	هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	و برای همیشه در آن خواهند ماند.
۴۰	إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	قطعاً کسانی که آیات ما را دروغ شمردند،
	وَ اسْتَكْبَرُوا عَنْهَا	و به علت خودبزرگ‌بینی از قبول آن خودداری کردند،
	لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ	درهای آسمان برای نزول رحمت به رویشان باز نمی‌شود،
	وَ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ	و وارد بهشت نخواهند شد،

	حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ	مگر این که شتر در سوراخ سوزن وارد شود (که این هم ناممکن است).
	وَ كَذٰلِكَ يُجْزٰى الْمُجْرِمِيْنَ	آری، گنهکاران را این گونه مجازات می کنیم.
۴۲	وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا	ولی کسانی که ایمان آوردند،
	وَ عَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ	و کارهای شایسته کردند،
	لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا	(بر این اساس که) ما تکلیف هر کسی را تنها به اندازه‌ی توانش در نظر می گیریم،
	اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ	آنان اهل بهشت‌اند،
	هُم فِيْهَا خٰلِدُوْنَ	و برای همیشه در آن خواهند ماند.
۴۳	وَ نَزَعْنَا مَا فِي صُدُوْرِهِمْ مِنْ غُلٍّ	در آنجا ما هر گونه کینه و دشمنی را از سینه‌هایشان بیرون می کنیم،
	بَجْرٰى مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ	از زیر جایگاه آن‌ها، رودها جاری است.
	وَ قَالُوْا الْحَمْدُ لِلّٰهِ	و می گویند: «سپاس و ستایش برای خداست،
	الَّذٰى هَدٰنَا لِهٰذَا	که ما را به این (راه درست) هدایت کرد،
	وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ	و اگر هدایت خدا شامل حال ما نمی شد، نمی توانستیم به هدایت دست یابیم.
	لَقَدْ جَاۤءَتْ رُسُلٌ رَّبِّنَا بِالْحَقِّ	به راستی فرستادگان پروردگار ما حق و حقیقت را آوردند.»
	وَ نُوْدُوْا اَنْ تَلِكُمُ الْجَنَّةُ الَّتِيْ اُوْرثْتُمُوْهَا	آنگاه ندا می رسد: «این، همان بهشتی است که به ارث برده‌اید،
	بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ	به پاداش آنچه انجام می دادید.»
۵۲	وَ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِكِتٰبٍ	به راستی برای آنان کتابی آسمانی آورده‌ایم،
	فَصَلِّنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ	که آن را دقیق و عالمانه توضیح داده‌ایم،
	هُدًى وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ	و هدایت و رحمتی بزرگ برای افراد باایمان است.
۵۹	لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلَى قَوْمِهٖ	به راستی نوح را به سوی قومش فرستادیم،
	فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوْا اللّٰهَ	و او گفت: «ای قوم من، خدا را بپرستید،
	مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرِهٖ	که شما جز او هیچ خدایی ندارید،
	اِنِّىْۤ اَخَافُ عَلٰیكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ	به راستی من از عذاب روزی بزرگ بر شما می ترسم.»
۶۰	قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهٖ	اشراف و بزرگان قومش گفتند:
	اِنَّا لَنَرٰكَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ	«به نظر ما، تو واقعاً در گمراهی آشکاری هستی.»
۶۱	قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِيْ ضَلٰلَةٌ	گفت: «ای قوم من، هیچ گونه گمراهی در من نیست،
	وَ لَكِنِّىْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ	بلکه من پیامبری از سوی پروردگار جهانیان هستم؛

۶۲	أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ	پیام‌های پروردگارم را به شما می‌رسانم، و به راستی خیر خواه شما هستم،
	وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ	و از سوی خداوند چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید؛
۶۳	أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ	آیا تعجب می‌کنید که یادآوری و نصیحتی از سوی پروردگارتان برای شما آمده است؟ آن هم به واسطه‌ی مردی از جنس خودتان،
	لِيُنذِرَكُمْ	تا شما را هشدار دهد،
	وَلِيَتَّقُوا	که خود را از خشم خدا حفظ کنید،
	وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ	و چه بسا که مورد رحمت قرار گیرید.»
۶۴	فَكَذَّبُوهُ	آنها او را دروغگو شمردند،
	فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ	و ما هم به همراه کسانی که با وی در کشتی بودند نجاتش دادیم،
	وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	و کسانی را که آیات و نشانه‌های ما را دروغ شمردند نیز غرق کردیم .
	إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ	زیرا آنان افرادی کوردل بودند.
۶۵	وَالِإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا	و به سوی قوم عاد، برادر دلسوزشان یعنی هود را فرستادیم.
	قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ	گفت: «ای قوم من خدا را بپرستید،
	مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ	که شما هیچ خدایی جز او ندارید.
	أَقَلَّ تَتَّقُونَ	پس آیا خود را از خشم او حفظ نمی‌کنید؟»
۶۶	قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ	اشراف کافر قومش گفتند:
	إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ	«به نظر ما، تو واقعاً نادان هستی،
	وَإِنَّا لَنَنْظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ	و البته ما تو را از دروغ‌گویان می‌دانیم.»
۶۷	قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ	گفت: «ای قوم من، هیچ گونه نادانی در من نیست،
	وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	بلکه پیامبری از سوی پروردگار جهانیان هستم.
۶۸	أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ	پیام‌های پروردگارم را به شما می‌رسانم، و من برای شما خیر خواه و امینم.
۶۹	أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ	آیا تعجب می‌کنید که یادآوری و نصیحتی از سوی پروردگارتان برای شما آمده است؟ آن هم به واسطه‌ی مردی از جنس خودتان،
	لِيُنذِرَكُمْ	تا شما را هشدار دهد.

و اذْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نوحٍ	و زمانی را یاد کنید که شما را به عنوان جانشینانی پس از قوم نوح قرار داد.
و زادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً	و شما را از نظر آفرینش تنومند ساخت.
فَاذْكُرُوا آلاءَ اللَّهِ	بنابراین نعمت‌های خدا را یاد کنید،
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ	باشد که به خوشبختی دست یابید.»
۷۰ قَالُوا اٰجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَ نَدَّرَ مَا كَانَ يَعْْبُدُ اٰبَاؤُنَا	گفتند: «آیا سراغ ما آمده‌ای تا خدا را به یگانگی بپرستیم، و آنچه را که اجدادمان می‌پرستیدند رها کنیم؟
فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُّنَا	پس آنچه را (به عنوان عذاب) به ما وعده می‌دهی برایمان بیاور،
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ	اگر راست می‌گویی!»
۷۱ قَالَ قَدْ وُقِعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِحْسٌ وَّ عَصَبٌ	گفت: «قطعاً عذاب و خشمی سخت از طرف پروردگارتان بر شما واقع شده است.
اَتَّجَادِلُوْنِي فِيْ اَسْمَاءِ سَمِيْتُمْوهَا اَنْتُمْ وَّ اٰبَاؤُكُمْ	آیا در مورد نام‌هایی که شما و اجدادتان از خود ساخته‌اید و بر بت‌ها گذاشته‌اید، با من بحث و جدل می‌کنید،
مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ	با این که خدا هیچ دلیل و مدرکی در مورد آن‌ها نازل نکرده است؟
فَاَنْتَظِرُوْا	پس منتظر (عذاب) باشید،
اِنِّيْ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ	که من نیز با شما جزء منتظران هستم.»
۷۲ فَاَنْجِيْنَاهُ وَّ الَّذِيْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا	بنابراین او و همراهانش را به لطف و رحمت خود نجات دادیم،
وَّ قَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا	و کسانی که آیات و نشانه‌های ما را دروغ شمردند، ریشه‌کن کردیم،
وَ مَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ	چرا که آنها مؤمن نبودند.
۷۳ وَ اِلٰى ثَمُوْدَ اٰخَاهُمْ صٰلِحًا	و به سوی قوم ثمود برادر دلسوزشان، یعنی صالح را فرستادیم.
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوْا اللَّهَ	گفت: «ای قوم من خدا را بپرستید،
مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ	که شما جز او هیچ خدایی ندارید.
قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ	به‌راستی نشانه‌ی روشنی از سوی پروردگارتان برای شما آمده است.
هٰذِهِ نٰقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ	این ماده شتر از نشانه‌های خداست که برای شما معجزه است.
فَدَّرُوْهَا تٰكُلُ فِيْ اَرْضِ اللَّهِ	بنابراین رهایش کنید تا در زمین خدا بچرد،

	و لَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ	و هیچ آزاری به او نرسانید،
	فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	چرا که عذابی دردناک شما را فرا خواهد گرفت.
۷۴	وَ اذْكُرُوا اِذْ جَعَلْنَاكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ اٰدَمَ	و زمانی را یاد کنید که شما را به عنوان جانشینانی پس از قوم عاد، قرار داد
	وَ بَوَّأْنَاكُمْ فِي الْاَرْضِ	و شما را در این سرزمین مستقر کرد،
	تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهولِهَا قُصُورًا	به طوری که در دشت‌هایش کاخ‌ها می‌سازید،
	وَ تَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا	و از کوه‌ها خانه‌هایی می‌تراشید.
	فَاذْكُرُوا اٰلَاءَ اللّٰهِ	بنابراین، نعمت‌های خدا را یاد کنید،
	وَ لَا تَعْتُوا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ	و بی‌پروا در زمین فساد نکنید.»
۷۵	قَالَ الْمَلَأُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِيْنَ اسْتَضْعَفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ	ثروتمندان مستکبر قومش، به مؤمنان مستضعف آن قوم که ایمان آورده بودند (و از طرف آن‌ها تحت فشار بودند) گفتند:
	اَتَعْلَمُونَ اَنْ صَالِحًا مُّرْسَلًا مِنْ رَبِّهِ	«آیا شما می‌دانید که صالح واقعاً از سوی پروردگارش فرستاده شده است؟»
	قَالُوا اِنَّا بِمَا اُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ	مؤمنان گفتند: «ما به آنچه که همراه او فرستاده شده ایمان داریم.»
۷۶	قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوا	ولی مستکبران گفتند:
	اِنَّا بِالَّذِيْ اٰمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ	«ما آنچه را که شما به آن ایمان دارید انکار می‌کنیم.»
۷۷	فَعَقَرُوا النَّاقَةَ	پس آن شتر را کشتند،
	وَ عَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ	و از فرمان پروردگارش سرپیچی کردند،
	وَ قَالُوا يَا صَالِحُ اِنَّا بِمَا تَعِدُنَا	و گفتند: «ای صالح، آنچه را (به عنوان عذاب) به ما وعده می‌دهی برایمان بیاور،
	اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ	اگر واقعاً از پیامبران هستی.»
۷۸	فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ	پس زمین‌لرزه‌ای شدید آنان را فرا گرفت،
	فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِيْنَ	و در نتیجه در خانه‌های خود خشک و بی‌جان بر زمین افتادند.
۷۹	فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ	آنگاه صالح از ایشان روی گرداند،
	وَ قَالَ يَا قَوْمِ	و گفت: «ای قوم من،
	لَقَدْ اَبْلَعْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي	به راستی پیام پروردگارم را به شما رساندم،
	وَ نَصَحْتُ لَكُمْ	و برایتان خیرخواهی کردم،
	وَ لٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِيْنَ	ولی شما خیرخواهان را دوست ندارید.»
۸۴	وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا	و بر سر آن‌ها بارانی از سنگ بارانیدیم.

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ	پس نگاه کن که عاقبت گناهکاران چگونه بود.
۸۶ وَ لَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوْعَدُونَ	و این طور نباشد که بر سر هر راهی (برای گمراه کردن مردم) بنشینید تا آنان را تهدید کنید،
وَ تَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ	و کسانی را که به راه خدا ایمان آورده‌اند از آن باز دارید،
وَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا	و آن را کج و منحرف نشان دهید.
وَ اذْكُرُوا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا	و زمانی را یاد کنید که اندک بودید،
فَكَثَّرَكُم	ولی خدا تعدادتان را زیاد کرد،
وَ اَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ	و نگاه کنید که عاقبت فسادگران چگونه بوده است.
۸۹ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا	قطعاً بر خدا دروغ بسته‌ایم،
اِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ	اگر به آیین شما بازگردیم،
بَعْدَ اِذْ نَحْنَا بِاللَّهِ مِنْهَا	پس از این که خدا ما را از آن نجات داده است؛
وَ مَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَعُودَ فِيهَا	و امکان ندارد که به آن بازگردیم،
اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رِئْسًا	مگر این که خداوند که مالک و صاحب اختیار ماست، چیز دیگری برای ما بخواهد؛
وَ سِعَ رِئْسًا كُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا	علم و آگاهی مالک و صاحب اختیارمان، همه چیز را فراگرفته است (و او از آینده‌ی ما باخبر تر است).
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا	تنها بر خدا توکل می‌کنیم.
رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ	پروردگارا، میان ما و قوممان به حق داوری کن،
وَ اَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ	که تو بهترین داورانی.»
۱۰۳ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا	آنگاه پس از آن پیامبران، موسی را با نشانه‌هایمان فرستادیم،
اِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلِئِهِ	به سوی فرعون و اشراف و بزرگان قومش،
فَطَلَمُوا بِهَا	ولی آنان به نشانه‌های ما ستم کردند (و حق آنها را ادا نکردند).
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ	پس نگاه کن که سرنوشت فسادگران چگونه بوده است.
۱۰۴ وَ قَالَ مُّوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ	و موسی گفت: «ای فرعون،
اِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	من پیامبری از سوی پروردگار جهانیان هستم،
۱۰۵ حَقِيقٌ عَلَيَّ اَنْ لَا اَقُولَ عَلَيَّ اللَّهُ اِلَّا الْحَقُّ	اصرار دارم که در مورد خداوند، جز سخن حق نگویم.
قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ	به راستی معجزه‌ای از سوی پروردگارتان برایتان آورده‌ام،
فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ	بنابراین بنی اسرائیل را آزاد ساز و با من همراه کن.»
۱۰۶ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَاتِ بِهَا	فرعون گفت: «اگر نشانه‌ای داری، آن را بیاور،

	إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ	اگر راست می گویی.»
۱۰۷	فَأَلْقَى عَصَاهُ	آنگاه موسی عصایش را انداخت،
	فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ	و ناگهان اژدهایی واقعی شد.
۱۰۸	وَ نَزَعَ يَدَهُ	و همچنین دستش را از گریبانش بیرون کشید،
	فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ	و آن گاه در نظر بینندگان سفید و درخشان شد.
۱۰۹	قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ	اشراف و بزرگان قوم فرعون گفتند:
	إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ	«قطعاً این شخص، جادوگری ماهر و داناست؛
۱۱۰	يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ	قصد دارد شما را از سرزمین تان بیرون کند،
	فَمَاذَا تَأْمُرُونَ	اینک چه پیشنهادی دارید؟»
۱۱۱	قَالُوا أَرْجِهْ وَ أَحَاهُ	آنها به فرعون گفتند: «برای تصمیم گیری درباره ی موسی و برادرش عجله نکن،
	وَ أَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ	و مأمورانی را برای گردآوری جادوگران به شهرها روانه کن؛
۱۱۲	يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ	تا همهی ساحران دانا و زبردست را نزد تو بیاورند.»
۱۱۳	وَ جَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ	بدین ترتیب جادوگران نزد فرعون آمدند.
	قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا	آنها گفتند: «آیا حتماً پاداشی خواهیم داشت،
	إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ	اگر پیروز شویم؟»
۱۱۴	قَالَ نَعَمْ	فرعون گفت: «آری،
	وَ إِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُفْرَبِينَ	و حتماً از نزدیک ترین افراد در نزد من خواهید بود.»
۱۱۵	قَالُوا يَا مُوسَى	(در روز مبارزه) جادوگران گفتند: «ای موسی،
	إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ	یا تو عصایت را بینداز،
	وَ إِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ	یا ما وسایلمان را می اندازیم.»
۱۱۶	قَالَ أَلْقُوا	موسی گفت: «شما بیندازید.»
	فَلَمَّا أَلْقُوا	هنگامی که طنابها و چوب دستی هایشان را انداختند،
	سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ	چشمان مردم را جادو کردند،
	وَ اسْتَرْهَبُوهُمْ	و آنان را سخت ترساندند،
	وَ جَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ	و جادویی بزرگ به میان آوردند.
۱۱۷	وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ	و ما به موسی وحی کردیم ،
	أَنْ أَلِقِ عَصَاكَ	که عصایت را بینداز،

	فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ	ناگاه آن عصا ازدها شد و ساخته‌های دروغین آنان را به سرعت بلعید.
۱۱۸	فَوَقَعَ الْحَقُّ	در اینجا حق نمایان گشت،
	و بَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	و کارهای آنان نابود شد.
۱۱۹	فَعُلبُوا هُنَالِكَ	این بود که فرعونیان شکست خوردند،
	و انقلبوا صاغرين	و خوار و زبون شدند.
۱۲۰	و ألقى السحرة ساجدين	جادوگران بی‌اختیار به سجده افتادند.
۱۲۱	قالوا آمنا برب العالمين	گفتند: «به مالک و صاحب‌اختیار جهانیان ایمان آوردیم؛
۱۲۲	رب موسى و هارون	همان پروردگار موسی و هارون.»
۱۲۳	قال فرعون	فرعون گفت:
	آمنتُم بهی قبل أن آذن لکم	«پیش از این که به شما اجازه دهم به او ایمان آورید؟
	إن هذا لَمکر مکرثوه فی المدینة	قطعاً این حيله‌ای است که شما برای این شهر اندیشیده‌اید،
	لیُخرجوا منها أهلها	تا ساکنانش را از آن بیرون کنید.
	فسوف تعلمون	پس به‌زودی سرنوشت خود را خواهید دانست.
۱۲۴	لأقطعن آیدیکم و أرحلکم من خلاف	بی‌شک دست و پاهایتان را بر عکس هم می‌برم،
	ثم لأصلبنکم أجمعین	آنگاه همه‌ی شما را به صلیب خواهم کشید.»
۱۲۵	قالوا إنا إلی ربنا منقلبون	گفتند: «باکی نیست، چرا که (اگر چنین کنی) به سوی پروردگاران باز می‌گردیم؛
۱۲۶	و ما ننقم منّا	تو فقط از این رو ما را مجازات می‌کنی،
	إلا أن آمنا بآیات ربنا لما جاءتنا	که وقتی نشانه‌های پروردگاران برای ما آمد به آن ایمان آوردیم،
	ربنا أفرغ علینا صبراً	پروردگارا، به ما صبری فراوان عطا کن،
	و توفنا مسلمین	و جان ما را در حالی بگیر که در برابر تو تسلیم باشیم.»
۱۲۷	و قال المأ من قوم فرعون	بزرگان قوم فرعون گفتند:
	آذر موسى و قومه	«آیا موسی و قومش را به حال خود می‌گذاری،
	لیفسدوا فی الأرض	تا در زمین فساد کنند،
	و یدرک و آلهتک	و تو و خدایانت را کنار بگذارند؟»
	قال سنقتل أبناءهم	فرعون گفت: «به زودی (همچون گذشته) بسیاری از پسران‌شان را خواهیم کشت،
	و نستحی نساءهم	و زنان‌شان را (برای کنیزی) زنده می‌گذاریم،

	وَاتَا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ	و بی گمان ما بر آنان تسلط کامل داریم.»
۱۲۸	قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ	موسی به قومش گفت:
	اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ	«از خدا یاری جویید،
	وَاصْبِرُوا	و صبر پیشه کنید،
	إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ	چرا که زمین برای خداست،
	يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ	و هر کسی از بندگانش را که بخواهد، وارث آن می کند.
	وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ	آری، سرانجام نیکو برای پرهیزکاران است.»
۱۲۹	قَالُوا اؤذينا	بنی اسرائیل به موسی گفتند: ما رنج و آزار فراوان دیدیم،
	مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا	هم پیش از آمدنت نزد ما،
	وَ مِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا	و هم پس از آن که نزد ما آمدی.»
	قَالَ عَسَىٰ رُكُومٌ	موسی گفت: «امید است که پروردگارتان،
	أَنْ يَهْلِكَ عِندُكُمْ	دشمن شما را نابود کند،
	وَ يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ	و شما را در زمین جانشین آنان قرار دهد،
	فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ	تا آنگاه ببیند چگونه عمل می کنید.»
۱۳۰	وَ لَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ	سپس ما فرعونیان را مجازات کردیم،
	بِالسِّنِينَ وَ نَقَصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ	با خشک سالی و کاهش محصولات،
	لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ	تا مگر درس بگیرند.
۱۳۱	فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ	آنگاه هر زمان نعمت و رفاه به آنان روی می آورد،
	قَالُوا لَنَا هَذِهِ	می گفتند: «این فقط به سبب شایستگی ماست.»
	وَ إِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ	و اگر بدی و ناخوشی به آنان می رسید،
	يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَ مَنْ مَعَهُ	موسی و همراهانش را به فال بد می گرفتند و مشکلات خود را تقصیر آنها می دانستند.
	أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ	آگاه باشید که سرنوشت بدشان (که عکس العمل کارهای آنهاست) صرفاً به فرمان خداست.
	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشترشان نمی دانند.
۱۳۲	وَ قَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ	فرعونیان به موسی گفتند: «هر معجزه ای که برایمان بیآوری،
	لِنَسْحَرَنَّ بِهَا	تا به وسیله آن ما را جادو کنی،
	فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ	بدان که ما به تو ایمان نمی آوریم.»

۱۳۳	فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْمَلَّ وَالصَّفَادِعَ وَالدَّمَ	پس به کیفر انکارشان، طوفان، ملخ، شپش، قورباغه‌ها و خون را بر ایشان مسلط کردیم.
	آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ	که به صورت نشانه‌هایی جدا جدا، به سوی آنان فرستادیم.
	فَاسْتَكْبَرُوا	پس تکبر ورزیدند،
	وَ كَانُوا قَوْمًا جُحْرِمِينَ	و آنها گروهی گنهکار بودند.
۱۳۴	وَ لَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ	و هنگامی که عذاب بر آنان فرود می‌آمد،
	قَالُوا يَا مُوسَى	می‌گفتند: «ای موسی،
	أُدْعُ لَنَا رَبَّكَ	پروردگارت را به خاطر ما بخوان،
	بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ	بنا به عهدی که با تو در مورد استجابت دعایت دارد،
	لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ	که اگر این عذاب را از ما برطرف کنی،
	لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ	حتماً به تو ایمان می‌آوریم،
	وَ لَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ	و بنی‌اسرائیل را آزاد ساخته و با تو همراه خواهیم کرد.»
۱۳۵	فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْغَوَىٰ	پس هر بار که عذاب را تا زمانی محدود از آنان برطرف می‌کردیم و آنها به پایان این مهلت می‌رسیدند،
	إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ	ناگاه پیمان‌شکنی می‌کردند.
۱۳۶	فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ	سرانجام آنان را مجازات کردیم،
	فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ	و درون دریا غرق‌شان ساختیم،
	بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	چرا که آنان آیات و نشانه‌های ما را دروغ می‌شمردند،
	وَ كَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ	و همواره از آن غافل بودند.
۱۳۷	وَ أَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ	و بدین ترتیب به ارث دادیم آن قوم را که مدت‌ها به سبب ناتوانی تحت فشار بودند (یعنی به بنی‌اسرائیل)،
	مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبَهَا	شرق و غرب آن سرزمین را،
	الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا	که در آن خیر و برکت فراوان قرار داده بودیم،
	وَ تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ	و بهترین وعده‌ی پروردگارت در حق بنی‌اسرائیل به وقوع پیوست،
	بِمَا صَبَرُوا	به این جهت که صبر کردند.
	وَ دَمَرْنَا مَا كَانِ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَ قَوْمُهُ	و در هم کوبیدیم آنچه را که فرعون و قومش ساخته بودند،
	وَ مَا كَانُوا يَعْرِشُونَ	و نیز آنچه را برافراشته بودند.

۱۳۸	وَ جَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ و بنی اسرائیل را از دریا عبور دادیم،
	و در مسیرشان به قومی رسیدند،
	فَاتُوا عَلَى قَوْمٍ که سرگرم پرستش بت‌های خود بودند.
	يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ بنی اسرائیل گفتند: «ای موسی،
	قالوا يا موسى برای ما هم خدایی قرار ده (که بتوانیم او را ببینیم)،
	اجعل لنا إلهًا همان‌طور که آنان خدایانی دارند (که دیده می‌شود).»
	گما لهم إلهة موسی گفت: «شما افرادی نادان هستید؛
	قال إنكم قوم تجهلون اینها دینشان نابودشدنی است،
۱۳۹	إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم فِيهِ و همین‌طور کارهایشان باطل و بی‌هوده است.»
	وَ باطلًا ما كانوا يعملون سپس گفت: «آیا جز خدا معبودی برایتان برگزینم،
۱۴۰	قال أعير الله أبيغيم إلهًا حال آن‌که او شما را بر دیگران امتیاز بخشیده است؟»
	وَ هُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ و (یاد کنید از) زمانی که شما را از ستم فرعونیان نجات
۱۴۱	وَ إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ دادیم،
	که پیوسته بلا و مصیبتی سخت بر سر شما می‌آوردند،
	يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ بسیاری از پسران‌تان را می‌کشتند،
	يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ و زنان‌تان را برای کنیزی زنده می‌گذاشتند.
	وَ يَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ و در این سختی‌ها از جانب پروردگارتان برای شما
	وَ فِي ذُلِّكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ آزمایشی بزرگ بود.
	و سی شب با موسی در کوه طور وعده کردیم تا تورات را
۱۴۲	وَ وَاَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً به او بدهیم،
	وَ آتَمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ و این مدت را با ده شب دیگر تکمیل کردیم.
	فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً پس بدین ترتیب وعده‌ی پروردگارش با او در چهل شب
	پایان یافت.
	و موسی پیش از رفتن به برادرش هارون گفت:
	وَ قَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ «در بین قومم جانشین من باش،
	أخلفني في قومي و به اصلاح امور بپرداز،
	وَ اصْلِحْ و از راه و روش فسادکاران پیروی نکن.»
	وَ لَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ و زمانی که موسی به میعادگاه ما آمد،
۱۴۳	وَ لَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا و پروردگارش با وی سخن گفت،
	وَ كَلَّمَهُ رَبُّهُ عرض کرد: «پروردگارا، خود را به من نشان ده تا تو را نگاه
	قال رب انظر إليك کنم.»

فرمود: «هرگز امکان ندارد مرا ببینی،	قَالَ لَنْ تَرَانِي	
ولی به این کوه نگاه کن،	وَلَكِنْ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ	
که اگر در جای خود ثابت ماند،	فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ	
مرا خواهی دید.»	فَسَوْفَ تَرَانِي	
اما هنگامی که پروردگارش به کوه جلوه نمود،	فَلَمَّا تَخَلَّى رُؤْيُهُ لِلْجَبَلِ	
آن را با خاک یکسان کرد،	جَعَلَهُ دَكًّا	
و موسی بی‌هوش بر زمین افتاد.	وَ خَرَّ مُوسَى صَعِقًا	
سپس هنگامی که به هوش آمد،	فَلَمَّا أَفَاقَ	
عرض کرد: «تو را بسیار منزّه و والاتر می‌دانم از این که قابل دیدن باشی،	قَالَ سُبْحَانَكَ	
به درگاهت باز می‌گردم،	ثُبْتُ إِلَيْكَ	
و من نخستین کسی هستم که ایمان آوردم.»	وَ أَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ	
فرمود: «ای موسی،	قَالَ يَا مُوسَى	۱۴۴
من تو را از میان مردم برگزیدم،	إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ	
با پیام‌های خود و با هم‌کلامی خود،	بِرِسَالَاتِي وَ بِلِقَامِي	
بنابراین آنچه را که به تو می‌دهم محکم بگیر،	فَتُخَذَ مَا آتَيْتُكَ	
و از سپاسگزاران باش.»	وَ كُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ	
و برای او در الواح تورات، درباره‌ی هر چیزی نصیحتی نوشتیم،	وَ كَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً	۱۴۵
و هر موضوعی را شرح دادیم،	وَ تَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ	
و گفتیم: «با جدیت و پشتکار آن را بگیر،	فَتُخَذَهَا بِقُوَّةٍ	
و به قومت فرمان ده که بهترین آن‌ها را بگیرند و به آن عمل کنند.	وَ أَمْرَ قَوْمِكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا	
به زودی عاقبت افراد نافرمان را به شما نشان خواهم داد.	سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ	
به زودی از آیات و نشانه‌هایم روی‌گردان خواهم کرد،	سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ	۱۴۶
کسانی را که در روی زمین تکبر می‌ورزند، در حالی که هیچ حقی برای این کار ندارند،	الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ	
و در نتیجه هر نشانه‌ای را که ببینند،	وَ إِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ	
به آن ایمان نمی‌آورند،	لَا يُؤْمِنُوا بِهَا	
و اگر راه رشد و هدایت را ببینند،	وَ إِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ	

آن را راهی برای پیمودن انتخاب نمی‌کنند،	لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
و اگر راه گمراهی را ببینند،	وَ إِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعَذَابِ
آن را به عنوان راهی برای خود برمی‌گزینند.	يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
این بدان سبب است که آنان آیات و نشانه‌های ما را دروغ شمردند،	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
و همواره از آن غافل بودند.	وَ كَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ
و کسانی که نشانه‌های ما و دیدار آخرت را دروغ شمردند،	۱۴۷ وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ لِقَاءِ الْآخِرَةِ
اعمال‌شان تباہ شد.	حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ
آیا جز این است که فقط در برابر آنچه انجام داده‌اند، مجازات خواهند شد؟	هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
قوم موسی پس از او که به وعده‌گاه الهی رفته بود، برای پرستش، مجسمه‌ای از زیورهایشان ساختند.	۱۴۸ وَ اتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ
مجسمه‌ای که شکل و صدای آن مانند گوساله بود.	عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ
آیا توجه نکردند که آن مجسمه با آنان سخن نمی‌گوید،	أَمْ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
و هیچ راهی را به آنان نشان نمی‌دهد؟	وَ لَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
آن را خدای خود قرار دادند.	اتَّخَذُوهُ
در حالی که (نسبت به خودشان) ستم‌کار بودند.	وَ كَانُوا ظَالِمِينَ
و هنگامی که به خود آمدند و پشیمان شدند،	۱۴۹ وَ لَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ
و دیدند که واقعاً گمراه شده‌اند،	وَ رَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
گفتند: «اگر پروردگارانمان به ما رحم نکنند،	قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا
و ما را نیامرزد،	وَ يَغْفِرَ لَنَا
بی‌گمان از زبان کاران خواهیم بود.»	لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ
و هنگامی که موسی با خشم و اندوه فراوان نزد قومش بازگشت،	۱۵۰ وَ لَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا
گفت: «پس از من چه جانشینان بدی بودید!	قَالَ بئسما خلفتموني من بعدی
آیا در مورد فرمان پروردگارتان عجله کردید (و به جای انتظار، زود قضاوت کردید)؟»	أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ
آنگاه الواح تورات را انداخت،	وَ ألقى الألواح
و موهای سر برادرش را گرفت،	وَ أَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ
در حالی که او را به سمت خود می‌کشید.	يَجْرُهُ إِلَيْهِ

قال ابن أمّ	هارون گفت: «ای برادر،
إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي	این قوم مرا در فشار گذاشتند و ناتوان کردند،
وَ كَادُوا يَقْتُلُونَنِي	و چیزی نمانده بود که مرا بکشند.
فَلَا تُشِمِتْ بِي الْأَعْدَاءَ	پس کاری نکن که دشمنان من شاد شوند،
وَ لَا تَجْعَلَنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	و مرا با افراد ستم‌کار در یک ردیف قرار نده.»
۱۵۱	موسی عرض کرد: «پروردگارا، من و برادرم را بیامرز،
وَ ادْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ	و ما را در پناه رحمت خویش وارد کن،
وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ	که تو مهربان‌ترین مهربانان هستی.»
۱۵۲	کسانی که گوساله را به عنوان خدا انتخاب کردند،
إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ	قطعاً دچار خشمی عظیم از جانب پروردگارشان می‌شوند،
سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ	و همچنین خواری و ذلتی در زندگی دنیا به آن‌ها خواهد
وَ ذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	رسید.
وَ كَذَلِكَ نُجَزِي الْمُفْتَرِينَ	و دروغ‌پردازان را این چنین کیفر می‌کنیم.
۱۵۳	و کسانی که کارهای بد انجام داده‌اند،
وَ الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ	ولی به دنبال آن، توبه کردند و ایمان آوردند،
ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَ آمَنُوا	پروردگارت پس از توبه آنها، بسیار آمرزنده و مهربان است.
إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ	و هنگامی که خشم موسی فرو نشست،
۱۵۴	الواح تورات را برداشت،
وَ لَمَّا سَكَتَ عَن مُوسَى الْعَصْبُ	و در نوشته‌های آن، هدایت و رحمتی فراوان وجود داشت،
أَخَذَ الْأَلْوَاحَ	برای کسانی که از مخالفت با پروردگارشان می‌ترسند.
وَ فِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَ رَحْمَةٌ	پس از آن، موسی هفتاد مرد از قومش را برای حضور در
لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ	میعادگاه ما برگزید.
۱۵۵	پس هنگامی که (به سبب درخواست نابجایشان که
وَ اخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا	می‌خواستند خدا را ببینند) زلزله‌ای شدید آنان را فرا
لِمِيقَاتِنَا	گرفت،
فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ	موسی عرض کرد: «پروردگارا، اگر می‌خواستی،
قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ	پیش از این مرا با آنان از بین می‌بردی.
أَهْلَكْتَهُمْ مِّن قَبْلُ وَ إِنِّي	آیا ما را به سبب کارهای افراد نادانمان هلاک می‌کنی؟
أَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا	این حادثه، صرفاً آزمایش توست،
إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ	

تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ	که هر کسی را بخواهی با آن گمراه می‌کنی،
و تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ	و هر که را بخواهی با آن هدایت می‌کنی.
أَنْتَ وَلِيْنَا	تو سرپرست ما هستی،
فَاغْفِرْ لَنَا	پس ما را ببامرز،
وَ ارْحَمْنَا	و بر ما رحم کن.
وَ أَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ	که تو بهترین آمرزنده‌ای.
وَ اكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً	و برای ما در این دنیا زندگی خوبی در نظر بگیر،
وَ فِي الْآخِرَةِ	و همچنین در آخرت،
إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ	زیرا ما به درگاهت بازگشته‌ایم.»
قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ	خدا فرمود: «عذابم را (بر اساس عدالت) به هر که بخواهم می‌رسانم،
وَ رَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ	و رحمتم همه چیز را فرا گرفته است.
فَسَاكُتُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ	پس آن را برای کسانی در نظر خواهم گرفت که تقوا دارند،
وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ	و از مال خود انفاق می‌کنند.
وَ الَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ	و کسانی که به آیات و نشانه‌های ما ایمان دارند.
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ	کسانی که از فرستاده‌ی الهی که پیامبری است درس‌ناخوانده، پیروی می‌کنند،
الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ	همان پیامبری که می‌بینند و ویژگی‌هایش به صورت مکتوب نزد خودشان وجود دارد
فِي التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ	و در تورات و انجیل آمده است.
يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ	او آنان را به کارهای شایسته فرمان می‌دهد،
وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ	و از کارهای ناشایست باز می‌دارد،
وَ يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ	و چیزهای پاکیزه را بر ایشان حلال می‌کند،
وَ يُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ	و چیزهای ناپاک را بر آنان حرام می‌کند،
وَ يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ	و بار سنگین تکالیف را از دوش آنان برمی‌دارد،
وَ الْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ	و نیز (دستورهای بسیار دشوار و) زنجیرهای سنگینی را که بر گردن آنان قرار داشت برمی‌دارد.
فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ	پس کسانی که به او ایمان بیاورند،
وَ عَزَّرُوهُ	و او را بزرگ شمارند،
وَ نَصَرُوهُ	و یاری اش کنند،

و از نوری که همراه وی نازل شده پیروی کنند.	وَ اتَّبِعُوا التَّوْرَ الَّذِي أَنْزَلْنَا مَعَهُ	
آنانند که همیشه موفق می‌شوند.	أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	
بگو: ای مردم،	قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ	۱۵۸
من فرستاده‌ی خدا به سوی همه‌ی شما هستم،	إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا	
همان کسی که فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین فقط برای اوست.	الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	
هیچ معبودی جز او نیست.	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	
اوست که زنده می‌کند و می‌میراند.	يُحْيِي وَيُمِيتُ	
پس ایمان بیاورید به خدا،	فَآمِنُوا بِاللَّهِ	
و به فرستاده‌اش که این پیامبر درس‌ناخوانده است،	وَ رَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ	
همان کسی که به خدا و سخنانش ایمان دارد،	الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ كَلِمَاتِهِ	
و از او پیروی کنید،	وَ اتَّبِعُوهُ	
تا هدایت شوید.	لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ	
و از قوم موسی گروهی هستند،	وَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ	۱۵۹
که به وسیله حق دیگران را هدایت می‌کنند،	يَهْدُونَ بِالْحَقِّ	
و بر اساس آن عدالت را برپا می‌دارند.	وَ بِهِ يَعْدِلُونَ	
ما بنی‌اسرائیل را به دوازده قبیله از نوادگان یعقوب که هر یک امتی بودند تقسیم کردیم،	وَ قَطَعْنَا لَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّةً	۱۶۰
و هنگامی که موسی برای قومش از خدا آب طلبید، به او وحی کردیم،	وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ	
که با عصایت به سنگ بزن.	إِنِّ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ	
آن گاه دوازده چشمه از آن جوشید،	فَأَنْبَجَسْتُمْ مِنْهَا اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا	
به طوری که هر گروهی محل آب خوردن‌شان را می‌شناختند،	قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ	
و ابر را بر سر آنان سایه‌بان قرار دادیم،	وَ ظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَامَ	
و دو نوع خوراکی آسمانی به نام «مَن» و «سَلُوا» برای آنان فرو فرستادیم	وَ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَ السَّلْوَىٰ	
(و گفتیم: «از چیزهای پاکیزه‌ای که به شما روزی داده‌ایم، بخورید.»	كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ	
و آنان با ناسپاسی‌شان به ما ستم نکردند،	وَ مَا ظَلَمُونَا	
بلکه به خودشان ستم می‌کردند.	وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ	
و یاد کن زمانی را که به آنان گفته شد:	وَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ	۱۶۱

	أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ	«در این شهر ساکن شوید،
	وَ كُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ	و از هر جای آن خواستید غذا بخورید،
	وَ قُولُوا حِطَّةً	و بگویید: «خدا یا، گناهان مان را ببخش»
	وَ ادْخُلُوا الْبَابَ سُحَدًا	و با فروتنی از این دروازه وارد شوید،
	نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ	تا خطاهایتان را ببخشیم.
	سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ	و ما بر پاداش نیکوکاران خواهیم افزود.»
۱۶۲	فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ	پس افراد ستمگر از میان آن‌ها، سخنی را که می‌بایست می‌گفتند، تبدیل کردند،
	قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ	به سخن دیگری غیر از آنچه به آنان گفته شده بود،
	فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ	و در نتیجه عذابی از آسمان به سوی آنان فرستادیم،
	بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ	به سزای این که ستم می‌کردند.
۱۶۳	وَ اسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ	و از آنان درباره‌ی مردم شهری بپرس،
	الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْبَحْرِ	که در کنار دریا بود.
	إِذْ يَعِدُونَ فِي السَّبْتِ	آنگاه که در مورد حرمت صید در روزهای شنبه، از قانون تجاوز می‌کردند،
	إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَّائُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا	هنگامی که روزهای شنبه ماهیان شهرشان آشکارا روی آب می‌آمدند و در دسترس بودند،
	وَ يَوْمَ لَا يَسْتَوُونَ لَا تَأْتِيهِمْ	و در روزهای دیگر هفته، نمی‌آمدند.
	كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ	آری، بدین ترتیب آنان را به سبب نافرمانی‌شان آزمایش می‌کردیم.
۱۶۵	فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ	اما وقتی تذکراتی را که به آنان داده شده بود فراموش کردند،
	أَنجَبْنَا الَّذِينَ يَبْهَوْنَ عَنِ السَّوْءِ	کسانی را که از بدی نهی می‌کردند نجات دادیم،
	وَ أَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ	و ستمکاران را با عذابی سخت مجازات کردیم،
	بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ	به خاطر این که نافرمانی می‌کردند.
۱۶۶	فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ	اما پس از آنان، نسل‌هایی ناصالح جانشین آنان شدند،
	وَرِثُوا الْكِتَابَ	که کتاب تورات را به ارث بردند.
	يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى	آنان سرمایه‌ی ناپایدار این زندگی دنیوی را (از راه‌های حرام مانند ربا) به دست می‌آورند،
	وَ يَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا	و می‌گویند: «قطعاً بخشیده خواهیم شد.»
	وَ إِنْ يَأْتِيهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ	در حالی که اگر بهره‌ی ناپایدار دیگری (مانند آن سودهای حرام سراغشان بیاید) با کمال میل آن را می‌گیرند.

مگر نه این که در کتاب تورات از آنان پیمان گرفته شده،	أَمْ يُؤْخَذُ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
که دربارهی خدا صرفاً سخن حق بگویند،	أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ
و محتوای آن را هم خوانده‌اند؟	وَدَرَسُوا مَا فِيهِ
و البته سرای آخرت برای کسانی که تقوا دارند، بهتر است.	وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ
آیا عقل خود را به کار نمی‌گیرید؟!	أَفَلَا تَعْقِلُونَ
و کسانی که از کتاب آسمانی‌شان استفاده کنند،	۱۷۰ وَ الَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ
و نماز را کامل و بی‌نقص به جای می‌آورند،	وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
بدانند که ما پاداش اصلاحگران را تباه نمی‌کنیم.	إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ
و یاد کن از زمانی که کوه را از جا کندید و مانند یک سایه‌بان بالای سرشان بردیم،	۱۷۱ وَ إِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ
و یقین کردند که بر سرشان خواهد افتاد.	وَ ظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
و گفتیم: «(آیات تورات و) آنچه را که به شما داده‌ایم با عزم و اراده‌ای قوی بگیرید،	خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
و محتوایش را به خاطر بسپارید.	وَ اذْكُرُوا مَا فِيهِ
تا در نتیجه باتقوا شوید.»	لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
آیا موجوداتی را با خدا شریک می‌کنند که هیچ چیز نمی‌آفرینند،	۱۹۱ أَيَشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا
و خودشان هم آفریده می‌شوند؟	وَ هُمْ يُخْلَقُونَ
و توان ندارند که ذره‌ای آنان را یاری کنند،	۱۹۲ وَ لَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا
و قدرت یاری خود را نیز ندارند.	وَ لَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ
و اگر این مردم را به هدایت فراخوانید،	۱۹۳ وَ إِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ
از شما پیروی نمی‌کنند.	لَا يَتَّبِعُواكُم
برای شما یکسان است،	سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ
خواه آن‌ها را دعوت کنید،	أَدْعَوْهُمْوَهُمْ
یا خاموش بمانید.	أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ
کسانی که شما آنها را به جای خدا می‌خوانید،	۱۹۴ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
بندگان ناچیز همانند خود شما هستند.	عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ
بنابراین آنان را فراخوانید،	فَادْعُوهُمْ
و باید به دعوت شما پاسخ دهند،	فَلَيْسَتْجِيبُوا لَكُمْ
اگر راست می‌گویید.	إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

آیا بت‌ها پاهایی دارند که با آن راه بروند؟	أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا	۱۹۵
یا دست‌هایی دارند که هر چه را می‌خواهند با آن بگیرند؟	أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبِطْشُونَ بِهَا	
یا چشم‌هایی دارند که با آن ببینند؟	أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا	
یا گوش‌هایی دارند که با آن بشنوند؟	أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا	
بگو: شریکانی را که برای خدا قرار داده‌اید به کمک فراخوانید،	قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ	
آنگاه درباره‌ی من توطئه کنید،	تُمْ كِيدُونَ	
و مهلتم ندهید.	فَلَا تُنظِرُونَ	
سرپرست من فقط خدایی است که این کتاب را نازل کرده،	إِنَّ وِليَّيَ اللهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ	۱۹۶
و او افراد شایسته را سرپرستی و باری می‌کند.	وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ	
و کسانی که شما آنها را به جای خدا می‌خوانید،	وَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ	۱۹۷
توان یاری شما را ندارند،	لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ	
و حتی خودشان را هم نمی‌توانند باری کنند.	وَ لَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ	
و اگر مشرکان را به سوی هدایت دعوت کنید، نمی‌شنوند،	وَ إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا	۱۹۸
و آن‌ها را می‌بینی که به تو چشم دوخته‌اند،	وَ تَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ	
در حالی که چیزی نمی‌بینند.	وَ هُمْ لَا يُبْصِرُونَ	
با مردم گذشت و مدارا پیشه کن،	خُذِ الْعَفْوَ	۱۹۹
و به راه و روش شایسته و پسنیدیده فرمان ده،	وَ أْمُر بِالْعُرْفِ	
و از افراد نادان روی برگردان.	وَ أَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ	
و اگر از سوی شیطان وسوسه‌ای به تو برسد (تا تو را به نافرمانی خدا تحریک کند)،	وَ إِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نِزْجٌ	۲۰۰
به خدا پناه ببر،	فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ	
زیرا او بسیار شنوا و داناست.	إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ	
کسانی که تقوا دارند،	إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا	۲۰۱
هنگامی که از سوی شیطان وسوسه‌ای به آنان می‌رسد،	إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ	
خدا را به یاد می‌آورند،	تَذَكَّرُوا	
و هر لحظه پرده‌ی غفلت را کنار می‌زنند و هشیارتر می‌شوند؛	فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ	
در حالی که شیاطین، برادران خود را در گمراهی غرق می‌کنند،	وَ إِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ	۲۰۲

و در این راه کوتاهی نمی‌کنند.	ثُمَّ لَا يُفْصِرُونَ	
و پروردگارت را در دل خود یاد کن،	وَ اذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ	۲۰۵
با التماس و ترس از مقام والای او،	تَضَرُّعًا وَ خِيفَةً	
و بدون بلند کردن صدا،	وَ دُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ	
در هر صبح و شب (او را یاد کن)،	بِالْعُدُوِّ وَ الْاَصَالِ	
و از غافلان مباش.	وَ لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ	
مقربان درگاه خدا،	اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ	۲۰۶
از عبادت او سرپیچی و تکبر نمی‌کنند،	لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهِ	
و او را از هر نقص و بدی پاک می‌دانند،	وَ يُسَبِّحُوْهُ	
و تنها برای او سجده می‌کنند.	وَ لَهُ يَسْجُدُوْنَ	

سوره انفال

البته خدا این کمک را فقط به عنوان مژده‌ای برای شما قرار داد،	وَ مَا جَعَلَهُ اللهُ اِلَّا بُشْرٰى	۱۰
و همچنین برای این که دل‌هایتان آرامش یابد.	وَ لِيَطْمَئِنَّ بِهٰى قُلُوْبُكُمْ	
و باری حقیقی تنها از سوی خداست،	وَ مَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللهِ	
زیرا خدا شکست‌ناپذیر و حکیم است.	اِنَّ اللهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ	
هنگامی که پروردگارت به فرشتگان وحی کرد،	اِذْ يُوْحٰى رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ	۱۲
که: «من با شما هستم،	اِنِّىْ مَعَكُمْ	
بنابراین مؤمنان را استوار و مقاوم گردانید.»	فَتَّبِعُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا	
بزودی در دل‌های کافران ترس و وحشت می‌اندازم.	سَاَلْتِىْ فِى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرُّعْبَ	
پس ضربه‌ها را بر بالاتر از گردن آن‌ها فرود آرید،	فَاَضْرِبُوْا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ	
و همه‌ی انگشتان‌شان را قطع کنید.	وَ اضْرِبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ بَنٰنٍ	
این کیفر بدان سبب است که آنان با خدا و پیامبرش به مخالفت برخاستند،	ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُوْا اللهَ وَ رَسُوْلَهٗ	۱۳

	وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ	و هر که با خدا و پیامبرش به مخالفت برخیزد،
	فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ	خداوند او را به سختی مجازات می‌کند.
۳۳	وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ	البته خداوند قصد ندارد آنان را عذاب کند،
	وَ أَنْتَ فِيهِمْ	تا زمانی که تو در میان‌شان هستی،
	وَ مَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ	و خدا عذاب‌شان نخواهد کرد،
	وَ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ	در صورتی که آنان طلب آمرزش کنند.
۴۹	إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ	آن زمان که منافقان و کسانی که بیماری شک و تردید در دل‌هایشان وجود داشت، می‌گفتند:
	عَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ	«دین مؤمنان، موجب فریب‌شان شده (که با این نفرات کم، به جنگ با لشگری عظیم می‌روند).»
	وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ	آری، هر که بر خدا توکل کند خدا پیروزش می‌کند.
	فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	زیرا، خداوند شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۵۰	وَ لَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ	و ای کاش زمانی را می‌دید، که فرشتگان، جان کافران را می‌گیرند،
	يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ أَدْبَارَهُمْ	در حالی که به صورت و پشت آن‌ها، ضربه می‌زنند،
	وَ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ	و (می‌گویند): عذاب آتش سوزان را بچشید.
۵۱	ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيَاتِكُمْ	این عذاب، نتیجه طبیعی همان کارهایی است که از دنیا (برای امروزتان) پیش فرستاده‌اید،
	وَ أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ	و مسلماً خدا هرگز به بندگان خویش ستم نمی‌کند.
۵۲	كَذَّابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ	شیوهی این کافران، مانند شیوهی فرعونیان و گذشتگان آنهاست.
	كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ	که آیات و نشانه‌های خدا را انکار کردند.
	فَأَحَدَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ	پس در نتیجه خدا آنان را به سزای گناهان‌شان مجازات کرد،

	إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ	زیرا خداوند نیرومند بوده و مجازات او شدید است.
۵۸	وَ إِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً	و اگر به راستی از خیانت گروهی می ترسی،
	فَانْزِلْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ	به شکلی عادلانه، پیمان خود را با آنها لغو کن،
	إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ	زیرا خداوند خائنان را دوست ندارد.
۶۷	مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى	شایسته‌ی هیچ پیامبری نیست که (در میدان جنگ) اسیر بگیرد،
	حَتَّىٰ يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ	مگر این که حکومت او در آن سرزمین کاملاً تثبیت شده باشد.
	تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا	شما (با گرفتن اسیران و معامله آنها) خواهان سرمایه‌ی ناپایدار دنیا هستید،
	وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ	در حالی که خداوند، آخرت را برای شما می خواهد.
	وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	آری، خداوند شکست‌ناپذیر و حکیم است.

سوره توبه

۳	وَ أَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ	و این دستور، همچنین اعلامی است از سوی خدا و پیامبرش به مردم،
	يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ	در روز حج اکبر (یعنی عید قربان).
	أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ رَسُولُهُ	که بیان می کند خدا و پیامبرش از مشرکان متنفرند.
	فَإِنْ تُبْتِئُوا	اینک، اگر توبه کنید،
	فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ	برایتان بهتر است.
	وَ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ	و اگر سرپیچی کنید،
	فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ	بدانید که شما نمی توانید از قدرت خدا فرار نمایید.
	وَ بَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	و (ای پیامبر) کافران را به عذابی دردناک مژده بده!
۲۰	الَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که ایمان آوردند،
	وَ هَاجَرُوا	و هجرت کردند،
	وَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ	و در راه خدا با اموال و جان‌هایشان جهاد نمودند،
	أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ	در پیشگاه خدا رتبه‌ای بالاتر از دیگران دارند.

	وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ	و آنان‌اند که به راستی موفق و پیروزند.
۲۱	يُسِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِنْهُ	پروردگارشان، آنان را به رحمتی گسترده از جانب خود نوید می‌دهد،
	و رِضْوَانٍ	و نیز به خشنودی بزرگ،
	و جَنَّاتٍ	و بهشت‌هایی (وصف‌ناشدنی)،
	لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ	که در آنجا نعمتی پایدار خواهند داشت؛
۲۲	خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا	و همیشه در آن جاودان خواهند بود.
	إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ	به راستی این خداست که نزد او پاداشی بزرگ است.
۳۲	يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نَوْرَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ	می‌خواهند با دمیدن دهان‌هایشان، نور خدا را خاموش کنند؛
	و يَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ	ولی خدا راضی نمی‌شود مگر این که نور خود را کامل کند،
	و لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ	هر چند کافران رغبتی نداشته باشند.
۴۰	إِلَّا تَنْصُرُوهُ	اگر پیامبر را یاری نکنید،
	فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ	قطعاً (او از حمایت الهی برخوردار است، چنان‌که) در گذشته خدا یاری‌اش کرده است،
	إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا	آن هنگام که کافران او را از مکه بیرون کردند،
	ثَانِي اثْنَيْنِ	در حالی که همراه با فردی دیگر بود،
	إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ	وقتی که آن دو (برای فرار از دست مشرکان) در غار بودند،
	إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ	همان وقت که به همراهش می‌گفت:
	لَا تَحْزَنْ	«غمگین مباش،
	إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا	که خدا با ماست.»
	فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ	در نتیجه خداوند آرامشی را از سوی خود بر پیامبر فرو فرستاد،
	وَ آيَدَهُمْ بِيَعْنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا	و او را با سپاهبانی که نمی‌دیدید یاری کرد و نیرو بخشید،
	وَ جَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ	و سخن کافران (مبنی بر قتل پیامبر و نابود شدن دین خدا) را بی‌ارزش قرار داد،
	وَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا	و سخن خدا بالاترین سخن است .
	وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	آری، خداوند بسیار شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۴۴	لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ	کسانی که به خدا و روز قیامت ایمان دارند، از تو اجازه نمی‌خواهند،

	آن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ	که از جهاد با اموال و جان‌هایشان مرخص شوند،
	وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ	آری، خداوند پرهیزکاران را به خوبی می‌شناسد.
۴۷	لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ	اگر (برای جهاد) با شما بیرون آمده بودند،
	مَا زَادَكُمْ إِلَّا خَبَالًا	جز کارشکنی و ایجاد بی‌نظمی، تأثیری به حالتان نداشتند،
	وَلَا وَضَعُوا حِجَالَكُمْ	و قطعاً به سرعت در میان شما نفوذ می‌کردند،
	يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ	تا میان شما فساد و اختلاف ایجاد کنند،
	وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ	و البته در بین شما جاسوسانی هم دارند.
	وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ	و خدا از وضعیت ستمگران به خوبی آگاه است.
۴۹	وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ ائْذَن لِي	و برخی از آنان می‌گویند: «برای ترک جهاد به ما اجازه بده،
	وَلَا تَفْتِنِّي	و ما را گرفتار گناه و مشکلات نساز.»
	أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا	آگاه باشید که آنان از همین الان در گرداب گناه سقوط کرده‌اند.
	وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ	و قطعاً جهنم بر کافران احاطه دارد.
۵۹	وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ	ولی چقدر بهتر بود اگر به آنچه خدا و پیامبرش به آنان دادند راضی می‌شدند،
	وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ	و می‌گفتند: «خدا برای ما کافی است،
	سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ	به زودی خدا از فضلش به ما خواهد داد و پیامبرش نیز به ما کمک خواهد کرد،
	إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ	ما فقط به فضل خدا امیدواریم.»
۶۳	أَلَمْ يَعْلَمُوا	آیا ندانسته‌اند،
	أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ	که هر کسی با خدا و پیامبرش مخالفت کند،
	فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ	سزای او (در قیامت) فقط آتش دوزخ است،
	خَالِدًا فِيهَا	که همیشه در آن خواهد ماند؟
	ذَلِكَ الْحِزْبُ الْعَظِيمُ	این همان خفت و خواری بزرگ است.
۶۷	الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ	مردان و زنان منافق (در کفر و نفاق) مانند یکدیگرند.
	يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ	به کار ناشایست فرمان می‌دهند،
	وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ	و از کار شایسته نهی می‌کنند،
	وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ	و از کار نیک خودداری می‌نمایند.

تَسْئَلُوا اللَّهَ فَنَسِيهِمْ	آنها خدا را فراموش کردند، و در نتیجه خدا هم، آنان را به فراموشی سپرد.
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ	آری، منافقان افرادی نافرمان هستند.
۶۸ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ	خداوند به مردان و زنان منافق و به کافران وعدهی آتش جهنم داده است.
خَالِدِينَ فِيهَا	که همیشه در آن خواهند ماند.
هِيَ حَسْبُهُمْ	همین برایشان کافی است.
وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ	و خدا لعنت‌شان کرده است.
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ	و عذابی همیشگی خواهند داشت.
۷۱ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ	مردان و زنان مؤمن،
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ	یار و یاور یکدیگرند.
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ	به کار شایسته فرمان می‌دهند.
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ	و از کار ناشایست نهی می‌کنند.
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ	و نماز را آن طور که شایسته است به پا می‌دارند.
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ	و از مال خود انفاق می‌نمایند.
وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ	و از خدا و پیامبرش اطاعت می‌کنند.
أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ	قطعاً خداوند آنان را مورد رحمتش قرار خواهد داد.
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	زیرا خدا شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۷۲ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ	خداوند به مردان و زنان مؤمن، باغ‌هایی از بهشت را وعده داده است.
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر درختان آن رودها جاری است.
خَالِدِينَ فِيهَا	و همیشه در آن باغ‌ها خواهند ماند.
وَمَسَاكِينٍ ظَهَبًا فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ	و نیز خانه‌هایی پاکیزه و دلپذیر در بهشت‌هایی دائمی.
وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ	و البته خشنودی خدا از همه‌ی این نعمت‌ها بزرگ‌تر است.
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	این همان موفقیت و پیروزی بزرگ است.
۷۵ وَ مِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ	و برخی از آنان، کسانی هستند که با خدا پیمان بسته‌اند.
لَئِن آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ	که اگر از فضل خود به ما ببخشد.
لَنَنْصَدَّقَنَّهُ	حتماً صدقه می‌دهیم (و خیر ما به دین خدا و به مردم خواهد رسید).

	و لَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ	و از شایستگان خواهیم شد.
۷۶	فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ	پس هنگامی که خدا از فضلش به آنان داد،
	بَخِلُوا بِهِ	بخل ورزیدند،
	وَ تَوَلَّوْا وَ هُمْ مُعْرِضُونَ	و با بی‌اعتنایی سرپیچی کردند.
۷۷	فَاعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِم	در نتیجه خداوند نیز در دل‌هایشان نفاقی پایدار بر جای گذاشت،
	إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ	تا روزی که با او ملاقات کنند،
	بِمَا أَحْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ	و این به سزای عمل نکردن به وعده‌ای بود که به خدا داده بودند،
	وَ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ	و نیز به سبب دروغ پردازی‌هایشان بود.
۷۸	أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَ نَجْوَاهُمْ	آیا ندانسته‌اند که خدا از آنچه در دل پنهان می‌کنند و نیز از سخنان محرمانه‌ی آنان آگاهی دارد،
	وَ أَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ	و این‌که خداوند از تمام امور پنهانی به خوبی آگاه است؟
۷۹	الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ	کسانی که به برخی از مؤمنان که با رغبت صدقه می‌دهند، در مورد صدقات ایراد می‌گیرند،
	وَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ	و نیز افرادی که توانایی زیادی برای صدقه دادن ندارند را مسخره می‌کنند،
	سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ	خداوند (در وقت مناسب) تمسخر آنها را تلافی خواهد کرد،
	وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	و عذابی دردناک خواهند داشت.
۸۸	لَكِنَّ الرَّسُولَ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ	اما پیامبر و مؤمنان همراه او،
	جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ	با اموال و جان‌هایشان جهاد می‌کنند.
	وَ أُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ	و همه‌ی خوبی‌ها مخصوص آنان است،
	وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	و آنان رستگار حقیقی هستند.
۸۹	أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ	خداوند برایشان بهشت‌هایی آماده کرده است،
	تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر درختان آن نهرها جاری است،
	خَالِدِينَ فِيهَا	و همیشه در آن خواهند ماند؛
	ذَٰلِكَ الْقَعُورُ الْعَظِيمُ	این همان نجات و پیروزی بزرگ است.
۹۶	يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ	برایتان سوگند می‌خورند تا از آنان خشنود شوید.
	فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ	پس اگر شما هم از آنان خشنود شوید،

	فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ	(باز هم به حالشان سودی ندارد زیرا) خداوند از مردم نافرمان خشنود نمی‌شود.
۱۰۰	وَ السَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارِ	پیشگامان نخستین از مهاجران و انصار،
	وَ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ	و کسانی که با کارهای نیک از آنها پیروی کردند،
	رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ	خدا از آنان راضی است،
	وَ رَضُوا عَنْهُ	و آنان نیز از خدا راضی هستند،
	وَ أَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ	و برایشان باغ‌هایی از بهشت آماده کرده است،
	تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر درختان آن نهرهایی جاری است،
	خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا	و همیشه در آن خواهند ماند.
	ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	این همان نجات و پیروزی بزرگ است.
۱۰۴	أَمْ يَظُنُّوْنَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ	مگر نمی‌دانند که خدا توبهٔ بندگان را می‌پذیرد،
	وَ يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ	و در حقیقت اوست که صدقات را دریافت می‌کند،
	وَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ	و این که خداوند است که بسیار توبه‌پذیر و مهربان است؟
۱۰۵	وَ قُلِ اعْمَلُوا	بگو: «هر چه می‌خواهید، انجام دهید،
	فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ رَسُولُهُ وَ الْمُؤْمِنُونَ	که قطعاً خدا و پیامبرش و مؤمنان (یعنی امامان معصوم که میان خدا و بندگان واسطه هستند) اعمال شما را می‌بینند،
	وَ سَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ	و به‌زودی به پیشگاه آن دانای پنهان و آشکار، بازگردانده می‌شوید.
	فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	آنگاه شما را از کارهایتان آگاه می‌کند.
۱۱۱	إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَ	خداوند از مؤمنان جان‌ها و اموالشان را خریده است،
	أَمْوَالَهُمْ	
	بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ	به بهای این که بهشت برای آنها باشد.
	يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	آنان در راه خدا می‌جنگند،
	فَيَقْتُلُونَ وَ يُقْتَلُونَ	و می‌کشند و کشته می‌شوند.
	وَ عَدًّا عَلَيْهِ خُفًّا فِي التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ	این وعده‌ی حقّی است که خداوند وفای به آن را در تورات و انجیل و قرآن بر خود واجب کرده است،
	الْقُرْآنِ	
	وَ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ	آری، چه کسی به عهدش وفادارتر از خداست؟

	فَاسْتَبَشِرُوا بِّبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ	پس بشارت باد بر شما به خاطر معامله‌ای که با خدا کردید.
	وَ ذَلِكْ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	و این همان نجات و پیروزی بزرگ است.
۱۱۲	الَّتَائِبُونَ الْعَابِدُونَ	(آن مؤمنان) همان توبه‌کنندگان، عبادت‌کنندگان،
	الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ	ستایشگران، روزه‌داران،
	الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ	رکوع‌کنندگان، سجده‌کنندگان،
	الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ	و کسانی هستند که به کار شایسته فرمان می‌دهند،
	وَ النَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ	و از کار ناشایست نهی می‌کنند،
	وَ الْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ	و مرزهای حلال و حرام خدا را حفظ می‌کنند،
	وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ	(آنان مؤمنان راستین‌اند) و به مؤمنان بشارت ده.
۱۱۴	وَ مَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ	و اما دلیل استغفار ابراهیم برای سرپرستش (آزر)، چیزی جز این نبود،
	إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ	که به او وعده داده بود برایش استغفار کند.
	فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِّهِ	ولی زمانی که برای او روشن شد که او دشمن خداست،
	تَبَرَّأَ مِنْهُ	به کلی با او قطع رابطه کرد.
	إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ	به راستی ابراهیم بسیار به درگاه خدا التماس و زاری می‌کرد و اهل صبر بود.
۱۱۹	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	اتَّقُوا اللَّهَ	خود را از خشم خدا حفظ کنید.
	وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ	و همراه با راستگویان باشید (که نمونه کامل آنها، معصومین هستند).
۱۲۸	لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ	به راستی پیامبری از جنس خودتان برای شما آمد،
	عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ	که رنج کشیدن شما برایش دشوار است،
	حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ	اشتیاق شدیدی به هدایت شما دارد،
	بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ	و به مؤمنان بسیار رئوف و مهربان است.
۱۲۹	فَإِنْ تَوَلَّوْا	پس اگر بی‌توجهی کردند،
	فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ	بگو: «خدا برای من کافی است.
	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	هیچ معبودی جز او نیست.
	عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ	تنها بر او توکل می‌کنم.
	وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ	و او مالک و صاحب‌اختیار عرش با عظمت (و فرمانروای مطلق تمام هستی) می‌باشد.»

سوره یونس

۷	إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرْضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا	کسانی که انتظار ملاقات با ما را ندارند، و به زندگی دنیا، دل خوش کرده‌اند، و با آن آرامش یافته‌اند.
۸	وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	و کسانی که از آیات و نشانه‌های ما غافل‌اند؛ چنین افرادی جایگاه‌شان آتش است، به سزای کارهایی که می‌کردند.
۹	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ	اما قطعاً کسانی که ایمان آوردند، و کارهای شایسته کردند، پروردگارشان آنان را به وسیله‌ی ایمان‌شان هدایت می‌کند،
۱۰	تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ دَعَاؤُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ	و از زیر (قصرهای) آنان در بهشت‌های پر نعمت، نهرهایی جاری است. نیایش آنان در آنجا این است که: «خدایا، تو را از هر بدی پاک و منزّه می‌دانیم». و درودشان در آن جا سلام است،
۲۳	وَ آخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِعَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَعَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	و پایان دعایشان این است که: «سپاس و ستایش، مخصوص خداست که مالک و صاحب‌اختیار جهانیان است». پس هنگامی که آنان را نجات می‌دهد، به ناحق در زمین ظلم و فساد می‌کنند. ای مردم، ظلم و فساد شما فقط به ضرر خودتان است. بهره‌ی زندگی دنیا اندک است. سپس بازگشت شما به نزد ماست. و شما را از کارهایتان آگاه خواهیم کرد.
۲۶	لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَ زِيَادَةٌ وَ لَا يَرَهُنَّ وُجُوهُهُمْ قَتَرٌ وَ لَا دِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ	کسانی که نیکوکاری کردند بهترین پاداش را خواهند داشت و حتی چیزی بیشتر از آن، و (در روز قیامت) روسیاهی و خواری، چهره‌هایشان را نمی‌پوشاند. آنان اهل بهشت‌اند،

	هُم فِيهَا خَالِدُونَ	و همیشه در آن خواهند ماند.
۲۷	وَ الَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ	و کسانی که مرتکب بدی‌ها شدند،
	جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا	کیفر هر بدی مانند همان است،
	وَ تَرَهُمْ ذُلًّا	و خفت و خواری تمام وجود آنان را فرا می‌گیرد.
	مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ	آنان در برابر خشم خداوند هیچ پناهی ندارند.
	كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا	(چنان روسپاهند که) گویی چهره‌هایشان با پاره‌هایی از شب تاریک پوشیده شده است.
	أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ	آنان اهل آتش‌اند،
	هُم فِيهَا خَالِدُونَ	و همیشه در آن خواهند ماند.
۳۱	قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ	بگو: «چه کسی از آسمان و زمین به شما روزی می‌دهد؟
	أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ	یا چه کسی مالک گوش‌ها و چشم‌ها است؟
	وَ مَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ	و چه کسی زنده را از مرده به وجود می‌آورد؟
	وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ	و مرده را از زنده پدید می‌آورد؟
	وَ مَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ	و چه کسی کار موجودات را اداره می‌کند؟»
	فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ	قطعاً خواهند گفت: خدای یکتا.
	فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ	بنابراین بگو: «آیا پروا نمی‌کنید؟»
۳۲	فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ	آری، این خدای یکتا است؛ مالک و صاحب‌اختیار حقیقی شما،
	فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ	بنابراین بعد از (رها کردن) حقیقت، چه چیزی جز گمراهی وجود دارد؟
	فَأَنَّى تُصْرَفُونَ	پس چرا (از پرستش او) رویگردان می‌شوید؟
۳۳	كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا	بدین گونه، سخن پروردگارت در مورد افراد نافرمان به حقیقت پیوست،
	أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	که آنها ایمان نمی‌آورند.
۵۵	أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	آگاه باشید که آنچه در آسمان‌ها و زمین است فقط برای خداست.
	أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ	آگاه باشید که وعده‌ی خدا حق است،
	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشتر آنها نمی‌دانند.
۵۶	هُوَ يُحْيِي وَ يُمِيتُ	اوست که زنده می‌کند و جان‌ها را می‌گیرد،
	وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	و تنها به پیشگاه او بازگردانده می‌شوید.

۵۷	يا أَيُّهَا النَّاسُ	ای مردم،
	قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ	بی گمان نصیحتی از سوی پروردگارتان برای شما آمده است،
	وَ شِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ	و همچنین شفایی برای دل‌های بی‌قرار شما،
	وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ	و نیز هدایت و رحمتی بزرگ برای مؤمنان.
۵۸	قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَ بِرَحْمَتِهِ قَبْلُكَ فَلْيَفْرَحُوا	بگو: «به لطف و رحمت خدا باید امید داشته باشند و خوشحال شوند.
	هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ	زیرا این فضل و رحمت، از آنچه خودشان ذخیره می‌کنند، بهتر است.»
۵۹	قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ	بگو: «آیا به آن روزی‌ها و نعمت‌هایی که خدا بر شما نازل کرده است، توجه دارید،
	فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَ حَلَالًا	که شما بخشی از آن را حلال و بخشی را (به دلخواه خود) حرام شمرده‌اید؟»
	قُلْ اللَّهُ آذِنَ لَكُمْ	بگو: «آیا خدا به شما اجازه‌ی چنین کاری داده است،
	أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ	یا این که شما بر خدا دروغ می‌بندید؟!»
۶۱	وَ مَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ	و تو (ای پیامبر)، به هیچ کار مهمی مشغول نمی‌شوی،
	وَ مَا تَتَلَوُ مِنْ قُرْآنٍ	و هیچ بخشی از قرآن را تلاوت نمی‌کنی،
	وَ لَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ	و شما (مردم) نیز هیچ کاری انجام نمی‌دهید،
	إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ	مگر این که ما در همان زمان که به آن کار، مشغول هستید، بر شما گواه هستیم.
	وَ مَا يَعْرُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ	و در تمام زمین و آسمان، به اندازه‌ی ذره‌ای از نظر پروردگارت مخفی نمی‌ماند،
	وَ لَا فِي السَّمَاءِ	و چیزی کوچک‌تر از آن ذره و یا بزرگ‌تر از آن، وجود ندارد،
	وَ لَا أَصْعَرَ مِنْ ذَلِكَ وَ لَا أَكْبَرَ	مگر این که همگی در کتابی روشن‌نگر ثبت شده است.
	إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ	آگاه باشید که دوستان خدا را،
۶۲	أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ	هیچ ترسی فرامی‌گیرد،
	لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	و ایشان اندوهگین نمی‌شوند.
	وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ	همان‌ها که ایمان آورده‌اند،
۶۳	الَّذِينَ آمَنُوا	و همواره خود را از خشم خدا حفظ می‌کنند.
	وَ كَانُوا يَتَّقُونَ	برای آنان بشارتی است،
۶۴	لَهُمُ الْبُشْرَى	هم در زندگی دنیا، و هم در آخرت.
	فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ	

	لا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ	سخنان و وعده‌های خدا به هیچ وجه تغییر نخواهد کرد.
	ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	این همان نجات و پیروزی بزرگ است.
۷۲	فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ	ولی بدانید که اگر به دعوت من بی توجهی کنید (ضرری به من نمی‌زنید)،
	فَمَا سَأَلْتُمْ مِنْ آجِرٍ	چرا که من هیچ مزدی از شما نخواستم.
	إِنْ آجِرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ	اجر من فقط بر عهده‌ی خداست،
	وَ أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ	و من مأمور شده‌ام که از کسانی باشم که در برابر خدا تسلیم می‌شوند.»
۷۴	ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ	آنگاه پس از نوح، پیامبرانی را به سوی قوم‌هایشان فرستادیم،
	فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ	و برایشان دلایل روشن آوردند،
	فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِيَ مِنْ قَبْلُ	ولی آن مردم قصد نداشتند به آنچه که قبلاً (در طول تاریخ) تکذیب کرده بودند، ایمان آورند،
	كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ	بدین ترتیب بر دل‌های تجاوزکاران مهر می‌گذاریم (و راه هدایت را بر روی آنها می‌بندیم).
۷۵	ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَ هَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ بِآيَاتِنَا	آنگاه پس از آنان، موسی و هارون را به همراه نشانه‌هایمان، به سوی فرعون و بزرگان قومش فرستادیم،
	فَاسْتَكْبَرُوا	اما آنان تکبر ورزیدند،
	وَ كَانُوا قَوْمًا جُحْرِمِينَ	زیرا افرادی گناه‌کار بودند.
۷۶	فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا	و آنگاه که حقیقت از سوی ما برایشان آمد،
	قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ	گفتند: «قطعاً این، جادویی آشکار است.»
۷۷	قَالَ مُوسَى	موسی گفت:
	أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ	«آیا هنگامی که حقیقت برایتان می‌آید در مورد آن چنین می‌گویید،
	أَسِحْرٌ هَذَا	آیا این جادوست؟
	وَ لَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ	در حالی که جادوگران موفق و پیروز نمی‌شوند.»
۷۸	قَالُوا أَجِئْتَنَا	گفتند: «آیا نزد ما آمده‌ای،
	لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا	تا ما را از آن عقیده‌ای که پدرانمان را پیرو آن دیده‌ایم،
	وَ تَكُونَ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ	و بزرگی در این سرزمین، مخصوص شما شود؟
	وَ مَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ	و البته ما شما را باور نمی‌کنیم.»
۷۹	وَ قَالَ فِرْعَوْنُ أَتَنْبُوهُنَّ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ	فرعون گفت: «همه‌ی جادوگران دانا و مسلط را بیاورید.»

۸۰	فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ	هنگامی که جادوگران آمدند،
	قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ	موسی به آنان گفت:
	اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ	«آنچه را می‌خواهید نمایش دهید، به میان آورید.»
۸۱	فَلَمَّا اَلْقَوْا	وقتی جادوی خود را انجام دادند،
	قَالَ مُوسَىٰ	موسی گفت:
	مَا جِئْتُمْ بِهٖ السَّحَرُ	«آنچه به میان آوردید، سحر و جادوست.
	اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهٗ	بی‌گمان خدا آن را باطل خواهد کرد.
	اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصَلِّحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ	زیرا خداوند کار فسادگران را به نتیجه نمی‌رساند.
۸۲	وَ يُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ	و خدا حق را با سخنان و سنت‌های خود آشکار و پابرجا می‌کند،
	وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ	هر چند گناه‌کاران دوست نداشته باشند.»
۸۳	فَمَا اَمَرَ لِمُوسَىٰ اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ	سرانجام به جز گروهی از قوم موسی، کسی به او ایمان نیاورد،
	عَلٰى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَ مَلِئِهِمْ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ	آن هم با ترس از این که مبدا فرعون و اطرافیانش، آنها را شکنجه کنند.
	وَ اِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ	آری، فرعون در آن سرزمین بسیار سرکش و ستمگر بود،
	وَ اِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ	و قطعاً او از اسراف‌کاران بود.
۸۴	وَ قَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ	موسی گفت: «ای قوم من،
	اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ	اگر به خدا ایمان آورده‌اید،
	فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْا	فقط بر او توکل کنید،
	اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ	اگر قصد تسلیم در برابر حقیقت دارید.»
۸۵	فَقَالُوْا عَلٰى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا	گفتند: «تنها بر خدا توکل کردیم.
	رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ	پروردگارا، ما را (با بردگی فرعونیان) وسیله‌ی آزمایش و گرفتار آزار این قوم ستمگر قرار نده،
۸۶	وَ نَحْنَا بِرَحْمَتِكَ مِّنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ	و به رحمت خود ما را از دست کافران رهایی بخش.»
۸۷	وَ اَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى وَ اَخِيْهِ	ما به موسی و برادرش وحی کردیم،
	اَنْ تَبُوْا الْقَوْمَ كَمَا بِمِصْرَ بُوْتًا	که برای قوم خود در مصر خانه‌هایی فراهم کنید،
	وَ اجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً	و خانه‌هایتان را مقابل هم قرار دهید،
	وَ اَقِيْمُوا الصَّلَاةَ	و نماز را آن طور که شایسته است به پا دارید.
	وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ	و ای موسی، به مؤمنان مزدهی نجات و رهایی بده.

۸۸	وَ قَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلَآئِهِ زِينَةً وَ أَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	موسی گفت:
	رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَن سَبِيْلِكَ	«پروردگارا، تو به فرعون و بزرگان قوم او، زینت‌ها و اموالی بسیار در زندگی دنیا، عطا کرده‌ای،
	وَ اَشْدُدْ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ	پروردگارا، این امر باعث شده که بندگان را از راه تو گمراه کنند.
	فَلَا يُؤْمِنُوْا	پس ای پروردگار ما، اموالشان را نابود گردان،
	حَتّٰی يَرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ	و دل‌هایشان را سخت کن (تا در برابر حقیقت مقاوم شود و در سراشیب سقوط شتاب گیرد)،
	قَالَ قَدْ اُحْبِبْتِ دَعْوَتِكُمَا	به طوری که ایمان نیاورند.
۸۹	فَاَسْتَقِيْمَا	تا وقتی با عذاب دردناک روبرو شوند.»
	وَ لَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيْلَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ	خدا فرمود: «به یقین دعای شما اجابت شد.
	وَ جَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيْلَ الْبَحْرَ	بنابراین، بر دعوت خود پایدار باشید،
۹۰	فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَ جُنُوْدُهُ بَغِيًّا وَ عَدُوًّا	و از راه افراد نادان پیروی نکنید.»
	حَتّٰی اِذَا اَدْرَكَهُ الْعَرْقُ	سرانجام بنی اسرائیل را از دریا عبور دادیم،
	قَالَ اٰمَنْتُ	و فرعون و لشکریانش از روی کینه و دشمنی تعقیب‌شان کردند.
	اِنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيْ اٰمَنْتَ بِهٖ بَنُوْا إِسْرَائِيْلَ	پس هنگامی که فرعون در آستانه‌ی غرق شدن قرار گرفت،
	وَ اَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ	گفت: «ایمان آوردم،
۹۱	اَلْاَنَ	که به راستی هیچ خدایی جز همان کسی که بنی اسرائیل به او ایمان آوردند وجود ندارد،
	وَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ	و من از تسلیم‌شدگان هستم.»
	وَ كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ	ندا آمد: «آیا اکنون (که در حال غرق شدن هستی ایمان می‌آوری)؟!
۹۲	فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ بِبَدَنِكَ	در حالی که پیش‌تر نافرمانی می‌کردی،
	لِتَكُوْنَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً	و از فسادگران بودی.
	وَ اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ عَن آيَاتِنَا لَغَافِلُوْنَ	امروز جسم بی‌جان تو را نجات می‌دهیم،
۹۸	فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةً اٰمَنْتَ	تا عبرتی برای آیندگان پس از خود شوی.
	فَتَنَعَهَا اِيْمَانُهَا	و به راستی بسیاری از مردم از آیات و نشانه‌های ما بی‌خبرند.»
		به راستی چرا مردم هیچ‌کدام از آبادی‌ها به‌موقع ایمان نیاوردند،
		تا ایمان‌شان به حال آنها سودمند باشد؟

مگر قوم یونس،	إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
که وقتی (به موقع) ایمان آوردند،	لَمَّا آمَنُوا
عذاب خواری و رسوایی را در زندگی دنیا از آنان برداشتیم،	كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
و تا زمانی معین، آنان را از نعمت‌های دنیا بهره‌مند کردیم.	وَ مَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ
و اگر خدا به تو گرفتاری و آسیمی برساند،	۱۰۷ وَ إِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ
هیچ کسی جز خودش، نمی‌تواند آن را برطرف کند.	فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
و اگر خواستار خیر و خوبی برای تو باشد،	وَ إِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ
هیچ‌کسی نمی‌تواند لطف و عنایت او را از تو برگرداند.	فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ
خدا آن را شامل حال هر یک از بندگانش که بخواهد می‌کند.	يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
آری، او بسیار آمرزنده و مهربان است.	وَ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ
بگو: «ای مردم،	۱۰۸ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
به راستی حق و حقیقت از جانب پروردگارتان برای شما آمده است.	قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ
پس هر که هدایت شود،	فَمَنِ اهْتَدَىٰ
فقط به سود خودش هدایت شده،	فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ
و هر که گمراه شود،	وَ مَن ضَلَّ
فقط به ضرر خودش گمراه شده است.	فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا
و من نگهبان شما نیستم.»	وَ مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ
و از آنچه به تو وحی می‌شود پیروی کن،	۱۰۹ وَ اتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
و صبر کن تا خدا (میان تو و قومت) داوری کند.	وَ اصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
و او بهترین داور است.	وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

سوره هود

و هیچ جنبنده‌ای در زمین وجود ندارد،	۶ وَ مَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ
مگر این‌که روزی او بر عهده‌ی خداست،	إِلَّا عَلَىٰ اللَّهِ رِزْقُهَا
و خدا از محل اقامت اصلی و محل اقامت موقتش آگاه است.	وَ يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدَعَهَا
همهٔ اینها در کتابی روشن‌نگر ثبت شده است.	كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

۷	وَ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ	و او همان کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش دوران آفرید،
	وَ كَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ	و کل هستی که حوزه فرمانروایی اوست از آب سرچشمه می‌گیرد.
		و او بر کل هستی که تمام آن از آب سرچشمه گرفته است، فرمانروایی می‌کند،
	لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا	(و هدف از این آفرینش این است) تا شما را بیازماید که رفتار کدام یک از شما بهتر است.
	وَ لَئِن قُلْتِ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ	و اگر به آنها بگویی: «شما بعد از مرگ زنده می‌شوید»،
	لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا	قطعاً کافران می‌گویند:
	إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ	«این سخن، فقط جادویی آشکار است.»
۹	وَ لَئِن آدَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً	و اگر از جانب خود، رحمتی به انسان بچشانیم،
	ثُمَّ نَرْعَاهَا مِنْهُ	و سپس آن رحمت را از او بگیریم،
	إِنَّهُ لَيَكْفُرُ	قطعاً او بسیار نومید و ناسپاس خواهد شد.
۱۰	وَ لَئِن آدَقْنَا نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءِ مَسْتَهُ	و اگر بعد از رنجی که به او رسیده، نعمتی به او بچشانیم،
	لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي	قطعاً می‌گوید: «مشکلات از من برطرف شد.» (و به خدا توجه نمی‌کند)،
	إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ	چرا که غرق شادی و غفلت و فخرفروشی می‌شود.
۱۱	إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا	مگر آنان که اهل صبر هستند،
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته انجام می‌دهند،
	أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ أَجْرٌ كَبِيرٌ	که ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ دارند.
۱۳	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ	آیا می‌گویند: «قرآن را از خود ساخته است»؟!
	قُلْ فَأَنَّا بِعَشْرِ سُورٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ	بگو: «شما نیز، ده سوره ساختگی مانند آن بیاورید،
	وَ ادعوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ	و غیر از خدا هر که را می‌توانید برای این کار دعوت کنید.
	إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید (که قرآن ساختگی است)».
۱۴	فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ	ولی اگر به شما پاسخ مثبت ندادند،
	فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ	بدانید که قرآن به علم خدا نازل شده است،
	وَ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	و بدانید که هیچ خدایی جز او نیست.
	فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ	پس آیا تسلیم خدا می‌شوید؟

۲۴	مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ	مقایسه‌ی این دو گروه کافر و مؤمن،
	كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى	مانند مقایسه‌ی افراد کور و کر است،
	وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ	با افراد بینا و شنوا.
	هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا	آیا وضعیت این دو گروه با هم برابر است؟
	أَفَلَا تَذَكَّرُونَ	آیا درس نمی‌گیرید؟
۲۵	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ	به‌راستی نوح را نزد قومش فرستادیم.
	إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ	(به آنها گفت:) «من برای شما هشداردهنده‌ای آشکارم؛
	أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ	تنها خدای یکتا را بپرستید.
	إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ	من به خاطر عذاب یک روز سخت و دردناک، بر شما می‌ترسم.»
۲۷	فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ	اما بزرگان کافر قومش گفتند:
	مَا تَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا	«ما عقیده داریم تو فقط بشری مانند ما هستی؛
	وَ مَا تَرَاكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا	و همچنین عقیده داریم پیروانت، فقط افراد ساده‌لوح قوم ما هستند،
	بَادِيَ الرَّأْيِ	که بدون بررسی از تو پیروی کرده‌اند؛
	وَ مَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ	و از نظر ما، شما هیچ گونه امتیازی بر ما ندارید،
	بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ	بلکه گمان می‌کنیم شما دروغگو باشید.»
۲۸	قَالَ يَا قَوْمِ	نوح گفت: «ای قوم من،
	أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي	به عقیده شما، اگر من معجزه و دلیلی آشکار از جانب پروردگارم داشته باشم،
	وَ آتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِي	و او از جانب خود رحمتی به من داده باشد،
	فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمْ	و این دلیل آشکار و رحمت الهی، از چشم شما مخفی مانده باشد،
	أَنْلِزُكُمْ مِثْلَهُم	آیا با این وجود، ما می‌توانیم شما را به پذیرش آن وادار کنیم،
	وَ أَنْتُمْ لَهَا كَاهِنُونَ	در حالی که آن را دوست ندارید؟
۲۹	وَ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا	و ای قوم من، در برابر این دعوت هیچ مالی از شما نمی‌خواهم.
	إِنْ آجَرْتُمْ إِلَّا عَلَىٰ اللَّهِ	پاداش من فقط با خداست.
	وَ مَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا	و من مؤمنان را به خاطر شما طرد نمی‌کنم،
	إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ	زیرا آنان با پروردگارشان روبه‌رو خواهند شد.

	وَ لِكَيْ آرَأَكُمْ قَوْمًا بَٰجِلُونَ	ولی شما را قومی جاهل و نادان می بینم.
۳۰	وَ يَا قَوْمِ	و ای قوم من،
	مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ	اگر آنان را طرد کنم، چه کسی در برابر خشم خدا مرا یاری می کند؟
	أَفَلَا تَدْعُونَ	آیا درس عبرت نمی گیرید؟
۳۱	وَ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ	و من نمی گویم که گنج های خدا نزد من است،
	وَ لَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ	و غیب هم نمی دانم،
	وَ لَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ	و نمی گویم که من فرشته هستم،
	وَ لَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ	و درباره ی کسانی که در نظر شما حقیرند، نیز نمی گویم
	لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا	که خدا هیچ گونه خیری به آنان نخواهد داد.
	اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ	خدا از درون آنان آگاه تر است،
	إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ	(اگر چنین قضاوتی کنم) بی گمان از ستمکاران خواهم بود.
۳۲	قَالُوا يَا نُوحُ	گفتند: «ای نوح،
	قَدْ جَادَلْتَنَا	به راستی که با ما بحث و جدل کردی،
	فَأَكْثَرْتَ جِدَالِنَا	و بسیار هم بحث و جدل کردی.
	فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا	بنابراین آنچه را به ما وعده می دهی برایمان بیاور،
	إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ	اگر راست می گویی.»
۳۳	قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ	گفت: «فقط خداست که اگر بخواهد آن را برایتان می آورد.
	وَ مَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ	و شما نمی توانید (از قدرت خدا) فرار کنید؛
۳۴	وَ لَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ	و اگر خدا بخواهد (به عنوان مجازات) شما را گمراه کند، من هر چقدر هم بخواهم برایتان دلسوزی کنم، خیرخواهی من برای شما سودی ندارد.
	وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	او مالک و صاحب اختیار شما است،
	وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	و فقط به پیشگاه او بازگردانده می شوید.»
۳۵	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ	آیا می گویند: «آن را از خود ساخته است»؟!
	قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ	بگو: «اگر آن را از خود ساخته باشم،
	فَعَلَىٰ إِجْرَامِي	گناه من فقط به عهده ی خودم است،
	وَ أَنَا بَرِيءٌ مِمَّا يُجْرِمُونَ	و من از کارهای گناه آلود شما بیزارم.»

۳۶	وَ اَوْحَىٰ اِلَىٰ نُوْحٍ اِنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ	و به نوح وحی شد، که جز کسانی که ایمان آورده‌اند دیگر از قوم تو کسی ایمان نخواهد آورد.
	فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُوْنَ	بنابراین، برای کارهایشان اندوهگین مباش؛
۳۷	وَ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَ وَحِيْنَا وَ لَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا	و زیر نظر ما و بر اساس وحی ما کشتی را بساز، و درباره‌ی (بخشش) ستمکاران با من سخن مگو، چرا که آنان غرق خواهند شد.
	اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ	و نوح کشتی را می‌ساخت.
۳۸	وَ يَصْنَعِ الْفُلْكَ وَ كَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلًا مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ	و هر بار که بزرگان قومش از کنار او می‌گذشتند، مسخره‌اش می‌کردند.
	قَالَ اِنْ تَسَخَرُوا مِنِّيْ فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ	او می‌گفت: «اگر ما را مسخره می‌کنید، ما هم (به موقع) جواب تمسخر شما را خواهیم داد.»
۳۹	فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَ يَجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ	پس به‌زودی خواهید دانست، که کدام یک از ما دو گروه، عذابی خوارکننده (در دنیا) به او می‌رسد. و (در آخرت نیز) عذابی پایدار بر او فرود می‌آید.»
۴۰	حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَمْرُنَا وَ فَازَ التَّنْوُرُ	(نوح کشتی را ساخت و منتظر ماند) تا هنگامی که فرمان ما فرا رسید، و آب از تنور نانوایی، فوران کرد، گفتیم: «از هر کدام از حیوانات نر و ماده یک جفت را در کشتی سوار کن، و خانواده‌ات را نیز سوار کن، غیر از هر کسی که قبلاً وعده‌ی هلاکتش داده شده است. و همچنین کسانی که ایمان آوردند را (بر کشتی سوار کن).
	وَ مَا اٰمَنَ مَعَهٗ اِلَّا قَلِيْلٌ	ولی فقط تعداد کمی، همراه او ایمان آوردند.»
۴۱	وَ قَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ جَرّٰهَا وَ مُرْسَاها اِنَّ رَبِّيْ لَعَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ	نوح به مؤمنان گفت: «سوار آن کشتی شوید، در حالی که هنگام حرکت و زمان لنگر انداختنش، نام و یاد خدا را بر زبان جاری می‌کنید. قطعاً پروردگار من بسیار آمرزنده و مهربان است.»
۴۲	وَ هِيَ تَجْرٰى بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَ نَادٰى نُوْحٌ اِبْنَهٗ	آن کشتی آنان را در امواجی کوه پیکر حرکت می‌داد. و نوح پسرش را صدا زد،

	وَ كَانَ فِي مَعْرِلٍ	در حالی که او در کناری ایستاده بود.
	يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا	نوح گفت: «پسرم! همراه ما سوار شو،
	وَ لَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ	و با کافران مباش.»
۴۳	قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ	گفت: «به‌زودی به کوهی پناه می‌برم،
	يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ	که مرا از (غرق شدن در) آب حفظ می‌کند.»
	قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ	نوح گفت: «امروز در برابر فرمان خدا، هیچ محافظی وجود ندارد.
	إِلَّا مَنْ رَحِمَ	و فقط کسی در امان خواهد ماند که خدا به او رحم کند.
	وَ حَالٍ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ	ناگهان موج میان آن دو فاصله انداخت،
	فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ	و پسر از جمله غرق‌شدگان شد.
۴۴	وَ قِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ	سرانجام گفته شد: «ای زمین، آب خود را فرو ببر،
	وَ يَا سَمَاءُ اقْبَلِي	و ای آسمان، از باریدن خودداری کن.»
	وَ غِيضَ الْمَاءِ	و آب به اعماق زمین بازگشت،
	وَ قُضِيَ الْأَمْرُ	و فرمان الهی به وقوع پیوست،
	وَ اسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ	و کشتی بر دامنه‌ی کوه "جودی" پهلو گرفت.
	وَ قِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	و گفته شد: «رحمت الهی از ستمکاران دور باد.»
۴۵	وَ نَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ	و نوح پروردگارش را صدا زد،
	فَقَالَ رَبِّ إِنِّي مِنَ الْأَهْلِ	و عرضه داشت: «پروردگارا، پسرم از خانواده‌ام بود،
	وَ إِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ	و وعده‌ی تو نیز حق است،
	وَ أَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ	و البته تو بهترین داوری.»
۴۶	قَالَ يَا نُوحُ	خداوند فرمود: «ای نوح،
	إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ	او دیگر از خاندان تو نیست،
	إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرٌ صَالِحٍ	زیرا او دارای رفتاری ناشایست است.
	فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ	بنابراین از من چیزی را درخواست نکن که هیچ آگاهی از آن نداری.
	إِنِّي أَخَظُّكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ	من تو را نصیحت می‌کنم تا مبادا از جاهلان باشی.»
۴۷	قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ	گفت: «پروردگارا، من به تو پناه می‌برم،
	أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ	از این که چیزی از تو درخواست کنم که هیچ علمی بر (مصلحت) آن ندارم.

	وَ إِلَّا تَغْفِرْ لِي وَ تَرْحَمْنِي	و اگر مرا نیامرزی و به من رحم نکنی،
	أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ	از زیان کاران خواهم شد.»
۴۸	قِيلَ يَا نُوحُ	ندا آمد: «ای نوح،
	إِهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا	از کشتی پیاده شو، همراه با درودی از جانب ما،
	وَ بَرَكَاتٍ عَلَيْكَ	و خیر و برکتی برای تو،
	وَ عَلَيَّ أُمَّمٍ مِمَّنْ مَعَكَ	و برای گروه‌هایی که همراه تو هستند؛
	وَ أُمَّمٌ سَمْتَعْتَهُمْ	و امت‌هایی هم هستند که آنان را بهره‌مند خواهیم کرد،
	ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ	آنگاه (به دلیل ناسپاسی) عذابی دردناک از جانب ما به آنان خواهد رسید.»
۵۲	وَ يَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ	ای قوم من، از پروردگارتان آمرزش بخواهید،
	ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ	و به درگاه او بازگردید،
	يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا	تا باران را پی‌درپی بر شما فرو فرستد،
	وَ يَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ	و نیروی شما را افزایش دهد،
	وَ لَا تَتَوَلَّوْا جُرْمِينَ	و مبادا از روی گناه، به دعوت من بی توجهی کنید.»
۵۳	قَالُوا يَا هُوْدُ	گفتند: «ای هود،
	مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ	تو هیچ دلیل روشنی برای ما نیاوردی،
	وَ مَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ	و ما با حرف تو خدایانمان را رها نخواهیم کرد،
	وَ مَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ	و به تو ایمان نمی‌آوریم؛
۵۴	إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّ	ما فقط می‌گوییم که برخی از خدایان ما به تو آسیبی جدی رسانده‌اند.»
	قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ	گفت: «من خدا را گواه می‌گیرم،
	وَ أَشْهَدُوا	و شما هم شاهد باشید،
	أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ	که من از آنچه شما به عنوان شریک در نظر می‌گیرید، بیزارم...
۵۵	مِنْ دُونِهِ	که همگی معبودانی غیر از خدا هستند.
	فَكَيِّدُونِي جَمِيعًا	بنابراین همگی علیه من حيله و نیرنگ کنید،
	ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ	و به من مهلت ندهید؛
۵۶	إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ	زیرا من بر خداوند یکتا که مالک و صاحب‌اختیار من و شماست، توکل کردم،
	مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا	هیچ جنبنده‌ای نیست مگر این‌که او کاملاً بر آن تسلط دارد،

	إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	راه پروردگار من، راست و درست می‌باشد.
۵۷	فَإِنْ تَوَلَّوْا	پس اگر به دعوت من توجه نکنید (من مسئول کارهای شما نیستم)،
	فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ	چرا که من پیامی را که به خاطر آن فرستاده شده‌ام، به شما رساندم.
	وَ يَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ	بنابراین، پروردگارم (شما را از میان می‌برد و) گروهی غیر از شما را به جایتان در زمین می‌نشانند،
	وَ لَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا	و شما نمی‌توانید هیچ زبانی به او برسانید.
	إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ	زیرا پروردگار من نگهبان همه چیز است.»
۵۸	وَ لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا	آری، هنگامی که فرمان ما فرا رسید،
	نَجَّيْنَا هُودًا وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا	با رحمتی از جانب خویش، هود و مؤمنان همراه او را نجات دادیم،
	وَ نَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ	و آنان را از عذابی سخت نجات بخشیدیم.
۵۹	وَ تِلْكَ عَادٌ	آری، این قوم عاد بودند،
	جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ	که آیات و نشانه‌های پروردگارشان را انکار نمودند،
	وَ عَصَوْا رُسُلَهُ	و از پیامبران خود نافرمانی کردند،
	وَ اتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ	و از فرمان هر زورگوی حق‌ستیزی پیروی کردند.
۶۰	وَ اتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	آنها در دنیا و آخرت، از رحمت الهی محروم شدند.
	أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ	آگاه باشید که قوم عاد به پروردگارشان کفر ورزیدند.
	أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ	آری، قبیله عاد که قوم هود بودند، از رحمت الهی دور باد!
۶۱	وَ إِلَىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا	و به سوی قوم ثمود یکی از خودشان یعنی صالح را فرستادیم.
	قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ	گفت: «ای قوم من، خدای یکتا را بپرستید.
	مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ	شما جز او هیچ معبودی ندارید.
	هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ	او شما را از زمین پدید آورد،
	وَ اسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا	و شما را آبادکنندگان و ساکنان آن قرار داد.
	فَاسْتَغْفِرُوهُ	بنابراین، از او آمرزش بخواهید،
	ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ	و به درگاه او بازگردید؛
	إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ	زیرا پروردگار من نزدیک است و دعا را اجابت می‌کند.»
۶۲	قَالُوا يَا صَالِحُ	گفتند: «ای صالح،

	قَدْ كُنْتُمْ فِيْنَا مَرْجُوعًا قَبْلَ هَذَا	پیش از این در میان خود، به تو امید بسته بودیم.
	أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا	آیا ما را از پرستش آنچه پدرانمان می پرستیدند، باز می داری؟
	وَ إِنَّا لَنَفَىٰ شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ	و البته نسبت به دینی که ما را به سوی آن دعوت می کنی، مشکوک و بدگمان هستیم.»
۶۳	قَالَ يَا قَوْمِ	گفت: «ای قوم من،
	أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّي	آیا توجه کرده اید که اگر معجزه و دلیلی روشن از جانب پروردگارم داشته باشم،
	وَ آتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً	و او از جانب خود رحمتی به من داده باشد،
	فَمَنْ يَصْرِفُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ	ولی از او نافرمانی کنم، چه کسی مرا در برابر خشم خدا یاری می کند؟
	فَمَا تَزِيدُونِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ	شما چیزی جز ضرر و زیان به من اضافه نمی کنید.
۶۴	وَ يَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ	ای قوم من، این ماده شتر نشانه ای از خدا و معجزه ای برای شماست،
	فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ	بنابراین رهایش کنید تا در زمین خدا چرا کند،
	وَ لَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ	و هیچ آزاری به او نرسانید،
	فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ	که عذابی سریع شما را فرا خواهد گرفت.»
۶۵	فَعَقَرُوهَا	ولی (آن مردم قدرناشناس) شتر را کشتند،
	فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ	و صالح به آنها گفت: «سه روز در سرزمین تان خوش باشید که پس از آن عذاب فرا می رسد.
	ذَلِكُمْ وَعَدُّ غَيْرٍ مَكْدُوبٍ	این وعده ای حقیقی و تغییرناپذیر است.»
۶۶	فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا	سپس هنگامی که فرمان ما فرا رسید،
	نَجَّيْنَا صَالِحًا وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا	صالح و مؤمنان همراه او را با رحمتی از جانب خویش نجات دادیم،
	وَ مِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ	و همچنین از عذاب و رسوایی آن روز (نجات دادیم).
	إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ	آری، پروردگار تو قوی و شکستناپذیر است.
۶۷	وَ أَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ	و آن صدای مهیب و ترسناک، ستمکاران را فرا گرفت،
	فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ	و در نتیجه درون خانه های خود، خشک و بی جان به زمین افتادند،
۶۸	كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا	چنان که گویی هرگز در آن خانه ها سکونت نداشته اند.
	أَلَا إِنَّ تَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ	آگاه باشید که قوم تمود به پروردگارشان کفر ورزیدند،
	أَلَا بُعْدًا لِتَمُودَ	آری، قوم تمود از رحمت الهی دور باد!

۶۹	وَ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى به راستی پیام‌آوران ما برای ابراهیم (درباره ولادت فرزند) مژده آوردند.
	قالوا سلامًا گفتند: «بر تو درود می‌فرستیم!»
	قال سلامٌ گفت: «درود بر شما.»
	فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ و طولی نکشید که گوساله‌ای بریان برایشان آورد.
۷۰	فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ اما وقتی دید دست به سوی آن نمی‌برند،
	نَكَرَهُمْ احساس کرد آنان ناشناس و بیگانه‌اند،
	وَ أَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً بنابراین، از آنان ترسی در دلش احساس کرد.
	قالوا لا تَخَفْ ولی آنان گفتند: «ترس،
	إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُوطٍ ما فرشته‌ایم و به سوی قوم لوط فرستاده شده‌ایم.»
۷۱	وَ امْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ در آن حال زن او ایستاده بود،
	فَضْحَكْتَ و از شادمانی خندید.
	فَبَشِّرْناها بِإِسْحاقَ آنگاه او را به تولد اسحاق مژده دادیم،
	وَ مِنْ وَّرَائِهِ إِسْحاقَ يَعْقوبَ و پس از اسحاق به تولد یعقوب،
۷۲	قالت يا ويلتي او گفت: «وای بر من!
	أأبى فرزند می‌آورم در حالی که من زنی پیر هستم،
	وَ هَذَا بَعلى شَيْخًا و این نیز شوهر من است که پیر و فرتوت شده است؟!!
	إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ حقیقتاً این چیز عجیبی است.»
۷۳	قالوا أتعجبين من أمر الله فرشتگان گفتند: «آیا از کار خدا تعجب می‌کنی؟
	رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ، عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ رحمت و برکات خدا بر شما خاندان نبوت باد،
	إِنَّهُ، حَمِيدٌ مَجِيدٌ به راستی او ستودنی و بزرگوار است.»
۷۴	فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ سپس وقتی ترس از ابراهیم برطرف شد،
	وَ جَاءَتْهُ الْبُشْرَى و آن بشارت به او رسید،
	يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ در مورد برطرف شدن عذاب قوم لوط با ما بحث و گفت‌وگو کرد؛
۷۵	إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ زیرا ابراهیم بسیار بردبار و دلسوز بود و پیوسته به درگاه خدا مراجعه می‌کرد.
۷۶	يا إبراهيم (فرشتگان گفتند: «ای ابراهیم،
	أَعْرِضْ عَن هَذَا از این خواسته صرف نظر کن.
	إِنَّهُ، قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ زیرا فرمان قطعی پروردگارت صادر شده است،

	وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ	و عذابی غیر قابل به آنان خواهد رسید.
۷۷	وَ لَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَ ضَاقَ بِهِمْ دَرْعًا	و زمانی که فرشتگان پیام آور ما، نزد لوط آمدند، نگران (بی حرمتی قومش نسبت به) آنان شد، و به خاطر آنان بی تاب و ناآرام شد.
	وَ قَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ	و گفت: «این روزی بسیار سخت و دشوار است.»
۷۸	وَ جَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَ مِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ	و قومش شتابان نزد او آمدند (و سراغ مهمانان را گرفتند)، در حالی که پیش تر هم مرتکب کارهای زشت می شدند.
	قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ	لوط گفت: «ای قوم من، (از مهمانان چشم پوشی کنید) در عوض، اینان دختران من هستند، (با پاک دامنی با آنان ازدواج کنید) که آنان برای شما پاک ترند.
	وَ لَا تُخْرَوْنَ فِي ضَيْفِي أَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ	پس خود را از خشم خدا حفظ کنید، و مرا در پیش میهمانانم خوار و شرمسار نسازید.
	قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَ إِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ	آیا در میان شما یک جوانمرد رشید نیست (که مانع دیگران شود)؟ گفتند: «تو خوب می دانی، که ما هیچ میلی به دختران تو نداریم، و حتماً تو خواسته‌ی ما را به خوبی می دانی.»
۷۹	قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوَى إِلَى زُكْنٍ شَدِيدٍ	گفت: «ای کاش در مقابله با شما نیرویی داشتم، یا به تکیه گاهی محکم پناه می بردم!»
۸۰	قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَ لَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ	فرشتگان گفتند: «ای لوط، ما پیام آوران پروردگارت هستیم، دست آنان به تو نخواهد رسید. بنابراین در نیمه های شب، خانوادهات را از شهر خارج کن، و هیچ یک از شما به پشت سرش نگاه نکند.
۸۱	إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ	و به جز همسرت همه را با خود ببر، زیرا عذابی که به این گناه کاران می رسد به او نیز خواهد رسید. قطعاً زمان هلاکت آنان صبح است،

	أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ	(پس نگران نباش) مگر صبح نزدیک نیست؟!»
۸۲	فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا	هنگامی که فرمان ما (برای هلاکت آنان) فرا رسید،
	جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَابِلَهَا	آن سرزمین را زیر و رو کردیم،
	وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ	و آنجا را با سنگ‌هایی فشرده و نافذ، پی‌درپی سنگ‌باران کردیم،
۸۳	مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ	که این سنگ‌ها همگی از سوی پروردگارت نشانه‌گذاری شده بود (تا مشخص گردد که سنگ عذاب خدا است).
	وَ مَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ	آری، آن عذاب از ستمکاران دور نیست (و برای قوم تو نیز ممکن است).
۸۴	وَ إِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا	و به سوی اهل شهر مدین یکی از خودشان یعنی شعیب را فرستادیم.
	قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ	گفت: «ای قوم من، خدای یکتا را پرستید.
	مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرِهِ	شما جز او هیچ خدایی ندارید.
	وَ لَا تَتَّبِعُوا الْمِكْيَالَ وَ الْمِيزَانَ	در پیمان‌ه کردن و وزن نمودن اجناس، تقلب و کم‌فروشی نکنید،
	إِنِّي آرَأُكُمْ بِخَيْرٍ	به راستی من شما را در نعمت فراوان می‌بینم، (و نمی‌دانم با چه بهانه‌ای خود را برای خوردن مال حرام قانع می‌کنید).
	وَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ	و من از عذاب روزی که سختی آن همه را فرا می‌گیرد، برای شما می‌ترسم.
۸۵	وَ يَا قَوْمِ	و ای قوم من،
	أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَ الْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ	در پیمان‌ه کردن و وزن نمودن اجناس، دقیق و عادلانه عمل کنید،
	وَ لَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ	و از کالاهای مردم چیزی کم نگذارید،
	وَ لَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ	و در زمین فساد و تباهی نکنید.
۸۶	بَقِيَّةَ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ	آنچه خدا برایتان ذخیره کرده و کنار گذاشته، برای شما بهتر است،
	إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ	اگر مؤمن باشید.
	وَ مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ	و من مراقب (سود و زیان) شما نیستم.»
۸۷	قَالُوا يَا شُعَيْبُ	آنان گفتند: «ای شعیب،
	أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ	آیا نمازت به تو فرمان می‌دهد (به ما بگویی)،
	أَنْ تَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا	که آنچه را پدرانمان می‌پرستیدند رها کنیم،
	أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ	یا هر طور که می‌خواهیم درباره اموالمان تصمیم بگیریم؟

	إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ	تو که خیلی بردبار و رشد یافته هستی!
۸۸	قَالَ يَا قَوْمِ	گفت: «ای قوم من،
	أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَيَّ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي	حتی اگر من معجزه و دلیلی روشن از سوی پروردگارم داشته باشم،
	وَ رَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا	و او از جانب خود روزی نیکویی به من داده باشد (بازهم ایمان نمی آورید)؟
	وَ مَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَأَكُم عَنْهُ	و من نمی خواهم با شما مخالفت کنم و به همان چیزی که شما را از آن نهی می کنم، اقدام نمایم.
	إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ	بلکه فقط تا آنجا که در توانم باشد خواستار اصلاح جامعه هستم،
	وَ مَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ	و البته توفیقم (در این کار) فقط به لطف خدا بستگی دارد.
	عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ	تنها بر او توکل می کنم،
	وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ	و فقط به سوی او بازمی گردم.
۸۹	وَ يَا قَوْمِ	و ای قوم من،
	لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي	مبادا مخالفت با من شما را به جایی برساند،
	أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ	که آنچه به قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح رسید، به شما نیز برسد،
	وَ مَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ	و همچنین دوران قوم لوط هم از شما چندان دور نیست.
۹۰	وَ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ	و از پروردگارتان آمرزش بخواهید،
	ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ	و به درگاه او بازگردید.
	إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ	زیرا پروردگارم بسیار مهربان و با محبت است.»
۹۱	قَالُوا يَا شُعَيْبُ	گفتند: «ای شعیب،
	مَا نَفَعَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ	ما بسیاری از حرف های تو را نمی فهمیم،
	وَ إِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا	و آن طور که می بینیم، در میان ما ناتوان هستی،
	وَ لَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ	و اگر قوم و قبیله ات نبود بی گمان تو را سنگسار می کردیم،
	وَ مَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ	و تو هیچ عزتی نزد ما نداری.»
۹۲	قَالَ يَا قَوْمِ	گفت: «ای قوم من،
	أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ	آیا قبیله ی من نزد شما از خدا گرامی تر است؟
	وَ اتَّخَذْتُمُوهُ وِرَاءَكُمْ ظَهْرًا	که او را به کفی فراموش کرده اید؟

	إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ	قطعاً پروردگار من به کارهایتان احاطه دارد.
۹۳	وَ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَيَّ مَكَانَتِكُمْ	ای قوم من، در همین حال کفر و انکار خود عمل کنید،
	إِنِّي عَامِلٌ	من نیز طبق وظیفه‌ام عمل می‌کنم.
	سَوْفَ تَعْلَمُونَ	به زودی خواهید دانست،
	مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ	عذابی که خوار و رسوا می‌کند سراغ چه کسی می‌آید؟
	وَ مَنْ هُوَ كَاذِبٌ	و چه کسی دروغگو است؟
	وَ ارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ	پس منتظر باشید و من هم با شما انتظار می‌کشم.»
۹۴	وَ لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا	و هنگامی که فرمان ما فرا رسید،
	نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا	شعیب و مؤمنان همراهش را با رحمتی از جانب خویش نجات دادیم،
	وَ أَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ	و آن صدای ترسناک و مرگبار، ستمکاران را فراگرفت.
	فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جاثِمِينَ	و در نتیجه در خانه‌های خود خشک و بی‌جان بر زمین افتادند.
۹۵	كَانَ لَمْ يَعْنُوا فِيهَا	چنان که گویی هرگز در آن سکونت نداشته‌اند.
	أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ	آری، رحمت الهی دور باد از اهل شهر مدین،
	كَمَا بَعَدَتْ نُمُودُ	همان‌طور که قوم نمود (از رحمت خدا) دور شدند.
۱۱۴	وَ أَقِمِ الصَّلَاةَ	و نماز را آن‌طور که شایسته است به پا دار،
	طَرَفِي النَّهَارِ وَ زُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ	چه در دو طرف روز، و چه در نخستین ساعات شب.
	إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ	همانا خوبی‌ها بدی‌ها را از بین می‌برد.
	ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ	این درس عبرتی است برای نصیحت‌پذیران.
۱۱۵	وَ اصْبِرْ	و صبور باش،
	فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ	چراکه خدا پاداش نیکوکاران را تباه نمی‌کند.
۱۱۷	وَ مَا كَانَ رُبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ	آری، قانون پروردگار تو چنین نیست که شهرها را ظالمانه نابود کند،
	وَ أَهْلِهَا مُصْلِحُونَ	در حالی که اهالی آن اصلاح‌گرند.
۱۲۳	وَ لِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	و غیب آسمان‌ها و زمین تنها برای خداست،
	وَ إِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ	و همه کارها به دست او رقم می‌خورد (که او علت همه چیز، حتی اختیار آدمی است).
	فَاعْبُدْهُ وَ تَوَكَّلْ عَلَيْهِ	بنابراین او را بپرست و بر او توکل کن.

وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ	زیرا پروردگارت از کارهایتان غافل نیست.
--	--

سوره یوسف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده و مهربان
۱ الر	الف، لام، را. (رمز میان خدا و پیامبر)
تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ	اینها، آیات کتاب روشنگر است.
۲ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا	ما این کتاب را، به صورت یک قرآن که قابل خواندن است و به زبان عربی، به دنیای شما آوردیم،
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ	باشد که در آن اندیشه کنید.
۳ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ	ما بهترین داستان‌ها را بر تو حکایت می‌کنیم،
بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ	به وسیله‌ی این قرآن که بر تو وحی کردیم.
وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ	و قطعاً پیش از این، از این ماجراها بی‌خبر بودی.
۴ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ	زمانی را یاد کن که یوسف به پدرش گفت:
يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ	«پدرم! من یازده ستاره و همچنین خورشید و ماه را در خواب دیدم،
رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ	آن‌ها را دیدم که به من سجده می‌کنند.»
۵ قَالَ يَا بُنَيَّ	گفت: «ای فرزندم!
لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ	خواب خود را برای برادرانت بازگو مکن،
فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا	که برای تو نقشه خطرناکی می‌کشند.
إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ	چرا که شیطان دشمن آشکار انسان است.
۶ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ	و بدین ترتیب، پروردگارت تو را انتخاب می‌کند،
وَ يُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْآحَادِيثِ	و علم تعبیر خواب را به تو می‌آموزد،
وَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ	و نعمتش را بر تو تمام و کامل می‌کند،
وَ عَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ	و همچنین بر خاندان یعقوب؛
كَمَا آتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْحَاقَ	همان‌گونه که پیش از این بر پدرانت ابراهیم و اسحاق تمام کرد.
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	به یقین پروردگار تو دانا و حکیم است.»
۷ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ	به راستی در ماجرای یوسف و برادرانش، برای پرسشگران، نشانه‌ها و آیات هدایت وجود دارد.

	لِسَائِلِينَ	
۸	إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا	هنگامی که برادران گفتند: «یوسف و برادرش (بنیامین) برای پدرمان محبوب‌تر از ما هستند،
	وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ	در حالی که ما نیرومند و قوی هستیم (و باید محبوب‌تر باشیم).
	إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ	مسلماً پدر ما به روشنی در اشتباه است.
۹	أَفْتُلُوا يُوسُفَ	یوسف را بکشید،
	أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا	یا او را به سرزمین دوری ببرید،
	يَجْعَلْ لَكُمْ وُجْهَ آيَاتِكُمْ	تا توجه پدر مخصوص شما باشد.
	وَ تَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ	و بعد از آن (از گناه خود توبه کنید و) افراد صالحی باشید.»
۱۰	قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ	یکی از آنها گفت:
	لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ	«یوسف را نکشید،
	وَ الْقُوَّةُ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ	بلکه او را در قعر چاه بیفکنید،
	يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ	تا یکی از کاروان‌ها او را بیابد (و با خود ببرد).
	إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ	اگر می‌خواهید کاری انجام دهید (این طور عمل کنید).»
۱۱	قَالُوا يَا أَبَانَا	(برادران با این نقشه نزد پدر آمدند و) گفتند: «پدرجان!
	مَا لَكَ لَا تَأْتِنَا عَلَيَّ يُوسُفَ	چرا تو درباره یوسف به ما اطمینان نمی‌کنی،
	وَ إِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ	در حالی که ما خیرخواه او هستیم؟
۱۲	أَرْسَلَهُ مَعَنَا عَدَاً	فرود او را با ما (به خارج شهر) بفرست،
	يَرْتَعُ وَ يَلْعَبُ	تا در فضای سبز، گردش و تفریح کند.
	وَ إِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ	و ما مراقب او هستیم.»
۱۳	قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ	پدر گفت: «من از بردن او غمگین می‌شوم،
	وَ أَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الدَّبُّ	و می‌ترسم گرگ او را بخورد،
	وَ أَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ	و شما از او غافل باشید.»
۱۴	قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الدَّبُّ	گفتند: «اگر گرگ او را بخورد،
	وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ	با این که ما افرادی نیرومند هستیم،
	إِنَّا إِذَا لَخَاسِرُونَ	در این صورت ما زیانکار خواهیم بود (و هرگز چنین چیزی ممکن نیست).»

۱۵	فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَ اجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ وَ أَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ	پس، هنگامی که او را بردند، همگی مصمم شدند که او را به قعر چاه ببندازند. و ما در همان حال به یوسف وحی کردیم، که بی‌گمان تو روزی آنان را از این کارشان باخبر خواهی کرد، در حالی که تو را نمی‌شناسند.
۱۶	وَ جَاءُوا آبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ	و هنگام شب، گریه‌کنان نزد پدرشان آمدند.
۱۷	قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَ تَرَكْنَا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّبُّ وَ مَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَ لَوْ كُنَّا صَادِقِينَ	گفتند: «پدرجان، ما برای مسابقه رفتیم، و یوسف را کنار وسایل مان گذاشتیم، (و سرگرم بودیم) که ناگهان گرگ او را خورد، و البته تو سخن ما را باور نمی‌کنی، هر چند که راست بگوییم.»
۱۸	وَ جَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبِّرْْ جَمِيلًا وَ اللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ	و پیرانش را نزد پدر آوردند در حالی که به خونی دروغین آغشته بود. یعقوب گفت: «واقعیت چنین نیست) بلکه هوای نفس پلید شما، کاری زشت را در نظر تان آراسته است، و من باید به شایستگی صبر کنم، و در برابر آنچه شما می‌گویید فقط باید از خدا یاری بخواهم.»
۱۹	وَ جَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَاِرْدَهُمْ فَادَلُّهُ دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَ اسْرُوهُ بِضَاعَةً وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ	(در بیابانی که چاه در آنجا بود) کاروانی آمد، و فردی را که برایشان آب می‌آورد سر چاه فرستادند، و او سطلش را (برای کشیدن آب) در چاه انداخت. (هنگامی که دید یوسف با طناب بالا آمد) گفت: «مژده دهید که این یک پسر بچه است.» و او را پنهان کردند تا سرمایه‌ای (برای فروش) باشد. اما خداوند از کارهایشان به‌خوبی آگاه بود.
۲۰	وَ شَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَ كَانُوا فِيهِ مِنَ الظَّالِمِينَ	سرانجام او را به بهایی ناچیز، یعنی فقط چند سکه، فروختند، چرا که نسبت به او بی‌رغبت بودند.
۲۱	وَ قَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِمَرْأَتِهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَفْعَنَا	و آن شخص مصری که در نهایت او را خریده بود، به زنش گفت: «او را گرمی بدار، به این امید که به ما سود برساند،

یا او را به فرزندی خود، انتخاب کنیم.»	أَوْ تَتَّخِذَهُ وَوَلَدًا
بدین ترتیب، در آن سرزمین، قدرت و موقعیتی نیکو به یوسف بخشیدیم،	وَ كَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
و چنین اراده کردیم که به او علم تعبیر خواب بیاموزیم.	وَ لِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ
آری، خداوند بر کار خود چیره و مسلط است.	وَ اللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ
ولی بیشتر مردم نمی دانند.	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

آنگاه حتی پس از آن که نشانه‌ها و دلایل بی‌گناهی یوسف را دیدند نظرشان بر این شد،	ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ	۳۵
که حتماً او را تا مدتی زندانی کنند.	لَيَسْجُنَنَّهُ وَ حَتَّىٰ حِينٍ	
و همراه او، دو جوان نیز وارد زندان شدند.	وَ دَخَلَ مَعَهُ السَّجَنُ فَتَيَانِ	۳۶
یکی از آنان (به یوسف) گفت:	قَالَ أَحَدُهُمَا	
«شب‌ها در خواب) خودم را می‌بینم که برای تهیه‌ی شراب خوشه‌ی انگوری را می‌فشارم.»	إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا	
و آن دیگری گفت:	وَ قَالَ الْآخَرُ	
«من هم شب‌ها در خواب) خودم را می‌بینم که روی سرم مقداری نان حمل می‌کنم،	إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا	
که پرندگان از آن می‌خورند.	تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ	
ما را از تعبیر آن آگاه کن.	نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ	
زیرا به نظر ما تو از نیکوکارانی.»	إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ	
گفت: «قبل از آن که جیره‌ی غذایی امروز شما برایتان بیاید،	قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ	۳۷
تعبیر خوابتان را پیش از آن که برایتان اتفاق بیفتد، به شما خبر می‌دهم.	إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا	
این از جمله علمی است که پروردگار به من آموخته است.	ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي	
من آیین مردمانی را رها کرده‌ام که به خدا ایمان ندارند،	إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ	
و اینها منکر حقیقی آخرت هستند.	وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ	
و از آیین پدراتم ابراهیم و اسحاق و یعقوب پیروی کردم،	وَ اتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ	۳۸
شایسته‌ی ما نیست که چیزی را با خدا شریک قرار دهیم.	مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ	
این به سبب لطف و عنایت خدا بر ما و همچنین بر مردم است،	ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَ عَلَى النَّاسِ	
ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند.	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ	

۳۹	یا صَاحِبِی السَّجَنِ	ای همراهان زندانی من،
	أَأْرَابُ مُتَمَرِّقُونَ خَيْرٌ	آیا خدایان متعدد بهترند،
	أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ	یا خدای یگانه و بسیار مسلط و توانا؟
۴۰	مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ	آنچه را شما به جای خدا می‌پرستید،
	إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ	صرفاً نام‌هایی بی‌محتوا هستند که خود و پدرانتان نام‌گذاری کرده‌اید.
	مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ	و خدا هیچ دلیلی در مورد آن نازل نکرده است.
	إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ	حکم و فرمان حقیقی، فقط برای خداست.
	أَمَرَ آلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ	خدا فرمان داده که فقط او را بپرستید.
	ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ	این، همان دین درست و به دور از انحراف است،
	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.
۴۱	یا صَاحِبِی السَّجَنِ	ای همراهان زندانی من،
	أَمَّا أَحَدُكُمْ فَیَسْقَى رَبَّهُ وَ حَمْرًا	(تعبیر خواب شما این است که) یکی از شما آزاد می‌شود و به ارباب خود شراب می‌دهد،
	وَ أَمَّا الْآخَرُ فِیُصَلِّبُ	و اما دیگری به صلیب کشیده می‌شود،
	فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ	و پرندگان از مغز سرش خواهند خورد.
	فُضِیَ الْأَمْرُ الَّذِی فِیهِ تَسْتَفْتِیَانِ	تعبیری که درباره آن سؤال کردید قطعی می‌باشد.
۴۲	وَ قَالَ لِلَّذِی ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا	یوسف به یکی از آن دو نفر که می‌دانست نجات پیدا می‌کند گفت:
	أُذْکُرْنِی عِنْدَ رَبِّكَ	«مرا نزد ارباب خود یاد کن.»
	فَأَنسَاهُ الشَّیْطَانُ ذِکْرَ رَبِّهِ	اما شیطان از یاد آن زندانی برد که یوسف را نزد اربابش یاد کند.
	فَلَبِثَ فِی السَّجَنِ بِضْعَ سِنِینَ	و در نتیجه یوسف چند سالی در زندان ماند.
۴۳	وَ قَالَ الْمَلِکُ	روزی پادشاه گفت:
	إِنِّی أَرِی سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ	«من در خواب، هفت گاو چاق را دیدم،
	یَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ	که هفت گاو لاغر آن‌ها را خوردند.
	وَ سَبْعُ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ	و همچنین هفت خوشه‌ی سبز،
	وَ آخَرَ یَابِسَاتٍ	و در کنارش خوشه‌های خشک دیگر را دیدم (که خوشه‌های خشک، دور خوشه‌های سبز پیچیدند و آن‌ها را از بین بردند).
	یا أَيُّهَا الْمَلَأُ	ای بزرگان و دانایان قوم،
	أَفْتُونِی فِی رُؤْیَایَ	در مورد خواب من نظر دهید.

	إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ	اگر تعبیر خواب می‌دانید.»
۴۴	قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَ مَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ	گفتند: «اینها خواب‌های پریشان است، و ما تعبیر این خواب‌ها را نمی‌دانیم.»
۴۵	وَ قَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَ ادَّكَّرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ	در این موقع، یکی از آن دو نفر که از زندان نجات پیدا کرده بود، پس از مدتی طولانی یوسف را به یاد آورد و گفت: «من شما را از تعبیر آن آگاه می‌کنم.»
	فَأَرْسَلُونِ	بنابراین مرا (به زندان، نزد یوسف) بفرستید.»
۴۶	يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَ سَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَ أَخْرَ يَابِسَاتٍ	(آنگاه به زندان رفت و گفت:) «یوسف، ای مرد راستگو، نظرت را در مورد هفت گاو چاق بگو، که هفت گاو لاغر آن‌ها را می‌خورند؛ و همچنین در مورد هفت خوشه‌ی سبز، و در کنارش خوشه‌های خشک دیگر (که پادشاه در خواب دیده است).
	لَعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ	باشد که من با تعبیر خواب پادشاه، نزد مردم بازگردم، به امید آن‌که آنان حقیقت را بدانند.»
۴۷	قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ	یوسف گفت: «طبق معمول، هفت سال با جدیت کشت کنید، و آنچه را درو کردید با خوشه‌اش ذخیره کنید. مگر مقدار اندکی که می‌خورید.»
۴۸	ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادًا يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ	آنگاه پس از آن، هفت سال سخت پیش می‌آید، که مردم، آنچه را که قبلاً برای آن سال‌ها ذخیره کرده‌اید می‌خورند، مگر اندکی که برای زراعت نگاه می‌دارید.
۴۹	ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَ فِيهِ يَعْصِرُونَ	آنگاه پس از آن، سالی فرا می‌رسد، که مردم در آن باران فراوانی می‌بینند. و در آن عصاره‌ی میوه‌ها و دانه‌های روغنی را می‌گیرند.»
۵۰	وَ قَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَأَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ	پادشاه گفت: «او را نزد من بیاورید.» پس هنگامی که نماینده پادشاه نزد یوسف آمد (تا او را نزد پادشاه ببرد)، یوسف گفت: «نزد اربابت بازگرد، و از او بپرس: ماجرای آن زنانی که دستان خود را بریدند، چه بود؟»

	إِنَّ رَبِّي يَكْفِيهِمْ عَلِيمٌ	پروردگار من به خوبی از نیرنگ آنان آگاه است.»
۵۱	قَالَ مَا خَطْبُكَ	پادشاه، (زنان را احضار کرد و) گفت: «جریان کار شما چه بود،
	إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ	در آن زمان که با فریب از یوسف کامجویی کردید؟»
	قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ	آنان از روی تعجب گفتند: «منزه است خدا!
	مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ	ما از او هیچ گونه بدی سراغ نداریم.»
	قَالَتْ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ	زن عزیز مصر گفت:
	الآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ	«الآن حقیقت آشکار شد،
	أَنَا رَاوِدْتُهُ عَنِ نَفْسِهِ	من با فریب از او کامجویی کردم.
	وَ أَنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ	و قطعاً او راستگو است.»
۵۲	ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ	(زن عزیز در ادامه گفت:) این اعتراف برای آن بود که (یوسف) بدانند من در غیابش (در مجلس پرس و جو) به او خیانت نکردم، {یا:} (سپس یوسف در زندان گفت:) این پیگیری برای آن بود که (عزیز مصر) بدانند من در غیابش (و در خانه‌اش) به او خیانت نکردم،
	وَ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْخَائِنِينَ	و این که خداوند، نیرنگ خیانت‌کاران را به نتیجه نمی‌رساند.
۵۳	وَ مَا أُبْرِيءُ نَفْسِي	و البته من خودم را (بدون لطف و یاری خدا) از لغزش دور نمی‌دانم،
	إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ	زیرا نفس انسان یقیناً به بدی فرمان می‌دهد،
	إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي	مگر کسی که پروردگارم به او رحم کند (و او را از وسوسه‌های نفسش حفظ کند).
	إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ	پروردگار من بسیار آمرزنده و مهربان است.»
۵۴	وَ قَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ	پادشاه گفت: «یوسف را نزد من بیاورید،
	أَسْتَحْلِصَهُ لِنَفْسِي	تا او را مشاور و بیژة خود کنم.»
	فَلَمَّا كَلَّمَهُ	سپس هنگامی که با او صحبت کرد،
	قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ	گفت: «تو از امروز نزد ما دارای مقام و منزلت و مورد اعتماد هستی.»
۵۵	قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ	یوسف گفت: «مرا سرپرست خزانه‌ها و منابع اقتصادی این سرزمین قرار بده،
	إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ	زیرا من حافظی دانا (برای منافع کشور و اداره‌ی آن) هستم.»
۵۶	وَ كَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ	و این چنین به یوسف در آن سرزمین، جایگاه و قدرت دادیم،
	يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ	به طوری که در هر مکانی، همان طور که می‌خواست، اقامت می‌کرد.
	نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَاءُ	آری، ما رحمت خود را به هر کس بخواهیم می‌رسانیم،

و پاداش نیکوکاران را تباه نمی‌کنیم.	وَ لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ	
و البته پاداش آخرت بهتر است برای کسانی که ایمان آوردند،	وَ لَا جِزَاءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا	۵۷
و خود را از خشم خدا حفظ کردند.	وَ كَانُوا يَتَّقُونَ	
پس هنگامی که نزد پدرشان بازگشتند،	فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ	۶۳
گفتند: «پدرجان،	قَالُوا يَا أَبَانَا	
(اگر در سفر بعدی، برادر کوچک‌ترمان را با خود نبریم) دادن سهمیه به ما ممنوع شده است.	مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ	
بنابراین برادرمان را با ما بفرست تا سهمیه آذوقه خودمان را دریافت کنیم،	فَارْسِلْ مَعَنَا آحَانَا نَكْتَلْ	
و ما قطعاً از او محافظت خواهیم کرد.»	وَ إِنَّا لَهُ لِحَافِظُونَ	
یعقوب گفت: «آیا درباره‌ی او به شما اطمینان کنم؟	قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ	۶۴
همانند گذشته که درباره‌ی برادرش یوسف به شما اطمینان کردم؟	إِلَّا كَمَا آمَنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ	
(من او را به خدا می‌سپارم) و البته خداوند بهترین محافظ است،	فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا	
و او مهربان‌ترین مهربانان است.»	وَ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ	
و هنگامی که کیسه‌های گندم خود را گشودند،	وَ لَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ	۶۵
سرمایه‌ی خود را (که در مقابل آذوقه پرداخت کرده بودند) یافتند که به آنها بازگردانده شده بود.	وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ	
گفتند: «پدرجان،	قَالُوا يَا أَبَانَا	
دیگر چه می‌خواهیم؟	مَا نَبْغِي	
این سرمایه‌ی ماست که به ما بازگردانده شده است.	هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا	
(از این سرمایه کمک می‌گیریم) و برای خانواده‌مان مواد غذایی می‌آوریم،	وَ نَمِيرُ أَهْلَنَا	
و از برادرمان محافظت می‌کنیم،	وَ نَحْفَظُ آحَانَا	
و یک بار شتر به خاطر او بر سهمیه خود می‌افزاییم.	وَ نَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ	
که دستیابی به این سهمیه آسان است.»	ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ	
یعقوب گفت: «هرگز او را با شما نخواهم فرستاد،	قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ	۶۶
تا با نام خدا به من تعهد دهید،	حَتَّىٰ تَأْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ	
که حتماً او را به من باز می‌گردانید،	لَتَأْتُنَّنِي بِهِ	
مگر این که تمام راه‌ها به روی شما بسته شود.»	إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ	
پس هنگامی که با او پیمان خود را بستند، یعقوب گفت:	فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ	

	اللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ»	«خداوند ناظر و مراقب گفتار ماست.»
۶۷	وَ قَالَ يَا بَنِيَّ	و یعقوب گفت: «ای پسرانم،
	لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ	از یک دروازه، وارد شهر نشوید،
	وَ ادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ	و از دروازه‌های مختلف وارد شوید.
	وَ مَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ	و البته من نمی‌توانم ذره‌ای از اراده‌ی خدا را از شما دور کنم.
	إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ	حکم و فرمان فقط در اختیار خداست.
	عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ	تنها بر او توکل می‌کنم،
	وَ عَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ	و توکل‌کنندگان فقط باید بر او توکل کنند.»
۶۸	وَ لَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ	و هنگامی که مطابق دستور و تدبیر پدرشان، وارد شهر شدند،
	مَا كَانَ يُعْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ	(تدبیر یعقوب) نتوانست چیزی از اراده‌ی خدا را از آنان دور کند،
	إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا	جز آن که خداوند خواسته‌ای را که در دل یعقوب بود برآورده کرد.
	وَ إِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لِمَا عَلَّمَانَهُ	و به‌راستی او علم فراوانی داشت که ما به او آموختیم،
	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.
۶۹	وَ لَمَّا دَخَلُوا عَلَيَّ يَوْسُفَ	و هنگامی که برادران نزد یوسف آمدند،
	أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ	برادر کوچکش را در کنار خود جای داد،
	قَالَ لِي أَنَا أَحْوَكُ	و گفت: «من همان برادرِ (گمشده) تو هستم،
	فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	پس دیگر به خاطر کارهایی که برادران می‌کردند اندوهگین نباش.»
۷۰	فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ	سپس وقتی که بار و توشه آنها را آماده کرد،
	جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ	جام سلطان را درون بار برادرش گذاشت؛
	ثُمَّ آدَّنَ مُؤَذِّنٌ	آنگاه ندا دهنده‌ای صدا زد:
	إِيَّتُهَا الْعِيرُ	«ای کاروانیان،
	إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ	قطعاً شما دزد هستید.»
۷۱	قَالُوا وَ أَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ	برادران در حالی که رو به سوی مأموران کردند، گفتند:
	مَاذَا تَفْقِدُونَ	«چه چیزی گم کرده‌اید؟»
۷۲	قَالُوا نَفَقْدُ صُوعًا مَلِكٍ	گفتند: «جام زرین پادشاه را گم کرده‌ایم،
	وَ لِمَنْ جَاءَ بِهِ جِمْلُ بَعِيرٍ	و (فرمانده مأموران گفت:) هر کسی آن را بیاورد، یک بار شتر
	وَ أَنَا بِهِ زَعِيمٌ	و من ضامن آن هستم.»

۷۳	قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ ما برای خراب‌کاری به این سرزمین نیامده‌ایم، و ما دزد نیستیم.»	برادران یوسف گفتند: «به خدا سوگند که شما به یقین می‌دانید،
۷۴	قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ مأموران گفتند: «اگر دروغ بگویید (و دزد در میان شما باشد) مجازات او چیست؟»	
۷۵	قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ برادران گفتند: «(بر اساس قانون ما، جام پادشاه) درون بار هر کسی پیدا شود، مجازاتش این است که خودش به بردگی گرفته می‌شود. ما ستمکاران را بدین‌صورت مجازات می‌کنیم.»	
۷۶	كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ آخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ آخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ما كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ	(ماجرا به اطلاع یوسف رسید و) او قبل از بررسی بار برادرش، شروع به بررسی بار برادران دیگر کرد، و سپس آن جام را از بار برادرش بیرون آورد. این‌گونه به یوسف راه چاره را یاد دادیم. زیرا بر اساس قانون پادشاه، برای او امکان نداشت که برادرش را بازداشت کند، مگر به خواست خدا (که به او راه چاره را یاد داد). درجات و مراتب هر که را بخواهیم (و شایسته ببینیم) بالا می بریم، و همیشه بالاتر از هر دانشمندی، فردی داناتر وجود دارد.
۷۷	قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ	برادران یوسف گفتند: «اگر (بنیامین) دزدی کرده (تعجبی ندارد)، زیرا قبلاً نیز برادری داشت که او هم دزدی کرده بود.» اما یوسف این راز را در دلش پنهان کرد، و حقیقت موضوع را برایشان آشکار نکرد. گفت: «شما بدترین وضعیت را دارید، و خداوند به سخنانی که می‌گویید، آگاه‌تر است.» گفتند: «ای عزیز مصر، او پدری بسیار پیر و والامقام دارد. بنابراین، یکی از ما را به جای او بازداشت کن، که به نظر ما تو از نیکوکاران هستی.» یوسف گفت: «به خدا پناه می‌بریم، که کسی غیر از آن که وسیله خود را نزد او یافته‌ایم بازداشت کنیم.»
۷۸	قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ	
۷۹	قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ	

	إِنَّا إِذَا لَطَّالِمُونَ	اگر این کار را بکنیم بی گمان ستمکار خواهیم بود.»
۸۰	فَلَمَّا اسْتِيسَاوَا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا	سرانجام، هنگامی که کاملاً از او ناامید شدند، نجواکنان به گوشه‌ای رفتند.
	قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا	برادرِ بزرگ‌شان گفت: «مگر نمی‌دانید،
	أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَ مِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ	که پدرتان پیمانی محکم و تعهدی به نام خدا، از شما گرفته است، و قبلاً نیز در مورد یوسف کوتاهی کردید؟
	فَلَنْ أَبْرِحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْتِيَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي	پس من هرگز از این سرزمین نخواهم رفت، مگر این که پدرم به من اجازه دهد، یا خدا درباره‌ی من حکمی صادر کند،
	وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ	و او بهترین داور است.
۸۱	ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا	به سوی پدرتان بازگردید، و بگویید: پدرجان،
	إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ	پسرت دزدی کرد،
	وَ مَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَ مَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ	و ما فقط طبق آنچه می‌دانستیم، گواهی دادیم، و ما از غیب و اتفاقاتی که رخ داد آگاه نبودیم.
۸۲	وَ اسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَ الْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا	و (ماجرای ما را) از مردمِ شهری سؤال کن که در آن بودیم، و همچنین از اهلِ کاروانی که همراهش آمدیم،
	وَ إِنَّا لَصَادِقُونَ	و بدان که قطعاً راست می‌گوییم.»
۸۳	قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبِّرْْ حَمِيلًا	یعقوب گفت: «بلکه هوای نفس شما کار زشتتان را برایتان زیبا جلوه داد. و صبر من (در این ماجرا نیز مانند گذشته) صبری زیباست.
	عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ	امید است که خدا همه‌ی آنان را به من بازگرداند. که قطعاً او بسیار دانا و حکیم است.»
۸۴	وَ تَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَ قَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ	آنگاه یعقوب از پسرانش روی برگرداند، و گفت: «افسوس از فراق یوسف!»
	وَ ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ	و چشمانش از اندوه و گریه‌ی شدید، سفید و نابینا شد. ولی خشم و ناراحتی خود را فرو می‌برد.

۸۵	قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يَوْسُفَ	پسرانش گفتند: «به خدا سوگند آن قدر از یوسف یاد می‌کنی،
	حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا	تا این‌که به سختی مریض شوی،
	أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ	یا هلاک گردی.»
۸۶	قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَ حُزْنِي إِلَى اللَّهِ	گفت: «من از غم طاققت فرسا و اندوه خویش تنها به درگاه خدا
	وَ أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ	شکایت می‌کنم، و از لطف خدا چیزهایی می‌دانم که شما خبر ندارید.
۸۷	يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا	ای پسرانم، بروید،
	فَتَحَسَّسُوا مِنْ يَوْسُفَ وَ أَخِيهِ	و در مورد یوسف و برادرش جست‌وجو کنید (و از حال آنان خبر
	وَ لَا تَيَاسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ	بگیرید)، و از لطف و رحمت خدا ناامید نشوید؛
	إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ	مسلماً جز کافران، کسی از لطف و رحمت خدا ناامید نمی‌شود.
۸۸	فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ	سپس وقتی که برادران (برای بار سوم) نزد یوسف آمدند،
	قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ	گفتند: «ای عزیز مصر،
	مَسْنَا وَ أَهْلَنَا الضُّرُّ	ما و خانواده‌مان، به سختی و گرفتاری دچار شده‌ایم،
	وَ جِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْحَاةٍ	و سرمایه‌ی ناچیز و بی‌ارزشی برای خرید آذوقه آورده‌ایم.
	فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ	پس تو از روی لطف، سهمیه‌ی ما را کامل عطا کن،
	وَ تَصَدَّقْ عَلَيْنَا	و به ما بیش از آن نیز به عنوان صدقه ببخش،
	إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ	که خدا به صدقه‌دهندگان پاداش می‌دهد.»
۸۹	قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ	یوسف گفت: «آیا به یاد دارید،
	مَا فَعَلْتُمْ بِيَوْسُفَ وَ أَخِيهِ	چه بر سر یوسف و برادرش آوردید،
	إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ	آنگاه که نادان بودید؟»
۹۰	قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يَوْسُفُ	گفتند: «آیا واقعاً تو خود یوسف هستی؟»
	قَالَ أَنَا يَوْسُفُ	گفت: «آری، من یوسفم،
	وَ هَذَا أَخِي	و این هم برادر من است.
	قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا	به‌راستی خدا بر ما منت نهاده است.
	إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَ يَصْبِرْ	البته هر که تقوا داشته باشد و صبر پیشه کند (از نیکوکاران
	فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ	است)، و قطعاً خداوند پاداش نیکوکاران را تباه نمی‌کند.»
۹۱	قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَنْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا	گفتند: «به خدا سوگند که قطعاً خدا تو را انتخاب کرد و بر ما
		امتیاز بخشید،

	وَ إِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ	و به راستی ما خطاکار بوده ایم.»
۹۲	قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ	گفت: «امروز هیچ سرزنشی متوجه شما نیست،
	يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ	خدا شما را می آمرزد،
	وَ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ	و او مهربان ترین مهربانان است.
۹۳	إِذْ هَبُوا بَقْمِصِي هَذَا	این پیراهن مرا ببرید،
	فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي	و بر صورت پدرم بیفکنید،
	يَأْتِ بِصِيرًا	تا بینا شود.
	وَ أَنتَوْنِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ	و همه ی خاندانتان را نزد من بیاورید.»
۹۹	فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يَوْسُفَ	هنگامی که نزد یوسف آمدند،
	أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهُ	از پدر و مادرش استقبال کرد،
	وَ قَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ	و گفت: «به خواست خدا در کمال امنیت، وارد مصر شوید.»
۱۰۰	وَ رَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ	سپس، پدر و مادرش را بر بالای تخت پادشاهی نشاند،
	وَ حَرَّوْا لَهُ سُجَّدًا	و همگی سجده کنان در برابر او به خاک افتادند.
	وَ قَالَ يَا أَبَتِ	و آنگاه گفت: «پدرجان،
	هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ	این تعبیر همان خواب من است که قبلاً دیده بودم،
	قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا	که خدا آن را تحقق بخشید.
	وَ قَدْ أَحْسَنَ بِي	و به راستی خدا به من لطف کرد،
	إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ	زمانی که مرا از زندان بیرون آورد،
	وَ جَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ	و شما را از بیابان به اینجا آورد (و بین ما الفت ایجاد کرد)،
	مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَ بَيْنَ إِخْوَتِي	پس از آن که شیطان، میان من و برادرانم تفرقه و جدایی انداخت،
	إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ	آری، پروردگارم هر کاری را که بخواهد با احاطه کامل، تدبیر می کند.
	إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ	و اوست که بسیار دانا و حکیم است.
۱۰۱	رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ	پروردگارا، تو از فرمانروایی این سرزمین، به من بهره ای بخشیدی،
	وَ عَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ	و دانش تعبیر خوابها را به من آموختی.
	فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	ای پدیدآورنده ی آسمانها و زمین،
	أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ	تو در دنیا و آخرت سرپرست من هستی.
	تَوَفَّنِي مُسْلِمًا	مرا در حالی بمیران که اسلام دارم و تسلیم تو هستم،

سوره رعد

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	المر	الف، لام، میم، را. (رمز بین خدا و پیامبر)
	تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ	اینها آیات کتاب خداست،
	وَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ	و آنچه از جانب پروردگارت بر تو نازل شده، حق و حقیقت است،
	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ	ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند.
۲	اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ	خدای یکتا کسی است که آسمان‌ها را برافراشت،
	بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوَاهَا	بدون هیچ ستونی که آن را ببینید،
	نُفُوسًا سَتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ	و (همراه با آفرینش جهان) فرمان‌روایی آن را به دست گرفت،
	وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ	و خورشید و ماه را (آفرید و) تحت فرمان خود درآورد.
	كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى	به طوری که هر یک تا زمانی معین در حرکت‌اند.
	يُدَبِّرُ الْأَمْرَ	خداوند، کار جهان هستی را تدبیر می‌کند،
	يُفَصِّلُ الْآيَاتِ	و آیات و نشانه‌هایش را توضیح می‌دهد،
	لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ	باشد که شما به ملاقات با پروردگارتان یقین پیدا کنید.
۳	وَ هُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ	و او همان کسی است که زمین را گسترش داد،
	وَ جَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَ أَنْهَارًا	و در آن کوه‌هایی محکم و پابرجا و رودهایی قرار داد،
	وَ مِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رُوحِينِ اثْنَيْنِ	و نیز از هر نوع محصولی، در آن جفت جفت قرار داد؛
	يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ	او با تاریکی شب، روشنایی روز را می‌پوشاند.
	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ	به‌راستی در این نمونه‌ها برای افرادی که می‌اندیشند نشانه‌هایی (از علم و قدرت خدا) وجود دارد.
۴	وَ فِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ	و در زمین، قطعاتی با ویژگی‌های متفاوت، کنار هم وجود دارد،
	وَ جَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ	و باغ‌هایی از انگور،
	وَ زُرْعٌ	و کشت و زرعی گوناگون،
	وَ نَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَ غَيْرُ صِنَوَانٍ	و نیز درختان خرما، که برخی بر یک ریشه روییده‌اند و برخی جدا جدا بر ریشه‌هایی مختلف قرار دارند،
	يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ	و همگی با یک آب سیراب می‌شوند،
	وَ تَفْضُلٌ بَعْضُهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ	و با این حال بعضی از آن‌ها را (از نظر طعم و کیفیت محصول) بر بعضی دیگر امتیاز می‌بخشیم.

	إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	به راستی در این موارد، برای افرادی که عقل خود را به کار می‌گیرند، نشانه‌هایی وجود دارد.
۱۲	هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ	او کسی است که (در اثر برخورد ابرها) برق آسمان را به شما نشان می‌دهد،
	خَوْفًا وَ طَمَعًا	در حالی که هم از آن می‌ترسید و هم (به آمدن باران) امید دارید،
	وَ يُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ	و ابرهای سنگین و پرآب را پدید می‌آورد.
۱۳	وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ	و غرش رعد، در حقیقت، تسبیح و ستایش خدا را می‌گوید،
	وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ	و فرشتگان نیز از روی ترس (در مقابل عظمتش)، چنین می‌کنند،
	وَ يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ	و خدا صاعقه‌ها را می‌فرستد،
	فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ	تا هر که را بخواهد مورد اصابت قرار دهد، و هلاکش کند.
	وَ هُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ	و با این همه، آنان درباره‌ی خداوند به بحث و جدل می‌پردازند،
	وَ هُوَ شَدِيدُ الْمُحَالِ	در حالی که مجازات او شدید است.
۱۶	قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	بگو: «مالک و صاحب‌اختیار آسمان‌ها و زمین کیست؟»
	قُلِ اللَّهُ	بگو: «خدای یکتا است.»
	قُلْ أَفَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ	بگو: «آیا به جای او سرپرستانی برای خود انتخاب کرده‌اید،
	لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَ لَا ضَرًّا	که مالک هیچ سود و زبانی برای خودشان هم نیستند؟!»
	قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَ الْبَصِيرُ	بگو: «آیا نابینا و بینا یکسان هستند؟»
	أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَ النُّورُ	یا مگر تاریکی‌ها و نور با هم برابرند؟»
	أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ	یا این که آنها برای خدا شریکانی قرار داده‌اند،
	خَلَقُوا كَخَلْقِهِ	که مانند آفرینش او، مخلوقاتی را آفریده‌اند،
	فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ	و بدین جهت در مورد آفرینش آنها، به اشتباه افتاده‌اند (و به جای پرستش خالق اصلی، به عبادت بت‌ها رو کرده‌اند)؟
	قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ	بگو: «خدای یکتا، آفریدگار همه چیز است،
	وَ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ	و اوست که یگانه و بسیار مسلط و چیره است.»
۲۸	الَّذِينَ آمَنُوا	همانان که ایمان آورده‌اند،
	وَ تَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ	و دل‌هایشان به یاد خدا آرام می‌گیرد.
	أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ	آگاه باشید که تنها با یاد خدا دل‌ها آرامش می‌یابد.

۲۹	الَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که ایمان آوردند.
	وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند،
	طوبَى لَهُمْ	خوشا به حالشان،
	وَحُسْنُ مَأَبٍ	که عاقبتی نیکو خواهند داشت.
۳۰	كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ	بدین سان تو را در میان امتی فرستادیم،
	قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ	که پیش از آن نیز امت‌هایی بودند که دوران‌شان سپری شد،
	لِتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ	(و اینک تو را فرستادیم) تا آنچه را بر تو وحی کرده‌ایم برای آنان بخوانی،
	وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ	و این در حالی است که آنها به خدای رحمان کفر می‌ورزند.
	قُلْ هُوَ رَبِّي	بگو: «او مالک و صاحب‌اختیار من است،
	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	هیچ خدایی جز او نیست،
	عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ	تنها بر او توکل کردم،
	وَإِلَيْهِ مَتَابٍ	و بازگشتم تنها به سوی اوست».
۳۵	مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ	توصیف بهشتی که به پرهیزکاران وعده داده شده، این است که:
	تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	از زیر درختان آن، نهرها جاری است،
	أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا	و میوه‌ها و سایه‌اش همیشگی است.
	تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا	این، عاقبت کسانی است که خود را از خشم خدا حفظ کردند،
	وَ عُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ	ولی عاقبت کافران، آتش است.
۳۶	وَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ	کسانی هم که به آنان کتاب آسمانی دادیم،
	يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ	از آنچه بر تو نازل شده، خوشحال‌اند،
	وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ	و از گروه‌های اهل کتاب، کسانی هستند که بخشی از قرآن را انکار می‌کنند.
	قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ	بگو: «من تنها مأمور شده‌ام که خدا را پرستم،
	وَلَا أَشْرِكُ بِهِ	و هرگز به او شرک نورزم.
	إِلَيْهِ أَدْعُو	فقط به سوی او دعوت می‌کنم،
	وَإِلَيْهِ مَأْبٍ	و بازگشتم تنها به پیشگاه او است.
۴۰	وَ إِمَّا تُرِيتَكَ بِعُضٍّ الَّذِي نَعِدُهُمْ	و اگر هم برخی از آنچه را به آنان وعده داده‌ایم، به تو نشان دهیم،

یا (پیش از فرا رسیدن آن وعده‌ها) جان تو را بگیریم،	أَوْ تَتَوَفَّيْنَاكَ
در هر صورت، وظیفه‌ی تو، رساندن پیام الهی است،	فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ
و محاسبه‌ی اعمال آنان بر عهده‌ی ما است.	وَ عَلَيْنَا الْحِسَابُ

سوره ابراهیم

و زمانی که پروردگارتان اعلام کرد:	وَ إِذ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ	۷
اگر شکر کنید، بی‌گمان بر نعمت‌های شما می‌افزایم،	لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ	
و اگر ناسپاسی کنید، بدانید که عذاب من بسیار سخت است.	وَ لَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ	
پیامبران‌شان گفتند: «آیا در وجود خدای یکتا که پدیدآورنده‌ی آسمان‌ها و زمین است، شکی وجود دارد؟»	قَالَتْ رُسُلُهُمْ أِنِّي اللَّهُ شَكُّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	۱۰
او شما را به راه خود دعوت می‌کند تا بخشی از گناهان‌تان را (که قابل بخشش است و شامل حق الناس نیست) ببامرزد،	يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ	
و مرگ‌ شما را تا زمانی مشخص به تأخیر اندازد.»	وَ يُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	
آن اقوام گفتند: «شما فقط بشری مانند ما هستید،	قَالُوا إِن أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا	
که می‌خواهید ما را از آنچه پدرانمان می‌پرستیدند بازدارید.	ثُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا	
پس (اگر غیر از این است) دلیل آشکاری برای ما بیاورید.»	فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ	
پیامبران‌شان به آنان گفتند:	قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ	۱۱
«آری، ما فقط بشری مانند شما هستیم،	إِن نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ	
ولی خدا (با عطا کردن مقام نبوت) بر هر یک از بندگانش که بخواهد منت می‌گذارد.	وَ لِكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ	
و ما جز به خواست خدا نمی‌توانیم برای شما معجزه و دلیلی بیاوریم،	وَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ	
و مؤمنان فقط باید بر خدا توکل کنند.	وَ عَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ	
و چرا ما بر خدا توکل نکنیم؟	وَ مَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ	۱۲
حال آن‌که ما را به راه‌های سعادت‌مان هدایت کرده است.	وَ قَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا	
و حتماً ما در برابر آزار و اذیت شما صبر می‌کنیم.	وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا	
و توکل‌کنندگان تنها باید بر خدا توکل کنند.»	وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ	
و آن زمان که قیامت برپا شود، شیطان (به پیروانش) می‌گوید:	وَ قَالَ الشَّيْطَانُ لَمَا قُضِيَ الْأَمْرُ	۲۲

	إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ	«خدا به شما وعده‌ای داد که حقیقت داشت،
	وَ وَعَدْتُمْكُمْ فَأَخْلَفْتُمْكُمْ	و من نیز به شما وعده دادم، ولی به آن وفا نکردم.
	وَ مَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ	و من هیچ تسلطی بر شما نداشتم،
	إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ	مگر این که شما را فراخواندم،
	فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي	و شما نیز به من پاسخ مثبت دادید.
	فَلَا تَلُومُونِي	بنابراین مرا سرزنش نکنید،
	وَ لَوْمُوا أَنْفُسَكُمْ	و خودتان را سرزنش کنید.
	مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ	نه من می‌توانم به فریاد شما برسم،
	وَ مَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي	و نه شما می‌توانید به فریاد من برسید.
	إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ	من این اعتقاد شما را که در گذشته مرا شریک خدا قرار می‌دادید انکار می‌کنم.
	إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	قطعاً ستمکاران عذابی دردناک دارند.»
۲۳	وَ ادْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ	و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند در بهشت‌هایی وارد می‌شوند،
	تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر درختان آن‌ها نهرها جاری است.
	خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ	و با اجازه پروردگارش، برای همیشه در آن می‌مانند.
	تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ	در آنجا با سلام و درود مورد خطاب قرار می‌گیرند.
۳۱	قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا	به بندگان باایمان من بگو:
	يُقِيمُوا الصَّلَاةَ	« نماز را آن طور که شایسته است به پا دارند،
	وَ يُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَ عَلَانِيَةً	و از آنچه به آنها روزی داده‌ایم، در نهان و آشکار انفاق کنند،
	مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ	پیش از آن‌که روزی فرا رسد،
	لَا يَبِيعُ فِيهِ وَ لَا خِلَالَ	که در آن هیچ معامله و رفاقتی وجود ندارد.
۳۶	رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّوا كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ	پروردگارا، این خدایان دروغین باعث شدند بسیاری از مردم گمراه شوند.
	فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي	پس هر که از من پیروی کند، از جنس من است،
	وَ مَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	و هر که از من نافرمانی کند (کارش با توست که) تو بسیار آمرزنده و مهربانی.
۵۱	لِيُحْزِنِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ	تا خدا هر کسی را متناسب با همان کارهایی که انجام داده، پاداش یا کیفر بدهد.
	إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ	آری، حسابرسی خدا سریع است.

۵۲	هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَ لِيُنذِرُوا بِهِ وَ لِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَ لِيَذَكَّرُوا أَلْوَالِي الْأَبَابِ	این قرآن، پیامی است برای همه‌ی مردم، تا به وسیله‌ی آن هشدار داده شوند، و تا بدانند فقط اوست که خدایی یگانه است، و برای این‌که خردمندان (از آیات آن) درس بگیرند.
----	---	--

سوره حجر

۹	إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَ إِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ	ما هستیم که قرآن را نازل کردیم، و قطعاً خودمان نیز از آن محافظت خواهیم کرد.
۱۹	وَ الْأَرْضَ مَدَدْنَا وَ آتَيْنَا فِيهَا رِوَاسِيَ وَ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ وَ جَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَ مَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ	و زمین را گستراندیم، و در آن، کوه‌هایی محکم و پابرجا قرار دادیم، و در زمین، هر چه لازم و مناسب بود، تدریجاً ایجاد کردیم. و در آن، برای شما اسباب زندگی قرار دادیم، و همچنین برای آفریدگانی که شما روزی‌رسان آنان نیستید (آنچه را نیاز داشتند، آفریدیم).
۲۱	وَ إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَ مَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ	آری، هیچ چیزی نیست مگر این‌که منابع اصلی آن نزد ماست، و آن را فقط به اندازه‌ای معین نازل می‌کنیم.
۲۲	وَ أَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَ مَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ	و بادها را برای بارور کردن ابرها و گیاهان فرستادیم. سپس، از آسمان آبی فرو فرستادیم، و آنگاه شما را با آن سیراب کردیم. و شما نیستید که آن را (در ابرها یا در زیر زمین) ذخیره می‌کنید (بلکه خدا چنین می‌کند).
۲۶	وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ	و به‌راستی انسان را از گلی خشکیده آفریدیم که آن نیز از لجنی بدبو پدید آمده بود.
۲۷	وَ الْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ	و پیش از آن، جنیان را از آتشی سوزان و بی‌دود و نفوذکننده آفریدیم.
۲۸	وَ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ	و زمانی را یاد کن که پروردگارت به فرشتگان فرمود: «من بشری را از گلی خشکیده خواهم آفرید که آن نیز از لجنی بدبو پدید آمده است.
۲۹	فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ	سپس هنگامی که او را کامل و موزون ساختم، و از روح خود در او دمیدم، برای او به سجده بیفتید.»

۳۰	فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ	پس همه‌ی فرشتگان به آدم سجده کردند؛
۳۱	إِلَّا إِبْلِيسَ	به جز ابلیس.
	أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ	که از همراهی با سجده‌کنندگان خودداری کرد.
۳۲	قَالَ يَا إِبْلِيسُ	خدا فرمود: «ای ابلیس،
	مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ	برای تو چه اتفاقی افتاد که با سجده‌کنندگان همراه نشدی؟»
۳۳	قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ	ابلیس گفت: «من سجده نمی‌کنم بر چنین بشری،
	خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ	که آن را از گلی خشکیده آفریده‌ای که آن هم از لجنی بدبو پدید آمده است.»
۳۴	قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا	خدا فرمود: «پس (اکنون که چنین است)، از این مقام و جایگاه بیرون شو،
	فَإِنَّكَ رَجِيمٌ	که تو از درگاه ما رانده شدی؛
۳۵	وَ إِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ	و تا روز جزا لعنت ما بر تو خواهد بود.»
۳۶	قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي	گفت: «پروردگارا، پس به من مهلت بده،
	إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ	تا روزی که آفریدگان دوباره زنده می‌شوند.»
۳۷	قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ	خدا فرمود: «تو از مهلت‌یافتگانی؛
	إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ	تا روزی که وقت آن مشخص است.»
۳۹	قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي	گفت: «پروردگارا، حال که مرا گمراه کردی،
	لَأَزِيدَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ	حتماً در زمین گناهان را، برای بشر، زیبا جلوه می‌دهم،
	وَ لَأَغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ	و قطعاً همه‌ی آنها را گمراه خواهم کرد؛
۴۰	إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ	مگر آنها که بندگان با اخلاص تو باشند...»
۴۱	قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ	خدای توانا فرمود: «این (فرصتی که برای وسوسه‌ی بشر به تو می‌دهیم، بخشی از نقشه و هدف اصلی ما و) راهی استوار است که تحت نظر و اختیار ما می‌باشد (تا مردم را امتحان کنیم و البته تو در گمراهی آنها، نقش مستقلاً نداری، بلکه تنها در چارچوب قواعد و قلمرو قدرت ما عمل می‌کنی)؛
۴۲	إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ	قطعاً تو بر بندگان من هیچ تسلطی نداری،
	إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ	مگر بر گمراهانی که از تو پیروی می‌کنند.
۴۳	وَ إِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ	و مسلماً دوزخ وعده‌گاه همه‌ی آنان است؛
۴۴	لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ	که هفت دروازه دارد،
	لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ	و از هر دروازه، گروه معینی از آنان وارد می‌شوند.
۴۵	إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ	به راستی پرهیزکاران در باغ‌های بهشتی و کنار چشمه‌سارها به سر می‌برند.

۴۶	أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ	به آنان گفته می‌شود: با سلامت و امنیت وارد اینجا شوید.
۴۷	وَ نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ	و ما هر گونه دشمنی و کینه‌ای را که در دل‌هایشان است از بین می‌بریم،
	إِحْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ	و برادرانه بر تخت‌هایی روبه‌روی هم تکیه می‌زنند.
۴۸	لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ	در آنجا هیچ خستگی و رنجی به آنان نمی‌رسد،
	وَ مَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ	و از بهشت بیرون نخواهند شد.»
۴۹	نَبِيُّ عِبَادِي	به بندگانم خبر بده،
	أَيُّ أَنَا الْعَفْزُ الرَّحِيمِ	که من بسیار آمرزنده و مهربانم؛
۵۰	وَ أَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ	و این‌که عذاب من عذابی دردناک است.
۵۱	وَ نَبَّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ	و آنها را از میهمانان ابراهیم آگاه کن.
۵۲	إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ	هنگامی که به نزدش آمدند،
	فَقَالُوا سَلَامًا	و گفتند: «سلام بر شما.»
	قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ	گفت: «ما از شما می‌ترسیم.»
۵۳	قَالُوا لَا تَوْجَلْ	گفتند: «ترس،
	إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ	که ما (فرستادگان خدا هستیم) تو را به پسر بی‌سابقه‌ای می‌دهیم.»
۵۴	قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ	گفت: «آیا با این که پیر شده‌ام، به من چنین بشارتی می‌دهید؟
	فِيمَ تُبَشِّرُونَ	راستی مرا به چه چیزی مژده می‌دهید؟!»
۵۵	قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ	گفتند: «به تو بشارتی می‌دهیم که کاملاً راست و درست است.
	فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ	پس نومید نباش.»
۵۶	قَالَ وَ مَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ	ابراهیم گفت: «مگر غیر از گمراهان، کسی از رحمت پروردگارش نومید می‌شود؟!»
۵۷	قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ	سپس گفت: «ای فرستادگان، مأموریت اصلی شما چیست؟»
۵۸	قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ	گفتند: «ما برای هلاکت مردمی گناه‌کار (در شهر لوط) فرستاده شده‌ایم؛
۵۹	إِلَّا آلَ لُوطٍ	مگر خاندان لوط،
	إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ	که حتماً همه‌ی آنان را نجات خواهیم داد؛
۶۰	إِلَّا امْرَأَتَهُ	به جز زن او،
	قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ	که (با وجود همسری پیامبر خدا، به خاطر گناهانش) سرنوشت او را چنین تعیین کردیم که حتماً در عذاب باقی بماند.»
۸۸	لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ	بنابراین، هرگز در آرزوی آن نعمت‌های مادی، که به گروه‌هایی از مخالفان داده‌ایم، نباش،

	و لَا تُحْزِنَ عَلَيْهِم	و در مقابل کارهای آنان اندوه نخور.
	وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ	و با مؤمنان مهربان و فروتن باش.
۹۲	فَوَرَّبُّكَ لَنَسَّأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ	به پروردگارت سوگند که قطعاً همه‌ی آنان را بازخواست می‌کنیم؛
۹۳	عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ	در مورد آن چه انجام می‌دادند.

سوره نحل

۱۰	هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَ مِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ	او کسی است که از آسمان بارانی فرو فرستاد، که شما از آن، آب آشامیدنی خود را تأمین می‌کنید، و همچنین از آن آب، گیاهانی رویده است، که دام‌ها را در آن می‌چرانید.
۱۱	يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَ الزَّيْتُونَ وَ النَّخِيلَ وَ الْأَعْنَابَ وَ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ	خداوند با آن آب، برایتان کشت و زرع می‌رویانند، و نیز زیتون و درختان خرما و انگور، و همچنین محصولات دیگر. به‌راستی در این نکته، برای افرادی که می‌اندیشند نشانه‌ای وجود دارد.
۱۲	وَ سَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ وَ النُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِي إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	و خدا شما را از منافع شب و روز و همچنین خورشید و ماه، بهره‌مند کرد، و ستارگان نیز تحت فرمان او هستند.
۱۳	وَ مَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَدَبَّرُونَ	قطعاً در این پدیده‌ها، برای افرادی که اندیشه می‌کنند، نشانه‌هایی وجود دارد. و نیز آنچه را با رنگ‌های مختلف در زمین برای شما پدید آورد، در اختیار شما قرار داد، به‌راستی در این پدیده نیز، برای افرادی که درس می‌گیرند، نشانه‌ای وجود دارد.
۱۴	وَ هُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَ تَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَ تَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	و او همان کسی است که دریا را در اختیار شما قرار داد، تا از آن گوشت تازه بخورید، و زبورآلاتی برای زینت خود استخراج کنید. و کشتی‌ها را در آن می‌بینی که سینه‌ی آب را می‌شکافند، تا شما (با استفاده از این امکانات و تلاش خود) لطف و فضل خدا را طلب کنید، و باشد که سپاسگزاری نمایید.

۱۵	وَ الْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَٰسِيًّ	و در زمین کوههایی محکم و پابرجا قرار داد.
	أَن تَمِيدَ بِكُمْ	که شما (با حرکت زمین) احساس لرزش نکنید.
	وَ أَنهَارًا وَ سُبُلًا	و نیز رودها و راههایی در زمین قرار داد.
	لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ	تا شما راه خود را پیدا کنید.
۱۶	وَ عِلَامَاتٍ	و نشانه‌هایی دیگر نیز قرار داد.
	وَ بِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ	و آنان به وسیله‌ی ستارگان راه خود را پیدا می‌کنند.
۱۷	أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَا يَخْلُقُ	آیا کسی که می‌آفریند، مانند کسی است که نمی‌آفریند؟
	أَفَلَا تَذَكَّرُونَ	آیا درس نمی‌گیرید؟
۱۸	وَ إِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا	آری، اگر بخواهید نعمت‌های خدا را بشمارید، نمی‌توانید شمارش آن را به پایان برسانید.
	إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ	به‌راستی خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۹	وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرَوْنَ وَ مَا تُعْلِنُونَ	خدا هم از آنچه پنهان می‌کنید و هم از آنچه آشکار می‌کنید آگاه است.
۳۳	هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ	آیا مشرکان منتظرند که فرشتگان به نزد آنها بیایند.
	أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَّبِّكَ	یا فرمان عذاب پروردگارت بیاید؟
	كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ	کسانی که قبل از آنها بودند نیز همین‌گونه رفتار کردند.
	وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ	و البته خدا به آنان ستم نکرد.
	وَ لَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ	بلکه خودشان به خویشتن ظلم می‌کردند.
۳۴	فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا	پس کیفر کارهای بدشان به آنان رسید.
	وَ حَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ	و عذابی که مسخره‌اش می‌کردند فرود آمد و آنان را فراگرفت.
۳۶	وَ لَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا	و به راستی ما در هر امتی، پیامبری برانگیختیم.
	أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ	با این دعوت که خدای یکتا را بپرستید.
	وَ اجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ	و از شیاطین طغیانگر کناره‌گیری کنید.
	فَمِنْهُمْ مَّن هَدَى اللَّهُ	آنگاه خدا برخی از آنان را هدایت کرد.
	وَ مِنْهُمْ مَّن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ	و گروهی از آنها نیز سزاوار گمراهی بودند.
	فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ	پس در زمین سفر کنید.
	فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ	و ببینید سرانجام تکذیب‌کنندگان چگونه بوده است.
۴۰	إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ	ما وقتی اراده کنیم اتفاقی بیفتد یا چیزی را خلق کنیم، سخن ما فقط همین است.

	آن نَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ	که به آن می‌گوییم: «انجام شو»، و بلافاصله انجام می‌شود.
۴۱	وَ الَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا	و کسانی که مورد ستم قرار گرفتند و سپس برای رضای خدا هجرت کردند،
	لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً	در دنیا به آنها جایگاهی نیکو خواهیم داد،
	وَ لَآحْزُنُكَ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ	و البته پاداش آخرت بزرگ‌تر است.
	لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ	و ای کاش می‌دانستند.
۴۲	الَّذِينَ صَبَرُوا	همان کسانی که صبوری کردند،
	وَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ	و تنها بر پروردگارشان توکل نمودند.
۴۴	بِالْبَيِّنَاتِ وَ الزُّبُرِ	آنان را با دلایل روشن و کتاب‌ها فرستادیم،
	وَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ	و بر تو نیز قرآن را نازل کردیم،
	لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ	تا آنچه را به منظور هدایت مردم نازل شده برایشان بیان کنی و توضیح دهی،
	وَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ	باشد که تفکر و اندیشه کنند.
۵۱	وَ قَالَ اللَّهُ	خداوند فرموده است:
	لَا تَتَّخِذُوا الْهَيْبَةَ اثْنَيْنِ	«دو معبود انتخاب نکنید (که یکی آفریدگار هستی باشد و دیگری تدبیرکننده امور)؛
	إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ	حقیقت این است که او خدایی یگانه است (که آفرینش و تدبیر، هر دو به فرمان اوست).
	فَأَيُّ قَوْمٍ قَارِهُونَ	پس فقط از من بترسید (و تنها مرا پرستش کنید).»
۵۲	وَ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	و آنچه در آسمان‌ها و زمین است، فقط برای اوست،
	وَ لَهُ الدِّينُ وَاصِبًا	و همواره اطاعت و بندگی مخصوص اوست،
	أَفَعَبَّرَ اللَّهُ تَتَّقُونَ	آیا از کسانی غیر از خدا می‌ترسید؟!
۵۳	وَ مَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ	هر نعمتی که در اختیار شماست از سوی خداوند است،
	ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ	و هنگامی که گرفتاری و رنجی به شما می‌رسد،
	قَالِيهِ جَارُونَ	تنها به درگاه او ناله و زاری می‌کنید.
۵۴	ثُمَّ إِذَا كَسَفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ	ولی هنگامی که گرفتاری و رنج را از شما برطرف کند،
	إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ	ناگاه گروهی از میان شما برای پروردگار خود هم‌تا در نظر می‌گیرند.
۶۳	تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ	به خدا سوگند که قطعاً برای امت‌هایی که پیش از تو بودند نیز پیامبرانی فرستادیم،
	فَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ	ولی شیطان کارهای زشت آنان را برایشان زیبا جلوه داد.

فَهُوَ وَلِيَّهُمْ الْيَوْمَ	پس امروز (در قیامت) نیز، او سرپرست آنها است،
وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	و عذابی دردناک دارند.
۶۴ وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ	و ما این کتاب را بر تو نازل کردیم،
إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ	تا آنچه را در آن اختلاف دارند برایشان بیان کنی و توضیح دهی،
وَ هُدًى وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	و هدایت و رحمتی باشد برای افرادی که ایمان می آورند.
۸۰ وَ اللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا	و همچنین خدا خانه‌هایتان را برای شما محل سکونت و آرامش قرار داد،
وَ جَعَلَ لَكُمْ مِنَ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا	و برای شما از پوست چهارپایان، (اسبابِ ساختن) خیمه‌ها را پدید آورد،
تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَ يَوْمَ إِقَامَتِكُمْ	تا آن خیمه‌ها، در موقع کوچ کردن و اقامت، سبک و قابل انتقال باشد؛
وَ مِنْ أَصْوَافِهَا وَ أَوْبَارِهَا وَ أَشْعَارِهَا	و همچنین از پشم و گرگ و موی آنها نیز،
أَتَانًا وَ مَتَاعًا إِلَى حِينٍ	وسایل منزل و کالاهایی (مانند فرش و پتو و لباس) قرار داد که تا مدتی استفاده کنید.
۸۱ وَ اللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا	همچنین خدا برای راحتی شما از آنچه آفریده، سایه‌هایی قرار داد،
وَ جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا	و در دل کوه‌ها برایتان پناهگاه‌هایی ساخت،
وَ جَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ	و برایتان جامه‌هایی (تابستانی) آفرید که شما را از گرما حفظ می‌کند،
وَ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ	و نیز جامه‌هایی (مانند زره) که شما را از آسیب‌های جنگی حفظ می‌کند.
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ	بدین ترتیب خدا نعمتش را بر شما تمام می‌کند،
لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ	باشد که تسلیم فرمان او شوید.
۸۲ فَإِنْ تَوَلَّوْا	حال اگر (بعد از همه این نشانه‌ها و تذکرات) همچنان بی‌توجهی کنید،
فَأَنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ	(بر تو ابرادی وارد نیست) زیرا وظیفه‌ی تو فقط رساندن آشکار پیام الهی است.
۸۳ يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ	نعمت خدا را می‌شناسند،
ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا	ولی باز هم آن را انکار می‌کنند.
وَ أَكْثَرُهُمْ الْكَافِرُونَ	و بیشتر آنان کافر و ناسپاس‌اند.
۹۰ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ آيَاتِهِ ذِي الْقُرْبَىٰ	خداوند همواره به عدالت و نیکوکاری و ادای حق خویشاوندان فرمان می‌دهد،
وَ يَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ الْبَغْيِ	و از گناهان پنهان و جرائم آشکار و تجاوز به حقوق دیگران نهی می‌کند.

	يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ	او شما را نصیحت می‌کند، باشد که درس بگیرید.
۹۳	وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً	و اگر خدا می‌خواست حتماً شما را به اجبار امتی یگانه (و مطیع) قرار می‌داد.
	وَ لَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ	ولی هر که را بخواهد (به سبب اعمالش) گمراه می‌کند،
	وَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ	و هر که را بخواهد (به خاطر اطاعتش) هدایت می‌کند.
	وَ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	و حتماً در مورد آنچه (در دنیا) انجام می‌دادید، بازخواست خواهید شد.
۹۵	وَ لَا تَتَّبِعُوا بَعْدَ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا	و عهد خدا را به بهایی ناچیز نفروشید؛
	إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ	آنچه نزد خداست برایتان بهتر است،
	إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	البته اگر می‌دانستید (که ارزش وفای به پیمان الهی چقدر است، متوجه می‌شدید).
۹۶	مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ	آنچه نزد شماست از بین رفتنی است،
	وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ	ولی آنچه نزد خداست، باقی می‌ماند،
	وَ لَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ	و حتماً پاداش کسانی را که صبر پیشه کردند به آنان خواهیم داد،
	بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	مطابق بهترین کارهایی که انجام می‌دادند.
۹۷	مَنْ عَمِلَ صَالِحًا	هر که کاری شایسته کند،
	مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى	چه مرد باشد و چه زن،
	وَ هُوَ مُؤْمِنٌ	به شرطی که ایمان داشته باشد،
	فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً	بی‌گمان به او زندگانی خوب و پاکیزه‌ای عطا می‌کنیم،
	وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	و حتماً پاداش آنان را مطابق بهترین کارهایی که می‌کردند، خواهیم داد.
۹۸	فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ	پس هنگامی که قرآن می‌خوانی،
	فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ	از شر شیطان رانده‌شده به خدا پناه ببر؛
۹۹	إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ	زیرا او هیچ تسلطی ندارد،
	عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا	بر کسانی که ایمان آورده‌اند،
	وَ عَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ	و تنها بر پروردگارشان توکل می‌کنند.
۱۰۰	إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ	تسلط او فقط بر کسانی است که دنباله‌رو او هستند،
	وَ الَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ	و نیز کسانی که به خدا شرک می‌ورزند.

۱۱۰	ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا	از سوی دیگر پروردگار تو نسبت به کسانی که پس از تحمل مشکلات، هجرت کردند،
	ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا	سپس به جهاد رفتند و صبر پیشه کردند،
	إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ	قطعاً پروردگارت پس از این (سختی‌ها نسبت به آنها) بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۱۱	يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ	روزی را یاد کن که هر کسی در حالی به پیشگاه خدا می‌آید، که تنها از خودش دفاع می‌کند، و عمل هر کسی به طور کامل به او داده می‌شود، و آنان مورد ستم قرار نمی‌گیرند.
۱۱۲	وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَ الْخَوْفِ	و خدا مثلی زده است: شهری که امن و آرام بود، و روزی مردمش، از هر طرف، فراوان و گوارا به آن می‌رسید.
	بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ	اما اهالی آن، نسبت به نعمت‌های خدا ناسپاسی کردند؛
۱۱۳	وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَ هُمْ ظَالِمُونَ	پس خدا نیز، طعم گرسنگی و ترس را به آنان چشانید، تا به کیفر رفتارشان برسند.
	ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَ أَصْلَحُوا	و البته، پیامبری از نوع خودشان نزد آنها آمد، ولی او را دروغگو شمردند.
۱۱۹	ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَ أَصْلَحُوا	پس آنان را عذاب فرا گرفت، در حالی که ستمکار بودند.
	إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ	با این همه، باز هم پروردگارت نسبت به کسانی که از روی جهالت مرتکب گناه شدند، و پس از آن، توبه کردند، و رفتار خود را اصلاح نمودند،
	إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَ لَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	قطعاً پروردگارت پس از آن توبه، بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۲۰	وَ لَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	به راستی ابراهیم، (برای مردم) الگو و پیشوایی حق‌گرا و مطیع خدا بود، و از مشرکان نبود.
۱۲۱	شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ	بلکه شکرگزار نعمت‌هایش بود،
	إِحْتِبَاءً	بدین سبب خدا او را برگزید،

و هَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	و به راه راست هدایتش کرد.
۱۲۲ وَ آتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً	در دنیا به او زندگی نیکویی دادیم،
وَ إِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ	و قطعاً او در آخرت از شایستگان است.
۱۲۳ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ	آنگاه به تو وحی کردیم،
أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا	که پیروی کن از آیین ابراهیم که حق‌گرا بود،
وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	و از مشرکان نبود.
۱۲۵ أَدْخُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ	(ای پیامبر) مردم را به راه پروردگارت دعوت کن،
بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ	با سخنانی محکم و درست و با نصیحت نیکو،
وَ جَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ	و با بهترین شیوه با آنان بحث کن؛
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ	زیرا پروردگارت، به حال کسی که از مسیر او منحرف شده آگاه‌تر است،
وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ	و همچنین او وضعیت هدایت‌یافتگان را بهتر می‌داند.

سوره اسراء

۹ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ	این قرآن، به راه و روشی هدایت می‌کند که بهترین و استوارترین راه است،
وَ يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ	و به افراد باایمان که کارهای شایسته انجام می‌دهند، بشارت می‌دهد،
أَنْ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرًا	که قطعاً پاداشی بزرگ خواهند داشت.
۱۰ وَ أَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ	و برای افرادی که به آخرت ایمان ندارند،
أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا	عذابی دردناک آماده کرده‌ایم.
۱۱ وَ يَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ	و انسان (به سبب جهل و عجله) همان‌گونه که خواستار خیر و خوبی است، شرّ و بدی را درخواست می‌کند؛
وَ كَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا	آری، انسان بسیار شتاب‌زده است.
۱۲ وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ آيَاتَيْنِ	ما شب و روز را به صورت دو نشانه (از علم و قدرت خود) قرار دادیم،
فَمَحْوِنَا آيَةَ اللَّيْلِ	سپس شب را که یک نشانه‌ی الهی است، محو و تاریک کردیم،
وَ جَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً	و روز را که نشانه‌ی دیگر خداست روشن و نورانی قرار دادیم،
لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ	تا (در طول آن) بخشایش و رزقی از پروردگارتان را بجویید،

	و تَاعَلَّمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ و تا بدین ترتیب، شمار سال‌ها و حساب اتفاقات را بدانید.
	و كُلِّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا و ما هر چیزی را (که برای هدایت به آن نیاز دارید) به خوبی توضیح داده‌ایم.
۱۴	اقْرَأْ كِتَابَكَ به او گفته می‌شود: «نامه‌ی عملت را بخوان.
	كُفِيَ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا امروز کافی است که خودت حسابرس خود باشی.»
۲۲	لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ هرگز همراه با خدای یکتا، خدایی دیگر قرار نده،
	فَتَقَعْدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا که مورد سرزنش قرار می‌گیری و یآوری برای تو نمی‌ماند.
۲۳	و قَضَىٰ رَبُّكَ و پروردگارت فرمان قاطع داده،
	أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ که تنها او را بپرستید،
	و بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا و به پدر و مادر نیکی کنید؛
	إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ اگر یکی از آنها، و یا هر دو، در زمان حیات تو، به سالخوردگی رسیدند، كِلَاهُمَا
	فَلَا تَثُلَ لَهُمَا أَفٌ هرگز کوچک‌ترین سخن ناخوشایندی به آنان نگو،
	و لَا تَنْهَرُهُمَا و با آنان پرخاش و درشتی نکن،
	و قُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا و با ادب و احترام و محبت، با آنها سخن بگو.
۲۴	و اخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ و در برابر آنان از سر لطف و دل‌سوزی، مهربان و فروتن باش، الرَّحْمَةِ
	و قُلْ رَبِّ ارْحَمُهُمَا و بگو: پروردگارا، آنها را مورد رحمت خود قرار ده،
	كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا همان‌طور که مرا در کودکی پرورش دادند (و با من مهربان بودند).
۲۵	رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ پروردگارتان از نیت شما و هر چه در قلبتان می‌گذرد، آگاه‌تر است؛
	إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ اگر واقعاً اشخاص شایسته‌ای باشید (و توبه کنید)،
	فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا (خدا کوتاهی احتمالی شما را در حق والدین می‌بخشد، زیرا) خدا نسبت به توبه‌کاران بسیار آمرزنده است.
۲۶	وَ آتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَ الْمِسْكِينَ و به خویشاوندان و بینوایان و درراه‌ماندگان نیز حقشان را بده، وَ ابْنَ السَّبِيلِ
	وَ لَا تُبَدِّرْ تَبَدِيرًا و به هیچ وجه با اسراف و ولخرجی، نعمت‌های

		خدا را ضایع نکن (تا بتوانی در برابر نیازمندان انجام وظیفه کنی):
۲۷	إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِحْوَانَ الشَّيَاطِينِ	در حقیقت، افراد ولخرج و اسراف‌کار، برادران شیاطین هستند.
	وَ كَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا	و شیطان نسبت به پروردگارش بسیار ناسپاس بود.
۲۸	وَ إِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ	و اگر (فقیر هستی و) از مستمندان روی برمی‌گردانی،
	إِبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا	به امید این‌که رحمت و رزقی از جانب پروردگارت به تو برسد (تا بتوانی به آنها کمک کنی)،
	فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا	پس فعلاً به نرمی با آنان سخن بگو (تا رنجیده خاطر نشوند).
۲۹	وَ لَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ	و هرگز خسیس و بخیل نباش (که هیچ بخششی نکنی)،
	وَ لَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ	و بیش از حد نیز گشاده‌دستی نکن (که هرچه داری ببخشی)،
	فَتَقَعَدَ مَلُومًا مَحْسُورًا	زیرا (در اثر افراط و تفریط و ترک اعتدال) مورد سرزنش واقع می‌شوی و درمانده و زمین‌گیر خواهی شد.
۳۰	إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ	پروردگار تو روزی را برای هر که بخواهد گسترش می‌دهد و ضمناً به اندازه می‌بخشد،
	إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا	زیرا او به حال بندگانش آگاه و بیناست.
۳۶	وَ لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ	و از آنچه که در مورد آن هیچ آگاهی و دانشی نداری پیروی نکن،
	إِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفُؤَادَ	زیرا گوش و چشم و دل،
	كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْعُورًا	همگی مورد بازخواست قرار خواهند گرفت.
۳۷	وَ لَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا	و در زمین با سرمستی و تکبر راه نرو،
	إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ	تو با این کار، نه زمین را خواهی شکافت،
	وَ لَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا	و نه به بلندی کوه‌ها خواهی رسید (پس چرا به خود می‌نازی؟)
۴۱	وَ لَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا	به راستی در این قرآن، حقایق را به شکل‌های گوناگون بیان کردیم تا مردم درس گیرند،
	وَ مَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا	ولی (به خاطر لجاجتی که دارند) این قرآن فقط باعث فرار آنها (از حقیقت) می‌شود.
۵۳	وَ قُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ	به بندگان من بگو: «سخنی بگویند که از همه نیکوتر است».

	إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ يَنَهُم	زیرا شیطان (با سخن‌های زشت و ناروا) میانه آنها را بر هم می‌زند،
	إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا	آری، شیطان همواره برای انسان دشمنی آشکار است.
۶۶	رَبُّكُمْ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ	پروردگار شما همان کسی است که کشتی‌ها را درون دریا برای شما به حرکت در می‌آورد،
	لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ	تا از لطف و فضلش، رزق و روزی بجویید.
	إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا	زیرا او همواره با شما مهربان است.
۶۷	وَ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ	و هنگامی که درون دریا صدمه‌ای به شما برسد،
	ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا آيَاهُ	غیر از خدا، هر که را می‌پرستید از یاد و خاطر تان می‌رود،
	فَلَمَّا نَحَاكُم إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ	و هنگامی که شما را نجات می‌دهد و به خشکی می‌رساند، دوباره به خدا پشت می‌کنید؛
	وَ كَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا	آری، انسان بسیار ناسپاس است.
۶۸	أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ	آیا (در پی نجات از دریا) احساس ایمنی کرده‌اید، از این‌که خدا شما را در قسمتی از خشکی فرو ببرد،
	أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا	یا به سوی شما طوفانی از شن بفرستد (و بر شما مسلط کند).
	ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلاً	آنگاه برای خود هیچ مدافعی نیابید؟
۶۹	أَمْ آمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى	یا مگر احساس ایمنی کرده‌اید از این‌که خدا دوباره شما را به دریا بازگرداند،
	فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ	و آنگاه طوفانی درهم‌کوبنده به سوی شما بفرستد (و بر شما مسلط کند)،
	فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ	و بدین ترتیب شما را به سبب ناسپاسی غرق کند،
	ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا	سپس هیچ دادخواه و خون‌خواهی در برابر این عذاب ما، برای خود نیابید؟
۷۸	اقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ	(ای پیامبر) از وقت ظهر که کاهش آفتاب شروع می‌شود، تا نیمه شب که تاریکی کامل می‌گردد، نماز را بپا دار.
	وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ	و همچنین نماز صبح را (در آغاز وقتش) به جای بیاور.
	إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا	زیرا نماز صبح (توسط فرشتگان شب و روز) مورد مشاهده است.
۷۹	وَ مِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ	و بخشی از شب را برای عبادت بیدار باش، که

		این عبادتِ اضافه، مخصوص تو می‌باشد،
	عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا	امید که پروردگارت، تو را جایگاهی پسندیده عطا کند.
۸۰	وَ قُلْ رَبِّ ادْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ اَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ	و بگو: «پروردگارا، مرا در هر کاری و به هر جایی به خوبی وارد کن، و از آن به خوبی خارج نما،
	وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا	و برای من از جانب خودت دلیل و قدرتی قرار ده که مرا (در انجام رسالتم) یاری کند».
۸۱	وَ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ	و بگو: «حقیقت آمد و باطل نابود شد،
	إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا	زیرا باطل همواره نابودشدنی است».
۸۲	وَ نُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ	و قرآن را نازل می‌کنیم،
	مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ	تا برای مؤمنان، باعث شفا و رحمت باشد،
	وَ لَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا	و البته در مورد ستمگران، فقط موجب افزایش زیان آنها می‌شود.
۸۸	قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَ الْجِنُّ	بگو: «اگر انس و جن با یکدیگر همدست شوند،
	عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ	برای این که مانند این قرآن را بیاورند،
	لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ	نمی‌توانند مثل آن را بیاورند.
	وَ لَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا	هر چند بعضی از آنان پشتیبان بعضی دیگر باشند».

سوره كهف

	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهِ الْكِتَابَ	سپاس و ستایش از آن خدایی است که این کتاب را بر بنده‌اش نازل کرد،
	وَ لَمْ یَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا	و هیچ‌گونه اشتباه و انحرافی در (الفاظ و معانی) آن قرار نداد.
۲	قَیْمًا	(آری، خدا قرآن را بر پیامبر نازل کرد) در حالی که درست و استوار است،
	لِنُنذِرَ بِأَسْمَاءَ شَدِیدًا مِنْ لَدُنْهُ	تا گناه‌کاران را به عذابی سخت که از سوی خداست هشدار دهد،
	وَ یُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِیْنَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ	و به مؤمنانی که کارهای شایسته می‌کنند بشارت دهد،
	أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا	که اجری نیکو خواهند داشت؛
۳	مَا كَثَبَ فِیْهِ أَبَدًا	پاداشی که همیشه در آن خواهند ماند.

۹	أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كانوا من آياتنا عَجَبًا	آیا گمان کرده‌ای که ماجرای اصحاب کهف و رقیم (که نام‌شان بر لوح مخصوصی نوشته شده بود)، از نشانه‌های بسیار شگفت‌انگیز ما بوده‌اند؟ (در حالی که ما نشانه‌هایی داریم که بسیار عجیب‌تر است). زمانی که آن جوانمردان به غار پناه بردند،
۱۰	إِذْ أَوْى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ هَبِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا	و گفتند: «پروردگارا، از جانب خویش رحمتی بزرگ به ما عطا کن، و برای ما در کارمان راه رشد و نجات را فراهم ساز.»
۱۱	فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا	سپس آنها را چند سالی، در آن غار به خوابی بسیار عمیق فرو بردیم؛
۱۲	ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا	آنگاه اصحاب کهف را بیدار کردیم (و آنها درباره مدتی که در غار مانده‌اند، دو گروه شدند)، تا مشخص کنیم کدام‌یک از آن دو گروه، مدت ماندنشان در غار را بهتر حساب کرده است.
۱۳	نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَ زِدْنَاهُمْ هُدًى	ما سرگذشت آنان را به درستی بر تو حکایت می‌کنیم؛ آنها (گروهی یکتاپرست از) جوانمردانی بودند که (در میان قوم مشرک خود) به پروردگارشان ایمان آوردند، و ما نیز بر هدایت‌شان افزودیم.
۱۴	وَ رَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا	و دل‌هایشان را محکم و استوار کردیم. آنگاه که به پا خاستند،
۱۵	فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا هُؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً	و گفتند: «پروردگار ما، همان پروردگار آسمان‌ها و زمین است، هرگز خدایی را به جای او نمی‌پرستیم، که در آن صورت، قطعاً سخنی نسنجیده و ناروا گفته ایم. این قوم ما به جای او خدایانی را برای پرستش انتخاب کرده‌اند؛
۱۶	لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَ إِذِ اعْتَرَلْتُمُوهُمْ وَ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْوَا إِلَى الْكَهْفِ يَسْئُرُ لَكُمْ رُكُومٌ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ يُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا	چرا برای اثبات آن خدایان، دلیلی روشن نمی‌آورند. پس چه کسی ستمکارتر است از آن که نسبت به خدا دروغ بدهد؟» و به یکدیگر گفتند: «اکنون که از قوم خود و آنچه جز خدا می‌پرستند کناره گرفتید، به این غار پناه برید، تا پروردگارتان رحمتش را بر شما افزایش دهد، و برای شما در کارتان گشایشی ایجاد کند.»

۱۷	وَ تَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرَاوُرُّ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ إِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَ هُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَ مَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرَشِدًا وَ تَحْسَبُهُمْ آيِقَاطًا وَ هُمْ رُقُودٌ وَ تُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ ذَاتَ الشَّمَالِ وَ كَلْبُهُمْ بَاسِطٌ زِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَ لَمَلِكْتَ مِنْهُمْ زُجْبًا وَ كَذَلِكَ بَعَثْنَا هُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَ لِيَتَلَطَّفَ	(اگر آنجا بودی) نور خورشید را چنان می دیدی که وقتی طلوع می کرد، از سمت راست غار بر آنان می تابید، و هنگامی که غروب می کرد، نور آن، از سمت چپشان می گذشت، در حالی که آنان در وسط غار قرار داشتند (و نور خورشید مستقیماً به آنها نمی تابید). این از نشانه های خداست. هر کسی را که خداوند هدایتش کند، هدایت شده ی حقیقی است، و هر کسی را که خدا گمراه کند، هیچ سرپرست و راهنمایی برای او نخواهی یافت. و (اگر آنان را می دیدی) گمان می کردی که بیدارند، در حالی که به خوابی عمیق فرو رفته بودند. و آنان را به پهلوی راست و چپ می گردانیم (تا بدنشان سالم بماند). و سگ آنها نیز در دهانه ی غار (خوابیده بود و) دو دستش را دراز کرده بود. اگر آنان را می دیدی، حتماً از ایشان فرار می کردی، و با دیدن وضعیت آنان، سراسر وجودت پر از ترس و وحشت می شد. و بدین ترتیب (پس از خوابی طولانی) بیدارشان کردیم، تا میان خودشان درباره ی اتفاقی که افتاده، از هم بپرسند (و حقیقت برایشان روشن شود). یکی از آنان گفت: «چقدر در غار بوده اید؟» گفتند: «یک روز یا بخشی از آن در غار بوده ایم.» برخی دیگر گفتند: «پروردگارتان آگاه تر است که چقدر در غار مانده اید، پس یک نفرتان را با این پولی که دارید به شهر بفرستید، و او دقت کند که غذای کدام فروشنده پاکیزه تر است، و سپس برایتان غذایی بیاورد، و باید با احتیاط برخورد کند،
----	--	---

	و لَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا	تا کسی از وضعیت شما آگاه نشود.
۲۰	إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ	زیرا اگر آنان به شما دست یابند، شما را سنگسار می کنند،
	أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ و لَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا	یا به آیین خود بازمی گردانند، و در آن صورت هرگز سعادت‌مند نخواهید شد.»
۲۱	وَ كَذَلِكَ أَعَثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ أَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا	بدین ترتیب (اصحاب کهف را پس از سال‌ها بیدار کردیم و) مردم را از حال آنها آگاه ساختیم، تا مردم بدانند که وعده‌ی خدا حق است، و هیچ شکی درباره‌ی قیامت وجود ندارد، و این، وقتی بود که مردم در میان خود (راجع به زنده شدن مردگان در قیامت) اختلاف داشتند، پس (از روشن شدن حقیقت و از دنیا رفتن اصحاب کهف، گروهی) گفتند: «بر دهانه‌ی غار آنان، دیواری بسازید (و رهیشان کنید تا از خاطر مردم فراموش شوند)؛ زیرا پروردگارشان، خود نسبت به حال آنان آگاه‌تر است.»
	رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ عَلَبُوا عَلَىٰ آمْرِهُمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا	ولی کسانی که حقیقت داستان آنها را درک کرده بودند، گفتند: «بر غار آنان مسجدی می‌سازیم (تا یادشان زنده بماند).»
۲۲	سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَ يَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَ يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ	به‌زودی خواهند گفت: «آنان سه نفر بودند و چهارمین آنان، سگ‌شان بود.» و بعضی می‌گویند: «پنج نفر بودند و ششمین آنان، سگ‌شان بود.» در حالی که (هر دو گروه از روی بی‌اطلاعی) تبری در تاریکی می‌اندازند. و برخی می‌گویند: «هفت نفر بودند و هشتمین آنان، سگ‌شان بود.»
	قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ	بگو: «پروردگارم از تعداد آنان آگاه‌تر است.» فقط عده‌ی کمی، تعداد آنان را می‌دانند.
	فَلَا تُحَاسِبُوا فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَ لَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا	بنابراین، در مورد آنان بیش از حدی که (به وسیله وحی) روشن و ظاهر شده است، گفتگو نکن، و درباره‌ی ایشان از هیچکدام آنها نظر نخواه.
۲۳	وَ لَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا دَا	و هرگز در مورد کاری نگو که فردا آن را انجام خواهم داد؛
۲۴	إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ	مگر این‌که بگویی: اگر خدا بخواهد؛

	وَ اذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ	و در صورتی که فراموش کردی، (هرچه زودتر) پروردگارت را یاد کن،
	وَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِن هٰذَا رَشَدًا	و بگو: «امید دارم خدای من به راهی هدایتم کند، که به رشد و پیشرفت نزدیک تر باشد».
۲۵	وَ لَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِئَةٍ سِنِينَ وَ اذدادوا تِسْعًا	آری، اصحاب کهف سیصد سال درون غارشان، در خواب بودند، که نه سال دیگر هم بر آن افزودند.
۲۶	قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا	بگو: «خدا از مقدار ماندنشان در غار آگاه تر است؛
	لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	غیب آسمان ها و زمین، تنها برای اوست؛
	أَبْصِرْ بِهِ وَ اَسْمِعْ	چقدر بینا و شنواست!
	مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ	آنان جز او هیچ سرپرستی ندارند،
	وَ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا	و او هیچ کسی را در فرمانروایی خود شریک نمی کند».
۲۷	وَ اتلُ مَا اَوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ	آنچه را از کتاب پروردگارت بر تو وحی شده، بخوان،
	لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ	هیچ چیزی، سخنان او را تغییر نمی دهد،
	وَ لَن نَّجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا	و هیچ پناهگاهی جز او نخواهی یافت.
۲۹	وَ قُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ	و بگو: «حق از سوی پروردگارتان است.»
	فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ	بنابراین هر که می خواهد، ایمان بیاورد،
	وَ مَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ	و هر که می خواهد، کفر ورزد.
	اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِيْنَ نَارًا	(ولی بدانید که) ما برای ستمکاران آتشی فراهم کرده ایم،
	اِحاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا	که شعله هایش آنان را همچون خیمه ای احاطه کرده است،
	وَ اِنْ يَسْتَغِيثُوا	و اگر در جستجوی فریادرسی باشند،
	يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ	با آبی همچون مس گداخته، به فریادشان رسیدگی می شود،
	يَشْوِي الْوُجُوهُ	که صورتها را بریان می کند.
	يَسِسَ الشَّرَابِ	چه نوشیدنی بدی است (آن آب)،
	وَ سَاءَتْ مُرْتَقًا	و چه بد تکیه گاهی است (آن آتش)!
۳۰	اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا	اما آنان که ایمان آوردند،
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند، (پاداششان را دریافت خواهند کرد)،

	إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا	آری، ما پاداش کسی را که کاری شایسته کرده تباہ نمی‌کنیم.
۳۱	أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	آنان باغ‌هایی دائمی از بهشت دارند، که از زیر درختان آن، نهرها جاری است.
	يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ يَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا	در آنجا با دستبندهایی از طلا، آراسته می‌شوند، و لباس‌هایی سبزرنگ می‌پوشند،
	مِنْ سُندُسٍ وَ اسْتَبْرَقٍ	که جنس آنها از پارچه‌های ابریشم نازک و ضخیم است.
	مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ	در آنجا بر روی تخت‌ها نشسته و تکیه زده‌اند.
	نِعْمَ الثَّوَابُ	چه پاداش نیکویی است،
	وَ حَسُنَتْ مُرْتَفَقًا	و چه خوب تکیه‌گاهی است!
۳۹	وَ لَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ	راستی چرا هنگامی که وارد باغ خود شدی، نگفتی: "آن چیزی که خدا بخواهد، همان می‌شود،
	لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ	و هیچ قدرتی، جز در پر تو قدرت خدا وجود ندارد؟"
	إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَ وُلَدًا	اگر می‌بینی مال و فرزندان من از تو کمتر است...
۴۰	فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَ يُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ	... ممکن است پروردگارم، چیزی بهتر از باغ تو را به من بدهد، و عذابی از آسمان به سوی باغ تو بفرستد،
	فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا	و در نتیجه باغ تو به زمینی صاف و بی‌آب و علف تبدیل شود؛
۴۱	أَوْ يُصْبِحُ مَأْوَاهَا غَوْرًا	یا این که آب آن به کلی فروکش کند،
	فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا	و دیگر نتوانی به آن دست یابی.»
۴۲	وَ أُحِيطَ بِشَمْرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ	سرانجام (عذاب الهی آن باغ را فرا گرفت و) میوه‌های آن نابود شد، و آن کافر با حسرت دستهایش را بر هم می‌کوبید،
	عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا	به خاطر هزینه‌هایی که در آن باغ کرده بود،
	وَ هِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا	در حالی که داربست‌های باغ انگور او، یکسره فرو ریخته بود،
	وَ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا	و او در این حال می‌گفت: «ای کاش هیچ‌کسی را با پروردگارم شریک نمی‌کردم.»
۴۳	وَ لَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ	(با این که او به نفرات زیاد خود افتخار می‌کرد) هیچ‌کسی را غیر از خدا نداشت که به او کمک کند،
	وَ مَا كَانَ مُنْتَصِرًا	و خودش نیز توان دور کردن عذاب الهی را نداشت.

۴۴	هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ	اینجاست که (همهٔ اسباب و عوامل، از کار می‌افتد و مشخص می‌شود که) تدبیر و سرپرستی جهان هستی، به خدای راستین تعلق دارد.
	هُوَ خَيْرٌ نَوَابًا	اوست که بهترین پاداش را می‌دهد،
	وَ خَيْرٌ عُقْبًا	و بهترین سرانجام را می‌بخشد.
۴۵	وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	و زندگی دنیا را برایشان چنین مثال بزن،
	كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ	مانند آبی است که آن را از آسمان فرو فرستادیم،
	فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ	و بدین وسیله گیاهان زمین انبوه شد و به هم پیچید،
	فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ	ولی پس از آن، چنان خشک و شکننده شدند که بادهای آنها را به هر سو پراکنده می‌کردند.
	وَ كَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا	آری، خداوند بر هر کاری کاملاً تواناست (و شما نمی‌توانید او را درمانده کنید).
۴۹	وَ وُضِعَ الْكِتَابُ	و آن کتاب (که نامهٔ اعمال همهٔ انسان‌هاست) در آنجا گذاشته می‌شود،
	فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ	و گناه‌کاران را می‌بینی که از محتوای آن ترس و نگرانی دارند.
	وَ يَقُولُونَ يَا وَيَلَّتْنَا	و می‌گویند: «وای بر ما!
	مَا لِهَذَا الْكِتَابِ	این چه نوشته‌ای است،
	لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَ لَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا	که هیچ کار کوچک و بزرگی را بدون محاسبه نگذاشته است؟»
	وَ وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا	و تمام اعمالشان را (مقابل خود) حاضر می‌بینند،
	وَ لَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا	و پروردگارت به هیچ‌کسی ستم نمی‌کند.
۵۴	وَ لَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ	به راستی ما در این قرآن، مثال‌های مختلفی برای مردم بیان کردیم،
	وَ كَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا	ولی انسان بیشتر اهل بحث و جدل است (تا پذیرش حقیقت).
۹۸	قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِن رَّبِّي	ذوالقرنین گفت: «این سد، رحمتی از جانب پروردگارم بر مردم است،
	فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي	و هنگامی که وعده‌ی پروردگارم فرا رسد،
	جَعَلَهُ دَكَّاءَ	آن را با خاک یکسان می‌کند،
	وَ كَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا	و وعده‌ی پروردگار من، حتماً عملی خواهد شد.»
۱۰۷	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که ایمان بیاورند،
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته بکنند،

بوسستان‌های بهشت برای پذیرایی آنان آماده است.	كَانَتْ لَهُمْ حَتَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا	
همیشه در آن می‌مانند.	خَالِدِينَ فِيهَا	۱۰۸
و تقاضای هیچ نقل مکانی را از آنجا نخواهند کرد.	لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا	
بگو: «اگر برای نوشتن کلمات پروردگرم (و آفریده‌های او)، دریا مرگب شود،	قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي	۱۰۹
حتماً پیش از آن که شمارش آفریده‌های پروردگرم پایان یابد، آب دریا تمام می‌شود،	لَتَنْفَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي	
حتی اگر (بارها و بارها، دریاهاى دیگری) مانند دریای اول را به کمک آن بیاوریم.»	وَ لَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا	
بگو: «من فقط بشری مانند شما هستم،	قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ	۱۱۰
که به من وحی می‌شود خدای شما خدایی یگانه است.	يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ	
پس هر که به دیدار پروردگارش امید دارد،	فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ	
باید عملی شایسته انجام دهد.	فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا	
و نباید کسی را در زمینه پرستش پروردگارش شریک سازد.	وَ لَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا	

سوره مریم

و هر جا که باشم وجود مرا پرخیر و برکت قرار داده.	وَ جَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ	۳۱
و تا زمانی که زنده‌ام، مرا به نماز و انفاق سفارش کرده است؛	وَ أَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا	
و همچنین خدا مرا نسبت به مادرم بسیار نیکوکار و خوش‌رفتار قرار داده،	وَ بَرًّا بِوَالِدَتِي	۳۲
و مرا زورگو و سنگدل قرار نداده است.	وَ لَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا	
سپس عیسی گفت: « پروردگار من و شما، خداوند یگانه است،	وَ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ	۳۶
بنابراین فقط او را پرستید.	فَاعْبُدُوهُ	
که این است راه راست.»	هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ	

سور طه

و ما به موسی وحی کردیم،	وَ لَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ	۷۷
که بندگانم را شبانه (از مصر) حرکت بده،	أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي	

	فَأَضْرِبْ لَهُم مَّطَرًا مِّنَ السَّمَاءِ بِسَافِرٍ مَّوَدَّةِ الْعَيْنِ	(و با شکافتن آب،) راهی خشک درون دریا برای آنها باز کن،
	لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا نَجْشًا	در حالی که نه (از حمله فرعون) بترسی و نه (از غرق شدن) بهراسی.
۷۸	فَاتَّبِعْهُمْ فِرْعَوْنَ بِجُنُودِهِ	فرعون به همراه سپاهیان، او را تعقیب کرد،
	فَعَشِيَهُمْ مِّنَ اللَّيْلِ مَا عَشَوُا	و دریا آنان را (در میان امواج خروشان خود) به طور کامل پوشانید.
۷۹	وَأَضَلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ	آری، فرعون قومش را گمراه کرد،
	وَمَا هَدَىٰ	و آنها را هدایت نکرد.
۸۰	يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ	ای بنی اسرائیل،
	قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ	به راستی که شما را از چنگال دشمنان نجات دادیم،
	وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ	و (برای نزول تورات)، در کنار راست کوه طور، با شما وعده کردیم،
	وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ	و (دو نوع خوراکی به نام) «مَنَّاء» و «سَلْوَى» را بر شما فرو فرستادیم.
۸۱	كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ	از چیزهای پاکیزه‌ای که به شما روزی داده‌ایم، بخورید،
	وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ	ولی در این باره، (از قوانین الهی) تجاوز نکنید،
	فَيَجْلَّ عَلَيْكُمْ عَذَابِي	که در این صورت خشم من بر شما نازل می‌شود.
	وَمَنْ يَجْلَلْ عَلَيْهِ عَذَابِي	و هر کسی که خشم من بر او نازل شود،
	فَقَدْ هَوَىٰ	قطعاً هلاک خواهد شد.
۸۲	وَإِنِّي لَغَفَّارٌ	و البته من بسیار آمرزنده هستم،
	لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا	برای هر که توبه کند و ایمان بیاورد و کار شایسته کند،
	ثُمَّ اهْتَدَىٰ	و آنگاه هدایت شود.
۹۸	إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ	در حقیقت، خدای شما همان خدای یکتایی است،
	الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	که هیچ خدایی جز او وجود ندارد،
	وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا	و علمش همه چیز را فرا گرفته است.»

سوره انبیاء

۲۲	لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ	اگر در آسمان و زمین، خدایانی جز خدای یکتا وجود داشتند،
	لَفَسَدَتَا	حتماً آسمان و زمین نابود می‌شدند.

	فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ	پس آن خدایی که فرمان‌روای جهان هستی می‌باشد، از این مطالبی که به ناروا درباره‌اش می‌گویند، منزّه است.
۲۵	وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ	ما پیش از تو، هیچ پیامبری را نفرستادیم، مگر این‌که به او وحی می‌کردیم:
	أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ	«حقیقت مطلب این است که هیچ خدایی جز من وجود ندارد؛ بنابراین، فقط مرا بپرستید.»
۳۰	أَوْ لَمْ يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا	مگر کافران توجه نکردند،
	أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا	که آسمان‌ها و زمین، به هم پیوسته بودند،
	و جَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ	و هر موجود زنده‌ای را از آب پدید آوردیم؟
	أَفَلَا يُؤْمِنُونَ	آیا ایمان نمی‌آورند؟
۳۱	وَ جَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ	و در زمین، کوه‌هایی محکم و بابرجا قرار دادیم،
	أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ	تا زمین و ساکنانش از حرکت و لرزش در امان باشند،
	وَ جَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا	و در آن، راه‌هایی پهناور قرار دادیم،
	لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ	تا مردم به مقاصد خود راه یابند.
۳۲	وَ جَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا	و آسمان را مانند سقفی حفاظت‌شده قرار دادیم،
	وَ هُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ	ولی آنان به آیات و نشانه‌های موجود در آسمان، بی‌توجهی می‌کنند.
۳۳	وَ هُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ	و خدا کسی است که شب و روز و همچنین خورشید و ماه را آفرید.
	كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ	که هر یک در مداری معین شناورند.
۵۱	وَ لَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ	به‌راستی پیش از این، ابراهیم را به رشد و کمال خود رساندیم،
	وَ كُنَّا بِهِ عَالِمِينَ	و ما از استعدادهای او آگاه بودیم.
۵۲	إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَ قَوْمِهِ	زمانی که (نخستین بار با جامعه شرک آلود روبرو شد و به سرپرست خود و قومش گفت:
	مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ	«این مجسمه‌هایی که شما بر عبادت‌شان اصرار دارید، چیست؟»
۵۳	قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ	گفتند: «ما دیده‌ایم پدرانمان اینها را پرستش می‌کنند.»
۵۴	قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	گفت: «در حقیقت، شما و پدرانتان در گمراهی آشکاری به سر می‌برید.»
۵۵	قَالُوا اجْعَلْنَا بِالْحَقِّ	گفتند: «آیا سخنی جدی و راستین برای ما آورده‌ای،

	آم أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ	یا با ما شوخی می کنی؟»
۵۶	قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ	گفت: «شوخی نمی کنم) بلکه صاحب اختیار شما، همان گرداننده آسمان ها و زمین می باشد، که آن ها را آفریده است،
	وَ أَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ	و من بر این واقعیت گواهی می دهم.»
۵۷	وَ تَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ	و همچنین (با خود) گفت: «به خدا سوگند، در غیاب شما، حتماً بت هایتان را نابود خواهم کرد،
۵۸	فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ	آنان رفتند و او همه بت ها را به جز بت بزرگی که داشتند، قطعه قطعه کرد؛
	لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ	تا کافران نزد آن بت بازگردند (و ابراهیم بعداً بتواند پاسخ محکوم کننده ای به آنها بدهد).
۵۹	قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا	(آن ها پس از بازگشت، صحنه را دیدند و) گفتند: «چه کسی با خدایان ما چنین کرده است؟
	إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ	او قطعاً ستمکار می باشد.»
۶۰	قَالُوا سَمِعْنَا فَئِي يَذْكُرُهُمْ	گروهی گفتند: «شنیده ایم جوانی از بت ها به بدی یاد می کند،
	يُقَالُ لَهُ وِ اِبْرَاهِيمُ	که به او ابراهیم گفته می شود.»
۶۱	قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ	گفتند: «او را در برابر چشم مردم بیاورید،
	لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ	تا آنها به جرم وی گواهی دهند.»
۶۲	قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمُ	گفتند: «ای ابراهیم، آیا تو با خدایان ما چنین کردی؟»
۶۳	قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا	گفت: «نه، بلکه (بر اساس ظاهر ماجرا) این بت بزرگ این کار را کرده است؛
	فَأَسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ	پس شما از خود بت ها بپرسید، اگر سخن می گویند.»
۶۴	فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ	بدین ترتیب، به عقل و وجدان خویش بازگشتند،
	فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ	و به خود گفتند: ستمکاران حقیقی، شما هستید (نه ابراهیم).
۶۵	ثُمَّ نَكَّسُوا عَلَىٰ رُؤُسِهِمْ	ولی پس از آن، حکم وجدان را نادیده گرفتند و گفتند:
	لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ	« تو که می دانی این بت ها سخن نمی گویند.»
۶۶	قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ	گفت: «آیا با این حال باز هم می پرستید به جای خدا،
	مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَ لَا يَضُرُّكُمْ	چیزی را که به هیچ وجه نمی تواند به شما سود و ضرری برساند!؟
۶۷	أَفَلَا لَكُمْ وَ لِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ	من از شما و آنچه به جای خدا می پرستید، بیزارم!
	أَفَلَا تَعْقِلُونَ	چرا از عقل خود استفاده نمی کنید؟»

۶۸	قَالُوا حَرِّقُوهُ وَ انصُرُوا آلِهَتَكُمْ	گفتند: «او را بسوزانید، و خدایان خود را یاری کنید، اگر می‌خواهید کاری کنید.»
۶۹	قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ	ما گفتیم: «ای آتش، برای ابراهیم، سرد و سلامت باش.»
۷۰	وَ ارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ	آنها می‌خواستند با این نقشه ابراهیم را نابود کنند، ولی آنان را زیان‌کارتر از همه قرار دادیم (زیرا نیرنگ‌شان در نهایت به نفع ابراهیم و ضرر آنها تمام شد).
۷۱	وَ نَحْنَاهُ وَ لوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ	و او را به همراه لوط نجات دادیم، و آنها را به سرزمینی که در آن خیر و برکت فراوان برای جهانیان قرار داده بودیم، رساندیم.
۷۲	وَ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ نَافِلَةً وَ كُلاًّ جَعَلْنَا صَالِحِينَ	و اسحاق و یعقوب را به عنوان هدیه‌ای ویژه به او بخشیدیم، و همه‌ی آنان را (به سبب لیاقت‌شان) افرادی شایسته ساختیم.
۷۶	وَ نوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ	و همچنین نوح را یاد کن آنگاه که پیش از آنها، به درگاه ما را دعا کرد، و دعایش را اجابت کردیم،
۷۷	فَنَجَّيْنَاهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَ نَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	و او را به همراه نزدیکانش، از آن اندوه بزرگ نجات دادیم. و ما نوح را در برابر افرادی که آیات و نشانه‌های ما را دروغ شمردند، یاری کردیم، چرا که آنها افرادی بدکار بودند، و بنابراین همه‌ی آنان را غرق کردیم.
۷۸	وَ داوودَ وَ سُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ	و نیز داوود و سلیمان را یاد کن، هنگامی که درباره‌ی آن کشتزار داوری کردند،
۷۹	إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ عَنَمُ الْقَوْمِ وَ كُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ	که شبانه گوسفندان مردم بدون چوپان در آن چریده بودند (و به آن آسیب رسیده بود)، و ما شاهد داوری آنان بودیم.
۷۹	فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَ كُلاًّ آتَيْنَا حُكْمًا وَ عِلْمًا	پس ما حکم درست آن را، به سلیمان فهماندیم، و به هر دوی آنها حکمت و علم بخشیدیم،
	وَ سَخَّرْنَا مَعَ داوودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَ الطَّيْرَ وَ كُنَّا فَاعِلِينَ	و کوه‌ها و پرندگان را طوری تسلیم امر خود ساختیم که به همراه داوود، تسبیح خدا را بگویند، و فقط ما می‌توانیم این کارها را انجام دهیم.

۸۰	وَ عَلَّمْنَاهُ صِنْعَةَ لُبِّسٍ لَكُمْ لِيُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ	و به خاطر شما، روش ساخت زره را، به داوود آموختیم، تا شما را در جنگ‌هایتان، از آسیب حفظ کند؛ اکنون آیا شما سپاسگزار هستید؟
۸۱	وَ لِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَ كُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ	و تندباد را در اختیار سلیمان قرار دادیم، به طوری که به فرمان او، به سوی (هر مقصدی به ویژه مرکز حکومت سلیمان یعنی) آن سرزمین مقدس که در آن خیر و برکت فراوان قرار داده بودیم، روان می‌شد، و ما از هر چیزی آگاهیم.
۸۲	وَ مِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَ يَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَ كُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ	و برخی از جنیان برای او غواصی می‌کردند (تا برای او جواهرات استخراج کنند)، و کارهایی غیر از آن نیز برایش انجام می‌دادند، و ما مراقب آنان بودیم که مبادا نافرمانی کنند.
۸۵	وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إدریسَ وَ ذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ	و اسماعیل و ادریس و ذوالکفل را یاد کن، که همه آنها اهل صبر و بردباری بودند.
۸۶	وَ ادْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ	و آنان را در سایه رحمت خود وارد کردیم؛ زیرا آنان شایستگی داشتند.
۸۷	وَ ذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَطَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ	و آن همنشین ماهی (یعنی یونس پیامبر) را یاد کن در آن زمان که خشمگین از میان قومش بیرون رفت، و یقین داشت که عرصه را بر او تنگ نمی‌کنیم (ولی در شکم ماهی گرفتار شد)، و در آن تاریکی‌ها ندا داد، که: «هیچ خدایی جز تو نیست، تو را از هر عیب و نقصی، پاک و منزّه می‌دانم؛ قطعاً من ستمکار بودم.»
۸۸	فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ نَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ	بنابراین دعایش را اجابت کردیم، و او را از آن اندوه نجات دادیم؛ آری، مؤمنان را این گونه نجات می‌دهیم.
۹۴	فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَ إِنَّا لَهُ وَ كَاتِبُونَ	و هر کسی کارهای شایسته انجام دهد، در حالی که ایمان داشته باشد، به هیچ وجه تلاش او نادیده گرفته نمی‌شود، و ما نویسندگی کارهای او هستیم.

۱۰۷	وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ	ما تو را تنها رحمتی بزرگ برای جهانیان فرستادیم. و (ای پیامبر) ما تو را فقط به عنوان رحمت الهی برای هدایت اهل جهان به پیامبری ارسال کردیم.
-----	--	--

سوره حج

۱۴	إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	خداوند وارد می کند کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند.
	جَنَّاتٍ بَّجْرِ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	به بهشت هایی که از زیر درختان آن، نهرها جاری است؛
	إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ	قطعاً خدا آنچه را که بخواهد انجام می دهد.
۱۸	أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ	آیا توجه نکردی که برای خدا سجده می کنند.
	مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ	کسانی که در آسمان ها هستند.
	وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ	و کسانی که در زمین هستند.
	وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ وَ النُّجُومُ	و نیز خورشید، و ماه، و ستارگان،
	وَ الْجِبَالُ وَ الشَّجَرُ وَ الدَّوَابُّ	و کوه ها، و درختان، و جنبندگان،
	وَ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ	و بسیاری از مردم (نیز بر خدا سجده می کنند)؛
	وَ كَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ	و عذاب الهی بر بسیاری دیگر از مردم (به سبب گناهانشان) لازم شده است.
	وَ مَنْ يُهِنِ اللَّهَ	آری، هر که خدا ذلیلش کند،
	فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ	دیگر هیچ کسی نیست که او را گرامی بدارد.
	إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ	قطعاً خدا هر کاری را که بخواهد، انجام می دهد.
۲۳	إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا	خداوند وارد می کند کسانی را که ایمان آوردند.
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و نیز کارهای شایسته کردند.
	جَنَّاتٍ بَّجْرِ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	در بهشت هایی که از زیر درختان آن، نهرها جاری است.
	يُحَلَّوْنَ فِيهَا	در آنجا آراسته می شوند.
	مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤًا	با دست بندهایی از طلا و مروارید.
	وَ لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ	و لباسشان در آنجا ابریشم است.
۲۴	وَ هُودُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ	در آنجا به گفتن سخن پاک راهنمایی می شوند.

	و هُودُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ	و همچنین به راه خدایی که شایسته‌ی ستایش است، راهنمایی می‌شوند (و البته مردم در بهشت، بر خلاف دنیا، از قدرت اختیارشان درست بهره می‌گیرند و کاملاً از هدایت الهی پیروی می‌کنند).
۲۶	وَ إِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ	و زمانی را یاد کن که مکان خانه‌ی کعبه را محلی برای بازگشت ابراهیم (و آبادسازی و عبادت در آن) قرار دادیم،
	أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا	(و به او گفتیم) که: «هیچ چیز را شریک من نکن؛
	وَ طَهَّرْ بَيْتِي	و خانه‌ی مرا پاک و پاکیزه نگاه دار،
	لِلطَّائِفِينَ وَ الْقَائِمِينَ وَ الرَّكْعِ السُّجُودِ	برای کسانی که می‌خواهند طواف کنند و به عبادت بایستند و رکوع و سجده انجام دهند.
۳۴	وَ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا	(شما تنها امتی نیستید که تکلیف قربانی دارد، زیرا) ما برای هر امتی آئینی قرار دادیم،
	لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ	و حیواناتی را که خدا به آنان روزی داده است، با یاد او قربانی کنند.
	فَالَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ	آری، خدای شما خدایی یگانه است،
	فَلَهُ أَسْلِمُوا	بنابراین فقط تسلیم او شوید،
	وَ بَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ	و (ای پیامبر) به افرادی که در برابر ما فروتن هستند، بشارت بده.
۳۸	إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا	خداوند از مؤمنان دفاع می‌کند (و آنها را از شر دشمنان حفظ می‌نماید)؛
	إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ	زیرا خدا هیچ خیانت‌کار ناسپاسی را دوست ندارد.
۴۰	الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ	همان کسانی که به ناحق، (توسط مشرکان) از خانه‌هایشان بیرون شدند،
	إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ	و علت اخراجشان چیزی نبود، مگر این که می‌گفتند: «مالک و صاحب‌اختیار ما، خدای یکتا است.»
	وَ لَوْلَا دَفَعَهُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ	و اگر خدا سرکشی بعضی از مردم را، به‌وسیله‌ی بعضی دیگر، خنثی نمی‌کرد،
	لَهَدَمَتِ صَوَامِعَ وَ بِيَعَ وَ صَلَوَاتٍ وَ مَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا	قطعاً عبادتگاه‌های مسیحیان زاهد و کلیساها و معابد یهودیان و مساجد مسلمانان، که نام خدا در آنها بسیار برده می‌شود، ویران می‌شدند.
	وَ لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ	و قطعاً خدا یاوران خود را کمک می‌کند،
	إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ	زیرا خدا، نیرومند و شکست‌ناپذیر است.
۴۱	الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ	کسانی که اگر در زمین به آنان توان و تسلط دهیم،
	أَقَامُوا الصَّلَاةَ	نماز را به جای می‌آورند،

	وَ اتَّوُوا الرِّكَاءَ	و از مال خود انفاق می کنند،
	وَ امَرُوا بِالْمَعْرُوفِ	و به کار شایسته فرمان می دهند،
	وَ نَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ	و از کار ناشایست نهی می کنند،
	وَ لِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ	و تصمیم گیری در مورد عاقبت کارها، فقط با خداست.
۴۹	قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ	بگو: «ای مردم،
	إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ	من برای شما فقط یک هشداردهنده روشنگر هستم».
۵۰	فَالَّذِينَ آمَنُوا	پس کسانی که ایمان آوردند،
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند،
	لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ	آمرزش و روزی عالی خواهند داشت.
۵۱	وَ الَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ	و کسانی که (به سبب تعصب بیجا و اصرار بر فرضیات غلط) برای انکار آیات ما می کوشند، تا ما را درمانده کنند،
	أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ	آنها اهل دوزخ می باشند.
۵۴	وَ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ	و همچنین خدا می خواهد کسانی که از دانش برخوردارند،
	أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ	بدانند که آن آیات حقیقت دارد و از جانب پروردگارت می باشد،
	فَيُؤْمِنُوا بِهِ	و در نتیجه به آن ایمان بیاورند،
	فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ	و دل هایشان در برابر آن آرام و فروتن شود.
	وَ إِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	و بی گمان خدا، راهنمای مؤمنان به راهی صحیح و استوار است.
۵۶	الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ	در آن روز، فرمانروایی برای خدا است،
	يَكْفُرُ بَيْنَهُمْ	و او (با عدالت) در میانشان داوری می کند.
	فَالَّذِينَ آمَنُوا	بنابراین کسانی که ایمان آوردند،
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند،
	فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ	در باغ هایی از بهشت پر نعمت هستند.
۵۷	وَ الَّذِينَ كَفَرُوا	و کسانی که کفر ورزیدند،
	وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	و آیات و نشانه های ما را دروغ شمردند،
	فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ	این افراد، عذابی خوارکننده دارند.

۵۸	وَ الَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ	و کسانی که در راه خدا هجرت کردند،
	ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا	و سپس کشته شدند یا مردند،
	لَيَرْزُقْنَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا	قطعاً خداوند از روزی شایسته‌ای برخوردارشان می‌کند؛
	وَ إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ	زیرا خداست که بهترین روزی‌دهنده است.
۵۹	لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ	حتماً آنان را به جایگاهی وارد می‌کند که از آن خشنود می‌شوند،
	وَ إِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ	آری، خدا بسیار دانا و بردبار است.
۶۰	ذَلِكَ	حکم خدا این است؛
	وَ مَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ	و هر که متناسب با ستمی که به او شده است طرف خود را مجازات کند،
	ثُمَّ يُغْنِي عَلَيْهِ	و آنگاه (در زمان مقابله به مثل) بازهم مورد ستم واقع شود،
	لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ	قطعاً خدا او را یاری می‌کند؛
	إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ	آری، خداوند بسیار باگذشت و بسیار آمرزنده است.
۶۱	ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ	این به سبب آن است که خدا (بر هر چیزی قادر است، همان‌طور که) شب را به تدریج در روز داخل می‌کند،
	وَ يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ	و روز را به تدریج در شب داخل می‌کند،
	وَ أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ	و خدا بسیار شنوا و بینا است.
۶۲	ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ	این به خاطر آن است که فقط خدا حق است،
	وَ أَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ	و این‌که چیزهایی که غیر او می‌پرستند، باطل و پوچ است،
	وَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ	و فقط خدا بلندمرتبه و بزرگ است.
۶۳	أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً	آیا نمی‌بینی که خدا آبی از آسمان فرو فرستاد،
	فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً	و در نتیجه زمین سرسبز شد؟
	إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ	آری، خدا دقیق و آگاه است.
۶۴	لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ	آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، فقط برای او است.
	وَ إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ	به‌راستی فقط خداست که بی‌نیاز و شایسته‌ی ستایش است.
۶۵	أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ	آیا توجه نکردی که خدا آنچه را که در زمین است، در اختیار شما قرار داده است؟
	وَ الْفُلْكَ بَجَرَى فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ	و نیز کشتی‌ها را که به فرمان او در دریا حرکت می‌کنند برای خدمت به شما آفرید،

	وَجُمِّلُ السَّمَاءَ	و کرات آسمانی را نگه می‌دارد.
	أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ	که مبادا به زمین فرو افتند؛
	إِلَّا بِإِذْنِي	مگر به خواست و اراده‌اش،
	إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ	بی‌گمان خدا به مردم رؤوف و مهربان است.
۶۶	وَ هُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ	او کسی است که شما را زنده کرد.
	ثُمَّ يُمِيتُكُمْ	آنگاه شما را می‌میراند،
	ثُمَّ يُحْيِيكُمْ	و سپس دوباره شما را زنده می‌کند.
	إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ	حقیقتاً انسان بسیار ناسپاس است.
۷۰	أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ	آیا نمی‌دانی که خدا از آنچه در آسمان‌ها و زمین است، آگاه است؟
	إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ	این امور، همه در نوشته‌ای محفوظ ثبت شده است،
	إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ	این آگاهی برای خدا آسان است.
۷۳	يَا أَيُّهَا النَّاسُ	ای مردم،
	ضُرِبَ مَثَلٌ	مثل مهمی برایتان زده شده است،
	فَاسْتَمِعُوا لَهُ	پس به آن گوش کنید:
	إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	کسانی که شما به جای خدا می‌پرستید،
	لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا	هرگز نمی‌توانند حتی مگسی کوچک خلق کنند،
	وَ لَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ	هرچند برای این کار همگی با هم متحد شوند؛
	وَ إِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا	و اگر همین مگس کوچک، ذره‌ای ناچیز از آنان بردارد (و زبان دیده شوند)،
	لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ	نمی‌توانند آن را از او پس بگیرند.
	ضَعُفَ الطَّالِبُ وَ الْمَطْلُوبُ	آری، هم کسی که چنان هدفی را دنبال می‌کند (مانند بت پرست یا آن شخص زیان‌دیده) ناتوان است و هم آن چیزی که به دنبال آن هستند (مانند بت یا مگس).
۷۴	مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ	خدا را چنان که سزاوار اوست، به بزرگی و قدرت نشناختند و توصیف نکردند؛
	إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ	به‌راستی خداوند بسیار نیرومند و شکست‌ناپذیر است.
۷۵	اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَ مِنَ النَّاسِ	خدا از میان فرشتگان و انسان‌ها، فرستادگانی انتخاب می‌کند،

	إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ	به راستی خداوند، بسیار شنوا و بیناست.
۷۶	يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ	خدا از گذشته و آینده‌ی آنان (یعنی فرستادگان) به طور کامل آگاه است.
	وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ	و همه‌ی کارها به خدا بازگردانده می‌شود (و به او وابسته است و با هماهنگی او انجام می‌گردد).
۷۷	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا	ای مسلمانان، رکوع به جا آورید،
	وَ اسْجُدُوا	و سجده کنید،
	وَ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ	و پروردگارتان را بپرستید،
	وَ افْعَلُوا الْخَيْرَ	و کار نیک انجام دهید،
	لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ	تا رستگار شوید.

سوره مؤمنون

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ	قطعاً مؤمنان رستگار شدند؛
۲	الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ	همان کسانی که در نمازشان خداترس و فروتن هستند؛
۳	وَ الَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ	و از سخنان زشت و بیهوده، بیزارند؛
۴	وَ الَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ	و زکات می‌پردازند؛
۸	وَ الَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَتِهِمْ وَ عَهْدِهِمْ رَاعُونَ	و همچنین مؤمنان کسانی هستند که برای حفظ امانت‌ها و پیمان‌هایشان تلاش می‌کنند؛
۹	وَ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ	و همان کسانی که مراقب نمازهایشان هستند (و نتایج مثبت آن را حفظ می‌کنند).
۱۸	وَ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بَقْدَرٍ	و از آسمان آب باران را به اندازه‌ای معین فرو فرستادیم،
	فَأَسْكَنَاهُ فِي الْأَرْضِ	و آن را در دل زمین جای دادیم،
	وَ إِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَفَادِرُونَ	و قطعاً ما می‌توانیم آن را (از دسترس شما بیرون) ببریم.
۱۹	فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَ	و به وسیله‌ی آن، برای شما باغ‌هایی از درختان خرما
	أَعْنَابٍ	و انگور پدید آوردیم،
	لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ	که در آن باغ‌ها، برای شما میوه‌هایی فراوان است،
	وَ مِنْهَا تَأْكُلُونَ	و از آن‌ها می‌خورید.
۲۰	وَ شَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ	و همچنین درختی که در کوهی به نام طور سینا می‌روید،

و روغن و میوه زیتون آن، غذایی مناسب برای خوردن می‌باشد.	تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَ صَيْغٍ لِلاَكِلِينَ	
و به راستی برای شما در آفرینش چهارپایان، نشانه‌هایی (از قدرت ما) وجود دارد؛	وَ اِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً	۲۱
از شیری که در شکم آنها است، به شما می‌نوشانیم،	نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا	
و همچنین منافع زیادی برای شما دارند،	وَ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ	
و از گوشت آنها نیز می‌خورید.	وَ مِنْهَا تَأْكُلُونَ	
و بر آن حیوانات و همچنین بر کشتی‌ها سوار می‌شوید.	وَ عَلَيْهَا وَ عَلَى الْفُلْكِ مَحْمَلُونَ	۲۲

و او کسی است که برای شما گوش و چشم و دل پدید آورد،	وَ هُوَ الَّذِي اَنْشَاَ لَكُمْ السَّمْعَ وَ الْاَبْصَارَ وَ الْاَفْئِدَةَ	۷۸
ولی شما چه اندک (از نعمت‌های خدا) تشکر می‌کنید.	قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ	
و او کسی است که شما را در زمین آفرید،	وَ هُوَ الَّذِي ذَرَاكُمْ فِي الْاَرْضِ	۷۹
و (در قیامت) فقط به سوی او جمع می‌شوید.	وَ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ	
و او کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند،	وَ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَ يُمِيتُ	۸۰
و گردش پیایی شب و روز، فقط در اختیار اوست.	وَ لَهُ اِخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ	
آیا از عقل خود استفاده نمی‌کنید؟	اَفَلَا تَعْقِلُونَ	
(اما اکنون که در میانشان هستی) بدی آنان را به بهترین شیوه دفع کن.	ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةِ	۹۶
ما از توصیف‌های زشت آنان درباره‌ی تو آگاه‌تریم.	نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ	
و بگو: پروردگارا، از وسوسه‌های شیاطین، به تو پناه می‌آورم.	وَ قُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ	۹۷
و پروردگارا، از این که شیاطین نزد من حاضر شوند، به تو پناه می‌برم.	وَ اَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ	۹۸
آیا گمان کردید که شما را بیهوده آفریدیم،	اَفَحَسِبْتُمْ اَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا	۱۱۵
و به نزد ما بازگردانده نمی‌شوید؟»	وَ اَنْكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ	

سوره نور

آری، اگر لطف و رحمت خدا نسبت به شما در دنیا و آخرت نبود،	وَ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ	۱۴
قطعاً به سبب شایعه‌ای که آن را پخش کردید، عذابی بزرگ به شما می‌رسید؛	لَمَسَّكُمْ فِي مَا افْضَيْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ	

۱۹	إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که دوست دارند کارهای زشت در میان مؤمنان، رایج شود،
	لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ	در دنیا و آخرت عذابی دردناک دارند،
	وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ	و خدا (عواقب شوم تهمت و شایعه پراکنی را) می‌داند، ولی شما نمی‌دانید.
۲۴	يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَآيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ	در روزی که زبان و دست و پاهایشان، بر علیه آنان گواهی خواهند داد،
	بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	در مورد آنچه انجام می‌دادند.
۲۵	يَوْمَ عِذِّ يُؤْفِكِهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ	در آن روز، خدا به طور کامل جزایی که سزاوارش هستند، به آنها می‌دهد،
	وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ	و خواهند دانست که خدا حقیقتی روشنگر است.
۳۰	قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ	به مؤمنان بگو: «دیدگان خود را (در مواجهه با نامحرم) پایین بيفکنند،
	وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ	و دامان خویش را از گناه حفظ کنند».
	ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ	این کار، برای پاکیزگی روح و جان آنان است.
	إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ	قطعاً خدا از اعمال آنها آگاه است.
۳۱	وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ	و به زنان مؤمن نیز بگو: «دیدگان خود را (در مواجهه با نامحرم) پایین بيفکنند،
	وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ	و خود را از عمل زشت زنا حفظ کنند،
	وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ	و زینت‌هایشان را (برای نامحرمان) آشکار نکنند؛
	إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا	مگر آن قدر که پیداست.
	وَلِيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ	و باید با روسری‌هایشان سینه‌های خود را بپوشانند،
	وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ	و اجازه ندارند آرایش و زیورشان را آشکار کنند،
	إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ	مگر برای شوهر،
	أَوْ آبَائِهِنَّ	یا پدر،
	أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ	یا پدر شوهر،
	أَوْ أَبْنَائِهِنَّ	یا پسر،
	أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ	یا پسر شوهر،
	أَوْ إِخْوَانِهِنَّ	یا برادر،
	أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ	یا پسر برادر،
	أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ	یا پسر خواهر،

یا سایر زنان مسلمان،	أَوْ نِسَائِهِنَّ
و یا برای کنیزانشان،	أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ
و یا برای مردانی که میل جنسی ندارند (و معمولاً در خانه‌های شما رفت و آمد دارند)،	أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْتِبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
و نیز کودکانی که به بلوغ نرسیده و بر امور جنسی زنان آگاهی نیافته‌اند.	أَوْ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
و نباید (زنانی که خلخال در پا دارند) بر زمین پا بکوبند،	وَ لَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ
برای مشخص شدن زیورهایشان که پنهان کرده‌اند.	لِيَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ
ای مؤمنان، همگی به سوی پروردگارتان توبه کنید،	وَ تَوَبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ
تا رستگار شوید.	لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
آیا ندانستی کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند، خدا را از هر عیب و نقصی پاک و منزّه می‌شمرند؟	۴۱ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ
و از جمله، پرندگانی که در آسمان بال گشوده‌اند،	وَ الطَّيْرُ صَافَاتٍ
بطوری که همگی شیوهی مخصوص به خود را برای دعا و تسبیح خدا می‌دانند؟	كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَ تَسْبِيحَهُ
و خداوند از کارهایشان به‌خوبی آگاه است.	وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ
فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین، فقط برای خداست،	۴۲ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ
و بازگشت همه فقط به سوی خداست.	وَ إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ
آیا ندانستی که خدا ابرها را به آرامی می‌راند؟	۴۳ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ سَحَابًا
انگاه میان آن‌ها پیوند می‌دهد،	ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ
سپس آن‌ها را متراکم می‌کند،	ثُمَّ يَجْعَلُهُ رِكَامًا
و در پی آن، باران را می‌بینی که از میان آن‌ها بیرون می‌آید؟	فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ
و از سمت بالای زمین یعنی ابرهای منجمد که همچون کوه‌هایی است فرو می‌ریزد،	وَ يُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ
از آن ابرها برف و تگرگ می‌بارد،	فِيهَا مِنْ بَرَدٍ
و آسیب آن را به هر کسی که بخواهد، می‌رساند.	فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ
و از هر کسی بخواهد، برطرف می‌کند.	وَ يَصْرِفُهُ عَمَّن يَشَاءُ
نزدیک است روشنی برق آسمان، نور چشم‌ها را از بین ببرد.	يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ
خدا، شب و روز را جابه‌جا می‌کند.	۴۴ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ
قطعاً در این پدیده برای صاحبان بینش، عبرتی وجود دارد.	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

۴۵	وَ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	خداوند، همی جنبندگان را از آب آفریده است؛ پس گروهی از آنان، بر شکم خود می‌خزند، و برخی بر دو پا راه می‌روند، و بعضی بر چهار پا حرکت می‌کنند. خدا هر چه را که بخواهد، می‌آفریند؛ زیرا خدا بر هر کاری تواناست.
۴۶	لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	بهرآستی آیاتی روشنگر نازل کردیم، و خدا هر کسی را که بخواهد، به راه راست هدایت می‌کند.
۶۱	لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَ لَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَ لَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَ لَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ	گناهی نیست بر افراد نابینا، و افراد لنگ، و بیماران، و نیز بر خودتان؛ که بی‌اجازه از خانه‌های (همسران و پسران) خود، غذا بخورید، یا از خانه‌های پدرانانتان، یا از خانه‌های مادرانتان، یا خانه‌های برادرانتان، یا از خانه‌های خواهرانتان، یا از خانه‌های عموهایتان، یا از خانه‌های عمه‌هایتان، یا از خانه‌های دایی‌هایتان، یا از خانه‌های خاله‌هایتان، یا خانه‌هایی که کلیدش را در اختیار دارید، یا خانه‌های دوستانتان. بر شما گناهی نیست، که دسته جمعی یا جداگانه غذا بخورید. و هنگامی که در خانه‌هایی که ذکر شد وارد شدید، به دیگران سلام کنید؛

تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ	سلامی که از جانب خدا است،
مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ	پر از خیر و برکت و پاکیزه است.
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ	اینچنین، خدا نشانه‌های خود را برای شما توضیح می‌دهد؛
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ	باشد که از عقل خود استفاده کنید.

سوره فرقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا	بس بزرگ و بلندمرتبه است آن که بر بنده‌اش کتاب جداکننده‌ی حق از باطل را نازل کرد، تا هشدار دهنده‌ای برای تمام جهانیان باشد؛
۲ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ وَ تَقْدِيرًا	همان کسی که فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین فقط برای او است، و هیچ فرزندی انتخاب نکرده، و هیچ شریکی در فرمان‌روایی برای او وجود ندارد، بلکه هر چیزی را آفرید، و برای آن حد و اندازه‌ای مشخص قرار داد.
۲۴ أَصْحَابُ الْحَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَ أَحْسَنُ مَقِيلًا	جایگاه بهشتیان در آن روز، بهترین جایگاه است، و استراحتگاهشان، نیکوترین استراحتگاه است.
۲۷ وَ يَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا	و یاد کن روزی را که شخص ستمکار از روی حسرت و پشیمانی دو دست خویش را با دندان می‌فشارد، و می‌گوید: «ای کاش همراه پیامبر، راه حق را انتخاب کرده بودم؛ ای وای بر من!
۲۸ يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا	کاش فلانی را دوست خود انتخاب نکرده بودم؛
۲۹ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَ كَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا	مرا از این قرآن که یاد خدا است غافل و منحرف کرد، پس از آن‌که (آیات خدا) به من رسید. « آری، شیطان بسیار انسان را گمراه و خوار می‌کند. و در آن روز، پیامبر عرض می‌کند:
۳۰ وَ قَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا	«پروردگارا، قوم من، این قرآن را متروک گذاشتند و رها کردند.»
۵۲ فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَ جَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا	بنابراین از کافران اطاعت مکن، و با منطبق قرآن، در مبارزه‌ی با آنان بسیار تلاش کن.
۵۳ وَ هُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ	او کسی است که آب دو دریا را کنار یکدیگر به حرکت درمی‌آورد.

	هَذَا عَذَابٌ قُرْآنٌ	این یکی گوارا و شیرین،
	وَ هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ	و آن دیگری شور و تلخ است،
	وَ جَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَ حِجْرًا مَّحْجُورًا	و بین آن دو، مانعی نادیدنی و نفوذناپذیر قرار داد تا با هم مخلوط نشوند؛ و تو را فقط بشارت‌دهنده و هشداردهنده فرستادیم.
۵۶	وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا	
۵۷	قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ	بگو: «من برای این رسالت هیچ مزدی از شما نمی‌خواهم؛
	إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا	مگر این‌که هر کسی بخواهد با پذیرش دعوت من راهی را که به سوی رحمت پروردگارش می‌رسد، انتخاب کند.»
۵۸	وَ تَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ	و (اگر نپذیرفتند) بر آن خدای همیشه زنده‌ای که هرگز نمی‌میرد، توکل کن،
	وَ سَبِّحْ بِحَمْدِهِ	و در حالی که او را می‌ستایی از هر عیب و نقصی منزّه‌اش شمار،
	وَ كَفَىٰ بِهِ يَدُنُوبٍ عِبَادَةٍ خَيْرًا	و همین که او از گناهان بندگان‌اش آگاه باشد، کافی است؛
۵۹	الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا	همان کسی که آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آن دو است، آفرید.
	فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ	در شش روز،
	ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ	آنگاه بر تخت فرمان‌روایی جهان مستقر شد و شروع به حکمرانی کرد.
	الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَيْرًا	او خدای رحمان است. بنابراین، از او که آگاه است حقیقت را بپرس.
۶۰	وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ	هنگامی که به آنان گفته شود «به خدای رحمان سجده کنید»
	قَالُوا وَ مَا الرَّحْمَنُ	می‌گویند: «خدای رحمان دیگر چیست؟
	أَنْسَجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا	ایا به چیزی که به ما دستور می‌دهی، سجده کنیم؟!»
	وَ زَادَهُمْ نُفُورًا	و دعوت تو بر دوری و گریزشان از حق می‌افزاید.
۶۱	تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا	بس بزرگ و بلندمرتبه است کسی که موقعیت‌هایی را در آسمان قرار داد،
	وَ جَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَ قَمَرًا مُنِيرًا	و در آسمان چراغی فروزان (همچون خورشید) و ماهی تابان قرار داد.
۶۲	وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ خِلْفَةً	او کسی است که شب و روز را پی در پی هم قرار داد،
	لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ	برای کسی که بخواهد خدا و نعمت‌هایش را به یاد آورد؛
	أَوْ أَرَادَ شُكُورًا	یا بخواهد شکرگزاری کند.
۶۳	وَ عِبَادُ الرَّحْمَنِ	بندگان خاص خدای رحمان،
	الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا	کسانی هستند که با آرامش و تواضع بر زمین راه می‌روند،
	وَ إِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ	و هنگامی که جاهلان به ناروا آنان را خطاب کنند،
	قَالُوا سَلَامًا	سخنی مسالمت‌آمیز می‌گویند (و به جای برخورد تند آنان را رها می‌کنند)؛
۶۴	وَ الَّذِينَ يَبْتَغُونَ لِرَبِّهِمْ سُجْدًا وَ قِيَامًا	هم‌انان که شب را در حال سجده و قیام برای پروردگارشان به صبح می‌رسانند؛

۶۵	وَالَّذِينَ يَقُولُونَ	آنان که می‌گویند:
	رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ	«پروردگارا، عذاب دوزخ را از ما برگردان؛
	إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا	چراکه عذابش سخت و همیشگی است؛
۶۶	إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَ مُقَامًا	آن، فرارگاه و اقامتگاه بدیست.»
۶۷	وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا	هم‌انان که چون (برای هر کاری) هزینه می‌کنند،

سوره شعرا

۱۰	وَ إِذِ نادى رَبُّكَ موسىٰ	(یاد کن) زمانی که پروردگارت موسی را ندا داد:
	أَنْ ائتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	«نزد افراد ستمکار برو؛
۱۱	قَوْمَ فِرْعَوْنَ	یعنی قوم فرعون؛
	أَلَا يَتَّقُونَ	با این پیام که آیا خود را از خشم خدا حفظ نمی‌کنند؟»
۱۲	قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَدِّبُونِ	عرض کرد: «پروردگارا، من می‌ترسم که مرا دروغگو
۱۳	وَ يَضِيقُ صَدْرِي	و در این صورت سینه‌ام تنگ می‌شود،
	وَ لَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي	و زبانه‌ام آن‌طور که باید و شاید گویا نخواهد بود؛
	فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ	بنابراین به هارون نیز وحی بفرست (که دستیار من باشد)،
۱۴	وَ لَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ	از طرفی آنان، به خیال خود برضد من ادعای جرمی دارند؛
	فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ	پس می‌ترسم مرا بکشند.»
۱۵	قَالَ كَلَّا	فرمود: «به هیچ وجه چنین نیست که می‌پندارند، و نمی‌توانند
	فَأَذْهَبَ بِآيَاتِنَا	بنابراین، با معجزات ما بروید؛
	إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ	زیرا ما همراه شما هستیم و به گفت‌وگوی شما گوش می‌کنیم.
۱۶	فَأْتِيا فِرْعَوْنَ	پس نزد فرعون بروید،
	فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ	و بگویید: «ما فرستاده‌ی پروردگار جهانیان هستیم؛
۱۷	أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ	با این پیام که بنی‌اسرائیل را آزاد و با ما همراه کن.»
۱۸	قَالَ أَلَمْ تُرَبِّنَا فِينَا وَلِيدًا	فرعون گفت: «ایا در حالی که کودکی بودی، تو را در
	وَ كَبَّشْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ	خانه‌ی خودمان پرورش ندادیم،
	وَ فَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ	و سال‌هایی از عمرت را در میان ما نگذراندی؟
۱۹	وَ أَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ	و آن کاری که خودت می‌دانی را انجام دادی،
	قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَ أَنَا مِنَ الصَّالِينَ	آری، تو از ناسپاسان هستی.»
۲۰		موسی گفت: «آن زمان، در حالی آن کار را کردم که از عواقب سخت آن برای خودم مطلع نبودم (و برای دفاع از

یک مظلوم، به سختی‌های فراوانی افتادم)، پس هنگامی که از شما ترسیدم، از دست شما گریختم.	۲۱	فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
پس از آن پروردگرم به من حکمتی والا بخشید، و مرا از پیامبران قرار داد؛		فَوَهَّبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
ایا این نعمتی که منت‌اش را بر من می‌گذاری، این است که بنی‌اسرائیل را برده‌ی خود ساخته‌ای؟!»	۲۲	وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ
فرعون گفت: «مالک و صاحب‌اختیار جهانیان دیگر چیست؟»	۲۳	قَالَ فِرْعَوْنُ وَ مَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
موسی گفت: «مالک و صاحب‌اختیار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دو است.	۲۴	قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا
اگر یقین داشته باشید، (به یگانگی‌اش ایمان می‌آورید).»		إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
فرعون به اطرافیان‌ش گفت: «ایا نمی‌شنوید؟»	۲۵	قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ
موسی گفت: «او مالک و صاحب‌اختیار شما و نیالکان گذشته شماست.»	۲۶	قَالَ رَبُّكُمْ وَ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ
فرعون گفت: «بی‌گمان این پیامبرتان که نزد شما فرستاده شده، دیوانه است.»	۲۷	قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ
موسی گفت: «مالک و صاحب‌اختیار مشرق و مغرب و آنچه میان آن دو است.	۲۸	قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَ مَا بَيْنَهُمَا
اگر عقل خود را به کار گیرید، (حقیقت را خواهید فهمید).»		إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
فرعون گفت: «اگر غیر از من، معبودی انتخاب کنی، قطعاً تو را زندانی خواهم کرد.»	۲۹	قَالَ لَعِنَ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي
موسی گفت: «حتی اگر معجزه‌های آشکار برایت بیاورم؟»	۳۰	لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ
فرعون گفت: « آن را بیاور،	۳۱	قَالَ فَأْتِ بِهِ
اگر راست می‌گویی.»		إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
آنگاه موسی عصایش را انداخت؛	۳۲	فَأَلْقَى عَصَاهُ
پس ناگاه تبدیل به اژدهایی واقعی شد.		فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ
و دست‌ش را از گریبان بیرون کشید؛	۳۳	وَ نَزَعَ يَدَهُ
پس ناگاه برای بینندگان، سفید و درخشان شد.		فَإِذَا هِيَ بِيضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ
فرعون به اطرافیان‌ش گفت:	۳۴	قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ
«قطعاً این مرد جادوگری است که از سحر و جادو به‌خوبی آگاه است؛		إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ
که می‌خواهد با جادویش شما را از سرزمین‌تان بیرون کند.	۳۵	يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ
بنابراین، نظر شما چیست؟»		فَمَاذَا تَأْمُرُونَ
گفتند: «تصمیم نهایی در باره‌ی او و برادرش را به تأخیر بینداز،	۳۶	قَالُوا أَرْجِهْ وَ أَحَاهُ

و اَبَعَثَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ	و افرادی را برای گردآوری جادوگران به شهرها بفرست؛
۳۷ یَأْتُونَكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ	تا همه‌ی جادوگران دانا و زبردست را نزدت بیاورند.»
۳۸ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ	بدین‌ترتیب، جادوگران در زمانی که مشخص شد در آن روز معین، گردآوری شدند.
۳۹ وَ قِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ	و به مردم گفته شد: «آیا شما نیز جمع می‌شوید؟»
۴۰ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ	تا از ساحران پیروی کنیم؛
إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ	اگر پیروز شدند؟»
۴۱ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ	پس هنگامی که جادوگران آمدند،
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَّا لِأَجْرٍ	به فرعون گفتند: «آیا حتماً پاداشی خواهیم داشت،
إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ	اگر ما پیروز شویم؟»
۴۲ قَالَ نَعَمْ	فرعون گفت: «بله؛
وَ إِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ	در این صورت (علاوه بر پاداش،) شما از مقربان دربار من نیز خواهید شد.»
۴۳ قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ	موسی به آنان گفت: «هر چه از ابزار جادو که می‌خواهید، بیفکنید.»
۴۴ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ	پس ریسمان‌ها و چوب‌دستی‌هایشان را انداختند،
وَ قَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ	و گفتند: «سوگند به عزت فرعون، که حتماً ما پیروز می‌شویم.»
۴۵ فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ	پس از آن، موسی عصایش را انداخت؛
فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ	که ناگاه آن عصا (اژدها شد و) ساخته‌های دروغین آنان را بلعید.
۴۶ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ	در نتیجه، جادوگران (با پی بردن به حقیقت) به سجده افتادند.
۴۷ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ	گفتند: «به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم؛
۴۸ رَبِّ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ	همان پروردگار موسی و هارون.»
۴۹ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ	فرعون گفت: «پیش از این‌که به شما اجازه دهم، به او ایمان آوردید؟»
إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ	قطعاً او استاد شماست که به شما جادو آموخته است.
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ	به‌زودی (عاقبت این کار خود را) خواهید دانست.
لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَ أَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ	قطعاً دست و پاهایتان را مخالف جهت یکدیگر قطع می‌کنم،
وَ لَأَصْلَبَنَكُمْ أَجْمَعِينَ	و حتماً همه‌ی شما را به تنه‌ی درختان، محکم می‌بندم (تا بمیرید).»
۵۰ قَالُوا لَا ضَيْرَ	گفتند: «باکی نیست (و این شکنجه هیچ زیانی به ما نمی‌رساند)؛
إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ	زیرا ما به پیشگاه پروردگارمان بازمی‌گردیم؛
۵۱ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا	ما امیدواریم که پروردگارمان خطاهایمان را ببخشد،

	أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ	به سبب این‌که ما نخستین ایمان‌آوردگان به موسی هستیم.»
۵۲	وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي	پس از آن، به موسی وحی کردیم که شبانه بندگانم (یعنی بنی‌اسرائیل) را از مصر بیرون ببر؛
	إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ	(و بدان‌که) شما تعقیب خواهید شد.
۵۳	فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ	پس از آن، فرعون در شهرها افرادی را برای گرد آوردن نیروها فرستاد.
۵۴	إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ	و گفت: «قطعاً اینان، گروهی بسیار کوچکند؛
۵۵	وَ إِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ	و حقیقتاً ما را به خشم آورده‌اند؛
۵۶	وَ إِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ	اما قطعاً ما جماعتی آماده و هوشیاریم.»
۵۷	فَأَحْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ	بدین‌ترتیب، خارج کردیم فرعونیان را از باغ‌ها و چشمه‌سارها (که مالک آنها بودند).
۵۸	وَ كُنُوزٍ وَ مَقَامٍ كَرِيمٍ	و نیز از گنج‌ها و کاخ‌های مجلل،
۵۹	كَذَٰلِكَ	آری، اراده‌ی ما چنین بود،
	وَ أَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ	و بدین‌ترتیب آن (باغ و بوستان‌ها و گنج‌ها) را به بنی‌اسرائیل به میراث دادیم.
۶۰	فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ	پس هنگام طلوع خورشید، به بنی‌اسرائیل نزدیک شدند.
۶۱	فَلَمَّا تَرَاءَىٰ الْجَمْعَانِ	هنگامی که دو گروه یکدیگر را دیدند،
	قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ	همراهان موسی گفتند: «قطعاً ما گرفتار شدیم.»
۶۲	قَالَ كَلَّا	موسی گفت: «به هیچ وجه چنین نخواهد شد،
	إِنَّ مَعِيَ رَبِّي	زیرا پروردگارم با من است.
	سَيَهْدِينِ	که به‌زودی راهنمایی‌ام می‌کند.»
۶۳	فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ	آنگاه به موسی وحی کردیم،
	أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ	که با عصای خود به دریا بزنی،
	فَانفَلَقَ	پس او زد و دریا از هم شکافت.
	فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطُّودِ الْعَظِيمِ	و هر بخش از آن، مانند کوهی بزرگ شد.
۶۴	وَ أَرْزَقْنَا لَكُمْ الْآخِرِينَ	و فرعونیان را به آنجا نزدیک کردیم؛
۶۵	وَ أَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَ مَنْ مَعَهُ وَ أَجْمَعِينَ	و موسی و تمامی همراهانش را نجات دادیم.
۶۶	ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ	آنگاه فرعونیان را غرق کردیم.
۶۷	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً	بهراستی در این سرگذشت نشانه و عبرتی وجود دارد؛
	وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ	ولی بیشتر آنان ایمان نمی‌آوردند.
۶۸	وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	و قطعاً پروردگار تو شکست‌ناپذیر و بسیار مهربان است.

۶۹	وَ اتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ	سرگذشت ابراهیم را برای آنها بخوان؛
۷۰	إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَ قَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ	آنگاه که به عمو (که سرپرست و جای پدرش بود) و قوم خود گفت: «چه چیزی را می‌پرستید؟»
۷۱	قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا	گفتند: «بت‌ها را می‌پرستیم،
	فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ	و پیوسته بر عبادت آنان باقی می‌مانیم.»
۷۲	قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ	گفت: «آیا هنگامی که آنان را می‌خوانید، صدای شما را می‌شنوند؟»
۷۳	أَوْ يَنفَعُونَكَ أَوْ يَضُرُّونَ	یا به شما سود و زبانی می‌رسانند؟»
۷۴	قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ	گفتند: «نه بلکه اجداد و نیاکان خود را یافتیم که چنین می‌کردند.»
۷۵	قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ	ابراهیم گفت: «آیا به آنچه پرستش می‌کنید، توجه دارید؟»
۷۶	أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ	آنچه شما و نیز اجداد نخستین‌تان پرستش می‌کردند.
۷۷	فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي	پس آن بت‌ها دشمن من هستند (چون دلیلی بر عبادتشان وجود ندارد).
	إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ	ولی پروردگار جهانیان چنین نیست.
۷۸	الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ	همان کسی که مرا آفرید، و او هدایتم می‌کند؛
۷۹	وَ الَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَ يَسْقِينِ	و تنها اوست که به من غذا و آب می‌دهد؛
۸۰	وَ إِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ	و زمانی که مریض شوم، او شفایم می‌دهد؛
۸۱	وَ الَّذِي يُمَيِّنُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ	همان که مرا می‌میراند و پس از آن زنده‌ام می‌کند؛
۸۲	وَ الَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَعْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ	همان که امیدوارم در روز قیامت، خطاهای مرا ببخشد (و این کارها از خدایان شما بر نمی‌آید).
۸۳	رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا	پروردگارا، ببخش و حکمتی والا به من ببخش،
	وَ الْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ	و مرا به شایستگان ملحق کن؛
۸۴	وَ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ	و اراده کن که آیندگان مرا به نیکی یاد کنند،
۸۵	وَ اجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ حَنَّةِ النَّعِيمِ	و مرا از وارثان بهشت پر نعمت کن.
۸۶	وَ اغْفِرْ لِأَبِي	و عمویم را ببامرز؛
	إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ	زیرا او گمراه است؛
۸۷	وَ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُعْتَوْنَ	و روزی که مردم زنده می‌شوند، مرا خوار نکن؛
۸۸	يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَ لَا بَنُونَ	روزی که نه مال و نه فرزند، نمی‌تواند به انسان سودی برساند؛
۸۹	إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ	مگر کسی که دلی پاک و سالم برای خدا آورد، (که از آن سود خواهد برد).»
۱۰۵	كَذَّبَتْ قَوْمُ نوحٍ الْمُرْسَلِينَ	قوم نوح، پیامبران را دروغگو شمردند؛

۱۰۶	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ	آن زمان که یکی از خودشان یعنی نوح به ایشان گفت: «آیا خود را از خشم خدا حفظ نمی‌کنید؟»
۱۰۷	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	من برای شما پیامبری امین هستم؛
۱۰۸	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ	بنابراین، خود را از خشم خدا نگه دارید و از من اطاعت کنید؛
۱۰۹	وَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ	من برای این دعوت از شما هیچ مزدی نمی‌خواهم.
	إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ	مزد من فقط بر عهده‌ی پروردگار جهانیان است؛
۱۱۰	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ	بنابراین، خود را از خشم خدا نگه دارید و از من اطاعت کنید.»
۱۱۱	قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ	گفتند: «آیا به تو ایمان بیاوریم؟»
	وَ اتَّبَعَكَ الْأَرْدَلُونَ	در حالی که افراد پست و بی‌مقدار از تو پیروی می‌کنند.»
۱۱۲	قَالَ وَ مَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	گفت: «من اطلاعی از کارهایی که پیش از ایمان آوردنشان می‌کردند، ندارم؟»
۱۱۳	إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي	محاسبه‌ی اعمال آنان فقط بر عهده‌ی پروردگار من است؛
	لَوْ تَشْعُرُونَ	اگر درک کنید، (به این نتیجه می‌رسید).
۱۱۴	وَ مَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ	و من طرد کننده‌ی مؤمنان نخواهم بود؛
۱۱۵	إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ	زیرا من فقط هشداردهنده‌ای آشکار هستم، (نه محاسبه‌گر اعمال مردم.)»
۱۱۶	قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا نُوحُ	گفتند: «ای نوح، اگر دست برداری،
	لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ	قطعا سنگسار خواهی شد.»
۱۱۷	قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ	گفت: «پروردگارا، قوم من، مرا دروغگو شمردند؛
۱۱۸	فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ فَتْحًا	پس میان من و آنان با قاطعیت داوری کن،
	وَ نَجِّنِي وَ مَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	و من و مؤمنان همراهم را نجات ده.»
۱۱۹	فَأَنْجَيْنَاهُ وَ مَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ	پس دعایش را اجابت کردیم و او و همراهانش را در آن کشتی که پر از انسان‌ها و حیوانات بود، نجات دادیم.
۱۲۰	ثُمَّ أَعْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ	آنگاه بعد از نجات دادن آن‌ها، بقیه را غرق کردیم.
۱۲۱	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً	بهرآستی در این داستان نشانه‌ای وجود دارد؛
	وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ	ولی بیشتر آنان ایمان نمی‌آوردند.
۱۲۲	وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	و قطعا پروردگار تو شکستناپذیر و بسیار مهربان است.
۱۲۳	كَذَّبتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ	قوم عاد، پیامبران را دروغگو شمردند؛
۱۲۴	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ	آن زمان که یکی از خودشان یعنی هود به ایشان گفت: «آیا خود را از خشم خدا حفظ نمی‌کنید؟»
۱۲۵	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	من برای شما پیامبری امین هستم؛
۱۲۶	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ	بنابراین، خود را از خشم خدا نگه دارید و از من اطاعت کنید؛

۱۲۷	وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ	من برای این دعوتم از شما هیچ مزدی نمی‌خواهم، مزد من فقط بر عهده‌ی پروردگار جهانیان است؛
۱۲۸	أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ	آیا به عبث و بدون نیاز، بر هر مکان مرتفعی، خانه‌ای که همچون علامتی بلند است بنا می‌کنید (تا به هم فخر بفروشید)؟
۱۲۹	وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ	و قلعه‌ها و کاخ‌های رفیع و استوار می‌سازید، به این امید که جاودانه بمانید؛
۱۳۰	وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطْشَتُمْ جَبَّارِينَ	و هنگامی که می‌خواهید از کسی انتقام بگیرید، با نهایت بیرحمی عمل می‌کنید (نه در حد اعتدال).
۱۳۱	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ	پس خود را از خشم خدا ننگه دارید و از من اطاعت کنید؛
۱۳۲	وَ اتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ	و خود را از خشم کسی حفظ کنید که آنچه را خود می‌دانید، برایتان زیاد کرد؛
۱۳۳	أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِيانٍ	برای شما زیاد کرد چهارپایان و فرزندان‌تان را؛
۱۳۴	وَ جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ	و نیز باغ‌ها و چشمه‌ساران را؛
۱۳۵	إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ	(پس شکرش را به جا بیاورید) زیرا من از عذاب روزی بزرگ بر شما می‌ترسم.»
۱۳۶	قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعظمت أم لم تكن من الواعظين	گفتند: «برای ما یکسان است، که ما را نصیحت کنی یا این‌که نصیحت نکنی؛
۱۳۷	إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ	این گونه نصیحت کردن فقط شیوه‌ی گذشتگان خرافاتی است؛
۱۳۸	وَ مَا نَحْنُ بِمُعَدَّبِينَ	و ما عذاب نخواهیم شد.»
۱۳۹	فَكَذَّبُوهُ	بدین‌ترتیب، او را دروغگو شمردند،
	فَأَهْلَكْنَاهُمْ	و در نتیجه هلاکشان کردیم.
	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً	بهرآستی در این سرگذشت نشانه‌ای وجود دارد؛
	وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ	ولی بیشتر آنان ایمان نمی‌آوردند.
۱۴۰	وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	و قطعاً پروردگار تو شکست‌ناپذیر و بسیار مهربان است.
۱۴۱	كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ	قوم ثمود، پیامبران را دروغگو شمردند؛
۱۴۲	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ	آن‌گاه که یکی از خودشان یعنی صالح به ایشان گفت: «آیا خود را از خشم خدا حفظ نمی‌کنید؟
۱۴۳	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	من برای شما پیامبری امین‌ام؛
۱۴۴	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ	بنابراین، خود را از خشم خدا ننگه دارید و از من اطاعت کنید؛
۱۴۵	وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ	من برای این دعوتم از شما هیچ مزدی نمی‌خواهم. مزد من فقط بر عهده‌ی پروردگار جهانیان است؛
۱۴۶	أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُمْنَا آمِنِينَ	آیا خیال می‌کنید در نعمت‌هایی که اینجاست، ایمن و آسوده رها می‌شوید؟

۱۴۷	فِي حَتَّاتٍ وَ عُيُونٍ	در باغ‌ها و کنار چشمه‌سارها؛
۱۴۸	وَ زُرُوعٍ وَ نَخْلٍ طَلَعَهَا هَضِيمٌ	و کشتزارها و درختان خرمایی که شکوفه‌هایش انبوه و لطیف است،
۱۴۹	وَ تَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ	و کوه‌ها را می‌تراشید و ماهرانه از آن خانه‌هایی استوار می‌سازید (تا از عذاب خدا در امان باشید)،
۱۵۰	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا	بنابراین، خود را از خشم خدا نگه دارید و از من اطاعت کنید؛
۱۵۱	وَ لَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ	و از فرمان اسرافکاران، اطاعت نکنید؛
۱۵۲	الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ	همان کسانی که در زمین فساد می‌کنند،
	وَ لَا يُصْلِحُونَ	و اصلاح نمی‌کنند.»
۱۵۳	قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ	گفتند: «جز این نیست که تو جادو شده‌ای؛
۱۵۴	مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا	تو فقط بشری مانند ما هستی.
	فَأْتِ بِآيَةٍ	پس معجزه‌ای بیاور،
	إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ	اگر راست می‌گویی.»
۱۵۵	قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ	گفت: «معجزه، این ماده‌شتر است،
	لَهَا شِرْبٌ	که در هفته یک نوبت از آب چشمه برای او می‌باشد،
	وَ لَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ	و یک نوبت از آب در روزهایی که معین شده، برای شما خواهد بود؛
۱۵۶	وَ لَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ	و هیچ آزاری به او نرسانید؛
	فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ	که عذاب روزی بزرگ، شما را فرا خواهد گرفت.»
۱۵۷	فَعَصَوْهَا	ولی با بُریدن رگ پای آن ماده‌شتر او را کشتند،
	فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ	و پس از آن پشیمان شدند (اما سودی به حالشان نداشت).
۱۵۸	فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ	در نتیجه، عذاب آنان را فرا گرفت.
	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً	بهرآستی در این سرگذشت نشانه‌ای وجود دارد؛
	وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ	ولی بیشتر آنان ایمان نمی‌آوردند.
۱۵۹	وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	و قطعاً پروردگار تو شکست‌ناپذیر و بسیار مهربان است.
۱۶۰	كَذَّبَتْ قَوْمٌ لوطِينَ الْمُرْسَلِينَ	قوم لوط، پیامبران را دروغگو شمردند؛
۱۶۱	إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لوطُ أَلَا تَتَّقُونَ	آن زمان که یکی از خودشان یعنی لوط به ایشان گفت: «آیا خود را از خشم خدا حفظ نمی‌کنید؟»
۱۶۲	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	من برای شما پیامبری امین هستم؛
۱۶۳	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا	بنابراین، خود را از خشم خدا نگه دارید و از من اطاعت کنید؛
۱۶۴	وَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ	من برای این دعوتم از شما هیچ مزدی نمی‌خواهم.

۱۶۵	إِن آجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ	مزد من فقط بر عهده‌ی پروردگار جهانیان است؛
۱۶۶	آتَاوْنَ الدُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ وَ تَدْرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رُبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ	ایا (برای ارضای غریزه جنسی) از میان همه‌ی مردم، سراغ مردان می‌روید؟ و همسرانتان را که پروردگارتان برایتان آفریده است، رها می‌کنید؟
۱۶۷	بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ	واقعاً شما افرادی تجاوزکارید.» گفتند: «ای لوط، اگر (از این سخنان)ت دست برداری، حتماً از شهر ما بیرون خواهی شد.»
۱۶۸	قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ	گفت: «من از این کار شما، به شدت متنفرم؛
۱۶۹	رَبِّ نَجِّنِي وَ أَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ	پروردگارا، من و خانواده‌ام را از (زجر دیدن) کارهایشان و از مجازاتش نجات ده.»
۱۷۰	فَنَجَّيْنَاهُ وَ أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ	پس ما، او و خانواده‌اش، همگی را نجات دادیم؛
۱۷۱	إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ	مگر همسر سالخورده او که در میان باقی‌ماندگان (در عذاب) بود.
۱۷۲	ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ	سپس دیگران را نابود کردیم.
۱۷۳	وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا	و بارانی بی‌سابقه از سنگ بر آنان بارانیدیم،
۱۷۴	فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً	و باران عذاب آن افرادی که هشدار داده شدند، چقدر بد و شوم بود. بهراستی در این سرگذشت نشانه‌ای وجود دارد؛
۱۷۵	وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ	ولی بیشتر آنان ایمان نمی‌آوردند.
۱۷۶	وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	و قطعاً پروردگار تو شکست‌ناپذیر و بسیار مهربان است.
۱۷۷	كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ	اهالی آن سرزمین پُردرخت (یعنی قوم شعیب) پیامبران را دروغگو شمردند؛ آنگاه که شعیب به آنان گفت: «ایا خود را از خشم خدا حفظ نمی‌کنید؟»
۱۷۸	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	من برای شما پیامبری امین هستم؛
۱۷۹	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا	بنابراین، خود را از خشم خدا نگه دارید و از من اطاعت کنید؛
۱۸۰	وَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ	من برای این دعوت‌م از شما هیچ مزدی نمی‌خواهم.
۱۸۱	إِن آجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَوْفُوا الْكَيْلَ	مزد من فقط بر عهده‌ی پروردگار جهانیان است؛ هنگام فروختن چیزی به‌دقت آن را پیمان‌ه کنید،
۱۸۲	وَ لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ	و از کم‌فروشان نباشید؛
۱۸۳	وَ زِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ لَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَ لَا تَعَثُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ	و با ترازوی درست و سالم وزن کنید؛ و از حق مردم چیزی کم نگذارید، و تبهکارانه در زمین فساد نکنید؛

۱۸۴	وَأَتَقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ	و خود را از خشم کسی حفظ کنید که آفرید شما را،
	وَالْجِبِلَّةَ الْأُولَى	و گروه‌هایی که پیش از شما بودند.»
۱۸۵	قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ	گفتند: «جز این نیست که تو جادو شده‌ای؛
۱۸۶	وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا	و تو فقط بشری مانند ما هستی،
	وَإِنْ نَطْنُكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ	و ما مطمئن هستیم که تو حتماً دروغ می‌گویی؛
۱۸۷	فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ	(در غیر این صورت) آسمان را قطعه قطعه بر سر ما فرو افکن،
	إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ	اگر راست می‌گویی.»
۱۸۸	قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ	گفت: «پروردگارم از آنچه انجام می‌دهید آگاه‌تر است.»
۱۸۹	فَكَذَّبُوهُ	بدین‌ترتیب، او را دروغو شمردند،
	فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ	و در آن روز، ابر سیاهی که برای عذاب آنها بود، همچون سایه‌بان آنان را احاطه کرد.
	إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ	بهراستی آن، عذاب روزی بزرگ بود.
۱۹۰	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً	قطعاً در این سرگذشت نشانه‌ای وجود دارد؛
	وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ	ولی بیشتر آنان ایمان نمی‌آوردند.
۱۹۱	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	و قطعاً پروردگار تو شکست‌ناپذیر و بسیار مهربان است.

سوره نمل

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	طس	ط، سین.
	تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَ كِتَابٍ مُّبِينٍ	این، آیات قرآن و آیات کتابی بزرگ و روشنگر است؛
۲	هُدًى وَ بُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ	که هدایت و بشارتی بزرگ برای مؤمنان است؛
۳	الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ	آنان که نماز را به جا می‌آورند،
	وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ	و از مال خود انفاق می‌کنند،
	وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ	و به‌راستی آنان هستند که به آخرت یقین دارند.
۴	إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ	کسانی که به آخرت ایمان ندارند،
	زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ	اعمالشان را در نظرشان زیبا جلوه می‌دهیم،
	فَهُمْ يَعْمَهُونَ	و بدین‌ترتیب، آنها همواره سرگردانند.
۵	أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ	آنان، کسانی هستند که عذاب بد و سختی خواهند داشت،
	وَ هُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ	و حقیقتاً در آخرت از همه زیان‌کارترند.

۶	وَ إِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ	و بهر استی تو، قرآن را از جانب خدای بسیار حکیم و دانا دریافت می‌کنی.
---	--	--

۱۵	وَ لَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَ سُلَيْمَانَ عِلْمًا وَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ	بهر استی به داوود و سلیمان، دانشی عظیم دادیم، و آن دو گفتند: «سپاس و ستایش، برای خداست؛
	الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ	که ما را بر بسیاری از بندگان مؤمنش برتری داد.»
۱۶	وَ وَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ	و سلیمان از داوود ارث برد، و گفت: «ای مردم،
	عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ	به ما زبان پرندگان آموخته شده،
	وَ أوتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	و از هر نعمتی به ما داده شده است.
	إِنْ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ	بهر استی این همان لطف و عنایت آشکار خداوند است.»
۱۷	وَ حُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الطَّيْرِ	سپاهیان سلیمان برای حضور نزد او، گردآوری شدند، سپاهی از جنیان و انسان‌ها و پرندگان،
	فَهُمْ يَوْرَعُونَ	و از پراکندگی و بی نظمی بازداشته شدند.
۱۸	حَتَّى إِذَا آتَوَا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ	پس هنگامی که به سرزمین مورچه‌ها رسیدند، مورچه‌ای گفت:
	يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ	«ای مورچگان، به لانه‌های خود بروید.
	لَا يَحِطُّمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَ جُنُودُهُ	میادای سلیمان و سپاهیان شما را پایمال و خرد کنند،
	وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ	در حالی که متوجه شما نیستند!»
۱۹	فَتَبَسَّمْ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَ قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي	سلیمان از سخن آن مورچه با خنده تبسمی کرد و گفت: «پروردگارا، به من توفیق بده،
	أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ	که همواره شکر نعمتت را به جای آورم،
	الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ عَلَى وَالِدَيَّ	همان نعمتی که بر من و پدر و مادرم ارزانی کردی.
	وَ أَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ	و به من توفیق بده تا کار شایسته‌ای کنم که تو از آن خشنود شوی،
	وَ ادْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ	و مرا به رحمت خویش در زمره بندگان صالحت وارد کن.»
۲۰	وَ تَقَدَّمَ الطَّيْرُ	سلیمان حضور و غیاب پرندگان را بررسی کرد،
	فَقَالَ مَا لِي لَأَ أَرَى الْهُدْهُدَ	و گفت: «چه شده که هدهد را نمی‌بینم؟
	أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ	یا این‌که او از غایبان است؟

۲۱	لَا عَذَابَ لَهُ وَ عَذَابًا شَدِيدًا	قطعاً او را به سختی مجازات می‌کنم،
	أَوْ لَذِبِحْنَهُ	یا حتماً سرش را می‌برم؛
	أَوْ لِيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ	مگر این‌که حقیقتاً دلیل روشنی بر ایمن بیاورد.»
۲۲	فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ	پس همدرد در جایی که بود چندان درنگ نکرد (و نزد سلیمان آمد)،
	فَقَالَ أَحْطَتْ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ	و گفت: «از چیزی آگاهی یافتم که تو از آن آگاهی نداری؛
	وَ جِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ	من از سرزمین سبأ خبری مهم و درست برایت آورده‌ام؛
۲۳	إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ	من زنی را یافتم که بر آنان پادشاهی می‌کند؛
	وَ أَوْتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	و از هر چیزی که برای سلطنت لازم است به او داده شده است؛
	وَ لَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ	و تخت پادشاهی بزرگی دارد؛
۲۴	وَ جَدُّهَا وَ قَوْمُهَا	او و قومش را چنین یافتم که،
	يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنَ دُونِ اللَّهِ	به جای خدا، به خورشید سجده می‌کنند،
	وَ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ	و شیطان، کار هایشان را برایشان زیبا جلوه داده،
	فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ	و آنان را از راه خدا باز داشته است،
	فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ	و به همین سبب هدایت نمی‌شوند؛
۲۵	أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ	(شیطان فریشتان داده) که به خدای یکتا، سجده نکنند؛
	الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	همان خدایی که موجودات را از هیچ در آسمان‌ها و زمین به وجود آورد و آشکار کرد،
	وَ يَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَ مَا تُعْلِنُونَ	و از آنچه که پنهان می‌کنید و آنچه که آشکار می‌کنید، آگاه است؛
۲۶	اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	این خدای یکتاست که جز او معبودی نیست؛
	رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ	مالک و صاحب‌اختیار تخت فرمان‌روایی بزرگ جهان است»
۲۷	قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ	سلیمان گفت: «بهم‌زودی بررسی خواهیم کرد که راست گفتی یا دروغ؛
۲۸	إِذْ هَبَّ بِكِتَابِي هَذَا	این نامه‌ی مرا ببر،
	فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ	و به سوی آنان بیانداز.
	ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ	آنگاه کمی از آنان فاصله بگیر،
	فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ	و ببین چه می‌کنند.»
۲۹	قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ	ملکه‌ی سبأ گفت: «ای سران کشور،
	إِنِّي أَلْقَيْتُ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ كَرِيمًا	نامه‌ای مهم و ارزشمند برای من آمده است؛
۳۰	إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ	این نامه از طرف سلیمان است،

	وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	و مضمونش چنین است که: «به نام خداوند بخشندهی مهربان؛
۳۱	أَلَا تَعْلَمُونَ عَلِيَّ	بر من برتری نجوید،
	وَآتَتُونِي مُسْلِمِينَ	و با حالت تسلیم نزد من آید.»
۳۲	قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ	ملکه گفت: «ای بزرگان قوم،
	أَقْتُونِي فِي أَمْرِي	در مورد کارم نظر دهید.
	مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا	من تاکنون در هیچ کاری تصمیم قطعی نگرفته‌ام،
	حَتَّى تَشْهَدُونِ	مگر این‌که شما نزد من حضور داشته‌اید.»
۳۳	قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةٍ	گفتند: «ما بسیار نیرومند هستیم،
	وَأَوْلَا بَأْسٍ شَدِيدٍ	و مردان جنگجوی قوی داریم؛
	وَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ	ولی اختیار کار با تو می‌باشد.
	فَأَنْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ	بنابر این خوب تأمل کن که چه فرمائی می‌دهی.»
۳۴	قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً	گفت: «پادشاهان، هنگامی که وارد شهری می‌شوند،
	أَفْسَدُوهَا	آن را ویران می‌سازند.
	وَ جَعَلُوا أَعْرَظَ أَهْلِهَا آذِلَّةً	و بزرگان و قدرتمندان آن سرزمین را به خواری و ذلت می‌کشانند،
	وَ كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ	و همیشه چنین می‌کنند (تا به ثروت و قدرت برسند)؛
۳۵	وَ إِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ	من برایشان هدیه‌ای گران‌بها می‌فرستم.
	فَنَاطِقَةٌ يَوْمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ	سپس منظر می‌مانم که فرستادگان من با چه پاسخی بازمی‌گردند.»
۳۶	فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ	پس (شخصی را با هدیه فرستاد، و) هنگامی که نزد سلیمان آمد،
	قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ	سلیمان گفت: «آیا مالی بی‌ارزش به من می‌دهید؟
	فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ	(اشتباه کردید، زیرا) آنچه خدا به من داده، بهتر از چیز است که به شما داده است.
	بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ	آری، این شما هستید که به هدیه‌ی خود دل خوشید (و گمان می‌کنید چیز با ارزشی است)؛
۳۷	ارْجِعْ إِلَيْهِمْ	نزد قوم خود بازگرد (و بگو اگر تسلیم نشوند)،
	فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِخُنُودٍ	حتماً با سپاهیانی به سراغشان می‌آییم،
	لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا	که هیچ توان مقاومتی در برابرش نداشته باشند،
	وَ لَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَدْلَلَةً	و قطعاً با ذلت از آنجا بیرونشان می‌کنیم،
	وَ هُمْ صَاغِرُونَ	در حالیکه خوار و حقیر شده‌اند.»
۳۸	قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ	سلیمان گفت: «ای سران کشور،

کدامیک از شما، تخت پادشاهی آن زن را برایم می‌آورد؟	إِيَّاكُمْ يَا تَبَنِي بَعْرِشَهَا	
پیش از آن‌که به حال تسلیم نزد من آیند.»	قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ	
جنّ خبیثی گفت:	قَالَ عَفْرَيْتُ مِنَ الْجِنَّ	۳۹
«پیش از آن‌که از جایب برخیزی، من آن را برایت می‌آورم،	أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ	
و بر این کار نیرومند و امین هستم.»	وَ إِلَىٰ عَلِيهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ	
اما کسی که دانشی مختصر از کتاب الهی داشت، گفت:	قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ	۴۰
«پیش از آن‌که چشم بر هم زنی، من آن را برایت می‌آورم.»	أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ	
پس هنگامی که سلیمان آن تخت را نزد خود حاضر دید،	فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ	
گفت: «این از لطف و عنایت پروردگار من است،	قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي	
تا مرا بیازماید که آیا شکر می‌کنم یا ناسپاس هستم.	لِيُبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ	
آری، هر کسی شکر کند،	وَ مَنْ شَكَرَ	
فقط به سود خود شکر کرده است،	فَأِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ	
و هر کسی ناسپاسی کند، (صرفاً به خودش ضرر زده است)؛	وَ مَنْ كَفَرَ	
زیرا پروردگار من، بی‌نیاز و بسیار نعمت‌بخش است.»	فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ	
سلیمان گفت: «تخت سلطنتش را برایش تغییر شکل دهید و ناشناس کنید،	قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا	۴۱
تا ببینیم متوجه این تغییر و انتقال می‌شود،	نَنْظُرْ أَهْتَدِي	
یا از کسانی است که متوجه این تغییر نخواهد شد؟! «	أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ	
پس چنین کرد، و هنگامی که ملکه‌ی سبا آمد،	فَلَمَّا جَاءَتْ	۴۲
به او گفته شد: «ایا تخت سلطنت تو این‌گونه است؟»	قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ	
گفت: «گویا خودش است.	قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ	
پیش از این نیز از قدرت خارق‌العاده‌ی سلیمان به ما خبر داده شده بود،	وَ أَوْتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا	
و ما تسلیم او بودیم.»	وَ كُنَّا مُسْلِمِينَ	
در حقیقت آنچه به جای خدا پرستش می‌کرد، او را از تسلیم در برابر خدا بازداشته بود؛	وَ صَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ	۴۳
زیرا او از قومی کافر بود، (و تحت تأثیر محیط، کافر مانده بود).	إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ	
به او گفته شد «وارد حیاط قصر شو.»	قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ	۴۴
پس داخل شد، و هنگامی که حیاط را دید،	فَلَمَّا رَأَتْهُ	
گمان کرد که آن دریاچه‌ایست،	حَسِبَتْهُ لُجَّةً	

	و كَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا	و از این رو جامه از ساق پاهایش برکشید.
	قَالَ إِنَّهُ صَرَخَ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ	سلیمان گفت: «این قصریست که با قطعات بلور فرش شده است.»
	قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي	ملکه‌ی سبا گفت: «پروردگارا، من به خود ستم کردم،
	وَ أَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	و هم‌اکنون همراه سلیمان، در برابر خدای یکتا، یعنی پروردگار جهانیان، تسلیم شدم.»
۵۹	قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ	بگو: «سپاس و ستایش، برای خداست،
	وَ سَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ	و درود فراوان بر بندگان برگزیده‌اش.»
	اللَّهُ خَيْرٌ	آیا خدا بهتر است،
	أَمَّا يُشْرِكُونَ	یا آنچه با او شریک می‌کنند؟
۶۰	أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ	(آیا معبودهای آنان بهترند، یا کسی که آسمان‌ها و زمین را آفرید؟
	وَ أَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً	و از آسمان، آبی برایتان فرستاد،
	فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ	و به وسیله‌ی آن، باغ‌هایی سرسبز و شاداب رویاندیم،
	مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا	که محال است شما بتوانید درختانش را برویاند.
	أَلَيْسَ اللَّهُ	آیا همراه خدای یکتا، خدایی وجود دارد؟
	بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ	حقیقت این است که آنان، افرادی منحرف هستند.
۶۱	أَمْ مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا	(آیا معبودهای آنان بهترند، یا کسی که زمین را ثابت و آرام قرار داد،
	وَ جَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا	و در شکاف‌هایش رودهایی نهاد،
	وَ جَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ	و برای آن، کوه‌هایی محکم و پابرجا قرار داد،
	وَ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا	و میان دو دریای شور و شیرین مانعی قرار داد تا با هم مخلوط نشوند؟
	أَلَيْسَ اللَّهُ	آیا همراه خدای یکتا، خدایی وجود دارد؟
	بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	حقیقت این است که بیشتر آنان نمی‌دانند.
۶۲	أَمْ مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ	(آیا معبودهای آنان بهترند، یا آن که دعای شخص در مانده را در هنگامی که او را بخواند، اجابت می‌کند،
	وَ يَكْشِفُ السُّوءَ	و بدی‌ها و مشکلات را برطرف می‌کند،
	وَ يَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ	و شما را جانشینان روی زمین قرار می‌دهد.
	أَلَيْسَ اللَّهُ	آیا همراه خدای یکتا، خدایی وجود دارد؟
	قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ	اندکی از شما عبرت می‌گیرید.
۶۳	أَمْ نِيهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ	(آیا معبودهای آنان بهترند، یا آن که در تاریکی‌های خشکی و دریا، راه را به شما نشان می‌دهد؟
	وَ مَنْ يُرْسِلِ الرِّيَّاحَ بُشْرًا	و آن که بادها را مژده‌رسان، می‌فرستد،

بَيْنَ يَدَي رَحْمَتِهِ	قبل از باران رحمتش.
أ إِلَهَ مَعَ اللَّهِ	آیا همراه خدای یکتا، خدایی وجود دارد؟
تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ	خدا از شرک‌ورزی آنان بسیار برتر و والاتر است.
۶۴	أَمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ	(آیا معبودهای آنان بهترند، یا آن که آفرینش را آغاز کرد، و دوباره در قیامت آن آفرینش را تکرار خواهد کرد، و آن که از آسمان و زمین به شما روزی می‌دهد.
وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ	آیا همراه خدای یکتا، خدایی وجود دارد؟
أ إِلَهَ مَعَ اللَّهِ	بگو: «دلیل خود را بیاورید،
قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ	اگر راست می‌گویید».
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	بگو: «جز خدا، هیچ کسی در آسمان‌ها و زمین از غیب آگاهی ندارد».
۶۵	قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ	و آنان نمی‌دانند پس از مردن، در چه زمانی زنده خواهند شد؟
۶۶	بَلِ آدَارِكُ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ
بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا	حقیقت این است که آنان اطلاع صحیحی در مورد آخرت ندارند، بلکه در وجود قیامت شک دارند؛
بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ	آری، آنان از درک آن کور و عاجزند.

۸۸	و تَرَى الْجِبَالَ	و کوه‌ها را مشاهده می‌کنی،
	تَحْسِبُهَا جَامِدَةً	و می‌پنداری که بی‌حرکتند؛
	و هِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ	در حالی که مانند حرکت ابرها در حرکتند.
	صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي آتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ	این آفرینش خدایی است که همه چیز را محکم و استوار قرار داد.
	إِنَّهُ وَ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ	قطعاً او از کارهایتان آگاه است.
۸۹	مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ	کسانی که با خود نیکی آورند،
	فَلَهُ وَ خَيْرٌ مِنْهَا	بهتر از آن را خواهند داشت،
	وَ هُمْ مِنْ فَرْعِ يَوْمِئِذٍ آمِنُونَ	و ایشان از وحشت آن روز در امانند.
۹۳	وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ	و بگو: «سپاس و ستایش، از آن خداست.
	سُيْرِكُمْ آيَاتِهِ	بعزودی نشانه‌هایش را به شما نشان می‌دهد،
	فَتَعْرِفُونَهَا	و بدین ترتیب، آن‌ها را خواهید شناخت.
	وَ مَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ	آری، پروردگارت از کارهایتان غافل نیست».

سوره قصص

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	طسّم	طا، سین، میم.
۲	تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ	این‌ها، آیات کتاب روشنگر (قرآن) است.
۳	تَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	بخشی از سرگذشت موسی و فرعون را به درستی و از روی حقیقت، برای بهرمنند شدن افراد باایمان بر تو می‌خوانیم،
۴	إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ	فرعون در سرزمین مصر طغیان و سرکشی کرد،
	وَ جَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا	و مردم آن را به فرقه‌های مختلفی تقسیم کرده بود (تا مبدا متحد شوند و شورش کنند).
	يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ	گروهی از آنان را ضعیف نگاه داشته بود.
	يُدَّبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ	پسر هایشان را سر می‌پرید،
	وَ يَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ	و زنانشان را برای کنیزی زنده می‌گذاشت.
	إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ	به دلیل این که او از فسادگران بود.
۵	وَ نُريدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا فِي الْأَرْضِ	و ما می‌خواهیم به کسانی که در زمین، ضعیف نگاه داشته شده‌اند، لطف و عنایتی ویژه نماییم،
	وَ نجعلهم أئمةً	و آنان را پیشوایان مردم قرار دهیم،
	وَ نجعلهم الوارثين	و آنها را وارثان زمین گردانیم.
	وَ نُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ	و در آن سرزمین برایشان امکانات و اقتدار فراهم آوریم،
	وَ نُرِي فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ	و به این ترتیب، به فرعون و هامان و لشکریانش، آنچه را که از آن می‌ترسیدند نشان دهیم.
۷	وَ أوحينا إلى أم موسى أن أرضعيه	و به مادر موسی وحی کردیم که به کودک خود شیر ده،
	فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ	و هرگاه نگران جان او شدی،
	فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ	او را در رود نیل بیانداز،
	وَ لَا تَحْزَنِي	و نترس؛
	وَ لَا تَحْزَنِي	و غمگین نباش،
	إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ	زیرا ما او را به تو باز می‌گردانیم،
	وَ جاعلوه من المرسلين	و او را از پیامبران قرار خواهیم داد.
۸	فالتقطه آل فرعون	پس (مادر موسی چنین کرد، و) فرعونیان، او را از آب گرفتند،

	لَيَكُونَنَّ لَهُمْ عَذَابًا وَحَزَنًا	تا (به تقدیر الهی، سرانجام) دشمن آنان و مایه‌ی اندوهشان شود.
	إِنَّ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ	آری، فرعون و هامان و لشکریانشان، خطاکار بودند.
۹	وَ قَالَتِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ قُرَّةُ عَيْنٍ لِي وَ لَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَن يَنفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَ وَلَدًا	همسر فرعون گفت: «این نوزاد مایه‌ی روشنی چشم من و تو خواهد شد، او را نکشید؛ به آن امید که برای ما سودمند باشد، یا او را به فرزندی برگزینیم.»
	وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ	در حالی که (از عاقبت این کار) بی‌خبر بودند.
۱۰	وَ أَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا	و دل مادر موسی (پس از وعده‌ی الهی) آرام شد.
	إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	آری، واقعاً نزدیک بود که آن راز را فاش کند، اگر دلش را محکم و مطمئن نمی‌کردیم، تا به وعده‌ی ما ایمان داشته باشد.
۱۱	وَ قَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ	مادر به خواهر موسی گفت: «دنبالش برو.»
	فَبَصَّرْتِ بِهِ عَن جُنُبٍ وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ	پس (او نیز چنین کرد و) از دور دید که فرعونیان، موسی را از آب گرفتند، در حالی که متوجه حضور او نبودند.
۱۲	وَ حَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَ هُمْ لَهُ نَاصِحُونَ	و پیش از آن که خواهرش نزد آنان بیاید، شیر همی زنان شیرده را بر او ممنوع کردیم. پس (خواهرش نزد ایشان آمد و) گفت: «آیا مایلید شما را با خانواده‌ی آشنا کنم، که به جای شما از او نگهداری کنند؛ و خیرخواه او باشند.»
۱۳	فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا تَحْزَنَ	(پس آنان پذیرفتند) و بدین‌ترتیب او را نزد مادرش بازگرداندیم، تا چشمش روشن شود، و اندوه نخورد،
	وَ لِيَتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	و بدانند که وعده‌ی خدا حق است؛ ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.
۱۴	وَ لَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ اسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَ عِلْمًا	و زمانی که موسی جوانی رشید و برومند شد، به او حکمت و دانشی فراوان دادیم.

	وَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ	آری، این چنین ما به نیکوکاران پاداش می‌دهیم.
۱۵	وَ دَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ هَذَا وَ هَذَا مِنْ عَدُوِّ هَذَا فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ	و موسی در هنگام استراحت مردم، وارد شهر شد، و در آنجا، دو مرد را دید که با هم دعوا می‌کنند، که یکی از آنان از پیروان او و دیگری، از دشمنانش بود. پس کسی که از پیروان او بود، فریادزن از او یاری خواست، تا در برابر دشمنش به او یاری رساند. پس از آن، موسی مشت محکمی به دشمن او زد، و (بر اثر شدت ضربه،) او کشته شد.
	قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ وَعَدُوُّ مُضِلٌّ مُبِينٌ	موسی گفت: «این درگیری از کارهای شیطانی بود، او دشمن و گمراه‌کننده‌ای آشکار است.»
۱۶	قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَعَفَّرَ لَهُ	موسی عرض کرد: «پروردگارا، من به خودم ستم کردم (و با کشتن این مرد، خود را به خطر انداختم)، پس نتایج ناگوار آن را برای من بپوشان.» و خدا نیز نتایج ناگوار آن را برای او پوشاند؛ زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است.
	إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ	
۱۷	قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ	موسی عرض کرد: «پروردگارا، به سبب لطفی که بر من داشتی، هرگز پشتیبان گنہکاران نخواهم بود.»
۱۸	فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى	پس از آن ماجرا، موسی با نگرانی شب را در شهر به صبح رساند؛ که ناگهان مردی که دیروز از او یاری خواسته بود دوباره با فریاد از وی خواست که به دادش برسد. موسی به او گفت:
	إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُبِينٌ	«تو واقعاً دنبال در دسر هستی.»
۱۹	فَلَمَّا أَنْ آرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوُّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَ مَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ	هنگامی که خواست به آن کسی که دشمن هر دوی آنان بود، شدت عمل نشان دهد، آن شخص گفت: «ای موسی، آیا می‌خواهی مرا بکشی؟ همان‌طور که دیروز یک نفر را کشتی؟ گویا تو فقط می‌خواهی شخص زورگو و گردن‌کشی در این سرزمین باشی، و نمی‌خواهی از افراد اصلاح‌گر باشی.»

۲۰	وَ جَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى	در این حال، مردی دوان دوان از دورترین نقطه‌ی شهر آمد،
	قَالَ يَا مُوسَى	و گفت: «ای موسی،
	إِنَّ الْمَلَآءِ يَأْتِمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ	سران کشور در مورد تو به مشورت نشسته‌اند تا تو را بکشند.
	فَاخْرُجْ إِنَّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ	بنابراین، از شهر بیرون رو که من خیر تو را می‌خواهم.»
۲۱	فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ	از این رو موسی با نگرانی از شهر خارج شد.
	قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	و گفت: «پروردگارا، مرا از شر این افراد ستمکار نجات ده.»
۲۲	وَ لَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ	و هنگامی که رو به سوی شهر مدین کرد،
	قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ	گفت: «امیدوارم پروردگارم مرا به راه درست (و جای امنی) راهنمایی کند.»
۲۳	وَ لَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ	و هنگامی که به محل چاه آب مدین رسید،
	وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ	گروهی از مردم را در کنار آن دید که به چهارپایان خود آب می‌دهند،
	وَ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ	و پایین‌تر از آنان، دو زن را دید که چهارپایان خود را از آب خوردن باز می‌دارند.
	قَالَ مَا خَطْبُكُمَا	موسی گفت: «چرا این کار را می‌کنید؟»
	قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ	گفتند: «تا وقتی که چوپانان کنار نروند، ما گوسفندانمان را آب نمی‌دهیم،
	وَ أَبُوْنَا شَيْخٌ كَبِيرٌ	و پدر ما، پیرمردی بسیار کهنسال است (و نمی‌تواند چوپانی کند).»
۲۴	فَسَقَى لَهُمَا	پس گوسفندان را برای آن دو زن آب داد.
	ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ	و آنگاه برگشت و به کنار سایه‌ی درختی رفت،
	فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ	و عرض کرد: «پروردگارا، به هر خیری که برایم بفرستی، نیازمندم.»
۲۵	فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا	پس از مدتی یکی از آن دو زن، نزد او آمد،
	تَمْسِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ	در حالی که با شرم و حیای فراوان قدم برمی‌داشت،
	قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ	آن زن گفت: «پدرم تو را فرا می‌خواند،
	لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا	تا مزد این که به گوسفندان ما آب دادی، به تو بدهد.»
	فَلَمَّا جَاءَهُ	پس هنگامی که نزد آن پیرمرد آمد،
	وَ قَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ	و سرگذشت خود را برایش نقل کرد،
	قَالَ لَا تَخَفْ	شعبیه به او گفت: «نترس؛
	نَحَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	از شر افراد ستمکاری نجات یافته‌ای.»
۲۶	قَالَتْ إِحْدَاهُمَا	یکی از آن دو دختر گفت:
	يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ	«پدرجان، او را استخدام کن؛

	إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ	زیرا بهترین فردی که می‌توانی به کار گیری، این شخص نیرومند و امین است.»
۲۷	قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ	شعیب به موسی گفت: «من می‌خواهم یکی از این دو دخترم را به همسری تو در آورم؛
	عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَاجٍ	به شرط این‌که هشت سال برای من کار کنی،
	فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ	و اگر خودت خواستی ده سال باشد،
	وَ مَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ	و من نمی‌خواهم بر تو سخت بگیرم،
	سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ	اگر خدا بخواهد، مرا فردی شایسته خواهی یافت.»
۲۸	قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ	موسی گفت: «این قرار میان من و تو باشد.
	أَيُّمَا الْأَجْلَيْنِ فَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ	من آزادم، و هر یک از دو مدت را که به پایان رساندم، بر من هیچ ایرادی نیست،
	وَ اللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَ كَيْلٌ	خداوند، ناظر و مراقب گفتار ماست.»
۲۹	فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ	پس هنگامی که موسی مدت مشخص شده را به پایان رساند،
	وَ سَارَ بِأَهْلِهِ	و همراه خانواده‌اش حرکت کرد،
	أَنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا	در کنار کوه طور، آتشی مشاهده کرد،
	قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا	به خانواده‌اش گفت: «اندرکی مکث کنید؛
	إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا	که من آتشی دیدم،
	لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ	امیدوارم که از آن جا خبری برایتان بیاورم،
	أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ	ویا شعله‌ای از آتش بیاورم،
	لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ	تا گرم شوید.»
۳۰	فَلَمَّا آتَاهَا	پس هنگامی که کنار آتش آمد،
	نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ	از سمت راست آن سرزمین، ندا داده شد،
	فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ	از میان درختی که در جایگاهی پربرکت قرار داشت،
	أَنْ يَا مُوسَىٰ	« (ندا داده شد) که، ای موسی،
	إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ	این منم؛ خدای یکتا؛ مالک و صاحب اختیار جهانیان.»
	وَ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ	و فرمود: «عصای خود را بیانداز.»
۳۱	فَلَمَّا رَأَاهَا هَمَزٌ كَأَنَّهَا جَانٌّ	(پس آن را انداخت،) وقتی آن را دید که مانند مار به سرعت حرکت می‌کند،
	وَلَّى مُدْبِرًا	به آن پشت کرد و پا به فرار گذاشت،
	وَ لَمْ يُعَقِّبْ	و پشت سرش را هم نگاه نکرد.

	یا موسیٰ اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ	ندا آمد: «ای موسی، جلو بیا و نترس،
	إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ	که تو در امانی؛
۳۲	أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ	دستت را در گریبانانت فرو بر و بیرون آور،
	تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ	تا سفید و درخشان، بدون هیچ آسیبی بیرون آید،
	وَ اضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ	(و آرام باش) و دستانت را به خود بچسبان که از ترس
	فَذَانِكَ بُرْهَانَانٍ مِنْ رَبِّكَ	این‌ها، دو معجزه از جانب پروردگار توست،
	إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَئِهِ	(با این معجزات) به سوی فرعون و سران کشور او برو،
	إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ	زیرا آنان، نافرمان هستند.»
۳۳	قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا	عرض کرد: «پروردگارا، من یک نفر از آنان را کشته‌ام؛
	فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ	به همین سبب می‌ترسم که مرا بکشند؛
۳۴	وَ أَخَىٰ هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا	و زبان برادرم هارون، از من شیواتر است،
	فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي	بنابراین، او را به عنوان یار و مددکار با من بفرست تا
	إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ	زیرا من می‌ترسم که مرا دروغگو شمارند (و نتوانم به
	قَالَ سَتَشِدُّ عَضْدَكَ بِأَخِيكَ	خوبی از حقانیت دعوتم دفاع کنم).»
۳۵	وَ جَعَلْ لَكُمَا سُلْطَانًا	فرمود: «بمزودی با کمک برادرت، تو را نیرومند
	فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا	می‌کنیم،
	بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَ مِنْ آتَابَعَكُمَا الْغَالِبُونَ	و برای شما تسلطی کامل قرار می‌دهیم،
	فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ	و در نتیجه، به شما دست نخواهند یافت،
	قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرَىٰ	به کمک معجزات ما، شما و پیروان‌تان پیروز خواهید
	وَ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ	شد.»
۳۶	وَ قَالَ مُوسَىٰ	پس از آن، هنگامی که موسی همراه نشانه‌های روشن ما
	رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِي	نزد آنان رفت،
	وَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ	گفتند: «این جز جادویی ساختگی چیز دیگری نیست.
	إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ	ما این مطالب را در سخنان اجداد نخستین خود نشنیده‌ایم.»
۳۷	وَ قَالَ فِرْعَوْنُ	موسی گفت:
	يَا أَيُّهَا الْمَأَلُ	«پروردگارم، بهتر می‌شناسد کسی را که از جانب او
	مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي	برای مردم هدایت آورده،
		و نیز کسی را که عاقبت نیکوی آن سرا برای اوست.
۳۸		قطعاً ستمکاران رستگار نخواهند شد.»
		فرعون گفت:
		«ای بزرگان قوم،
		من هیچ خدایی جز خودم برای شما نمی‌شناسم،

	فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ	ای هامان، بر روی گل، برایم آتشی روشن کن (و اجرهای محکم بساز)،
	فَأَجْعَلْ لِي صِرْحًا	و با آنها، برایم برجی مرتفع و عالی بساز؛
	لَعَلِّي أَطَّلِعَ إِلَى إِلِهِ مُوسَى	باشد که به سوی خدای موسی بالا روم و از او خبری بگیرم،
	وَ إِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ	و من بی‌گمان او را دروغگو می‌پندارم.»
۳۹	وَ اسْتَكَبَرَ هُوَ وَ جُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ	فرعون و سپاهیانش، بدون این‌که هیچ حقی داشته باشند، در زمین تکبر ورزیدند،
	وَ پنداشتند نزد ما بازگردانده نخواهند شد.	
	وَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ	بنابراین، او و سپاهیانش را مجازات کردیم؛
۴۰	فَأَخَذْنَاهُ وَ جُنُودَهُ	و آنان را در دریا افکندیم.
	فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ	پس بنگر که عاقبت ستمکاران چگونه بود.
	فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ	و آنان را پیشوایانی قرار دادیم که دیگران را به سمت آتش دعوت می‌کنند،
۴۱	وَ جَعَلْنَاهُمْ آئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ	و روز قیامت یاری نخواهند شد.
	وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ	و در این دنیا، آنها را مورد لعنت قرار دادیم،
۴۲	وَ اتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً	و روز قیامت از زشت رویان خواهند شد.
	وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ	بهراستی به موسی کتاب آسمانی دادیم،
۴۳	وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ	پس از آن‌که نسل‌های پیشین را هلاک کردیم،
	مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى	که آن کتاب مایه‌ی بینش و آگاهی مردم بود،
	بَصَائِرَ لِلنَّاسِ	و نیز هدایت و رحمتی بزرگ برای آنان بود؛
	وَ هُدًى وَ رَحْمَةً	به امید آنکه پند گیرند.
	لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ	
۵۴	أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ	آنان، پاداش خویش را دو بار دریافت خواهند کرد،
	بِمَا صَبَرُوا	به پاس صبر و پایداری‌شان،
	وَ يَدْرَثُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ	و اینها با مدارا و بردباری، آزار و انیت مشرکان را از خود دور می‌کنند،
	وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ	و از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم در راه خدا انفاق می‌کنند.
۵۵	وَ إِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ	هنگامی که سخن زشت و بی‌هوده بشنوند،
	أَعْرَضُوا عَنْهُ	با بی‌اعتنایی از آن روی می‌گردانند،
	وَ قَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَ لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ	و می‌گویند: «کارهای ما فقط برای ماست و کارهای شما فقط برای خودتان؛»

	سَلَامٌ عَلَيْكُمْ	بروید به سلامت!
	لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ	که ما خواستار هم‌نشینی با جاهلان نیستیم.»
۶۷	فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا	اما کسی که توبه کند و ایمان آورد و کاری شایسته انجام دهد،
	فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ	امید است که از رستگاران باشد.
۶۸	وَ رَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَ يَخْتَارُ	پروردگار تو، هر چه بخواهد می‌آفریند، و اختیار قانون‌گذاری را دارد؛
	مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ	ولی مخلوقات خدا اختیاری در قلمرو آفرینش و قانون‌گذاری الهی ندارند.
	سُبْحَانَ اللَّهِ وَ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ	خدا از شرک‌ورزی آنان منزّه و بسیار بالاتر است.
۶۹	وَ رَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ	پروردگار تو، آگاه است به آنچه درون سینه‌هایشان پنهان می‌کنند،
	وَ مَا يُعْلِنُونَ	و آنچه آشکار می‌نمایند.
۷۰	وَ هُوَ اللَّهُ	او «خدای یکتا» است،
	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	هیچ خدایی جز او نیست،
	لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَ الْآخِرَةِ	سپاس و ستایش در دنیا و آخرت فقط برای اوست،
	وَ لَهُ الْحُكْمُ	و حکمرانی و فرمانروایی در هستی، فقط مختص اوست،
	وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	و فقط به سوی او بازگردانده می‌شوید.
۷۱	قُلْ أَرَأَيْتُمْ	بگو: «به من خبر دهید،
	إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ	که اگر خدا تاریکی شب را تا روز قیامت، برایتان ادامه دهد،
	مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ	کدام خدا جز خدای یکتا، برایتان روشنایی می‌آورد؟
	أَقَلَّا تَسْمَعُونَ	ایا نمی‌شنوید؟»
۷۲	قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ	بگو: «به من خبر دهید که اگر خدا روشنایی روز را تا روز قیامت، برایتان ادامه دهد،
	مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ	کدام خدا جز خدای یکتا، برایتان شبی می‌آورد که در آن آرامش یابید؟
	أَقَلَّا تُبْصِرُونَ	ایا نمی‌بینید؟
۷۳	وَ مِنْ رَحْمَتِي جَعَلْ لَكُمْ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ	آری، از رحمت خویش، شب و روز را برایتان پدید آورد،
	لِتَسْكُنُوا فِيهِ	تا در شب آرام بگیرید،
	وَ لِيَتَبَغَّوْا مِنْ فَضْلِي	و در روز از رزق و روزی او بجویند،
	وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	و این‌که شکرگزاری کنید.»

۷۶	إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ	قارون، از قوم موسی بود،
	فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ	ولی گمراه شد و به آنان ستم کرد.
	وَ آتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ	آن قدر از گنج‌های دنیا به او داده بودیم،
	مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ	که حقیقتاً کلیدهای آن از سنگینی، کمر جماعت نیرومندی را خم می‌کرد.
	إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ	وقتی که قومش به او گفتند: « سرمست نباش؛
	إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ	که خدا سرمستان را دوست ندارد؛
۷۷	وَ ابْتَغِ فِي مَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ	و به وسیله‌ی آنچه خدا به تو داده است، در طلب آبادانی سرای آخرت باش،
	وَ لَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا	و البته بهره‌ی خویش را از دنیا نیز فراموش نکن،
	وَ أَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ	و همان‌طور که خدا به تو نیکی کرده است، تو نیز به دیگران نیکی کن،
	وَ لَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ	و در زمین در پی فساد نباش؛
	إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ	زیرا خدا فسادگران را دوست ندارد.»
۷۸	قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتهُ، عَلِيٌّ عِلْمٍ عِنْدِي	گفت: «من این ثروت را فقط به سبب دانشی که نزد من است، به دست آورده‌ام.»
	أَوْ لَمْ يَعْلَمْ	ایا نمی‌دانست،
	أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الشُّرُورِ	که خدا کسانی از نسل‌های پیش از او را نابود کرده است،
	مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَ أَكْثَرُ جَمْعًا	که نیرومندتر و ثروتمندتر از او بوده‌اند،
	وَ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ	و هنگامی که عذاب الهی فرا رسد، دیگر از گناهکاران در باره‌ی گناهان‌شان سؤال نخواهد شد (تا فرصت عذر و بهانه داشته باشند).
۷۹	فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ	آنگاه همراه با زینت‌ها و زیورهای خود از خانه‌اش بیرون آمد و نزد قومش رفت.
	قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا	کسانی که فقط خواستار زندگی دنیا بودند، گفتند:
	يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ	«ای‌کاش ما نیز مانند آنچه به قارون داده شده است، داشتیم.
	إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ	بهراستی او بهره‌ای فراوان از زندگی دارد.»
۸۰	وَ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ	کسانی که معرفت و دانش به ایشان داده شده بود، گفتند:
	وَ يَلِكُمْ	«وای بر شما!
	تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ	پاداش خدا، بهتر است،
	لِمَنْ آمَنَ	برای کسی که ایمان آورد،
	وَ عَمِلَ صَالِحًا	و کار شایسته کند.
	وَ لَا يُلَاقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ	و البته فقط صابران این حقیقت را در می‌یابند.»
۸۱	فَخَسَفْنَا بِهِ وَ بِدَارِهِ الْأَرْضَ	پس او را همراه با خانه‌اش در زمین فرو بردیم.

	فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ	و او هیچ گروه پشتیبانی نداشت،
	يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ	که او را در برابر عذاب خدا حفظ کنند،
	وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ	و در نتیجه از عذاب حفظ نشد.
۸۲	وَ أَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ	آنگاه فکر کسانی که تا دیروز آرزوی موقعیت او را داشتند، تغییر کرد؛
	يَقُولُونَ وَيَكُنَّ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ	می‌گفتند: «عجب! گویی این خداست که رزق و روزی را می‌گسترده،
	لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ	برای هر یک از بندگانش که بخواهد،
	وَ يَقْدِرُ	یا محدود می‌کند.
	لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا	اگر خدا بر ما منت نگذاشته بود (و همراه قارون بودیم)،
	لَخَسَفَ بِنَا	حتماً ما را نیز در زمین فرو می‌برد.
	وَ يَكَاثُهُ، لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ	عجب! گویی کافران رستگار نخواهند شد.»
۸۳	تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ	آن سرای آخرت را،
	بَجَعَلْهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَ لَا فَسَادًا	برای کسانی قرار می‌دهیم که در پی هیچ برتری‌جویی و فساد در زمین نیستند،
	وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ	آری، عاقبت نیکو برای پرهیزکاران است.
۸۴	مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ	کسی که با خود نیکی آورد،
	فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا	بهتر از آن را خواهد داشت،
	وَ مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ	و کسی که با خود بدی آورد،
	فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ	بداند که به بدکاران، کیفر داده خواهد شد،
	إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	فقط به سبب آنچه انجام می‌دادند.

سوره عنكبوت

۶	وَ مَنْ جَاهَدَ	و هر کسی در راه خدا تلاش کند،
	فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ	فقط به سود خودش تلاش کرده است؛
	إِنَّ اللَّهَ لَعَنِيَّ عَنِ الْعَالَمِينَ	چرا که قطعاً خدا از جهانیان بی‌نیاز است.
۷	وَ الَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که ایمان آوردند،
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند،
	لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ	قطعاً بدی‌های آنان را می‌پوشانیم،
	وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ	و حتماً آنان را با بهترین کارهایی که می‌کردند، پاداش می‌دهیم.

۸	وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَ إِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَنْبِئِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	به انسان سفارش کردیم که به پدر و مادر خود نیکی کند؛ ولی اگر آنان تمام تلاش خود را به کار گرفتند تا برای من شریک قرار دهی، چیزی را که هیچ اطلاعی به حق بودن آن نداری، از آنان اطاعت نکن. بازگشت شما فقط به سوی من است، آنگاه شما را از کارهایتان آگاه خواهم کرد. و قطعاً کسانی را که ایمان آوردند، و کارهای شایسته کردند، در زمره‌ی شایستگان وارد خواهیم کرد.
۹	وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ	و کارهای شایسته کردند، و نیز ابراهیم را فرستادیم، آن‌گاه که به قومش گفت: «خدای یکتا را بپرستید، و خود را از خشم او حفظ کنید. این برایتان بهتر است، اگر بدانید؛ شما، به جای خدا، فقط بت‌هایی را می‌پرستید، و دروغ‌هایی که از خود می‌سازید. کسانی که شما آن‌ها را به جای خدا می‌پرستید، نمی‌توانند حتی روزی اندکی برای شما بیآورند. بنابراین، رزق و روزی را نزد خدا بجویید، و او را بپرستید، و او را شکر کنید؛ زیرا تنها به پیشگاه او بازگردانده خواهید شد؛ و اگر مرا دروغگو می‌شمردید (عجیب نیست)، قطعاً پیش از شما نیز امت‌هایی پیامبران‌شان را دروغگو شمردند، اما پیامبر و وظیفه‌ای جز رساندن آشکار پیام الهی ندارد.» (پس از آن همه اندرز ابراهیم،) پاسخ قوم او تنها این بود: که گفتند: «او را بکشید، إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ
۱۶	وَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَ اتَّقَوْهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	و نیز ابراهیم را فرستادیم، آن‌گاه که به قومش گفت: «خدای یکتا را بپرستید، و خود را از خشم او حفظ کنید. این برایتان بهتر است، اگر بدانید؛ شما، به جای خدا، فقط بت‌هایی را می‌پرستید، و دروغ‌هایی که از خود می‌سازید. کسانی که شما آن‌ها را به جای خدا می‌پرستید، نمی‌توانند حتی روزی اندکی برای شما بیآورند. بنابراین، رزق و روزی را نزد خدا بجویید، و او را بپرستید، و او را شکر کنید؛ زیرا تنها به پیشگاه او بازگردانده خواهید شد؛ و اگر مرا دروغگو می‌شمردید (عجیب نیست)، قطعاً پیش از شما نیز امت‌هایی پیامبران‌شان را دروغگو شمردند، اما پیامبر و وظیفه‌ای جز رساندن آشکار پیام الهی ندارد.» (پس از آن همه اندرز ابراهیم،) پاسخ قوم او تنها این بود: که گفتند: «او را بکشید، إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ
۱۷	إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَ تَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَاَبْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَ اعْبُدُوهُ وَ اشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	شما، به جای خدا، فقط بت‌هایی را می‌پرستید، و دروغ‌هایی که از خود می‌سازید. کسانی که شما آن‌ها را به جای خدا می‌پرستید، نمی‌توانند حتی روزی اندکی برای شما بیآورند. بنابراین، رزق و روزی را نزد خدا بجویید، و او را بپرستید، و او را شکر کنید؛ زیرا تنها به پیشگاه او بازگردانده خواهید شد؛ و اگر مرا دروغگو می‌شمردید (عجیب نیست)، قطعاً پیش از شما نیز امت‌هایی پیامبران‌شان را دروغگو شمردند، اما پیامبر و وظیفه‌ای جز رساندن آشکار پیام الهی ندارد.» (پس از آن همه اندرز ابراهیم،) پاسخ قوم او تنها این بود: که گفتند: «او را بکشید، إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ
۱۸	وَ إِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ	و اگر مرا دروغگو می‌شمردید (عجیب نیست)، قطعاً پیش از شما نیز امت‌هایی پیامبران‌شان را دروغگو شمردند، اما پیامبر و وظیفه‌ای جز رساندن آشکار پیام الهی ندارد.» (پس از آن همه اندرز ابراهیم،) پاسخ قوم او تنها این بود: که گفتند: «او را بکشید، إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ
۲۴	فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ	پس از آن همه اندرز ابراهیم، پاسخ قوم او تنها این بود: که گفتند: «او را بکشید، إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ

	أَوْ حَرِّقُوهُ	یا بسوزانید.»
	فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ	(پس او را در آتش افکندند؛ ولی خدا او را از آتش نجات داد.
	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	به راستی در این ماجرا نشانه‌هایی برای افراد باایمان وجود دارد.
۲۵	وَ قَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا	ابراهیم گفت: «شما، به جای خدا، فقط بت‌هایی را انتخاب کرده‌اید،
	مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	تا به‌وسیله‌ی آن‌ها در زندگی دنیایی خود رابطه‌ی دوستی برقرار کنید؛
	ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ	ولی پس از آن، در روز قیامت، برخی از شما، برخی دیگر را انکار می‌کنید،
	وَ يَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا	و یکدیگر را لعنت می‌کنید،
	وَ مَا أَوَّكِمُ النَّارُ	و جایگاهتان آتش است،
	وَ مَا لَكُمْ مِّن نَّاصِرِينَ	و هیچ یابوری ندارید.»
۲۶	فَأَمَّن لَّهُ لُوطٌ	(در پی آن دعوت،) لوط ابراهیم را تصدیق کرد،
	وَ قَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي	و ابراهیم گفت: «من (به سرزمین دیگری) برای عبادت پروردگارم هجرت می‌کنم،
	إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	قطعاً او شکست‌ناپذیر و حکیم است.»
۲۷	وَ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ	ما به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم،
	وَ جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَ الْكِتَابَ	و نبوت و کتاب آسمانی را در نسل او قرار دادیم،
	وَ آتَيْنَاهُ آجْرَهُ فِي الدُّنْيَا	و پاداش او را در دنیا به وی دادیم،
	وَ إِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ	و بی‌گمان در آخرت نیز او از شایستگان خواهد بود.
۴۱	مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ	وضعیت کسانی که سرپرستانی غیر از خدای یکتا برای خود برگزیدند،
	كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا	مانند وضعیت عنکبوت است که خانه‌ای انتخاب کرده است؛
	وَ إِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ	که قطعاً سست‌ترین خانه‌ها، خانه‌ی عنکبوت است.
	لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ	اگر می‌دانستند (جز خدای یکتا را به خدایی نمی‌گرفتند).
۴۲	إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ	خداوند از آنچه به جای او می‌پرستند، آگاه است،
	وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	و او شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۴۳	وَ تِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضُرِبُهَا لِنَّاسٍ	آری، این حقایق را برای مردم بیان می‌کنیم،
	وَ مَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ	و تنها افراد دانا آن را می‌فهمند.
۵۶	يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا	ای بندگان مؤمن من،
	إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ	زمین من پهناور است،
	فَأَيُّهَا فَاعْبُدُونِ	بنابراین (به جایی هجرت کنید که بتوانید) تنها مرا بپرستید.

هر کسی طعم مرگ را خواهد چشید؛	كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ	۵۷
آنگاه فقط به پیشگاه ما بازگردانده می‌شوید.	ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ	
و قطعاً کسانی را که ایمان آوردند،	وَالَّذِينَ آمَنُوا	۵۸
و کارهای شایسته کردند،	وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	
در قصرهایی باشکوه و مرتفع از بهشت ساکن می‌کنیم،	لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا	
که از زیر درختان آن، رودها جاری است،	تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	
و همیشه در آن خواهند ماند،	خَالِدِينَ فِيهَا	
آری، پاداش اهل عمل چه نیکوست!	نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ	
همان کسانی که صبر پیشه کردند،	الَّذِينَ صَبَرُوا	۵۹
و فقط بر پروردگارشان توکل می‌کنند.	وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ	
چه بسیار جنبندگانی وجود دارند که نمی‌توانند روزیشان را به دوش کشند (و آن را نخیله کنند)،	وَ كَايِنٍ مِّنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا	۶۰
خدا به آنان و شما روزی می‌دهد،	اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَ آيَاتِكُمْ	
و او بسیار شنوا و داناست.	وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	
اگر از آنان بپرسی،	وَ لَئِن سَأَلْتَهُمْ	۶۱
«چه کسی آسمان و زمین را آفریده،	مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ	
و خورشید و ماه را در اختیار خود دارد؟»	وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ	
حتماً می‌گویند: «خدای یکتا»؛	لَيَقُولَنَّ اللَّهُ	
پس چرا این خدا را نمی‌پرستند؟!	فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ	
خداوند، رزق و روزی را برای هر کدام از بندگانش که بخواهد، گشایش می‌دهد،	اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ	۶۲
یا به اندازه می‌دهد؛	وَ يَقْدِرُ لَهُ	
زیرا خدا از همه چیز به‌خوبی آگاه است.	إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	
اگر از آنان بپرسی،	وَ لَئِن سَأَلْتَهُمْ	۶۳
«چه کسی از آسمان آبی فرو فرستاد	مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً	
آنگاه به وسیله‌ی آن، زمین را بعد از مرگش زنده کرد؟»	فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا	
قطعاً می‌گویند: «خدای یکتا»،	لَيَقُولَنَّ اللَّهُ	
بگو: «سپاس و ستایش، از آن خداست».	قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ	
اما بیشتر آنان، عقل خود را به کار نمی‌گیرند.	بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ	

سوره روم

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	الم	الف، لام، میم.
۲	عَلَبَتِ الرُّومُ	رومی‌ها شکست خوردند؛
۳	فِي آدْنَى الْأَرْضِ	در نزدیکترین سرزمین به حجاز،
	وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيِّغِلِبُونَ	ولی پس از شکستشان، به زودی پیروز خواهند شد؛
۴	فِي بَضْعِ سِنِينَ	یعنی در طی چند سال آینده،
	لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَ مِنْ بَعْدُ	چه در گذشته و چه در آینده، تصمیم‌گیری در مورد کارها فقط برای خداست؛
	و يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ	و در آن روز که رومیان پیروز شوند مؤمنان (به خاطر تحقق پیش‌گویی قرآن)، خوشحال خواهند شد،
۵	بِنَصْرِ اللَّهِ	و به سبب یاری از سوی خدا،
	يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ	خداوند هر کسی را که بخواهد یاری می‌کند،
	وَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	و او شکست‌ناپذیر و مهربان است.
۶	وَعَدَ اللَّهُ	این حادثه، وعده‌ی خدا است،
	لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ	خداوند خلاف وعده‌ی خود عمل نمی‌کند؛
	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشتر مردم (چیزی از خدا و وعده‌هایش) نمی‌دانند.
۱۱	اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ	خداوند آفرینش را آغاز کرد،
	ثُمَّ يُعِيدُهُ	و در قیامت دوباره آن را تکرار می‌کند؛
	ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	آنگاه به پیشگاه او بازگردانده خواهید شد.
۱۵	فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا	پس کسانی که ایمان آوردند،
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند،
	فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ	در بوستانی سرسبز و زیبا، شادمان هستند؛
۱۶	وَ أَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا	اما کسانی که کفر ورزیدند،
	وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ لِقَاءِ الْآخِرَةِ	و آیات ما و حضور در آخرت را تکذیب کردند،
	فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ	و در عذاب الهی، احضار می‌شوند.
۱۷	فَسُبْحَانَ اللَّهِ	پس خدا را از هر عیب و نقصی پاک و منزّه شمارید،
	حِينَ تُمْسُونَ	در هنگام عصر،
	وَ حِينَ تُصْبِحُونَ	و آغاز صبح،
۱۸	وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	آری، سپاس و ستایش در آسمان‌ها و زمین، فقط برای اوست،

و عَشِيًّا	چه در آغاز شب،
و حِينَ تُظْهِرُونَ	و چه در هنگام ظهر.
۱۹ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ	زنده را از مرده به وجود می‌آورد،
و يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ	و مرده را از زنده پدید می‌آورد،
و يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا	و پس از مرگ زمین، آن را زنده می‌کند،
و كَذَلِكَ نُخْرِجُونَ	آری، به همین‌ترتیب شما نیز از گور هایتان بیرون آورده می‌شوید.
۲۰ وَ مِنَ آيَاتِهِ	یکی از نشانه‌های او،
أَن خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ	آفرینش شما از خاک است،
ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ	سپس شما به صورت انسان، در زمین پراکنده می‌گردید.
۲۱ وَ مِنَ آيَاتِهِ	یکی از نشانه‌های او،
أَن خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا	این است که از جنس خودتان برای شما همسرانی آفرید،
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا	تا با ایشان آرامش یابید،
و جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً	و میان شما مهریابی و دلسوزی فراوان قرار داد.
إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ	بهراستی در این پدیده نشانه‌هایی بزرگ برای افرادی که می‌اندیشند وجود دارد.
۲۲ وَ مِنَ آيَاتِهِ	یکی دیگر از نشانه‌های او،
خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	آفرینش آسمان‌ها و زمین است،
وَ اخْتِلَافِ أَلْوَانِكُمْ وَ أَلْوَانِكُمْ	و تفاوت زبان‌ها و رنگهای شماست.
إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ	به راستی در این آفرینش نشانه‌هایی بزرگ برای افراد دانا وجود دارد.
۲۳ وَ مِنَ آيَاتِهِ	یکی دیگر از نشانه‌های او،
مَنَامِكُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ	خواب شما در شب و روز است،
وَ ابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ	و اینکه شما در پی رزق و روزی خدا می‌روید.
إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ	به راستی در این پدیده نشانه‌هایی بزرگ برای افرادی است که، گوش شنوا دارند.
۲۴ وَ مِنَ آيَاتِهِ	یکی دیگر از نشانه‌های او،
يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَ طَمَعًا	این است که صاعقه را به شما نشان می‌دهد تا هم از آن بترسید و هم به باران پس از آن امیدوار شوید،
وَ يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً	و از آسمان آبی نازل می‌کند،
فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا	و در نتیجه به وسیله‌ی آن، زمین را پس از مرگش زنده می‌کند.
إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	بهراستی در این پدیده نشانه‌هایی بزرگ برای افرادی است که، عقل خود را به کار می‌گیرند.

۲۵	وَ مِنْ آيَاتِهِ	از دیگر نشانه‌های خدا،
	أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَ الْأَرْضُ بِأَمْرِهِ	این است که آسمان و زمین، به فرمان او برپاست.
	ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ	سپس هنگامی که شما را یکباره، از زمین فرا خواند،
	إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ	فورا شما (از قبرهايتان) خارج خواهید شد.
۲۶	وَ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	کسانی که در آسمان‌ها و زمین‌اند، فقط متعلق به او هستند،
	كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ	و همگی فرمان‌بردار او هستند.
۲۷	وَ هُوَ الَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ	او کسی است که آفرینش را آغاز کرد،
	ثُمَّ يُعِيدُهُ	و در قیامت دوباره آن را تکرار می‌کند؛
	وَ هُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ	در حالی که این برای او آسان‌تر از آفرینش نخستین است.
	وَ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	و برترین توصیف در آسمان‌ها و زمین، فقط از آن اوست،
	وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	و او شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۳۳	وَ إِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ	هنگامی که رنج و گرفتاری به انسان‌ها برسد،
	دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ	در حالی که از همه جا نا امید هستند رو به سوی خدا کرده و او را صدا می‌زنند؛
	ثُمَّ إِذَا آذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً	سپس هنگامی که خدا از جانب خود رحمتی به آنان می‌چشاند،
	إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ	باز هم گروهی از آنان به پروردگارشان شرک می‌ورزند.
۳۴	لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ	تا بدین ترتیب، نعمت‌هایی را که به آنان دادیم، ناسپاسی کنند،
	فَتَمَتَّعُوا	پس اندکی، از دنیا لذت ببرید و خوش باشید؛
	فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ	که به‌زودی خواهید دانست!
۳۵	أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا	آیا فرشته‌ای را همراه با دلیلی بر آنان نازل کردیم،
	فَهُوَ يَنْتَكِلُمْ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ	که او درباره‌ی درستی شرک ورزیدن آنان به خدا با ایشان صحبت می‌کند؟!
۳۶	وَ إِذَا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً	هنگامی که به انسان‌ها رحمتی می‌چشانیم،
	فَرِحُوا بِهَا	به سبب آن، سرمست می‌شوند،
	وَ إِنْ نُصِيبُهُمْ سَيْئَةً	و اگر سختی و گرفتاری اندکی به آنان برسد،
	بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ	به سبب آنچه قبلاً انجام داده‌اند،
	إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ	از رحمت الهی مأیوس می‌شوند.
۳۷	أَوْ لَمْ يَرَوْا	مگر توجه نکرده‌اند،
	أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ	که خدا روزی را برای هر کس که بخواهد، گشایش می‌دهد یا به اندازه می‌دهد؟

بهراستی در این حقیقت، نشانه‌هایی برای افراد باایمان وجود دارد.	إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
تا این که خدا به کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کردند، از فضل خود پاداش دهد،	٤٥ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
(و کافران را محروم کند) زیرا او کافران را دوست ندارد.	إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
یکی از نشانه‌های او،	٤٦ وَ مِنْ آيَاتِهِ
فرستادن بادهاست تا نوید باران دهند،	أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ
و از رحمت خود به شما بچشاند،	وَ لِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
و به فرمان او، کشتی‌ها با وزیدن باد به حرکت درآیند،	وَ لِيَجْريَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ
و این‌که شما در طلب رزق و روزی او باشید؛	وَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
تا سپاسگزاری کنید.	وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
بهراستی که پیش از تو، پیامبرانی را نزد قومشان فرستادیم،	٤٧ وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ
پس برای آنان معجزات و دلایل روشنی آوردند،	فَجَاءَتْهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
و ما گناهکاران را مجازات کردیم،	فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
و یاری مؤمنان، قطعی و بر عهده‌ی ما است.	وَ كَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ
خدا باده‌ها را می‌فرستد،	٤٨ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ
آنگاه باده‌ها ابری را به حرکت درمی‌آورند،	فَتُثِيرُ سَحَابًا
سپس خدا هر طور که بخواهد، آن ابر را در آسمان می‌گستراند،	فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ
و آن را قطعه قطعه می‌کند،	وَ يَجْعَلُهُ كَسَفًا
و می‌بینی که دانه‌های باران از میان آن ابرها خارج می‌شود،	فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ
پس هنگامی که باران را به هر کسی از بندگان که بخواهد، برساند،	فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ
آنان شادمان می‌شوند؛	إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
در حالی که پیش از آن‌که بر آنان ببارد،	٤٩ وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ
مدت زیادی ناامید بودند.	مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
پس به آثار رحمت خدا نگاه کن،	فَأَنْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ
که چگونه زمین را پس از مرگش زنده می‌کند.	كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
بهراستی همین‌گونه مردگان را نیز زنده خواهد کرد،	إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى
و او بر هر کاری توانا است.	وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۵۸	وَ لَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَ لَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ	بهراستی در این قرآن برای مردم هرگونه مثالی بیان کردیم؛ و اگر برای آنان نشانه‌های روشن، بر حقانیت دعوتت بیآوری، قطعاً کافران می‌گویند: «شما فقط ادعاهای باطل و بی‌اساس دارید!» بنابر این صبور باش؛
۶۰	فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لَا يَسْتَحِجُّونَكَ الَّذِينَ لَا يُوْقِنُونَ	که و عده‌ی خدا حق است، و مبادا کسانی که یقین ندارند؛ تو را از راه و روش درستی که داری، سست و منحرف کنند.

سوره لقمان

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	الم	الف، لام، میم.
۲	تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ	این، آیات کتاب پر از حکمت است؛
۳	هُدًى وَ رَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ	که هدایت و رحمتی برای نیکوکاران است؛
۴	الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ	هم‌انان که نماز را به جای می‌آورند، و از مال خود انفاق می‌کنند، و حقیقتاً به آخرت یقین دارند.
۵	أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	انان از هدایتی بزرگ از جانب پروردگارشان برخوردار هستند، و ایشان، رستگاران حقیقی می‌باشند.
۱۰	خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَ الْاَرْضِ فِي رَوَاسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَ بَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ	آسمان‌ها را بدون ستون‌هایی که آن‌ها را ببینید آفرید، و در زمین، کوه‌هایی محکم و پابرجا قرار داد، تا زمین شما را نلرزاند، و از هر نوع جنبنده‌ای، در آن پراکنده کرد، و از آسمان، آبی نازل کردیم، و در زمین، از هر گونه گیاه نیکو و سودمندی رویانیدیم.
۱۱	هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَارُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	این آفرینش خدای یکتا است؛ پس به من نشان دهید که خدایان دیگر چه چیزی آفریده‌اند؟ آری، ستمکاران در گمراهی آشکاری قرار دارند.
۱۲	وَ لَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ	بهراستی به لقمان، حکمت دادیم،

	و به او گفتیم که «شکر خدا را به جای آور».	أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ
	آری، هر کسی سپاسگزاری کند، فقط به سود خود سپاسگزاری کرده است،	وَ مَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
	و هر کسی ناسپاسی کند، خودش زیان کرده است؛ زیرا خدا از جهانیان بی‌نیاز است.	وَ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
۱۳	یاد کن زمانی را که لقمان به فرزندش گفت:	وَ إِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ
	در حالی که او را نصیحت می‌کرد،	وَ هُوَ يَعْظُمُ
	«پسر عزیزم، غیر از خدا را پرستش نکن؛	يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ
	که شرک به خدا، ستم بزرگی است.»	إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ
۱۴	و به انسان در مورد پدر و مادرش سفارش کردیم،	وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ
	مادرش، او را با ضعف روزافزون (درون شکم خود) حمل کرد،	حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ
	و او را به مدت دو سال، شیر داد.	وَ فِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ
	آری، به انسان سفارش کردیم که شکرگزار من و پدر و مادرت باش.	أَنِ اشْكُرْ لِي وَ لِوَالِدَيْكَ
	بازگشت همه فقط به سوی من است.	إِلَى الْمَصِيرِ
۱۵	البته اگر تمام تلاش خود را به کار بگیرند تا چیزی را که هیچ اطلاعی از حق بودن آن نداری، شریک من سازی،	وَ إِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
	از آنان اطاعت نکن،	فَلَا تُطِعْهُمَا
	و در دنیا به نیکویی با آنان معاشرت کن،	وَ صَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
	و از راه کسی که خالصانه به پیشگاه من توجه می‌کند، پیروی کن،	وَ اتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ
	سپس، بازگشت شما فقط به سوی من است،	ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
	و شما را از کارهایی که می‌کردید، آگاه خواهم کرد.	فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
۱۶	«پسر عزیزم، اگر عمل تو، به اندازه‌ی ذره‌ای ناچیز و کوچک باشد،	يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ
	و در دل صخره‌ای قرار داشته باشد،	فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ
	یا در آسمان‌ها،	أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ
	یا در زمین پنهان باشد،	أَوْ فِي الْأَرْضِ
	خدا آن را در قیامت برای محاسبه خواهد آورد؛	يَأْتِ بِهَا اللَّهُ
	زیرا خدا دقیق و آگاه است.»	إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ
۱۷	«پسر عزیزم، نماز را به جای آور،	يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ
	و به کار شایسته فرمان بده،	وَ أْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ

وَاِنَّهٗ عَنِ الْمُنْكَرِ	و از کار ناشایست (مردم را) منع کن،
وَاصْبِرْ عَلٰی مَا اَصَابَكَ	و در برابر مشکلاتی که به تو می‌رسد، صبر کن؛
اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ	و برای صبر کردن، اراده‌ی قطعی لازم است.»
۱۸ وَ لَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ	«و از روی تکبر، از مردم روی برنگردان،
وَ لَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا	و با سرمستی و غرور در زمین راه نرو؛
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ	زیرا خدا هیچ متکبر فخرفروشی را دوست ندارد.»
۱۹ وَ اقْصِدْ فِي مَشْيِكَ	«در راه رفتن معتدل باش،
وَ اغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ	و هنگام صحبت کردن صدایت را پایین بیاور؛
اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ	چراکه زشت‌ترین صداها، صدای خرها است.»
۲۲ وَ مَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ	هر کسی وجود خود را تسلیم خدا کند و صلاح کار خویش
وَ هُوَ مُحْسِنٌ	را به او سپارد، در حالی که نیکوکار است،
فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰی	بی‌گمان خود را به محکم‌ترین وسیله وصل کرده است،
وَ اِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُورِ	آری، عاقبت همه‌ی کارها، تنها به دست خداست.
۲۵ وَ لَئِنْ سَاَلْتَهُمْ	اگر از آنان بپرسی،
مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ	چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده است،
لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ	قطعاً می‌گویند: «خدای یکتا.»
قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ	بگو: «سپاس و ستایش، از آن خداست»،
بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ	آری، بیشتر آنان نمی‌دانند.
۲۶ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ	آنچه در آسمان‌ها و زمین است، فقط برای خداست،
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيْدُ	این خداست که بی‌نیاز و شایسته‌ی ستایش است.
۲۷ وَ لَوْ اَنَّما فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ	اگر تمام درختان زمین، قلم می‌شد (برای ثبت نعمت‌های
وَ الْبَحْرِ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ	و نیز دریاها مرکب می‌شدند، و پس از تمام شدن دریاها،
مَا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ	هفت دریای دیگر به آن‌ها اضافه می‌شد،
اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ	باز هم ثبت نعمت‌های خدا تمام نمی‌شد.
	آری، خداوند شکست‌ناپذیر و حکیم است.

سوره سجده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱ اَلَمْ	الف، لام، میم.

۲	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	این کتاب که هیچ شکی در آن وجود ندارد، از جانب پروردگار جهانیان نازل شده است.
۳	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ	آیا می‌گویند: «قرآن را از خود ساخته است»؟
	بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ	هرگز، بلکه آن حقیقی است از جانب پروردگارت،
	لِنُنذِرَ قَوْمًا مَا آتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ	تا مردمی را که هیچ هشدار دهنده‌ای پیش از تو نزدشان نیامده است، هشدار دهی؛
	لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ	باشد که هدایت شوند.
۱۶	تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَ طَمَعًا وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ	در نیمه‌های شب، برای عبادت بستر گرم را رها می‌کنند، و پروردگارش را با ترس و امید می‌خوانند، و نیز از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم در راه خدا انفاق می‌کنند.
۱۷	فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	پس هیچ کسی از آنچه برایش ذخیره شده خبر ندارد، آنچه که مایه‌ی روشنی چشم‌هاست، تا پاداشی باشد در برابر کارهایی که می‌کردند.
۱۸	أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ	آیا کسی که مؤمن است، مانند کسی است که نافرمان است؟ هرگز برابر نیستند.
۱۹	أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَالَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	اما کسانی که ایمان آوردند، و کارهای شایسته کردند، باغ‌هایی از بهشت دارند، که به آن‌جا وارد می‌شوند به خاطر کارهایی که می‌کردند.
۲۰	وَ أَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كَلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَ قِيلَ لَهُمْ ذوقوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تُكذِّبُونَ	اما نافرمانان، جایگاهشان آتش است، هرگاه بخواهند از آن بیرون آیند، دوباره به آن بازگردانده می‌شوند، و به آن‌ها گفته می‌شود: عذاب آتش را بچشید، همان عذابی که دروغ می‌شمردید.
۲۱	وَ لَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ	قطعاً از عذاب نزدیک دنیا به آنان می‌چشانیم؛ پیش از عذاب بزرگ آخرت، شاید به خدا بازگردند.
۲۲	وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ	چه کسی ستمکارتر است از آن‌که به آیات و نشانه‌های پروردگارش تذکر داده شود؟

انگاه به آن بی‌توجهی کند؛	ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
ما گناهکاران را مجازات خواهیم کرد.	إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

سوره احزاب

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
ای پیامبر،	يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ	۱
خود را از خشم خدا حفظ کن،	اتَّقِ اللَّهَ	
و از کافران و منافقان اطاعت نکن؛	وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَ الْمُنافِقِينَ	
زیرا خدا همواره بسیار دانا و حکیم است.	إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا	
و از آنچه از جانب پروردگارت به تو وحی می‌شود، پیروی کن؛	وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ	۲
زیرا خداوند همواره از کار هایتان آگاه است.	إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا	
و بر خدا توکل کن؛	وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ	۳
و همین که کار تو به خدا سپرده شود، کافی است.	وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا	
و یاد کن زمانی را که از پیامبران پیمان گرفتیم؛	وَ إِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ	۷
به خصوص از تو و نوح و ابراهیم،	وَ مِنْكَ وَ مِنْ نُوحٍ وَ إِبْرَاهِيمَ	
و موسی و عیسی پسر مریم،	وَ مُوسَىٰ وَ عِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ	
اری از آنان پیمانی محکم گرفتیم؛	وَ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا غَلِيظًا	
(خدا این پیمان را گرفت) تا از راستگویان درباره‌ی میزان صداقتشان سؤال کند،	لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ	۸
و برای کافران، عذابی دردناک آماده کرده است.	وَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا	
حال آن‌که بی‌گمان پیش از این، با خدا عهد بسته بودند،	وَ لَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ	۱۵
که در میدان جنگ، به دشمن پشت نکرده و فرار نکنند.	لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَارَ	
و در قیامت در مورد وفای به عهد با خدا از آنها سؤال خواهد شد.	وَ كَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا	
بگو: «چه کسی شما را در برابر اراده‌ی خدا ننگه می‌دارد؛	قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ	۱۷
اگر برای شما رنج و زحمتی بخواهد،	إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا	
یا رحمتی برای شما اراده کند.	أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً	
آنان، غیر از خدا، هیچ سرپرست و یآوری برای خود نمی‌یابند،	وَ لَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَ	
	لَا نَصِيرًا	
در حالی که از هر نوع یاری رساندن به شما دریغ می‌کنند،	أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ	۱۹

	فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ	پس هنگامی که ترس از رفتن به جنگ، سراغشان می‌آید،
	رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ	می‌بینی در حالی به تو نگاه می‌کنند که چشمانشان از ترس در حدقه می‌چرخد؛
	كَأَلَدَىٰ يُعْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ	همچون کسی که به سبب فرا رسیدن مرگ بیهوش می‌شود.
	فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ	پس هنگامی که ترس برطرف می‌شود،
	سَلَقَوْكُمْ بِالْحَسَنَةِ جِدَادٍ	با زبان‌هایی تند، به شما طعنه می‌زنند،
	أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ	با حرص به مال و غنایمی که به دست آورده‌اید،
	أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا	آنان ایمان نیاورده‌اند،
	فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ	و به همین سبب، خداوند اعمالشان را تباه می‌کند،
	وَ كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا	و این کار همواره بر خدا آسان است.
۲۱	لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ	قطعاً برای شما، در شیوهی زندگی پیامبر، سرمشق نیکویی وجود دارد؛
	حَسَنَةٌ	
	لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ	برای کسی که به خدا و روز قیامت امید دارد،
	وَ ذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا	و خدا را بسیار یاد می‌کند.
	وَ قَرَنَ فِي بُيُوتِكُمْ	و در خانه‌هایتان بمانید،
۳۳	وَ لَا تَبْرَحْنَ تَبْرِجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ	و همچون خودنمایی زنان دوران جاهلیت در گذشته خودنمایی نکنید،
	وَ أَقِمْنَ الصَّلَاةَ	و نماز را به جای آورید،
	وَ آتِينَ الزَّكَاةَ	و از مال خود انفاق کنید،
	وَ أَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ	و از خدا و پیامبرش اطاعت کنید،
	إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ	جز این نیست که خدا می‌خواهد،
	لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ	هر گونه آلودگی را از شما اهل بیت خاندان عصمت و طهارت بزداید،
	وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا	و شما را کاملاً پاک و مطهر کند.
۳۵	إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ	مردان و زنان مسلمان،
	وَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ	مردان و زنان باایمان،
	وَ الْقَانِتِينَ وَ الْقَانِتَاتِ	مردان و زنان فرمان‌بردار،
	وَ الصَّادِقِينَ وَ الصَّادِقَاتِ	مردان و زنان راستگو،
	وَ الصَّابِرِينَ وَ الصَّابِرَاتِ	مردان و زنان صبور،
	وَ الْخَاشِعِينَ وَ الْخَاشِعَاتِ	مردان و زنان فروتن و فرمان‌بردار،

مردان و زنان صدقه‌دهنده،	وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ
مردان و زنان روزهدار،	وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ
مردان و زنان پانجامن،	وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ
و مردان و زنانی که خدا را بسیار یاد می‌کنند،	وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
خداوند برای همه آنها آمرزش و پاداشی بزرگ آماده کرده است.	أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا